

Giới thiệu Cậu Chủ Rất Cưng Chiều Em - Tiểu Bảo Bối

Thể loại: Lãng mạn

Chuyện tình của cậu chủ và bảo bối sẽ diễn ra như thế nào? Mời các bạn đón đọc và theo dõi truyện nhé.

Bạn đang đọc truyện *Cậu Chủ Rất Cưng Chiều Em - Tiểu Bảo Bối* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 1

" Lại đây " Giọng của Đàng Hàn Mạc đầy sai bảo cô gái đứng trước mặt

Nguyệt Dao Dao vẫn ngoan ngoãn như thường lệ tiến lại gần cậu chủ của mình rồi mặc cậu đặt mình ngồi trên đùi, trong suốt 10 năm qua lúc nào Đàng Hàn Mạc cũng sai bảo cô như thế, bảo với cô rằng đây gọi là ngoan ngoãn nên cô cũng chẳng phản đối nếu không lại chọc giận Đàng Hàn Mạc thì rất không tốt

Riêng Đàng Hàn Mạc sau khi hân đặt Nguyệt Dao Dao lên đùi liền tham lam đưa mặt vào gần cổ cô hít hết mùi thơm tay kia nhẹ nhàng nghịch tóc cô trong mắt đầy sự cưng chiều

"Ngày mai đi dự tiệc với tôi " Đàng Hàn Mạc dịu dàng hôn vào cổ Nguyệt Dao Dao

"Ừm...Nhật...Cậu đi một mình đi... tôi chính là không quen..." Nguyệt Dao Dao có vẻ chấp chùng sợ sệt trong lòng lại hoài nghi vô cùng. Từ trước đến giờ hân chưa bao giờ thích những buổi tiệc bởi vì ở đó rất không tốt, lại ồn ào, một môi vô cùng

" Sẽ quen " Đàng Hàn Mạc vẫn còn tham lam mùi thơm ngay cổ cô, giọng như dụ dỗ nhưng cũng như sắp nổi giận ánh mắt lại tựa như mơ hồ

"Tôi thật sự không muốn mà, cậu đi một mình có phải tốt hơn không. Nếu dẫn thêm tôi lại sợ...(vướng víu) " Hai chữ cuối Nguyệt Dao Dao chưa kịp nói đã bị Đàng Hàn Mạc đã tham lam chiếm cánh môi anh đào của cô. Cắn quấy cả miệng cô, cố gắng cắn hàm răng cô ra mà hung hăng cướp hết mật ngọt

"Ừm..." đến lúc Nguyệt Dao Dao không thể thở nổi thì Đàng Hàn Mạc cứ lưu luyến rồi đôi môi sưng đỏ cô. Vì sao Nguyệt Dao Dao không chống cự? Câu trả lời là từ khi cô lên 16 tuổi thì Đàng Hàn Mạc lại lợi dụng cái tính trẻ con, ngu ngốc của cô mà hưởng lợi cho bản thân

"Sao cậu cứ làm như thế? Bà chủ bảo khi nào là vợ chồng mới được hun và ôm nhau mà?" Nguyệt Dao Dao thở hổn hển nũng nịu. Khuôn mặt lại ửng đỏ trông vô cùng đáng yêu

" Em là của tôi. Tôi thích liền ôm hun " Giọng của Đàng Hàn Mạc đưa cột nâng cằm của Nguyệt Dao Dao trong mắt tràn đầy tình cảm

"Nhưng..." Nguyệt Dao Dao chưa kịp cãi lại phản đối thì Đàng Hàn Mạc đã quay lại bàn làm việc không quên buông một câu

"Em đúng là nói nhiều "

Chiều ngày hôm sau, Đàng Hàn Mạc đưa Nguyệt Dao Dao đi chọn quần áo, trang sức và làm tóc. Trông Nguyệt Dao Dao có vẻ rất thích đi chơi kỳ lon ton chạy chỗ này chỗ kia không chịu đứng yên làm cha cái người đằng sau không chịu nổi mà tiến lên ôm cô vào trong ngực rồi lên xe

"Cậu thả tôi xuống. Tôi tự đi được mà " Nguyệt Dao Dao bị ôm lên rất không vui giờ giọng người ở trên vẫn không nói gì, khuôn mặt vô cùng không quan tâm đơn giản là vì hân không rảnh rỗi để tranh cãi với cô. Nhưng Nguyệt Dao Dao lại vô cùng ngu ngốc cứ nhúc nhích người

" Em có nằm im không hả " Đàng Hàn Mạc tức giận quát làm cho Nguyệt Dao Dao cứ thế mà cúi mặt xuống thút thít trong ngực hân

Lát sau cảm thấy ngực mình rất nóng Đàng Hàn Mạc cúi xuống thấy cô gái nhỏ trong ngực thút thít, đôi mắt và chớp mũi đỏ hoe

"Khốn kiếp! Em khóc nữa tôi liền bỏ em xuống xe " Lần này Đàng Hàn Mạc rất khó chịu, sao cô gái này trẻ con như thế đã 19 tuổi rồi cứ như thế thì làm sao hân yên tâm đây

" Cậu...hic... hic xin lỗi " Nguyệt Dao Dao nhỏ giọng sợ làm Đàng Hàn Mạc nổi giận. Khuôn mặt bây giờ có biết bao nhiêu là đáng thương, lem luốc như con mèo khiến Đàng Hàn Mạc lúc nào cũng muốn bảo vệ mà cưng chiều cô

"Ngaoan. Không khóc, ngồi yên " Lúc nào cũng thế thấy cô như vậy Đàng Hàn Mạc không thể nào la cô được, lúc nào người thua cũng là hân

Nguyệt Dao Dao ngồi ngoan ngoãn trong ngực của hắn im thin thít

Chiếc BMW đen dừng lại trước một căn biệt thự màu ngọc bích thiết kế theo phong cách âu mỹ trông vô cùng sang trọng. Từ trên xe một người đàn ông khí thế hùng hực người tỏa ra một loại cao quý vương quyền trong tay lại ôm một cô gái nhỏ bước xuống

"Thưa cậu nếu cậu không hẹn trước thì không thể vào " một tên vệ sĩ chặn đường của Đàng Hàn Mạc lại

" Hẹn trước?" Đàng Hàn Mạc nhếch môi,khuôn mặt trở nên sắc bén

"Thôi thôi cho họ vào " trong lúc hai người vẫn còn dây dưa thì một giọng nữ từ trong sân bước ra cửa

Tên vệ sĩ sợ hãi nép qua một bên, Đàng Hàn Mạc ôm Nguyệt Dao Dao bước vào căn biệt thự tự nhiên ngồi xuống ghế sofa rồi đặt cô ngồi trên đùi

" Nè Đàng Mạc hôm nay có phải là rảnh rồi đến phá tôi hả?" Nhiên Nhu dùng giọng đùa cợt dựa vào tường hỏi

" Chọn cho cô ấy một bộ đi dự tiệc " Đàng Hàn Mạc không giải thích gì thêm chỉ quăng lại cho Nhiên Nhu một câu lạnh như nước đá

" Rồi rồi đây là phu thê tương lai sao " Nhiên Nhu lại càng đùa cợt hơn

" Cậu rảnh rồi nhỉ?" Đàng Hàn Mạc liếc qua Nhiên Nhu ánh mắt như giết người như muốn nói rằng cậu nói một lời nữa thì biết

"Thôi được rồi, cậu không cần dùng ánh mắt đó nhìn tôi chứ " Nhiên Nhu vừa nói vừa tiến lại gần Đàng Hàn Mạc nắm tay Nguyệt Dao Dao định dẫn cô đi nhưng Nguyệt Dao Dao lại nắm chặt tay áo của người nào đó không chịu đi

" Cô ấy là người tốt, tôi chờ em ở đây " Đàng Hàn Mạc trấn an cô gái nhỏ rồi hôn lên tóc cô khiến cho Nhiên Nhu đứng đó rùng mình khi chứng kiến cảnh tình tình cảm cảm thâm thiết

Lúc này thì Nguyệt Dao Dao mới yên tâm đứng dậy cho Nhiên Nhu dẫn đi

Bạn đang đọc truyện *Cậu Chủ Rất Cưng Chiều Em - Tiểu Bảo Bối* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 2

Nguyệt Dao Dao nghe như thế an tâm để cho nhiên nhu dẫn đi nhưng vẫn rụt rè đi từng bước cuối đầu

Sau khi nguyệt Dao Dao rời vào phòng trang phục thì Đàng Hàn Mạc nhận được một cuộc điện thoại,hắn chột nhứ mày rồi bắt máy

" Con đem Nguyệt Dao Dao đi đâu đấy " Bà Hoàng Ái Châu nhẹ nhàng hỏi bên kia đầu dây

"Con đưa Dao Dao đi dự tiệc, tôi sẽ về " hắnnói rất cung kính nhưng trong giọng lại lạnh nhạt vô cùng.Tuy hắn và mẹ có nhiều khúc mắc nhưng bà vẫn là người sinh ra và nuôi hắn làm sao hắn có thể cư xử bất kính

" con nhớ chăm con bé ngọc ấy " Bà Ái Châu vẫn nhẹ giọng, trong lòng lại nặng trĩu vô cùng. Nếu năm 14 trước chuyện đó không xảy ra thì có lẽ bây giờ bà và con trai mình sẽ không như vậy.Mãi đến năm 14t Đàng Hàn Mạc vẫn lạnh lùng với bà cũng chẳng muốn tiếp xúc với quá nhiều người.Điều này làm bà khổ tâm cũng may mắn lúc đó có một cô bé 9 tuổi cho đến tận bây giờ lúc nào cũng lon ton chăm sóc và tâm sự với bà nên tâm trạng của bà đỡ hơn nhiều

" Mẹ yên tâm " chi ba chữ vồn vện nhưng Hàn Mạc lại nói nói một cách rất thờ ơ giọng anh ông ồn trong lòng cũng dần quen với việc nói chuyện bình thường này

" Được " Bà Ái Châu cúp điện thoại, đôi mắt sụp xuống thờ dài rồi trở về phòng nghỉ

Về phần Đàng Hàn Mạc sau khi cúp điện thoại bỏ vào túi, quay lưng lại cũng là lúc Nhiên Nhu bước ra, hắn tỏ vẻ ngạc nhiên, khoanh tay đứng dựa vào ghế sofa

" Dao Dao đâu?!" Hắn nhíu mày

" Ôi trời cậu vào coi phu thê của cậu xem " Nhiên Nhu cũng khoanh tay cười ra tiếng trông rất thú vị làm cho Đàng Hàn Mạc cũng đoán được phần nào.Chắc cô gái nhỏ kia bị Nhiên Nhu chọn một bộ đồ " kín đáo " lắm nên mới quyết không chịu ra đây mà

Nghe rồi Đàng Hàn Mạc nở nụ cười tà mị lướt qua người Nhiên Nhu tiến đến thẳng phòng thay đồ

Đúng như dự đoán của hân vừa mở cửa liền thấy cô gái nhỏ ở trong đang loay hoay muốn cởi bộ váy trên người ra trông rất buồn cười

"Á..a..Sao...sao cậu vào đây?" Nguyệt Dao Dao thấy Đăng Hàn Mạc đi vào liền lúng túng đưa tay che đi phần ngực hở một nửa của mình mặt đỏ bừng

"Tôi không được vào?!" Đăng Hàn Mạc liền tiến vào phòng khuôn mặt vừa nghiêm nghị vừa nở nụ cười đùa cợt

Nguyệt Dao Dao lúng túng đến mức không biết nói gì đứng như trời trồng. Thật ra ý cô đâu phải như thế người đàn ông này lúc nào cũng suy bụng ta ra bụng người như thế vậy a~

"Bỏ tay xuống tôi xem" Giọng Đăng Hàn Mạc hào hứng vô cùng nhưng lại nén vào trong

"Nhưng...cậu..." Nguyệt Dao Dao ấp úng trong họng chẳng thể nói ra chữ

"Em là đang cố ý đuổi tôi hay đang trái lệnh?!" Đăng Hàn Mạc lại trêu chọc cô bằng cái giọng nghiêm nghị đáng sợ

"Tôi không...dám ạ" Nguyệt Dao Dao trả lời liền khi người ta nghi oan cho mình như thế

"Ngoan, buông tay" Đăng Hàn Mạc dụ ngọt chân và thân tiến lên 2 bước gần Nguyệt Dao Dao

Nguyệt Dao Dao nhà ta vẫn ngốc nghếch vâng lời thả hai tay xuống lùi ra sau 1 bước mặt lúc này không dám ngước lên nhưng chưa kịp lùi thì đã bị cánh tay người nào đó ôm chặt eo kéo vào lòng

"Cậu...cậu..." Nguyệt Dao Dao ấp úng không ngừng

"Em đúng là muốn câu dẫn người khác" Đăng Hàn Mạc nâng cằm cô lên trêu chọc

"Tôi...(nào có)" Hai chữ cuối chưa kịp nói đã bị môi của Đăng Hàn Mạc nuốt vào. Đăng Hàn Mạc lợi dụng lúc cô đang mất thần trí liền hút mật như thế. Hôm nay cô lại mặc trên người bộ đồ đầm màu đỏ ngắn cùn cùn chỉ tới đùi, phần vai còn bị hở để lộ khe ngực nóng bỏng, phần eo lại có họa tiết ren mập mờ. Nếu như nói hân không có cảm giác thì chẳng phải đàn ông bình thường rồi

Riêng Nguyệt Dao Dao bị hôn đến mặt đỏ kè đi. Lúc Đăng Hàn Mạc buông môi cô, cô như kẻ thiếu khôn khéo thờ hồng học mà suy nghĩ. Sao lúc nào cậu chủ cũng làm như thế vậy nhỉ? Bà chủ và ngay cả Hà Mỹ Hoa đều bảo chỉ có người yêu hay vợ chồng mới được hôn nhau thôi. Lúc quen biết và làm bạn gái Tịch Diệp Thành cô cũng từng hôn qua nhưng cô không suy nghĩ nhiều vì dù sao nụ hôn đầu cậu chủ cũng cướp rồi cơ mà. Có khi nào cậu chủ thích mình? Vừa nghĩ đến đó cô liền gạt ngay

Riêng Đăng Hàn Mạc thấy coi mất tập trung như thế rất khó chịu

"Em là đang nghĩ đến ai?!"

"Dạ...dạ không có" nghe cậu chủ hỏi Nguyệt Dao Dao liền hồn ví bay về, đôi mắt thoáng nhẹ chút khó hiểu

Đăng Hàn Mạc nghe thấy thế liền hừ một tiếng rồi đưa cho Dao Dao một bộ đầm khác trông rất dễ thương. Có màu hồng một vài họa tiết đỏ nhẹ, dài tới đầu gối. Thấy thế cô ngoan ngoãn vào thay vì là của cậu chủ chọn mà cô không muốn cậu chủ tức giận đâu [tác giả: Là do chị quá đại trơai thì có:))]

Riêng phần Đăng Hàn Mạc từ lúc hôn tới bây giờ không khỏi khó chịu. Hân là không thể ăn cô ngay lúc đó. Nhưng lý trí lại phản kháng rằng đến lúc nào cô cho phép mới ăn sạch. Tâm trạng như thế hân liền đi ra ngoài phòng khách

"Tổ tưởng cậu ăn gì trong phòng trang phục của tớ" Giọng Nhiên Nhu ngồi trên ghế đùa cợt

Hân Đăng Mạc liếc một cái sắc bén ta nói cậu cẩn thận mồm miệng

"Thôi được rồi Tổ sợ. Phu thê ra kia" Nhiên Nhu lên tiếng

Đăng Hàn Mạc nhìn về phía cô gái đang nhích từng bước một để đi trong lòng phiền toái

"Á a..." Nguyệt Dao Dao bị bế xốc lên liền không kịp phản ứng mà vòng tay qua cổ người nào

Đăng Hàn Mạc ôm cô gái nhỏ bước từng bước ra chiếc xe BMW màu đen của mình trước khi đi không quên tắt thau nước vào mặt Nhiên Nhu

"Không khách sáo"

Hên là bạn bè gần 10 năm nếu không Nhiên Nhu sẽ cầm dao lên mà lóc thịt tên cao cao đại đại như thế:))) [tác giả: tới luôn chuy oi]

Bạn đang đọc truyện *Cậu Chủ Rất Cưng Chiều Em - Tiểu Bảo Bối* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 3

Sau khi rời khỏi khu biệt thự của Nhiên Nhu chiếc BMW của Đăng Hàn Mạc dừng tại một nhà hàng rất sang trọng được thiết kế theo phong cách Châu Âu lấp lánh

Đăng Hàn Mạc bước xuống trong ngực ôm theo Nguyệt Dao Dao nhỏ bé làm cô đỏ bừng mặt

" Cậu...thả tôi xuống "Nguyệt Dao Dao nói rất khê nhưng Đăng Hàn Mạc dù có nghe cô cũng để ngoài tai dự là sẽ như thế tiến vào thẳng bên trong sảnh

Đăng Hàn Mạc vừa bước vào sảnh lớn của nhà hàng biết bao nhiêu ánh mắt đều dán vào người hắn và những lời bàn tán khiến cho Nguyệt Dao Dao ngượng đến mức cúi đầu dựa vào lòng ngực của Đăng Hàn Mạc

" Đó có phải Tổng Giám Đốc Đăng Thị không "

" Anh ấy thật đẹp trai "

" Cô gái anh ấy đang ôm là ai thế nhỉ "

" Nghe nói cậu ta là doanh nhân trẻ tuổi rất có tài"

Bla...bla...bla

Đây cũng là một trong những lí do khiến Đăng Hàn Mạc ghét những bữa tiệc như thế,tất cả đều có những lời bàn tán khó chịu và ồn ào

"Reng "

Đang tính ôm Nguyệt Dao Dao vào trong thì điện thoại của Đăng Hàn Mạc reng lên,hắn lặng lẽ rút chiếc điện thoại từ túi ra nhúu mày đặt Nguyệt Dao Dao đứng xuống

" Ngoan...Đứng yên đây chờ tôi đừng đi lung tung " Đăng Hàn Mạc nở một đường cong trên môi

" Tôi lớn rồi mà " Nguyệt Dao Dao nói thế để hắn yên tâm

Đăng Hàn Mạc xoa đầu Nguyệt Dao Dao sau đó rời đi.Lúc này Nguyệt Dao Dao mới bắt đầu sợ hãi xung quanh ai cũng xa lạ còn có một số ánh mắt nam nhân dán trên người cô xù xì không ngừng nhưng cô tự trấn an bản thân " Không sao chỉ cần mình đứng yên ở đây.Cậu chủ sẽ sớm trở lại thôi "

Nghĩ là thế nhưng đâu ai ngờ vừa đứng một chút lại bị một cánh tay người nào đó xô ngã xuống

" Đúng là con hồ ly tinh bây giờ mà cô còn dám đến dự đám cưới của anh tôi sao " tiếng nói chanh chua the thé vọng lên chỉ trích Nguyệt Dao Dao

Nguyệt Dao Dao tự chống tay đứng dậy phủi bụi trên người.Mọi người dần dần ủa vào xem nhưng không ai nói gì

" Cô đúng là thể loại mặt dày rác rưởi không đoạt được anh tôi liền tới đây phá sao " Tịch Diệp Dung thấy Nguyệt Dao Dao không nói gì liền mỉa mai thêm một câu

" Xin lỗi tôi không có ý đó " Vừa nói Nguyệt Dao Dao vừa cúi mặt sòng mũi đã bắt đầu cay.Thật ra trong lúc đứng dậy lúc này cô có liếc sang góc phải của sảnh phát hiện đó là ảnh cưới của Tịch Diệp Thành và Hà Mỹ Ly.Thật sự hôm nay họ kết hôn sao?

" Em lại đến đây làm gì? Không phải anh đã nói rõ ràng rồi sao?Bám dai " Tịch Diệp Thành thấy đám đông bàn tán liền cùng Hà Mỹ Ly tiến tới.Tuy miệng hắn nói thế nhưng trong lòng lại có cảm giác rất khó chịu.Sao hôm nay Nguyệt Dao Dao lại xinh đẹp đến thế? Lúc cấp 3 cô ta là một nữ sinh rất ngây ngốc không có gì nổi bật mà?

" Em..." Nguyệt Dao Dao như sắp chực chờ nước mắt đôi mắt long lanh, cô có cảm giác cổ họng khô ran không nói nên lời

" Bạn Học Dao Dao hôm nay tới mừng chúng tớ không biết đi cùng đại gia nào " Hà Mỹ Ly đứng nép bên cạnh Tịch Diệp Thành cười thân thiện nhưng lại nói đầy chất giọng gian xảo còn nhấn mạnh chữ Đại Gia

"Đúng là không biết mình " Tịch Diệp Dung bồi thêm một câu.Mọi người xung quanh ai nấy đều bàn tán,chê bai Nguyệt Dao Dao.Nguyệt Dao dường như tuyệt vọng suy nghĩ trong lòng đầy ảm "Thật sự Tịch Diệp Thành là người như thế sao? Bao nhiêu kỉ niệm anh quên rồi sao? " Nguyệt Dao Dao chỉ tự trách bản thân cô thật ngu ngốc luôn tin anh có một vấn đề khó xử gì đó không thể giải quyết mới vội vàng chia tay cô sau đó quên Hà Mỹ Ly.Cô còn ngu ngốc đến mức trong lòng lúc nào cũng chờ anh trở lại bên mình nhưng hôm nay tâm cô đối với anh đã chết!

Lúc này,nước mắt Nguyệt Dao Dao chảy xuống đôi gò má hồng hào khiến ai nhìn cũng cảm thấy đáng thương muốn che chở cả đời.Bỗng có cánh tay luồn qua sau eo Nguyệt Dao Dao kéo cô vào lòng Nguyệt Dao Dao mất đà mà nép vào lòng người đó trước ánh mắt của ngạc nhiên của mọi người

"Hôm nay, tôi đến dự tiệc của Tịch Gia sao mọi người lại chú ý đến bà xã của tôi như thế " Đẳng Hàng Vừa trở lại liền thấy đám đông vây quanh Nguyệt Dao Dao còn nghe tiếng chửi rủa trong lòng liền rất nóng nảy nhưng liền tỏ ra thanh cao ngạo sát khí uy quyền tỏa ra như muốn giết chết người

"Thì ra cô là tình nhân của vị đại gia này " Tịch Diệp Dung từ nhỏ đến lớn đều được cưng chiều nên không biết lượng sức mà nói chuyện

Chỉ có Tịch Diệp Thành mới cứng đờ người.Đây chẳng phải là Đẳng Hàn Mạc tổng giám đốc của Đẳng Thị sao?

Hà Mỹ Ly đứng kế bên cũng từng nghe qua Đẳng Hàng Mạc nhưng do chưa biết mặt nên cô ta cũng làm ngơ

Đẳng Hàn Mạc nở nụ cười như muốn đốt cháy tất cả.Khốn khiếp! Dám làm đụng đến phụ nữ của anh! Thật là biết chọn đường chết

Ông Tịch Cư An và bà Hà Diệp Nhi đang tiếp khách thì nghe tiếng ồn ào phát ra từ phía bên kia sảnh liền chạy tới lại bắt gặp giữa đám đông là Đẳng Hàn Mạc cùng một cô gái nhỏ.Đoán sắc mặt của anh ta cũng biết rằng đang rất tức giận

Thấy mọi chuyện không ổn bà Hà Diệp Nhi chạy vào kéo Tịch Diệp Dung lùi phía sau công Ông Tịch Cư An thì chạy lên phía trước

" Thật xin lỗi Đẳng thiếu do Tịch Gia không tiếp đón kỹ càng,hôm nay Đẳng thiếu tới thật vinh dự " Ông Tịch Cư An nở nụ cười lấy lòng

" Ba! hai kẻ đó chính là muốn phá đám cưới anh hai " Tịch Diệp Dung tuy không biết tại sao ba mình lại cung kính chào hỏi như thế liền nói vọng lên từ sau

"Con im mồm.Sao con dám nói chuyện với Đẳng Mạc thiếu gia như thế.Đúng là không phép tắc " ông Tịch Cư an giận dữ

Lúc này Hà Mỹ Ly mới giật mình.Đây chính là Đẳng Hàn Mạc tổng giám đốc nổi tiếng? Tại sao Nguyệt Dao Dao lại may mắn như thế?Đáng chết.Cô ta cảm tức bàn tay nắm chặt

" Rất xin lỗi Đẳng thiếu,con bé này tôi sẽ dạy dỗ lại.Mời Đẳng thiếu vào trong dùng tiệc " Tịch Cư An ra sức nịnh nọt.Cũng đúng Tịch Thị của ông ta tuy là một công ty lớn trong thành phố T nhưng đối với Đẳng Thị thì nó chỉ là một chi nhánh.Ông cũng đủ biết Đẳng Thị là tập đoàn lớn mạnh cỡ nào, đứng đầu thành phố T còn là tập đoàn thu tóm cả Châu Á ngoài ra còn quen biết với với nhà họ Kì ở Châu Âu.Nói chung rất quyền lực.Làm sao ông có thể lấy trướng chọi đá?

" Tôi đã dự tiệc xong " Đẳng Hàn Mạc chỉ nói như thế rồi quay lưng ôm Nguyệt Dao Dao đang khóc nhỏ vào lòng,bước ra chiếc BMW đã chờ trước cổng

Ông Diệp Tịch Cư liền vô cùng bức tức quay sang liếc Tịch Diệp Dung và Tịch Diệp Thành

Trên đường về nhà Nguyệt Dao Dao chỉ khóc thút thít ngồi cách xa Đẳng Hàn Mạc.Tuy như thế nhưng hần không nói gì

Về đến nhà Nguyệt Dao Dao chạy thẳng lên phòng Nguyệt Dao Dao chạy ngay lên phòng đóng cửa khóc lớn.Đẳng Hàn Mạc theo sau trong lòng liền đầy khó chịu và bức tức

" Nguyệt Dao Dao mau mở cửa " Đẳng Hàn Mạc rống lên

"Cậu...hức...về phòng đi...hức " Nguyệt Dao Dao càng khóc lớn

" Tôi cho em ba giây,mau mở " Đẳng Hàn Mạc tức giận thêm.Sao cô gái kia lại ngốc như thế để người khác ức hiếp mà không nói gì còn khóc lóc với hần

Nguyệt Dao Dao nghe thế liền rất hui vịn tay cầm mở rồi lại chạy lên giường khóc nhỏ lại

Đẳng Hàn Mạc đi lại giường ôm cô gái nhỏ vào lòng,hôn lên đôi môi nhỏ nhắn của cô như sự trừng phạt.Mặc cho Nguyệt Dai Dao kháng cự kịch liệt Thì lưỡi hần vẫn rong đuối trong miệng cô.Nụ hôn càng lúc càng kịch liệt đến lúc Nguyệt Dai Dao tưởng chừng không thở nổi nữa Đẳng Hàn Mạc mới rời môi cô

Nguyệt Dao Dao đánh vào ngực Đẳng Hàn Mạc tiếp tục khóc lớn rồi lại muốn rời khỏi nhưng Đẳng Hàn Mạc nhanh tay hơn kéo cô vào lòng

" Cậu buông tôi ra...tại sao cậu lại dẫn tôi đến đó? " Nguyệt Dao Dao khuôn mặt ướt đẫm voi cùng đáng thương

" Tôi muốn cho em thấy con người của Tịch Diệp Thành "Đẳng Hàn Mạc nói khê vào tai Nguyệt Dao Dao

" Cậu...cậu cố tình " Nguyệt Dao Dao thần trí hoảng loạn

" Em muốn ở bên tên đó?! Nếu muốn tôi liền cho em đi.Muốn không?"Đẳng Hàn Mạc không còn giọng dụ ngọt dịu dàng mà giọng chuyển thành đầy tức giận

" Không muốn huhu " Nguyệt Dao Dao lắc đầu lia lịa

" Ngoan. Chỉ cần có tôi là đủ " Đẳng Hàn Mạc hài lòng dịu dàng quay người Nguyệt Dao Dao đã không còn sức khóc mà chỉ khóc thút thút lâu nước

mất cho cô

Nguyệt Dao Dao lại khóc to hơn

" Sao thế?" Đàng Hàn Mạc nhạc nhiên

" Cậu ước hiệp tôi " Nguyệt Dao Dao khóc lớn hơn

" Tôi ước hiệp em khi nào?" Đàng Hàn Mạc nhủ mầy không hiểu kia do vì sao

" Cậu hôn tôi huhu " Nguyệt Dao Dao cũng chỉ ấp úng nói nhỏ nhưng Đàng Hàn Mạc lại nghe rõ từng chữ một

"Tôi nói rồi em là vợ tôi tôi thích liền hôn " Đàng Hàn Mạc đùa cợt trên chọc

" Cậu nói dối " Nguyệt Dao Dao chống đối đôi mắt lạnh ngược lên

" Không " Đàng Hàn Mạc đĩnh chính xác thực

" Vợ chồng là phải yêu nhau.hic.Cậu không yêu...tôi.Làm sao có thể?" Nguyệt Dao Dao thút thít.Hôm nay cô chính là muốn giải quyết mọi vấn đề trong lòng.Muốn giải quyết trắc ẩn là bản thân có yêu cậu chủ của mình không?

" Ai bảo tôi không yêu em.Tôi rất cưng chiều em " Đàng Hàn Mạc nói như đinh đóng cột phả hơi thở vào chiếc cổ trắng nõn của cô

" Không phải. Vương Uyển Thy nói rằng cậu yêu...hức cô ấy...cô ấy bảo... hức không cho tôi lại gần...hức cậu " Nguyệt Dao Dao lại buộc miệng kể hết bao nhiêu uất ức cảm chịu cho Đàng Hàn Mạc nghe.Khuôn mặt có biết bao nhiêu đáng thương như từ lâu đã chịu uất ức rất nhiều

" Cô ta nói bậy.Tôi chỉ có em " Đàng Hàn Mạc ngay lúc này khó chịu vô cùng.Vương Uyển Thy chính là con gái bạn thân của ba hắn.Gia đình cô ta luôn muốn ghép Đàng Hàn Mạc với cô ta nhưng ông Đàng Cổ Tiêu và bà Hoàng Ái Châu luôn tôn trọng quyết định của Đàng Hàn Mạc nếu hắn thích mới cho cưới.Nhiều lúc cô ta hay dụ dỗ hắn nhưng hắn một mực cự tuyệt chỉ coi cô ta là em gái mà đối xử

" Cậu yêu em sao?" Nguyệt Dao Dao bất giác thốt lên biết mình nói việc không tương nên bộ che miệng lại

"Ừ.Còn em?" Dừng một hồi Đàng Hàn Mạc mới trả lời tỏ vẻ hứng thua ít ra trong lòng cô ghen với ai lại gần hắn

" Em..." chưa nói được gì Đàng Hàn Mạc đã đề cô xuống giường hôn môi cô

"Ừm.ừm"Cô do quá bất ngờ liền phát ra âm thanh nhỏ nhưng đó như tiếng cổ vũ với Đàng Hàn Mạc

Tay không chịu để im lục soát khắp người cô,tay xoa nắn phần nhô lên của cơ thể cô không ngừng

Chỉ vài phút sau chiếc váy trên người Nguyệt Dao Dao đã bị lột sạch, do tiếp xúc với nguồn khí lạnh tiếp xúc da thịt nên cô khẽ rên lên.Đàng Hàn Mạc nghe thế môi liền dờn xuống cổ cô hưng hăng hôn lên chính là muốn để lại dấu ấn chủ quyền.Tay kia không ngừng vân vê nhũ hoa của cô.Được một hồi thì trên người Đàng Hàn Mạc cũng không còn gì.Do ham muốn vào sức công kích từ tiếng phát ra từ miệng Nguyệt Dao Dao nên hắn không ngại dần dần đưa vào nhưng lúc này Nguyệt Dao Dao thở hổn hển hỏi

" Cậu...như thế rất đau "

" Ngoan.Sẽ không " Đàng Hàn Mạc vừa trấn an cô hôn lên trán cô vừa đưa vào

" Cậu...đau...huhu...cậu đi ra...đau " Nguyệt Dao Dao khóc lên quá đau nên chân vòng chặt thắt lưng Đàng Hàn Mạc

Được một hồi cô lại kêu lên

" Cậu nhẹ...nhẹ...một chút " chết tiệt sao Đàng Hàn Mạc lại có sức mạnh như thế chứ

" gọi tôi là là Hàn " Đàng Hàn Mạc cưng chiều vô tận trong đáy mắt nhìn cô gái bé nhỏ dưới thân kiều diễm xinh đẹp

Nguyệt Dao Dao im lặng ngại ngần Đàng Hàn Mạc lại mạnh hơn nên buộc cô phải kêu lên

" Hàn...nhẹ...chút "

Cả đêm cô bị chèn ép đến lần thứ hai thì ngất đi.Đàng Hàn Mạc nhìn vết máu đỏ trên ra giường cũng biết đây là lần đầu của cô không nên chèn ép quá nhiều.Cứ để sau này bù lại cũng không muộn.Nghĩ thế Đàng Hàn Mạc ôm Nguyệt Dao Dao vào phòng tắm,tắm rửa đơn giản rồi trở về giường ôm cô ngủ tới sáng

Bạn đang đọc truyện *Cậu Chủ Rất Cưng Chiều Em - Tiểu Bảo Bối* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 4

Sáng hôm sau ánh nắng chiếu vào phòng , trên giường có đôi nam nữ ôm nhau đang trong giấc ngủ bình yên

Nguyệt Dao Dao khẽ nheo mắt thức dậy người hoàn toàn đau nhức ê ẩm.Cô nhìn xuống cô có biết bao nhiêu là hoa mai đỏ, tím.Rốt cuộc là hôm qua có bao nhiêu kịch liệt? Chợt nhìn qua đồng hồ đã là 8h sáng Nguyệt Dao Dao như thói quen liền muốn chạy nhanh rời giường nhưng đầu gối vừa bước chân xuống con đau ê ẩm truyền tới làm cô đứng không vững té ịch xuống sàn gỗ kêu "Á" một tiếng

Nghe tiếng la Đăng Hàn Mạc mở khẽ mắt,nguyệt thái dương hơi chau lại liền thấy con mèo nhỏ ngồi dưới sàn,hắn liền rướn người xuống ôm cô lên giường,đặt cô trong lòng ngực vững chắc,ôm mà ngủ tiếp

" Cậu...tôi phải làm..." Nguyệt Dao Dao về ngưỡng ngừng áp úng.Bây giờ mặt cô đang rất gần ngực hắn,có thể ngửi thấy mùi bạc hà trên lồng ngực hắn.Đúng là chết người

"Ngủ một chút" chưa đợi Nguyệt Dao Dao nói tiếp Đăng Hàn Mạc liền chen vào

Một lúc sau Nguyệt Dao Dao cảm thấy đối phương không có dấu hiệu muốn dậy cũng không dám nói gì hay chọc giận nên liền ngoan ngoãn ngược mặt lên nhìn

Đúng là khuôn mặt cậu chủ có khác,rất điển trai,nhìn từ khía cạnh nào cũng cảm thấy hợp hồn thiếu nữ.Sống mũi cao, nước da hơi ngăm,lông mi có phần cong dài và đôi môi mỏng.Ôi sao ông trời bất công thế!

Bất giác muốn chạm vào khuôn mặt Đăng Hàn Mạc.Nguyệt Dao Dao liền định đưa tay lên chạm nhưng bàn tay cô vừa sắp chạm tới khuôn mặt đó thì bị bàn tay của Đăng Hàn Mạc chụp lại sau đó liền đề lên người cô,hai tay chống xuống giường

" Tôi rất đẹp trai?"Đăng Hàn Mạc nở nụ cười tà mị mang vẻ đùa cợt

"Dạ không...ý...có..."Nguyệt Dao Dao không ngừng lúng túng,khuôn mặt đỏ bừng đáng yêu vô cùng

"Mới sáng đã hăng hái vậy sao? Tôi qua xem ra tôi qua em còn chưa đủ" Đăng Hàn Mạc thấy khuôn mặt đáng yêu kia liền không khỏi nổi hứng

"Nào có tôi còn không thể đi được"Nguyệt Dao Dao chu cái môi nhỏ nhắn cãi lại.Một phút sau suy nghĩ về câu trả lời của mình liền hối hận vô cùng,mặt ửng hồng lên quay ra chỗ khác còn có lá gan ném một câu

" Cậu thật không đứng đắn"

Đăng Hàn Mạc nghe rõ câu trả lời của cô liền phì cười,ôm cô vào phòng tắm và đặt xuống nước ấm.Sau đó liền ra ngoài thay đồ

Nguyệt Dao Dao ngồi trong nước ấm,con đau cũng dần giảm liền định đi ra ngoài nhưng quần áo đâu mà thay ra bây giờ!?

Nghĩ là Đăng Hàn Mạc không ở trong phòng nên dùng cảm quần khăn tắm rón rén đi ra.Nào ngờ vừa ra liền thấy Đăng Hàn Mạc đứng trước gương bẻ cô tay áo sơ mi

"Á...Sao cậu còn đứng đây " Nguyệt Dao Dao la lên

" Tôi không thể?" Đăng Hàn Mạc tỏ vẻ không hài lòng.Nhưng nhìn cô thân thể chỉ quần mỗi khăn tắm,mái tóc lại có chút ướt liền nở nụ cười tà mị

"Không...ý...em đâu phải thế...cậu "Nguyệt Dao Dao lúng túng

"Em mau tới đây thắt ca-vạt cho tôi" Đăng Hàn Mạc ra lệnh trong đầu toàn ta nghĩ đen tối

Nguyệt Dao Dao ngoan ngoãn bước tới, quên tặc người mình chỉ quần mỗi khăn tắm và nguy hiểm trước mắt.Lại gần Đăng Hàn Mạc.Nguyệt Dao Dao nhón chân lên thắt ca-vạt cho hắn.Nào ngờ bị Đăng Hàn Mạc ôm eo kéo vào lòng

" Em đúng là muốn câu dẫn.Có lẽ tôi nên "day báo" em một chút " Đăng Hàn Mạc cúi đầu xuống,hít hương thơm từ cổ cô

" Nào có...Tôi quên mất...tôi phải (thay đồ)" Hai chữ cuối chưa kịp nói thì Đăng Hàn Mạc đã chiếm lấy môi cô.Hôn mãnh liệt,cần khuấy lấy hết hương vị trong miệng cô.Đến lúc Nguyệt Dao Dao sắp không thở nổi mới buông cô ra đi chuyển xuống cổ trắng nõn tham lam hôn

" Hôm nay tôi có nên nghỉ ở nhà không đây "Đăng Hàn Mạc trêu chọc

"Không cậu đi làm đi.Em phải thay đồ " Nguyệt Dao Dao thức tỉnh đẩy Đăng Hàn Mạc ra chạy đi thay đồ,khuôn mặt đáng yêu không khỏi ửng đỏ

Một lúc sau,Đặng Hàn Mạc tiến vào phòng ăn theo sau là cô hầu nhỏ Nguyệt Dao Dao

Vương Uyển Thy không biết đến từ khi nào thấy Đặng Hàn Mạc liền chạy tới ôm cổ hần không quên liếc Nguyệt Dao Dao một cái.Nguyệt Dao Dao nhận lấy ánh mắt đó liền cúi đầu đi thẳng ra ngoài vườn

Hôm nay Vương Uyển Thi trông rất gọi cảm, trên người khác một chiếc váy ôm màu đỏ hở vai và eo,ngắn cùn cốn tới đùi khiến đàn ông nhìn cũng bị hóp hồn [tg:kiểu muốn thân thể □]

" Hàn hôm nay như thế nào " Vương Uyển Thy ông ọ

Đặng Hàn Mạc không trả lời cứ Thông thả ăn món bít tết trên bàn một cách nhả nhặn.Vương Uyển Thy thấy không có hồi đáp liền rất khó chịu nhưng giữ bình tĩnh ông ọ một câu

" Hàn em rất nhớ anh.Hôm nay đi ăn với em có được hay không?"

" Hôm nay rất bận " Nói xong Đặng Hàn Mạc liền dùng khăn lau miệng đứng lên tiến ra ngoài cửa không quên ghé ra ngoài vườn

Nguyệt Dao Dao đang tưới hoa liền có cảm giác có người đứng sau mình quay lại thì bị Đặng Hàn Mạc ôm eo

" Em nên tiến tới đi làm " Đặng Hàn Mạc tà mị đưa tay vén tóc của cô

" Vâng cậu chủ đi làm " Nguyệt Dao Dao gỡ tay Đặng Hàn Mạc ra cung kính cúi đầu

Đặng Hàn Mạc thấy thái độ gỡ tay ra liền rất khó chịu từ trước đến giờ toàn là phụ nữ bám lấy ôm hần.Cô là người đầu tiên được hần ôm lại có ý đẩy ra.Cô gái đáng chết!

- "Ngoan! Mèo con hôn tạm biệt tôi đi " nghĩ là thế thôi chứ khi nhìn cô gái bé nhỏ này liền không nỡ nổi nóng hôn lên trán cô

" Cậu chủ,trễ rồi vẫn là mau đi thôi " Nguyệt Dao Dao đỏ mặt nhắc nhở.Đặng Hàn Mạc cũng không làm khó cô,cười một cái xoa đầu cô rồi rời đi còn không quên để lại một câu không đứng đắn

" Có vẻ em thích làm những việc khác hơn hôn "

Nguyệt Dao Dao ngược lên khuôn mặt đỏ bừng rồi tiếp tục công việc của mình

Đặng Hàn Mạc vừa rời đi thì Vương Uyển Thy đến.Thì ra cô ả đã chứng kiến hết cảnh ân ân ái ái của hai người nên không kiềm được nóng tính

" Thân là một con hầu thì nên làm tròn nhiệm vụ.Việc gì cũng dừng nên nghĩ đến " Vương Uyển Thi đồng đánh vênh giọng

Thấy Nguyệt Dao Dao không quan tâm đến mình nghĩ rằng cô xấu hổ nên ả bời thêm một câu cười khinh rồi rời đi

" Dù mày đã bò lên giường Hàn Mạc thì sau này cũng sẽ bị đá ra thôi.Anh ấy có biết bao nhiêu tình nhân đẹp để bên cạnh anh ấy còn chỉ yêu mình tao.Tốt nhất nên tránh xa"

Sau khi Vương Uyển Thy rời đi hốc mắt của Nguyệt Dao Dao đã rung rung nước mắt

Bạn đang đọc truyện *Cậu Chủ Rất Cưng Chiều Em - Tiểu Bảo Bối* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 5

Tối hôm đó,Đặng Hàn Mạc trở về trong lòng tràn đầy vui vẻ vì sắp được gặp cô nhưng bước vào thì chẳng thấy ai chờ trong lòng không khỏi khó chịu

" Di Trương! Dao Dao đâu " Đặng Hàn Mạc thấy gì Trương đi ngang qua liền hỏi.Trong lòng hần bồn khoăn vô cùng,lúc trước mỗi lần hần về đều là cô đứng chờ ở phòng khách để đưa nước và cất cặp tài liệu cho hần,việc đó cũng là qui định lẽ nào đã bệnh sao

"Lúc này nó làm xong việc nó lật đật chạy lên phòng rồi cậu " Di Trương nhẹ nhàng nói

"Đã ở trong phòng bao lâu " chân mày Đặng Hàn Mạc nhíu lại.Tỏ vẻ rất khó hiểu và lo lắng.Sáng nay còn vui vẻ mà sao bây giờ lại...

"Dạ vừa mới lúc này thôi.Cậu vừa về là nó đã chạy lên phòng bảo muốn nghỉ ngơi " Di Trương cung kính nói

"Nghỉ ngơi?" Đặng Hàn Mạc suy tư hỏi lại

"À mà cậu chủ này.Hôm nay Dao Dao con bé cứ như người mất hồn ấy.làm việc gì cũng đơ đơ ra đến nỗi sắt rau cắt vào tay chảy máu mà con bé cũng chẳng hay "Đi Trương bắt đầu kể ra báo cáo sự việc.Thật ra đi Trương đã theo bà chủ mấy chục năm nên lòng đi lúc nào cũng mong Nguyệt Dao Dao và cậu chủ thành đôi.Con bé đã có một quá khứ quá đau đớn rồi

"Đi cầm cặp lên phòng giúp con " Đăng Hàn Mạc đưa cặp cho Đi Trương sau đó liền tiến lên tầng 2

"Cốc cốc "Đăng Hàn Mạc gõ cửa phòng Nguyệt Dao Dao

...Bên trong là một mảng yên lặng

"mở cửa cho tôi" Đăng Hàn Mạc tên đáng chết lúc nào cũng lạnh lùng sai bảo người khác như thế

" Cậu...ngủ đi...hôm nay tôi...mệt " Giọng Nguyệt Dao Dao vọng ra có tiếng thút thít nhỏ

" Tôi muốn vào phòng.Em mau mở cửa cho tôi " Đăng Hàn Mạc tức giận rống lên nghĩ rằng cô gái này hôm nay ăn gan trời sao

" Tôi...thật sự mệt..." Nguyệt Dao Dao lại nói vọng ra tiếng thút thít cô gắng ôm gối nén vào trong cổ họng

" Mở cửa mau.Nếu không em liền lãnh hậu quả " Đăng Hàn Mạc càng tức giận hơn không để ta nghe thấy tiếng thút thít của cô

"Cậu...đi...đi..." Nguyệt Dao trả lời chữ có chữ không

Rầm

Tiếng cửa phòng bị đẩy ra,Đăng Hàn Mạc tiến vào phòng.Con người đầy sự giận dữ.Nguyệt Dao Dao thấy thế liền rất sợ hãi.Đây là lần thứ hai cậu chủ nổi giận với cô.Lần thứ nhất là do cô nói với cậu cô đã quen Tịch Diệp Thành lần đó cậu đã rất tức giận và suốt ba tháng sau đó tránh mặt cô.Lần này là vì cái gì đây,tất cả đều do cậu mà tại sao lại nổi giận?

Nguyệt Dao Dao vội lau nước mắt muốn lảng tránh chạy ra ngoài

"Tôi đi lấy nước cho cậu " Nguyệt Dao Dao vội vàng húc về phía cửa phòng

Nhưng làm sao mà đi được khi Đăng Hàn Mạc đã kịp ôm cô lại

"Em lẩn trốn tôi?"Đăng Hàn Mạc nhủu mày trợn mắt giận dữ nắm chặt hông Nguyệt Dao Dao

"Tôi...nào...dám.Cậu thả tôi ra...tôi đau"Nguyệt Dao Dao thút thít rơi nước mắt

"Không được khóc "Đăng Hàn Mạc lại gần giọng

"Huhu cậu thả ra...thả ra...không muốn gặp cậu...huhu cậu đi đi " Nguyệt Dao Dao uất ức khóc to lên,khuôn mặt đầm đìa nước mắt

"Ngoan.Có chuyện gì sao?" Đăng Hàn Mạc cảm thấy rất khó hiểu.Là ai đã đụng vào cô đây?

"Huhu cậu đi ôm tình nhân của cậu đi..Cậu sẽ đá tôi..Cậu yêu Vương Uyển Thy...Cậu lừa tôi...tôi ghét cậu "Nguyệt Dao Dao vùng vẫy muốn thoát ra nhưng Đăng Hàn Mạc ôm chặt eo cô rồi

"Ai dạy em nói những lời này?"Đăng Hàn Mạc mặt trở nên lạnh đi nhưng trong lòng lại phì cười cô gái ngốc này

"Vương Uyển Thy?" Thấy Nguyệt Dao Dao không trả lời Đăng Hàn Mạc nói tiếp giọng trở nên rất hung hăng

" Mặc kệ cậu huhu"Nguyệt Dao Dao cũng không nói chỉ biết khóc

"Ngoan.Cô ta nói bậy.Tôi chỉ thương em " Vương Uyển Thy đáng chết dám đụng đến phụ nữ của anh sao

Nguyệt Dao Dao nghe thấy thế không còn vùng vẫy nữa để mặc cho Đăng Hàn Mạc ôm cô đặt lên giường

" Ngoan.Ngủ đi " Đăng Hàn Mạc hôn vào trán cô sau đó đứng dậy định rời đi

"Cậu...có phải tôi rất xấu xí hay không?" Nguyệt Dao Dao nắm tay của Đăng Hàn Mạc lại

" Nếu em xấu xí.Tôi sẽ yêu cô gái xấu xí " Cô gái này đang nghĩ gì vậy chứ,rõ ràng rất xinh đẹp nghe người khác nói bản thân xấu có liền nhận xấu xí sao.Ngốc quá đi

"Ngoan ngủ đi tôi về phòng " Đăng Hàn Mạc nói rồi đắp chăn cho cô rồi về phòng làm việc

Nguyệt Dao Dao do khóc nhiều nên mặt ngủ một giấc đến sáng

Sáng hôm sau

Nguyệt Dao Dao thức dậy từ rất sớm nhưng đã nghe tin Đăng Hàn Mạc ra ngoài từ khuya hôm qua trong lòng có chút buồn

"Dao Dao bà chủ gọi con " Di Trương đi ngang qua nhà bếp gọi Dao Dao

"À vâng con sẽ vào liền " Nguyệt Dao Dao tức tốc chạy vào phòng bà Ái Châu. Trong nhà, chỉ có trước mặt Đăng Hàn Mạc là cô có cảm giác sợ hãi ngoan ngoãn thôi. Chỉ tại vì anh quá hung hãn thôi còn bản thân mình lại phận tôi tớ ăn nhờ ở đậu làm sao mà cãi lời. Đối với ông bà chủ thì cô cứ như đứa bé tinh nghịch lúc nào cũng lon ton biết làm người khác vui

"Tiểu Dao Dao vào đây ngồi " Bà Ái Châu thấy con bé lấp loà ngoài cửa

"Hi hi vâng con vào đây " Nguyệt Dao Dao nở nụ cười hồn nhiên chạy vào ngồi kế bên bà

"Bạn học của con Mỹ Hoa đã về nước rồi con có biết không? Con bé bảo muốn sang đưa con đi chơi " bà Ái Châu xoa đầu Nguyệt Dao Dao. Nguyệt Dao Dao là bà mang về muốn chăm sóc đứa bé tội nghiệp này làm nhưng nó rất áy náy việc ở trong nhà người khác mà không việc gì làm nên và mới lấy có cho nó làm hầu của của con trai chủ ý là muốn giữ con bé lại

"Thật sao ạ?...Nhưng không được đâu ạ " Nguyệt Dao Dao vừa hớn hờ đó lại ỉu xiu từ chối

"Sao thế con?" bà Ái Châu thắc mắc

"Hôm nay là ngày con đi lên Chùa và đi uống trà với bà chủ mà. Nếu con đi chơi sẽ không ai đi cùng bà chủ " Nguyệt Dao Dao giải thích lí do, khuôn mặt vô cùng dễ thương

"Haha Dao Dao, đứa bé ngoan này. Con cứ đi đi Di Trương sẽ đi cùng ta " Bà Ái Châu cười sáng khoái trước sự ngây ngô của cô

"Thật sao ạ? Con cảm ơn ạ " Nguyệt Dao Dao cười hóp hờ chạy về phòng thay đồ

"Dao Dao, đứa bé này thật ngoan " Bà Ái Châu thầm nói một mình

Đúng 8 giờ Hà Mỹ Hoa đậu chiếc Audi R8 màu tím của mình tới trước cổng. Nguyệt Dao Dao nghe thấy tiếng xe đoán chắc là bạn mình nên lon ton chạy ra

"Aiz tớ tưởng cậu đã quên người bạn này rồi chứ. Đi du lịch lâu đến thế" Nguyệt Dao Dao giả vờ than thở

"Aizz cái con bé này. Cậu móc méo tớ sao mau lên xe " Hà Mỹ Hoa cũng thêm vài câu châm chọc

"Aiz tớ nào dám " Nguyệt Dao Dao làm bộ mặt kiêu ai oán rồi leo lên xe, cả hai người cười toe toét

Hôm đó Hà Mỹ Hoa đưa cô đi nào là ăn uống, chơi đùa, mua sắm. Cuối cùng cả hai không còn đủ sức chạy nhảy nên liền tìm một quán Cafe ngồi hàng thuyền

"Này cậu có biết không tớ đã đi đến Paris, Tokyo,.....thật đẹp nha " Hà Mỹ Hoa vẫn ngồi luyên thuyên về chuyến du lịch dài hạn của mình

"Này hèn chi cậu đã quên người bạn già này cũng phải " Nguyệt Dao Dao nói móc cười khi

"Ừa chứ Đăng Hàn thiếu gia không chăm sóc cậu sao?" Hà Mỹ Hoa hất mặt cười nham hiểm làm cho đối phương đỏ hết mặt

"Cậu đúng là trẻ con...Mà sao cái ả Vương uyển Thy sao rồi? Hôm trước ả ta có tham gia sự kiện của tập đoàn mình còn ngây ngốc khoe khoang muốn theo đuổi Đăng Mạc nhà cậu " Hà Mỹ Hoa vừa hút nước ép trái cây vừa nói

"À...ừm cô ấy bảo Đăng Mạc với cô ấy là..." Khuôn mặt Nguyệt Dao Dao có phần ngượng ngùng buồn bã

"À ta đúng là mura mô mà. Dao Dao cậu thật ngốc cứ để người khác ức hiếp thế sao hướng hồ cậu và Đăng Hàn Mạc đã..." Hà Mỹ Hoa nói

"Thôi kệ cô ấy đi " Nguyệt Dao Dao cười qua loa

"Dao Dao cậu phải cẩn thận " Hà Mỹ Hoa cẩn thận nhắc nhở. Dù sao cô cũng là bang chủ của bang phái nhỏ trong Hắc Đạo nên Đăng Hàn Mạc có quyền lực như thế nào cô hiểu rõ

"Được rồi cũng đã trễ, về thôi " Nguyệt Dao Dao nhìn đồng hồ thoáng thấy đã 11h trưa nên vội muốn về

Chiếc Audi trở lại căn biệt thự Đăng Gia

" Thế thôi tớ về nha " Hà Mỹ Hoa giờ tay

"À À Mỹ Hoa cậu có rãnh không.Có thể dẫn tớ tới Đằng Thị được không?"

" Ồ mới xa nhau tí đã nhớ nhau sao " Hà Mỹ Hoa trêu ghẹo

" Nào có tớ là đang làm nhiệm vụ thôi "Nguyệt Dao Dao chu cái mỏ nhỏ nhắn cái lại.Chả. là sáng nay có qua phòng cậu chủ dọn dẹp thấy cậu để tờ giấy trên bàn "Bảo bối trưa nay đem đồ ăn tối cho tôi " nên mới muốn đi ấy chứ

"Được nhanh lên " Hà Mỹ Hoa gật đầu

"À chờ tớ vào lấy hộp cơm đã "Nguyệt Dao Dao nói rồi chạy vào trong bếp sau đó liền leo lên xe

Trước cổng toà cao ốc tập đoàn Đế Hào Hàn

" Được rồi tạm biệt cô vợ đảm đang " Hà Mỹ Hoa lại trêu ghẹo

"Hừ.Cảm ơn nhé " Nguyệt Dao Dao cười vui vẻ sau đó hít một hơi bước vào trong lòng có chút ngại ngùng sợ sệt

Bạn đang đọc truyện *Cậu Chủ Rất Cưng Chiều Em - Tiểu Bảo Bối* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 6

"Thưa chị,em cần gặp chủ tịch " Nguyệt Dao Dao bước vào dè dặt nói

"Ủa Dao Dao đó hả,còn nhớ chị không chị là Kim Ly đây " Cô tiếp tân nói

"A chị là chị đã giúp em lấy hộ dù hôm trước sao?" Nguyệt Dao Dao tươi cười

" Đúng rồi.À để chị đưa em lên phòng chủ tịch nha " Cô tiếp tân nói rồi kéo tay Dao Dao vào thang máy.Đối với cô bé này cô rất có thiện cảm không chỉ vì vẻ bề ngoài dễ thương mà còn vì tính cách rất ngoan ngoãn

"Tối rồi em đi thẳng là được.Chị xuống nha " Kim Ly cười sau đó quay đi

"Dạ em cảm ơn chị "Nguyệt Dao Dao ngoan ngoãn

Cô đi thẳng tới phòng chủ tịch,định gõ cửa bước vào thì nghe có tiếng bên trong.Đó là Vương Uyển Thy sao?

"Thế thì chiều nay em sẽ qua nhà anh ăn cơm " Vương Uyển Thy nói xong liền đi ra ngoài may mắn là Nguyệt Dao Dao đã trốn sau góc khuất của cánh cửa

Nguyệt Dao Dao lại đứng trước cửa phòng không dám vào. Trong lòng cô có chút đau nhói mơ hồ

"Là Ai?" Đằng Hàn Mạc có chút rống lên khó chịu khi nghe tiếng gõ cửa

"Thưa chủ Tịch cơm trưa của ngài đây " Kim Ly đứng ở ngoài cũng kính nói trong lòng vô cùng sợ sệt

"Cơm Trưa?" Đằng Hàn Mạc tự hỏi

" Vào đi " Đằng Hàn Mạc ra lệnh

Kim Ly bước vào trên tay còn ôm một hộp cơm màu xanh dương

"Là ai đem đến?" Đằng Hàn Mạc vẫn

chăm chú vào màn hình laptop

"Dạ thưa chủ tịch Dao Dao cô bé đưa cơm tới đây " Kim Ly đặt hộp cơm lên bàn cúi đầu nói

" Cô ấy tới đây?" Đằng Hàn Mạc nhíu mày.Tại sao cô ấy không đem cơm lên?hay là...

"Được rồi " Đằng Hàn Mạc khôi phục lại phong độ của mình

Chiều hôm ấy

Đặng Hàn Mạc trở về Đặng Gia vừa bước vào bếp đã thấy cô gái nhỏ trong bếp đang loay hoay toán đi vào nhưng Vương Uyển Thy ở đâu xuất hiện ôm cô hẳn

"Hàn, anh về trễ thế. Qua đây giúp em một chút rồi xuống ăn cơm " Vương Uyển Thy kéo tay Đặng Hàn Mạc ra phòng khách

Lúc này Nguyệt Dao Dao cảm thấy bản thân vô cùng buồn bã, nước mắt cứ rung rung. Làm cơm xong cô liền chạy lên phòng khoá cửa

Trong bữa cơm Đặng Hàn Mạc cứ thấp thòm không thấy bóng dáng của cô liền rất không vui

"Dao Dao đâu?" Đặng Hàn Mạc cất giọng lạnh lùng hỏi khi vừa ngồi xuống

"Thưa cậu..." Người giúp việc kể bên toán nói thì

"Hực...Sao mà mặn quá...a " Vương Uyển Thy giả vờ ho vài tiếng

"Com của mọi người đều rất ngon miệng mà con có sao không " Đặng Cố Tiêu hỏi

"Con...hực...là ai cố tình bỏ muối vào chén con " Vương Uyển Thy tỏ vẻ khó sở

Đặng Hàn Mạc ngồi đối diện nhưu mấy hôm nay bữa cơm này chỉ có Nguyệt Dao Dao nấu. Chẳng lẽ là cô làm? Không sao có thể chứ mèo con của anh rất ngoan ngoan hiền lành không thể làm thế đâu

Bữa cơm đó xong Vương Uyển Thy còn cố tình nán lại phòng nghỉ của khách

"Dao Dao cô vào đây lau giúp tôi với sàn nhà này thật dơ " Vương Uyển Thy đang ngồi đọc tạp chí thấy Nguyệt Dao Dao đi ngang liền có ý xấu

"Thưa cô tôi cảm thấy không khỏe cho lắm, để tôi nhờ người khác..." Nguyệt Dao Dao nói giọng có phần mệt mỏi vô cùng hôm nay có lẽ ra nắng nhiều quá nên cô bị bệnh rồi

"Thôi cô không muốn làm thì nói oạch ra cần gì biện lí do " Vương Uyển Thy hát cao mặt giọng trở nên đang đá vô cùng đáng ghét

Nghe thấy thế Nguyệt Dao Dao đành dù rất mệt cũng vào lau sàn. Được nước làm tới Vương Uyển Thy cứ bắt cô lau đi lau lại

"Á...ôi cái chân của tôi " Vương Uyển Thy đi ra cửa phòng rồi giả vờ té xuống là lên thật to

Nguyệt Dao Dao thấy thế liền chạy ra đỡ nhưng ai ngờ Vương Uyển Thy cầm tay cô lôi xuống. Nguyệt Dao Dao vừa té xuống liền nhanh chóng đứng dậy

Cùng lúc đó Đặng Hàn Mạc nghe thấy tiếng là liền chạy sang phòng nghỉ

"Nguyệt Dao Dao tại sao cô lại cố tình xô tôi. Tôi đã làm gì cô chứ " Vương Uyển Thy thấy Đặng Hàn Mạc chạy tới liền giả vờ đáng thương

"tôi...tôi thật sự không có..." Nguyệt Dao Dao sợ hãi trả lời trước ánh mắt lạnh lùng của Đặng Hàn Mạc

"Hàn, mau đỡ em " Vương Uyển Thy ỏng ẹo gọi

Đặng Hàn Mạc không đoái ngoài gì đến ả ta đi tới chỗ nguyệt Dao Dao

"A...đau " Nguyệt Dao Dao là lên khi tay bị một lực mạnh nắm vào

"nguyệt Dao Dao em cảm thấy làm mấy việc xấu xa này trời không biết đất không hay sao?" Đặng Hàn Mạc tức giận

" Cậu...tôi không có " Nguyệt Dao Dao hai con ngươi rung rung

"Việc bỏ muối vào thức ăn, xô người khác ngã còn việc gì em chưa làm sao?. Em nghĩ em được tôi dung túng làm mấy việc xấu này sao?" Đặng Hàn Mạc trợn mắt, hẳn tức giận không phải vì Vương Uyển Thy mà là vì tại sao cô gái nhỏ ngoan ngoãn của hẳn có thể thay đổi như thế, làm những việc này chỉ vì ganh ghét sao

"Cậu...tôi xin lỗi tất cả là do tôi...tôi xin phép về phòng " Nguyệt Dao Dao bắt lực gỡ tay Đặng Hàn Mạc sau đó cúi đầu đi về phòng. Có ai biết được trái tim của Nguyệt Dao Dao đau thế nào? Việc đó thực sự cô không làm mà. Bất kể ai không tin cũng được tại sao ngay cả hẳn cũng...

Cả tuần sau đó Đặng Hàn Mạc đều liên tục tránh mặt cô, đồ ăn cô đem lên đều không ăn . Trong những ngày này Vương Uyển Thy cũng tới lui Đặng Gia nhiều hơn liên tục giở trò hăm hại Nguyệt Dao Dao nào là trượt té, cố tình gạc chân Dao Dao để quần áo bị bẩn, phòng nước sôi,... Nhưng Dao Dao của

chúng ta cũng không nói gì chỉ lẳng lặng làm việc

Hôm đó là chủ nhật Đăng Hàn Mạc trở về nhà

"Hàn Mạc con làm rất tốt dự án đó coi như đã nắm chắc "Đăng Cổ Tiêu hợp một ngụm trà

"Con nên biết chăm sóc sức khỏe một chút lao đầu vào công việc không ăn gì cũng phải uống nước trái cây bổ sung thể lực "Bà Ái Châu tiếp lời

Nhưng Đăng Hàn Mạc chỉ gật đầu không trả lời sau đó liền xin phép lên lầu nghỉ ngơi

Nguyệt Dao Dao đứng trong bếp nghe bà chủ nói thế liền rất hào hứng đi ngay ra chợ mua rất nhiều trái cây về để làm nước ép nhưng gần về tới nhà thì do quá nặng nên cô đứng lại một chút

"Á Dao Dao còn nhớ anh không?" Một giọng nam từ phía sau chạy lên

"Anh là..? "Nguyệt Dao Dao tức thời chưa nhận ra

"Anh là Quan Hạo Vương đây " Người đàn ông có khuôn mặt hào hoa Tuấn tú cười đáp

"A...anh chính là lão công của Hà Mỹ Hoa " Nguyệt Dao Dao nhớ ra ngay người đàn ông này vì thời cấp 3 Hà Mỹ Hoa đã từng giới thiệu tới bây giờ lâu lâu cô cũng nghe Hà Mỹ Hoa nhắc tới anh ta

"Haha em đi đâu mà mua nhiều trái cây thế.Đề anh xách phụ nhé. " Quan Hạo Vương cười lái sang chuyện khác

"À em tính làm chút nước ép.Sắp tới nhà rồi em tự xách được mà " Nguyệt Dao Dao mỉm cười

"Aizz không phiền đâu.Đề anh giúp em dù sao em cũng là bạn của lão bà nhà anh mà " Quan Hạo Vương giục ngay bao trái cây cười hi hi chọc Nguyệt Dao Dao

Ai ngờ đâu màn vui vẻ đó lại nằm gọn trong mắt Đăng Hàn Mạc khi đang ngồi trong xe

Quan Hạo Vương giúp cô xách bao trái cây về tới biệt thự sau đó liền tiếp tục chạy bộ

Đăng Hàn Mạc thấy tên đàn ông kia rồi đi liền rất nổi nóng quay đầu xe trở về nhà

"Kêu Nguyệt Dao Dao lên phòng gặp tôi " Đăng Hàn Mạc tức giận rống to làm cho Nguyệt Dao Dao trong bếp cũng giật mình

"Dao Dao cậu chủ lại giận con sao?"Dì Trương có phần lo lắng hỏi

"Dạ con cũng không biết nữa.Đề con lên xem sao "Nguyệt Dao Dao vờ cười cho qua rồi liền đi lên phòng Đăng Hàn Mạc

Nguyệt Dao Dao thấy cửa phòng Đăng Hàn Mạc mở liền bước vào ai ngờ vừa bước vào liền bị thân thể to lớn của hắc đệ lên cửa nắm chặt cổ tay

"Nguyệt Dao Dao cô cảm thấy làm điều xấu rồi sau đó lại cùng đàn ông nói chuyện vui vẻ.Định chọc tức tôi sao?"Đăng Hàn Mạc trợn tròn mắt.Tạo sao cô gái đáng chết này lại có thể vì ganh ghét mà làm những chuyện như thế.Cô thật sự thay đổi sao

"Cậu tôi thật sự không có "Nguyệt Dao Dao rung rung nước mắt

"Cô mau thu hồi nước mắt của mình lại đi "Đăng Hàn Mạc xô cô xuống.bởi vì hắn không chịu nổi khi nhìn thấy cô gái này khóc, hắn có tính chiếm hữu rất lớn

Nói rồi Đăng Hàn Mạc đi xuống lầu Nguyệt Dao Dao cũng đứng dậy lau nước mắt xuống bếp

Vừa xuống liền thấy Vương Uyển Thy đã ngồi chờ.Ả ta vừa nhìn qua cũng biết Đăng Hàn Mạc mới nổi giận với Nguyệt Dao Dao trong lòng ả ngập tràn vui vẻ đi lại ôm lấy cổ Đăng Hàn Mạc

"Hàn cùng ra ngoài ăn có được không "

Đăng Hàn Mạc không nói gì liền bỏ ra ngoài

Cả ngày hôm sau người Nguyệt Dao Dao liền nóng rần,đang làm việc cô liền ngắt xiut ngay ngoài vườn may là có dì Trương kịp thời thấy nên đỡ cô vào phòng

Bác sĩ cũng có tới khám bảo cô phải nên nghỉ ngơi một tuần nhưng cô bé này ngang bướng ai nói cũng chẳng nghe liền lao thân vào làm việc,ăn cũng trở nên ít lại

"Dao Dao ăn chút cháo đi con "Dì Trương nâng muỗng cháo lên

Nguyệt Dao Dao cũng đón lấy chén cháo nhưng ăn bài miếng cô lại đem chén cháo xuống bếp

"Sao con không ăn hết?Cháo này là bà chủ dặn ta làm cho con đấy"Dì Trương trách yêu Nguyệt Dao Dao

"Aww dì Trương con cảm thấy rất lạ miệng nên có thể để chút nữa ăn tiếp không?"Nguyệt Dao Dao tỉnh nghịch mỉm cười

"Haizz...thôi được rồi con lên phòng nghỉ đi " Dì Trương xoa đầu Nguyệt Dao Dao

" Ay da con rất khỏe mạnh nha để con giúp dì làm đồ ăn "Dao Dao liền chạy vào lật rau

" Con bé này mau nghe lời lên phòng đi "Dì Trương kí đầu cô

"Ui da cho con làm tí đi mà "Nguyệt Dao Dao liền làm bộ mặt đáng yêu

" Được rồi lật rau xong thì đi ngay lên phòng nghe chưa " Dì Trương hét nói nổi với con bé lì lợm đáng yêu này

Vòn vện lật rau xong thì cũng là lúc đầu cô ong ong choáng váng nên Nguyệt Dao Dao đành ngậm ngùi lên phòng nghỉ

Bạn đang đọc truyện *Cậu Chủ Rất Cưng Chiều Em - Tiểu Bảo Bối* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 7

Hôm sau,Đằng Hàn Mạc trở về cũng là lúc Nguyệt Dao Dao chẳng thể đi nổi,cô chỉ nằm trên giường người nóng bừng

Đằng Hàn Mạc là do nhớ cô gái nhỏ của mình quá liền muốn qua xem sao.Có phải hần đã hơi nặng lời hay không?

Vừa bước tới cửa phòng Nguyệt Dao Dao thấy không đóng cửa Đằng Hàn Mạc có linh cảm không tốt đẩy cửa vào thì đúng ngay cô gái nhỏ của anh nằm trên giường ngọ nguậy lẩn tẩm mồ hôi

Đằng Hàn Mạc bất an đưa tay lên sờ vào gò má của cô.Sao lại nóng thế này?

Nguyệt Dao Dao trong mơ hồ cảm chặt tay Đằng Hàn Mạc

"Cậu...em không...làm...tin...em "Nguyệt Dao Dao vừa nói vừa khóc khuôn mặt lúc này chẳng thể không đáng thương

Đằng Hàn Mạc không nói gì,hần thở dài toan đứng lên gọi bác sĩ nhưng ai ngờ Nguyệt Dao Dao kéo tay áo hần,càng khóc to trong mơ hồ

"Huhu em...xin lỗi " Cô cứ lặp đi lặp lại

Đằng Hàn Mạc rờ khắp người cô càng ngày càng nóng thế này

"Ngaoan.Đừng làm rộn " Đằng Hàn Mạc vén mái tóc của cô ra đồng thời bấm số điện thoại

" Bác sĩ Ưu ông đến ngay biệt thự cho tôi " Đằng Hàn Mạc giọng đầy hối thúc

"Vâng...vâng cậu " Bên đầu giường bên kia giọng vô cùng sợ hãi

" Tôi cho ông 5 phút nhanh tới đây " Đằng Hàn Mạc vì lo cho con mèo nhỏ của mình nên càng tổng to

5 phút sau

Bác sĩ Ưu có mặt tại Đẳng gia ông vội vã vào khám cho Nguyệt Dao Dao,cả nhà ai nấy đều lo lắng cho con bé nên đứng trước cửa phòng

"Thưa cậu.Cô gái này là do làm việc quá sức, ăn uống không đều lại hay suy nghĩ dẫn đến suy nhược cơ thể.Tuần trước tôi đã dặn phải nghỉ ngơi chăm sóc kĩ càng sao bây giờ lại " Bác sĩ Ưu cất đồ nghề xong liền đứng lên báo cáo

"Tuần trước?" Đằng Hàn Mạc nhú mày

"Vâng.Tuần trước tôi có đến đây khám cho cô gái này một lần "Bác sĩ Ưu tỏ vẻ khó hiểu

"Thôi được rồi ông để thuốc lên bàn mau về đi " Đằng Hàn Mạc xoa xoa vầng thái dương

Cùng lúc đó Bà Ái Châu và ông Cổ Tiêu vừa trở về nhà nghe thấy một cô hầu kể lại sự tình liền chạy ngay lên phòng của Nguyệt Dao Dao

"Tất cả mọi người mai đi làm việc.Đừng đứng trước cửa phòng con bé " Bà Ái Châu hét lên khi thấy mọi người đứng trước cửa phòng Nguyệt Dao Dao

Mọi người liền tản ra,bà Ái Châu đi nhanh lại ngay giường của Nguyệt Dao Dao vuốt tóc của cô

"Haizz con bé này " bà thở dài cũng không đoái ngoài gì đến sự hiện diện của Đăng Hàn Mạc đang ngồi đó

"Thôi về phòng để con bé nghỉ ngơi " ông Đăng Cổ Tiêu vỗ vào bà

Bà Ái Châu đứng dậy,rời phòng không quên dặn Đăng Hàn Mạc và di Trương chăm sóc Nguyệt Dao Dao

Đến giữa khuya sau khi Nguyệt Dao Dao đã giảm sốt Đăng Hàn Mạc thay khăn và đắp chăn cho cô sau đó hần trở về phòng làm việc của mình

Đăng Hàn Mạc bất giác đưa tay vớ lấy điều thuốc hít một hơi sau đó lại phả một làn khói trắng đứng trước cửa sổ

Dao Dao ngốc nghếch tại sao lại không biết chăm sóc bản thân như vậy chứ.Mèo con của anh thật sự không làm những việc đó sao? Trong lúc mớ cũng sợ mình hiểu lầm như thế.Nhưng mà dù mèo con có làm thì mình cũng không cần nặng lời đến như vậy.Hay là do mình quá hồ đồ không suy xét kĩ càng...

Tối hôm đó Đăng Hàn Mạc chợp mắt một tí rồi sáng sớm hôm sau đi sang phòng của Nguyệt Dao Dao coi tình hình như thế nào.Cô đã bớt sốt rồi

Đăng Hàn Mạc yên tâm rồi đi đến công ty

Buổi trưa hôm ấy khi đang đứng trước cửa sổ ngắm cảnh thì Vương Uyển Thy lại đến.Đăng Hàn Mạc rất kiềm nén cơn tức giận.Thối tha,dám đụng đến phụ nữ của anh lần này đến lần khác

Vương Uyển Thy đi vào phòng liền vòng tay ôm Đăng Hàn Mạc từ phía sau khiến Đăng Hàn Mạc vô cùng kinh tởm

"Hàn,hôm nay em muốn qua nhà anh ăn cơm có được không " À ông ọo hỏi

"Tôi bận "Đăng Hàn Mạc vì vụ điều thuốc

" Bận thì bận cũng phải về ăn cơm chứ " Vương Uyển Thy nói tiếp

" Tôi bận xem mấy cảnh diễn của cô " Đăng Hàn Mạc nhún mày tỏ vẻ tức giận

Vương Uyển Thy một phần do quá sợ hãi buông tay mình ra nhưng lại giữ bình tĩnh trở lại

" Anh...có ý gì.Em đã làm gì chứ?" À ta trợn mắt ngạc nhiên

"Cô làm gì thì phải biết chứ. Lần trước chính là cô tự tra lại đùn đẩy qua Dao Dao.Còn nữa lần trước cô cố tình lái xe tông phải cô ấy." Đăng Hàn Mạc tức giận quay người lại nhưng hành động rất thanh tao nhã nhặn

"Anh nói gì vậy?Em không hiểu " Vương Uyển Thy giả vờ

"Được cô không hiểu tôi liền làm cho cô hiểu "Đăng Hàn Mạc nắm chặt cổ tay của cô ta đi lại bàn làm việc chỉ vào chiếc laptop đang mở đoạn video

"Không...không thể nào "Vương Uyển Thy ấp úng lùi ra sau

" Cô tưởng nhà tôi không có lắp camera sao.Khốn khiếp " Đăng Hàn Mạc rống to

" Hàn.Em xin lỗi.Em cũng chỉ vì yêu anh " Nguyệt Dao Dao ôm chặt cổ tay Đăng Hàn Mạc vờ khóc lóc

"Mẹ kiếp.Tôi cảnh báo cô từ nay về sau nếu cô dám đụng đến phụ nữ của tôi thì đi chết đi " Đăng Hàn Mạc con người đầy sự giận dữ hất tay Vương Uyển Thy sau đó liền bỏ ra ngoài

Như thế là sau 1 đêm sàn tài chính lại có chuyển động tập đoàn Đăng Thị đã tuyên bố sẽ không hợp tác với Vương Thị.Anh muốn cho Vương Uyển Thy và tất cả biết đúng đến phụ nữ của anh dù chỉ là một chút thì sẽ có hậu quả không hay

Ông Đăng Cổ Tiêu nghe được tin này liền rất ngạc nhiên nhưng ông cũng không có ý kiến gì vì ông tin vào sự quyết đoán của con trai mình huống hồ chi Vương Thị chỉ là một tập đoàn nhỏ bám víu Đăng Thị để phát triển

Tối hôm sau Đăng Hàn Mạc trở về Đăng Gia liền nghe tin mèo con của mình đã khỏe hơn

Hần liền rất vui vẻ hào hứng,đi ngang qua bếp thấy Nguyệt Dao Dao đang đứng nấu ăn tâm trạng có phần mất một chút.Mới khỏe lại đã làm việc rồi sao

Đăng Hàn Mạc tiến vào phòng bếp ôm lấy cô từ phía sau cúi đầu tham lam hít mùi hương ngay cổ của cô

"Cậu..." Nguyệt Dao Dao cảm giác ai đó ôm mình liền giật mình trong lòng lại vô cùng vui vẻ

"Tại sao không nghỉ ngơi?" Đặng Hàn Mạc nghiêm nghị

Nguyệt Dao Dao đứng hình một lát. Chẳng lẽ cậu đã hết giận mình rồi sao, hay cậu đã biết mình không làm những việc xấu đó. Hôm qua, cô có nghe mấy người giúp việc trong nhà bàn tán về vụ Đặng Thị chính thức tuyệt giao với Vương thị trong lòng cũng đoán ra phần nào

"Còn giận tôi sao?" Đặng Hàn Mạc nhú mày hít mái tóc của cô

"Tôi...tôi nào dám" Nguyệt Dao đứng hình một hồi cũng tỉnh lại. Đối với việc giận hờn cô không đủ can đảm để thể hiện

"Ngay cả cách xưng hô cũng đổi sao? Xem ra tôi nay phải dạy bảo em thật tốt" Đặng Hàn Mạc tà mị cười chọc làm cho ai kia đỏ hết cả mặt

Ôm được một lúc Đặng Hàn Mạc liền buông Nguyệt Dao Dao ra không quên cười chọc thêm một câu "tôi sai. Tôi sẽ chịu trách nhiệm" rồi mới rời bếp lên phòng

Nguyệt Dao Dao vừa vặn nghe hết câu. Cô biết câu nói đó một phần là cười chọc phần còn lại là muốn xin lỗi nhưng một người lãnh khốc kiêu ngạo như Đặng Hàn Mạc làm sao có thể nói ra hai từ xin lỗi chứ

Tối hôm đó cô làm việc xong liền lần trốn vào phòng. Ai ngờ quên khoá cửa

Đang tắm thì nghe có tiếng mở cửa Nguyệt Dao Dao giật mình. Chẳng lẽ là trên biển thái nào hay trộm sao?

Cô quần khăn tắm qua người rồi vớ ngay cây lau nhà đi ra từ từ

Ai ngờ Đặng Hàn Mạc đứng đón đầu ngay cửa phòng tắm nên cô quơ gây một cái

"Á...a biến thái" Cô hét lên mắt nhắm nghiền

May mắn là Đặng Hàn Mạc chụp được cái cây ấy sau đó anh liền ném sang một bên, ôm eo đè Nguyệt Dao Dao xuống giường

"Cậu...cậu..." Nguyệt Dao Dao mở mắt ngạc nhiên trong lòng vô cùng sợ hãi, sao Đặng Hàn Mạc trông tức giận thế

"Em định mua sát tôi à?" Đặng Hàn Mạc vờ nghiêm nghị

"Á...a đâu có lúc này đang tắm thì tôi tưởng có tên biến thái nào vào phòng nên..." Nguyệt Dao Dao giải thích khuôn mặt ửng đỏ đáng yêu

"Ồ...Gọi tôi là tên biến thái sao...Để tôi cho em xem biến thái là như thế nào" Đặng Hàn Mạc tà mị cười đầu hôn vào cổ Nguyệt Dao Dao. Sao mèo con của hắn lại ngọt như thế đây là Việt thự Đặng Gia thì làm sao có ai lên vào đây được chứ

"Ừm...Tôi nào dám" Nguyệt Dao Dao khuôn mặt đỏ bừng không biết từ bao giờ chiếc khăn tắm trên người đã bị ai đó vứt sang một bên

"Cái gã đàn ông nói chuyện với em là ai thế" Đặng Hàn Mạc gần giọng hôn tới tấp

Nguyệt Dao Dao đứng hình vài giây không trả lời

"Nói" Đặng Hàn Mạc cắn ngay cổ cô một cái coi như là trừng phạt cô nhưng ý chính là muốn để lại dấu ấn chủ quyền

"A...Anh ấy là chồng sắp cưới của Hà Mỹ Hoa" Đặng Dao Dao khẽ là lên. Sao vậy chứ chẳng lẽ cậu chủ đang ghen sao. aiz ya

"Ngao sau này không được lại gần hắn" Đặng Hàn Mạc nghe như vậy trong lòng rất vui vẻ nhưng dù sao tướng mạo tên đó có chút không đứng đắn nên hắn cũng phải đề phòng giúp cô vợ nhỏ của mình

"Vâng" Nguyệt Dao Dao vừa nói xong liền có cảm giác môi của mình bị xâm chiếm. Đặng Hàn Mạc đã hơn một tuần không trở về nhà trong cơ thể lại vô cùng nóng nảy bây giờ nhất định phải lấy lại những gì đã mất

"Ừm...m'" Nguyệt Dao Dao khẽ run người đôi môi sưng đỏ đã bị bỏ ra nhưng người kia đã di chuyển đến những chỗ khác

Một lúc sau mặt của Nguyệt Dao Dao đỏ bừng khi trên người của Đặng Hàn Mạc cũng không có gì

"Đâu phải lần đầu tiên em nhìn nó. Đừng xấu hổ" Đặng Hàn Mạc tà mị cười chọc sau đó liền đưa vào

"Cậu...không đứng...đần" Nguyệt Dao Dao đang nói bỗng cảm giác có gì đó đã vào cơ thể liền nói đứt khúc

"Ừm...ừ" một lúc sau cô lại trên lên. Chết tiệt! đừng tạo ra âm thanh đó chứ huhu

Đặng Hàn Mạc nghe thấy tiếng cổ vũ liền mãnh liệt hơn

Cả tối hôm đó Đăng Hàn Mạc chèn ép cô gọi tên mình, chèn ép biết bao nhiêu lần. Xấu xa, xấu xa

Đến khi Nguyệt Dao Dao mệt mỏi ngất đi Đăng Hàn Mạc mới luyến tiếc dừng lại ôm mèo con của mình vào phòng tắm rửa bình thường rồi ôm cô lên giường

Nguyệt Dao Dao là quá mệt mỏi muốn tìm một tư thế ngủ thoải mái nên liền rúc vào lòng Đăng Hàn Mạc ngủ say sưa

Cả hai cùng ôm nhau đi vào giấc mộng, cả căn phòng xuân tình kiều Diễm lấy phát

Bạn đang đọc truyện *Cậu Chủ Rất Cưng Chiều Em - Tiểu Bảo Bối* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 8

Sáng hôm sau, Nguyệt Dao Dao thức dậy toàn thân chỗ nào cũng ê ẩm đau nhức không ngừng. Ay da sao lần nào Đăng Hàn Mạc cũng như sói đói thế này? huhu

"Dậy rồi sao mèo con " Đăng Hàn Mạc treu chọc lấy tay ôm Nguyệt Dao Dao

Nguyệt Dao Dao đỏ hết cả mặt chỉ biết gật đầu

"Aiz em cứ hiền lành như thế làm sao tôi an tâm đây " Đăng Hàn Mạc cười khuấy

"Đâu...đâu có "Nguyệt Dao Dao đầy ngốc nghếch trả lời

"Thiệt là..." Đăng Hàn Mạc nói xong lại liền đề lên người Nguyệt Dao Dao khiến cô ngạc nhiên chớp mắt liên tục. Sao người đàn ông này có thể chứ? Mới sáng tỉnh mơ

"Em có biết không buổi sáng rất dễ khơi dậy dục vọng của đàn ông " Đăng Hàn Mạc tà mị cuối đầu nói nhỏ vào tai Nguyệt Dao Dao. Chính hắn còn không ngờ, từ trước đến giờ phụ nữ đối với hắn là món đồ chơi, 1 lần đặc biệt không có lần thứ 2. Đến nỗi lúc mới biết mình có cảm giác với Nguyệtk Dao Dao hắn cũng chỉ tưởng là ham muốn thử một loại khám phá mới. Ai ngờ đầu càng nhìn cô hắn lại càng muốn ôm cô vào lòng đặt dưới thân mà hưng hăng yêu thương thật tốt

"A...Cậu...Tôi đi làm đồ ăn sáng cho cậu "Nguyệt Dao Dao giả vờ đáng yêu ta chính là muốn thoát khỏi đây nếu không chính bản thân là sẽ bị ăn sạch sẽ

"Em nghĩ xem tôi sẽ để em đi" Đăng Hàn Mạc nhún mày môi giương lên nụ cười thích thú trước biểu cảm của cô

"Cậu...hiện tại toàn thân đều khó chịu " Nguyệt Dao Dao mở to mắt lòng lạnh làm mặt dễ thương mong có thể thoát. Trong lòng thầm rủa tại sao người đàn ông này lại khỏe đến thế không phải hôm qua đã chèn ép cô nấy lần rồi sao. Đáng chết! Cậu chủ gì chứ! Đàn ông đáng chết! Đăng Hàn Mạc đáng chết! huhu. Có phải càng ngày lá gan của cô càng lớn rồi không nhỉ?

Nhưng đời ai ngờ được chính biểu cảm đầy bất mãn đó càng làm cho Đăng Hàn Mạc muốn ăn sạch cô. Huhu chính mình tự đưa vào đường chết sao

"Nhưng cậu..."Nguyệt Dao Dao vội muốn nói một chút để kéo dài thời gian nhưng thật ở trước mặt làm sao sói có thể bỏ qua liền ăn sạch sẽ cô

Và kết quả là cả buổi sáng đó Nguyệt Dao Dao nằm ngủ ì trên giường chẳng thể dậy nổi. Còn Đăng Hàn Mạc tâm tình vô cùng tốt đến giữa trưa liền vui vẻ đến công ty

Trước khi đi hắn còn không quên ghé sang nhà bếp dặn Di Trương làm cháo bổ huyết lên cho Nguyệt Dao Dao. Vừa vặn lúc đó bà Ái Châu đi ngang qua nghe thấy thế liền đoán được phần nào. Đăng Hàn Mạc vừa rồi đi bà liền đi nhanh vào bếp giành bung cháo lên cho Nguyệt Dao Dao

Bà thấy cửa phòng mở nên liền vào. Lúc này Nguyệt Dao Dao đã tỉnh nhưng hận nỗi là không thể đứng dậy nên đành ngồi trên giường đọc sách

"A...Bà chủ " Nguyệt Dao Dao lễ phép

" À ta bung cháo lên cho con ăn một chút đi là do Hàn Mạc dặn di Trương làm cho con đó " Bà Ái Châu vừa nói vừa tiến lại gần ngồi bên Nguyệt Dao Dao

Nguyệt Dao Dao xấu hổ đỏ cả mặt chỉ biết độn thổ xuống đất. Aiz ya cả nhà đều biết hết sao. Tên đàn ông thôi! huhu

"Thật sự con với cậu..." Nguyệt Dao Dao đang ăn cháo vội ngược đầu thanh minh

Cô rất sợ cô sợ mọi người ghét cô bởi vì cô chỉ là đứa trẻ lang thang được nhận nuôi làm sao có thể xứng với đại thiếu gia tập đoàn Đăng Thị

"Thôi nào, ăn cháo đi. Aiz Hàn Mạc đúng là không biết dịu dàng " Bà Ai Châu xoa đầu cô cười hiền từ làm cho cô xém chút bị sặc

"Thật tốt nếu con là vợ nó " Bà Ái Châu dừng hỏi lâu rồi nói tiếp. Bà thật sự rất thương Nguyệt Dao Dao. Một cô bé ngoan. Bà rất mong muốn cô bé này sẽ làm dâu nhà bà khi vừa nhận nuôi cô nhưng lúc đó Đăng Hàn Mạc lại cực kì thích ức hiếp Nguyệt Dao Dao, lớn lên lại có nhiều cô gái, nhiều mối quan hệ mập mờ xung quanh. Bà cũng không thể quản đứa con trai này. Nhưng hôm nay thấy như thế bà rất hài lòng

Nguyệt Dao Dao chỉ biết cuối đầu ăn dần chén cháo. Trong lòng có cảm giác vui khó tả. Cô biết bà chủ rất thương cô từ lúc nhận nuôi cô đến bây giờ chưa bao giờ cho cô làm việc nặng nhọc. Cô cảm thấy đứa trẻ như mình thật may mắn. Phần kia trong lòng lại rửa Đăng Hàn Mạc Aiz sao có thể mãnh liệt đến thế chứ làm cho cô xấu hổ chết mất. Xấu xa!

Tại Đăng Thị tầng 80 của Chủ tịch

"Ất xì "Đăng Hàn Mạc xoa xoa mũi của mình

"Chủ tịch, sang giờ anh ất xì đã nhiều lần lắm rồi có thể bị bệnh đó " Tô Nhã Nhã đưa tài liệu cho Đăng Hàn Mạc kí

Đăng Hàn Mạc cũng không biết lí do tại sao? Hôm nay có ai nói xấu hắn sao [tg: Vợ anh đó chứ ai]

Tô Nhã Nhã thấy Đăng Hàn Mạc không trả lời liền choàng tay ôm cổ hắn nói thầm vào tai hắn

"Hay là tối nay em qua chăm sóc anh "

"tự trọng một chút " Đăng Hàn Mạc tay vẫn kí tài liệu thờ ơ cười nhạt nói. Nếu không phải Tô Thị nài nỉ xin xỏ ba hắn cho cô ta qua đây thì cô ta cũng chẳng có cửa. Chỉ mang danh là thư kí giám đốc chứ thực ra cô ta chỉ là một nhân viên què

Tô Nhã Nhã nghe thấy thế liền rất tức tối bỏ tay khỏi cổ hắn và đi ra ngoài. Trong lòng cô ta thầm nhủ Đăng Hàn Mạc anh phải là của tôi. [tg: Hihi của cl í]

"Diệp Hàn, chuẩn bị máy bay tôi sẽ đi Paris " Đăng Hàn Mạc nhấn nút gọi cho Diệp Hàn - Trợ lí thân cận của hắn

"Vâng thưa ngài "Diệp Hàn nói một cách cung kính nghiêm nghị

Đăng Hàn Mạc tắt máy, hắn xoa vầng thái dương thờ dãi sau đó liền lấy áo khoác đi chuyển đến sân thượng của Đăng Thị

Đăng Hàn Mạc của ba ngày liền không về làm cho ai kia trong lòng vô cùng buồn và bất an.

Nguyệt Dao Dao vừa quán khăn tắm ra ngoài liền nghe thấy tiếng điện thoại. Đó không phải là điện thoại của Đăng Hàn Mạc mua cho cô sao? Cô hít một hơi lấy can đảm nhấn nút nghe

"Alo " Nguyệt Dao Dao khe khẽ nói

"Bảo bối " bên kia sau ba ngày cắt lực liền gọi muốn nghe giọng của cô. Đúng là rất nhớ

" A...Cậu hihi" Cô cười một cách thú vị

"Có nhớ tôi không?" Đăng Hàn Mạc tà mị trêu chọc

"Không...à mà có " Nguyệt Dao Dao đáp ứng hỏi lâu

"Hửm?" Đăng Hàn Mạc đầu đầy vạch đen. Aiz cô gái này đúng là biết cách làm hắn tức giận mà

Nguyệt Dao Dao đứng hình một hồi lâu, hình như cô đang nhớ lại cái gì đó

"Đang nghĩ gì " Đăng Janf Mạc thấy cô không trả lời, tâm tình không khỏi khó chịu nghĩ rằng cô đang nhớ tới nam nhân khác. Hắn thật sự không yên tâm

"À em đang nghĩ cậu đang tung tăng với nữ nhân nào rồi quên mất đường về "Nguyệt Dao Dao chanh chua lạnh lợi nói làm cho đầu dây bên kia cũng một phen giật mình. Đây là Nguyệt Dao Dao sao?

Thì ra là hôm bữa cô có nói chuyện với bà Ái Châu. Bà Ái Châu bảo cô phải biết ghen một chút, lạnh lợi một chút thì mới làm Đăng Hàn Mạc vui. "Con đừng sợ nó, cứ cư xử lạnh lợi nghịch ngợm như với ta vậy ". Hôm qua Nguyệt Dao Dao còn nghe ông Cố Tiểu nói đùa với bà Ái Châu rằng Đăng Hàn Mạc đi với nữ nhân quên hết đường về Thật ra ông biết Hàn Mạc đi giải quyết công việc nhưng muốn nói như thế để trêu ghẹo Nguyệt Dao Dao. Ay da đôi bạn già phối hợp rất ăn ý

"Em ăn giấm chưa?" Đăng Hàn Mạc trong lòng phì cười bên ngoài lại giả giọng tà mị. Tâm tình hắn có vẻ tốt hơn

"Nào có chứ " Nguyệt Dao Dao chu chu cái mỏ nhỏ nhắn

"Đang làm gì?" Đăng Hàn Mạc không thể đôi co với cô nên đành lái sang chuyện khác

"À cậu nhắc em mới nhớ... Vừa tắm xong chưa kịp mặc quần áo cậu đã gọi "Nguyệt Dao Dao ngốc nghếch vừa nói vừa lục tủ quần áo

"Thế mau thay đồ ngủ sớm đi. Cuối tuần tôi về " Đăng Hàn nói xong liền cúp máy. Aiz cô gái này sao lại ngây thơ thế chứ. Hắn chỉ hận không thể ở chung một chỗ ăn sạch sẽ cô. Càng nghĩ tới càng nóng Đăng Hàn Mạc cả đêm liền xối nước lạnh đập tắt dục vọng. Khi nào trở về phải bắt cô bù đắp

Nguyệt Dao Dao thấy ai kia tắt máy ngang liền khó chịu chửi thầm Đăng Hàn Mạc nói chuyện giọng không đứng đắn từ đầu đến cuối bây giờ lại cúp máy ngang đúng là tên đáng ghét.

Mấy bạn ơi lá gan của chị Dao Dao có phải lớn rồi không

Thế là không hiểu tại sao đêm đó Nguyệt Dao Dao ngủ rất ngon. Một phần là không bị quấy rối phần kia chắc là nghe giọng người ta nên yên tâm

Còn phía bên kia có người xối nước lạnh cả đêm. May là từ nhỏ hắn đã rèn luyện thể lực nếu không chắc

chấn sẽ bị bệnh

Aiz một đêm mà hai số phận

Xin Chào các bạn ☐ Ăn tết có vui hem neh ☐ Đúng hẹn nha Dao Dao và Hàn Mạc đã trở lại đây hihi ☐ Li xì trẻ nha ♥☐

Bạn đang đọc truyện *Cậu Chủ Rất Cần Chiều Em - Tiểu Bảo Bối* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 9

Cuối cùng đã đến thứ 7

Đăng Hàn Mạc ở Paris thức dậy sau một đêm làm việc và ngủ quên trên ghế

Hắn đứng dậy cầm một điều thuốc hút đứng ngắm nhìn cảnh vật bên ngoài cửa sổ

"Aiz đã có tuyết rồi sao?"

Ở bên kia Nguyệt Dao Dao hôm nay quyết định gọi hẹn Hà Mỹ Hoa ra ngoài mua đồ ai ngờ hôm qua không biết lão công của cô ấy đã làm gì mà ngay cả con hổ như cô ấy cũng xụi lơ rồi

"Mỹ Hoa hôm nay có thể đi mua sắm với mình không?" Nguyệt Dao Dao thân thờ trong điện thoại

"Ai ya nha đầu à hôm nay tớ công không thể xuống giường " Hà Mỹ Hoa cũng vọng ngược lại một giọng nói đầy mệt mỏi và ngái ngủ

"Chán chết " Nguyệt Dao Dao ù xiu dạo bước tới khu siêu thị

"Sao? Hôm nay lại có nhả hứng mời tớ đi chơi?" Hà Mỹ Hoa lái sang chuyện khác cố gắng nói nhỏ lại nếu không lão công của cô mà dậy thì coi như chết đi sống lại thêm 1 lần

"Chả là ngày mai Hàn Mạc trở về, mình muốn mua một chút đồ làm vài món cho cậu ấy " nguyệt Dao Dao thành thật khai báo

"Ui da Dao Dao nha đầu cậu càng ngày càng như người vợ đảm đang " Hà Mỹ Hoa trêu chọc

"Ây ây đồ đáng ghét "Nguyệt Dao Dao mắng yêu tay kia vừa lựa trái cây

"Thôi được rồi mua đồ xong ghé sang nhà tớ một tí đi " Hà Mỹ Hoa cười khuấy nói

"Um vậy cũng được. Tớ đi lựa chút thịt bye "

"Oke tớ chờ cậu bye "

Nguyệt Dao Dao sau đó tắt máy và tiến về quầy thịt

Mua đồ rất cả xong Nguyệt Dao Dao liền đi sang nhà Hà Mỹ Hoa

Đúng là cô bạn của mình có khác.Phong cách biệt thự rất có khí chất màu tím xám hài hoà lại thiết kế theo phong cách âu pháp vô cùng sang trọng

"A...Cô Dao Dao cô chủ của chúng tôi đang chờ cô ở trên phòng "Một cô hầu gái bước ra trước cổng cúi đầu chào Dao Dao

"A...vâng "Nguyệt Dao Dao dạ dạ vâng vâng liền bước vào

Không phải đây là lần đầu tiên Dao Dao tới nhà Mỹ Hoa Mặc lúc trước nhà Mỹ Hoa thiết kế theo phong cách Nhật Hàn lại có màu trắng hồng.Đó là cái thời mà Mỹ Hoa rất ít về nhà vì cô nàng phải đi du học lâu lâu mới chán bản trốn về ở vài ngày

"A Nguyệt tiểu thư cứ vào nhà và đi thẳng lên tầng 2 " Cô Hầu cung kính nói rồi lùi đi ra sau

Nguyệt Dao Dao bước vào nhà,mắt cô đảo một vòng quanh nhà vừa hôm mộ về nguy Nga trắng lè chẳng khác gì nơi mình đang ở mà nơi này còn có mùi hương thoang thoang rất quen

"A bạn học Dao Dao tới đây làm gì thế " Một giọng nói vang vang phát ra

Nguyệt Dao Dao nhìn đối diện thì thấy Hà Mỹ Ly đang ôm tay Tịch Diệp Thành đi ra.Tịch Diệp Thành nhìn cô đôi mắt có phần buồn,anh cúi đầu.Cô thừa nhận tình cảm của mình và Tịch Diệp Thành đã chấm dứt nhưng anh vẫn là vết thương lòng của cô.Thấy họ bước ra Nguyệt Dao Dao chẳng biết nói gì chỉ biết lẳng lặng cuối đầu

"A Hay là Dao Dao đến thăm ông xã của mình?" Hà Mỹ Ly nói ra còn cố nhấn mạnh từ Ông Xã ý muốn xi và Nguyệt Dao Dao

"Tôi nghĩ bạn nên làm tròn nghĩa vụ là tình nhân của Đảng Tổng hơn là đi kiểm ông xã mình đây dựa.Nên biết tự trọng "Nguyệt Dao Dao định phản bác thì Hà Mỹ Ly lại nói tiếp xen vào khuôn mặt cô ta nở nụ cười vừa thỏa mãn lại vừa khinh bỉ khi nhìn thấy Nguyệt Dao Dao như thế

"Người nên biết tự trọng chính là chị " Không biết từ đâu Hà Mỹ Hoa từ trên cầu thang đi xuống

" Đây là khách của tôi ít nhất chị hai và anh rể phải biết nể trọng "Hà Mỹ Hoa đứng bên cạnh Nguyệt Dao Dao hất mặt nói

"Loại người này cũng phải nể trọng sao "Hà Mỹ Ly cười khinh bỉ khoanh tay nói.Tịch Diệp Thành kể bên lại có phần nhú mày.Anh có lẽ quá bất lực không thể làm gì

"Chị cũng nên nhớ trong cái nhà này chỉ cũng không là ai đâu "Hà Mỹ Hoa tròn mắt nói khuôn mặt đầy sự quyền uy khiến người khác phải nể sợ

"Mày...Tao là chị mày đó " Hà Mỹ Ly tròn mắt tức giận đến nỗi chỉ nói áp ứng được

Hà Mỹ Hoa Hải lòng cười khinh bỉ sau đó ôm tay Nguyệt Dao Dao định hướng lên lầu

"A "Nguyệt Dao Dao là lên khi bị một lực tay của ai đó kéo ra sau khiến cô ngã bịch xuống đất

Hà Mỹ Ly thấy Nguyệt Dao Dao té như thế khoanh tay cười khuôn mặt với cùng thỏa mãn " Đi đứng phải cẩn thận chút chứ.Vụng về như thế Diệp Thành bỏ cũng phải "

Tịch Diệp Thành kể bên nắm chặt của đám định nói gì đó nhưng lại thôi

"A" một tiếng la nữ phát ra nhưng lần này tiếng la đó chính là của Hà Mỹ Ly

Hà Mỹ Hoa tay cầm một con dao nhỏ đứng kiểu dao của sát thủ dí sát gần cổ của Hà Mỹ Ly khiến cho cô ta khuôn mặt tái xanh sợ hãi,đến nỗi Nguyệt Dao Dao cũng giật cả mình

" Mỹ Hoa..."Tịch Diệp Thành cầm lấy cổ tay Hà Mỹ Ly là lên khi thấy cô có ý định làm hại Hà Mỹ Ly

"Buông ra.Anh không có tư cách đối với tôi và cả Dao Dao.Đồ đàn ông hèn hạ.Anh động thủ tôi liền cho chị ta một nét " Hà Mỹ Hoa tròn mắt hất tay Tịch Diệp Thành

"Chị nên biết sự nghiệp của cái nhà này là do một tay tôi và ba tôi làm nên chị và mẹ chị nói trắng ra chỉ là ăn bám thôi" Hà Mỹ Hoa dùng đôi mắt sắc bén nhìn,tay không ngừng đưa qua đưa lại con dao.Dù sao Hà Mỹ Hoa cũng là sát thủ cô nên lúc nào cũng thủ sẵn vũ khí trên người

"Mày...mày định làm gì?"Hà Mỹ Ly sợ sệt nói không thành lời

"Chị chỉ cần làm Dao Dao bị thương tôi sẽ cho chị biết tôi sẽ làm gì "Hà Mỹ Hoa gần từng chữ.Đúng vậy chỉ cần ai đụng đến Nguyệt Dao Dao,Hà Mỹ Ly sẵn sàng cho kẻ đó nếm mùi

Cho đến tận bây giờ Hà Mỹ Ly vẫn vô cùng căm ghét người phụ nữ trước mặt và mẹ của cô ta.Chị hai à?Mẹ à?Thực nực cười.Nếu không phải vì nằm đó ba ham vui bên ngoài đem người phụ nữ và đứa con hoang này về thì mẹ cô đã không chết.Mẹ của Hà Mỹ Ly còn cố tình làm lại tên cho ả lấy họ và cả tên lót giống cô,còn dám ăn trộm tiền rồi đổ thừa cho cô, giả vờ yêu thương cô đằng sau thì như mụ phù thủy ác độc.Cô cảm thấy rất kinh tởm!

Sau đó Hà Mỹ Hoa liền rút dao lại quay lưng cùng với Nguyệt Dao Dao lên phòng

Riêng phần Hà Mỹ Ly vừa hoảng sợ lại vừa tức tối liền để Tịch Diệp Thành đỡ vào phòng

Hôm đó, Nguyệt Dao Dao và Hà Mỹ Hoa hàn thuyên đến chiều. Hà Mỹ Hoa có ý muốn kêu tài xế đưa Dao Dao về nhưng cô lại muốn đi bộ nên Hà Mỹ Hoa đành chiều theo không quên dặn cô cẩn thận

Nguyệt Dao Dao dạo bước trên đường về nhà. Cô cảm thấy bản thân thật hạnh phúc. Có bạn thân bảo vệ, ông bà chủ chăm sóc và có cả cậu chủ yêu thương. Cô mỉm cười, một đứa bé lang thang như cô thật ấu trĩ

"A" bỗng tiếng thét tất thanh vang lên

Gây cản à nha □□

Bạn đang đọc truyện *Cậu Chủ Rất Cưng Chiều Em - Tiểu Bảo Bối* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 10

Tối đó, Đổng Hàn Mặc gọi điện cho Nguyệt Dao Dao. Nào ngờ máy cô liên tục bao nên hắn đành gọi về máy nhà

"Alo Di Trương, Dao Dao đâu rồi? cho con gặp" Đổng Hàn Mặc vội nói khi nghe tiếng dõ Trương.

"À con bé hồi chiều có bảo đi siêu thị mua ít đồ mà sao đến giờ chưa thấy về?" Di Trương đứng nói trong giọng cũng chứa đầy lo lắng

Đổng Hàn Mặc nghe xong liền cúp ngay máy, đôi mắt hắn sâu thẳm thẳm, đôi chân mày nhíu lại vô cùng bất an, trong lòng hắn cứ rộn tạo cảm giác gì đó rất khó chịu

Búp búp

Tin nhắn từ một số lạ gửi đến máy Đổng Hàn Mặc

Hắn bật máy lên, trợn mắt hai hàng chân mày nhíu lại tốt vẻ vô cùng tức giận

<< Đổng Chủ Tịch, Nguyệt Tiểu Thư đang trong tay tôi. Tốt nhất anh nên đến đây. Nếu không sẽ trễ mất màn hay ho đấy >>

Chết tiệt! Đổng Hàn Mặc thầm rủa. Đối tượng nhắn tin biết hắn đang ở nước ngoài nên nhắn tin như vậy khiêu khích hắn sao

Tính cách Đổng Hàn Mặc không thích vòng vo nhiều lời liền gọi điện vào số máy đó nhưng đối tượng nhất quyết không bắt máy còn nhắn một tin nhắn nhỏ

<<Đổng Chủ Tịch chớ có tốn sức >>

<> Đổng Hàn Mặc nghĩ tốt nhất bây giờ hắn nên bình tĩnh có lẽ những tên đó chỉ muốn tiền thôi. Trong thời gian này anh đã nhắn tin cho Diệp Hàn

<<Điều tra hành động của Vương Uyển Thy gần đây nhất đồng thời liên lạc với Hắc Bang chuẩn bị sát thủ >>

và đương nhiên một trợ gia đắc lực thân cận theo Đổng Hàn Mặc từ rất nhiều năm nên anh rất hiểu.

Diệp Hàn trong thời gian này liên lạc về Hắc Bang và bảo mọi người điều tra và chuẩn bị chờ lệnh

<< Đổng Chủ Tịch hiểu lắm rồi. Chúng tôi không cần tiền, chỉ cần ngài tới đây >> Bên kia liền trả lời tin nhắn

Ngoài dự tính của Đổng Hàn Mặc những tên khốn này không muốn tiền chẳng lẽ...

Vừa nghĩ Đổng Hàn Mặc khoát vội tay trang rồi lên tầng cao nhất của khách sạn

"Mau chuẩn bị máy bay cho tôi"

"Nhưng thưa chủ Tịch hiện giờ thời tiết bất..."

"Mau" Đổng Hàn Mặc rống to, con người đầy sự giận dữ

Khốn kiếp là tên nào dám khiêu khích hắn

Khi trực thăng đến Đàng Hàn Mạc vội lên điều cho phi công lái gấp trở về. Hắn ngồi trên ghế nguồn sát khí uy quyền tỏa ra xung quanh tưởng như có thể giết chết người

<<Đàng Chủ tịch tốt nhất đừng đem người tới đây. Nếu không tôi không chắc chuyện gì xảy ra đâu >> bên kia có vẻ nghe ngóng được gì đó nên liền nhắn tin

Đàng Hàn Mạc tay nắm chặt điện thoại như sắp bóp nát

Mẹ kiếp! Đụng tới phụ nữ của Đàng Thiếu thì không xong đâu

Máy bay tuy vương bận thời tiết nhưng phi công cảm nhận được nếu anh không nhanh lên thì cái kết cũng sẽ như Đổng phế liệu

Đàng Hàn Mạc trở về ngay giữa đêm, tuy vậy nhưng dáng vóc khuôn mặt của hắn không có chút gì là thiếu mất sát khí vương quyền

Hắn di chuyển nhanh đến địa chỉ ở ngoại thành

Tại một khu nhà hoang ở Ngoại thành

"Ừ...ừ..." Nguyệt Dao Dao nhúc nhích cơ thể của mình

"Ồ Nguyệt Tiểu Thư đã thức rồi sao " Có một giọng nói rất quen, là giọng của... của. Đúng rồi chính là Vương Uyển Thy

Lúc này Nguyệt Dao Dao mở mắt to tròn, nhìn thấy mình hai tay hai chân đã bị trói nhưng sao cổ thể cô lại nóng ran thế này? Còn Vương Uyển Thy tạo sao cô ta ở đây? Nguyệt Dao Dao mơ màng cơ thể cô lúc này như có hàng trăm ngọn lửa đốt

"Ào Đàng Hàn Mạc " Vương Uyển Thy nhận được một cuộc điện thoại liền trở lại giọng vui vẻ

" Uyển Thy cô đang ở đâu?" Nhưng giọng bên kia là của Trợ gia Diệp Hàn

"Tôi đang ở nhà. Hàn Mạc nhắn gì với tôi sao?" cô ta giả vờ ngây ngô

"À Đàng Thiếu bảo Dao Dao tiểu thư bị bắt cóc rồi " Diệp Hàn nói rất thân nhiên giọng đùa cợt

"A...vậy sao? Vậy Hàn Mạc đã tìm thấy cô ấy chưa. Thật lo lắng "Vương Uyển Thu nhếch môi liếc qua Nguyệt Dao Dao giọng lại giả vờ lo lắng

"Haha Vương tiểu thư thật tốt bụng?" Diệp Hàn cười khuấy

"À. Mà tại sao lại gọi cho tôi?" Vương Uyển Thy thắc mắc nếu Nguyệt Dao Dao bị bắt cóc có lẽ Đàng Hàn Mạc đã cuống cuống lên cùng bọn thuộc hạ tại sao lại có thời gian gọi điện tán ngẫu

"À chỉ là tôi đang ở nhà tiểu thư. Không biết tiểu thư có phiền xuống lầu tiếp tôi không? Tôi cảm thấy ba mẹ tiểu thư do sợ hãi quá nên không tiếp được rồi "Diệp Hàn tà mị giờ một loại giọng đầy sự uy quyền không kém phần thoải mái

"Anh...Được chờ đấy "Vương uyển Thy chỉ không ngờ. Loại trường hợp này ả ta có lẽ chưa nghĩ đến. Nhưng ả ta không quan tâm, hôm nay nhất định ả sẽ cho Nguyệt Dao Dao lãnh đủ những gì ả thù hận, ả sẽ cho Đàng Hàn Mạc chứng kiến cảnh Nguyệt Dao Dao rên rỉ dưới thân những tên đàn ông khác. Để xem hai người có còn yêu thương nhau nữa không!

Đàng Thiếu. Anh được lắm có thể dùng cách hạ nhân này uy hiếp tôi.

Vương Uyển Thy nắm chặt tay liếc sang Nguyệt Dao Dao đang nhúc nhích vì khó chịu trên sàn

"Tội mày thường thức nó đi " Vương Uyển Thy hất mặt cười nhếch môi

"Vâng thưa chị hai " hai tên to con xoa xoa lòng bàn tay, vâng vâng tháo dây thừng trói của Nguyệt Dao Dao ra

"À...chúng mày nhớ quay phim lại "Vương Uyển Thy quay bước đi vào căn phòng khác. Có vẻ ả muốn gọi điện cho ai đó

"Ưm tránh ra "Nguyệt Dao Dao không còn sức lực. Đối với Hàn Mạc chạm vào càng khiến cô cả thấy hưng phấn còn những tên dơ bẩn này cô chỉ muốn buồn nôn

"cô em đừng chống cự. Bọn anh sẽ nhẹ nhàng " Một tên cười lưu manh vẩy hất cởi nút áo sơ mi của cô

"Trời ôi xem này da trắng nõn nà. Đúng là phụ nữ của tên Đàng Thiếu có khác "tên kia sờ vào mặt cô nhưng cô quay sang chỗ khác. Hai mắt cô nhắm lệ, cố gắng chống cự

Đến khi tên kia mở đến nút áo thứ 3 cô liền dùng hết sức quơ tay quơ chân đạp hắn ra

Tên đó bỏ lồm cồm lại,tức giận xé toanh áo của cô để lộ ra phần nhô ra tròn trịa của cơ thể sau lớp áo nực màu hồng

"Mẹ kiếp con đàn bà thôi.Dám đá ông đây "

"Rượu mời không uống,muốn uống rượu phạt sao?"

"Mày mơ tưởng tên Đàng Thiệu đó đến cứu mày à.Tao nói cho mày biết nó chơi phụ nữ một lần không có lần thứ hai.Huống hồ chi mày chỉ là một đứa ờ "

"Ngoan ngoãn đi theo bọn tao,bọn tao còn cho chút tiền "

Nguyệt Dao Dao nghe trên này đến tên khác nói những điều dơ bẩn.Trong lòng cô có chút hụt hẫng,nhưng cô không quan tâm cô cần chặt môi đến bật máu để con đầu sẽ lần át ngọn lửa trong cơ thể

Chết tiệt!Những tên dơ bẩn.Tưởng cô cần mấy đồng bạc lẻ đó sao!Nhưng bây giờ chút sức cô còn không có làm sao chống đối lại.Cô chỉ thầm kêu trong lòng,đôi mắt ngấn lệ gần như tuyệt vọng như hồi 3 năm trước

"Cậu chủ! Mau tới cứu em đi...Em sợ lắm "

Bạn đang đọc truyện *Cậu Chủ Rất Cần Chiều Em - Tiểu Bảo Bối* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 11

Rầm

Cánh cửa của căn phòng đó bị đá phăng

Một tốp sát thủ xông trong bộ đồ đen và cầm các khẩu súng

"Tụi mày là...à?"Một tên run sợ nhưng hấn vẫn cố ra oai

"Chó chết!Dám phá chuyện tốt của tụi tao.Tao là đàn em trong Hắc Bang đấy "Tên kia tỏ vẻ không hề run sợ đứng dậy vỗ ngực xưng danh

Ay ay ông chưa ời là ông chú người ta là sát thủ bậc A của Hắc Bang đấy.Đàn em cái kiểu gì đây

"ồ hoá ra đàn em của Hắc Bang mà cũng không biết ông trùm nhỉ?" Diệp Hàn hôm nay cũng khoát một bộ đồ đen ra tướng một sát thủ bước vào vỗ tay,đi phía trước là Đàng Hàn Mạc

"Đàng thiệu tốt nhất nên về đi.Tôi là trợ thủ thân cận của anh Rick -Đứng đầu Hắc Bang đấy "Trên kia bắt đầu ra oai bịa đặt.Nói thật ra hấn chỉ là tên đàn em của một băng nhỏ trong Hắc Bang chỉ nghe danh ông trùm là Rick thế lực rất lớn chứ không biết mặt

Ôi thế là xong đời ông chú

Đàng Hàn Mạc nãy giờ không nói gì,nhưng khi hấn nhìn thấy ở phía sau hai tên đó là dáng vóc bé nhỏ đang cựa cuậy khó chịu thì trong lòng hấn lại nổi lên cơn giận không thể dập tắt

"Bất sống tất cả "Đàng Hàn Mạc thờ ơ ra lệnh một câu sau đó bỏ lại trận hỗn loạn phía sau đi về phía Nguyệt Dao Dao.Hấn cúi xuống ôm cô vào lòng,lúc này Nguyệt Dao Dao chỉ mơ hồ thấy mờ mờ bóng dáng của ai đó rất quen

"Nóng...nóng quá "Nguyệt Dao Dao kêu lên.Thật sự là quá nóng,có cái gì đang thiêu đốt cơ thể cô vậy?

"Chết tiệt.Lại dám bỏ thuốc " Đàng Hàn Mạc tức giận ,mở cửa chiếc BMW đã dừng trước cổng liền ôm Dao Dao lên xe

Riêng phần Vương Uyển Thy cô ta nghe động tĩnh ở ngoài không khỏi sợ hãi,trong lòng đầy tiếng chửi rủa.Thấy không có đường thoát ả ta định đi cửa sau trốn ra.Vừa rón rén mở cửa sợ ai đó phát hiện

"Xin chào Vương tiểu thư"Hà Mỹ Hoa vỗ tay đứng đón sẵn ở cửa.Thật ra cô muốn thuộc đội xông vào để cứu Nguyệt Dao Dao nhưng Đàng Hàn Mạc biết tính cô nóng nảy dễ manh động nên cử cô thuộc nhóm ngoài bao vây

Vương Uyển Thy mặt tái mét,định chạy đi thì Hà Mỹ Hoa đã nhanh tay đưa con dao vào cổ cô ta

"Ồ ô còn muốn chạy " Hà Mỹ Hoa cười

"Mày...mày tính làm gì?Mày làm làm hại tao...Tao sẽ bảo Hàn Mạc giết mày " Vương Uyển Thy sợ hãi không dám nhúc nhích

"Haha..."Hà Mỹ Hoa cũng dám đàn em cười lớn làm cho Vương Uyển Thy càng sợ hãi lại vừa khó hiểu

"Có giết không chị hai dù sao..." một tên đàn em trong đội hỏi

"Không không,ta muốn xem Đẳng đại ca sẽ xử cô ta như thế nào " Hà Mỹ Hoa cười khuấy

Ôi Vương Uyển Thy ơi là Vương Uyển Thy cô ngu thật hay giả ngu đây Đến bây giờ mà cô còn dám nhắc tên Đẳng Hàn Mạc sao,cô đụng đến phụ nữ của anh ta,còn muốn anh ta che chở

Hà Mỹ Hoa vừa dứt lời một tên đàn em liền từ phía sau đánh thuốc Vương Uyển Thy làm cho cô ta ngất xỉu

-----///-----//

Tại Đẳng Gia

Đẳng Hàn Mạc ôm Nguyệt Dao Dao đang ngủ lên giường sau đó hấn vào phòng tắm tắm rửa sạch sẽ ai ngờ vừa quần khăn tắm ngang giọng bước ra thì Nguyệt Dao Dao từ đâu lao tới vòng tay ôm hấn

"Tại sao không ngủ?" Đẳng Hàn Mạc nhẹ nhàng vuốt tóc của cô

"Trên người cậu...thật mát...mát " Nguyệt Dao Dao vừa nói vừa cọ cọ mặt vào lồng ngực rắn chắc của hấn làm cho hấn dưới bụng đã nổi lên luồng khí nóng que thuộc

"Em mau trở lại giường ngủ đi "Tuy ham muốn đang trào như thế nhưng Đẳng Hàn Mạc vẫn cố kiềm nén mà cự tuyệt đẩy Dao Dao ra

"Không...rất nóng,em...muốn cậu "Nguyệt Dao Dao vẫn không buông hấn ra nhất quyết ôm hấn

Ôi chị ơi!như thế có phải là đang mờ lên miệng mèo sao

Đến nỗi này thì còn cách gì nữa đây

"Dao Dao em chắc chứ "Đẳng Hàn Mạc tà mị vịn vai cô.Thật ra cả tuần đi công tác hấn đã nhịn lắm lắm,rất cực khổ

"Vâng "Nguyệt Dao Dao dạ dạ vâng

Đẳng Hàn Mạc nghe xong câu trả lời liền đề cô xuống giường hôn mãnh liệt,cả đêm liền rong đuổi trên cơ thể cô không ngừng nghỉ

Cộng thêm tác dụng của thuốc khiến cho Nguyệt Dao Dao cũng chủ động một chút xíu.Cơ thể của cả hai cũng nóng hơn,hơi thở như gấp rút hoà vào nhau như muốn nổ tung

Đẳng Hàn Mạc như được cổ vũ cứ chèn ép đến 7,8 lần mới chịu buông tha cô lúc này chị Dao Dao nhà ta đã xụi lơ ngất xỉu

Cả đêm đó xuân tình kiều Diễm khám phòng

-----////////

Sáng hôm sau,tuy là Nguyệt Dao Dao cơ thể rất mệt mỏi nhưng vẫn thức dậy trước tên đàn ông nào đó,có lẽ đây là thói quen

Cô quay qua liền thấy Đẳng Hàn Mạc ngủ ngon lành tay vẫn còn ôm eo cô

Trong tâm trí cô loáng thoáng hiện ảnh sự việc của ngày hôm qua,hai tên đàn ông dơ bẩn kia chạm vào cô và giờ đây khi nhìn Đẳng Hàn Mạc cô cảm thấy bản thân mình dơ bẩn biết nhường nào

Nguyệt Dao Dao không kiềm chế được cảm xúc của mình liền bật khóc

Đẳng Hàn Mạc bị đánh thức,mở mắt liền thấy mèo con của hấn đang nằm khóc hấn có ta muốn ôm cô nhưng cô liền nhích ra sau

"Hức...tôi rất bẩn...hức cậu đừng đụng vào " Nguyệt Dao Dao thút thít

Đẳng Hàn Mạc chỉ biết cười trừ,nhích lại gần hơn ôm cô vào lòng mặc cho cô khóc lớn hơn

"Mèo con,Sao lại khóc?" Hấn vuốt nhẹ mái tóc rối của cô cúi đi những giọt nước mắt trên khuôn mặt nhỏ bé kia vẫn nức nở không ngừng

"Chúng khi dễ em ở đâu?" Đẳng Hàn Mạc xoa trán cô

"Hức...ở mặt và ở đây...Cậu,em và chúng chưa có gì hết...cậu tin em...em xin cậu "Nguyệt Dao Dao chỉ vào khuôn mặt và cổ của mình.Càng nói cô càng nức nở

Đằng Hàn Mạc phì cười ôm cô hôn vào trán của cô nhưng ai biết được bây giờ hắn chỉ muốn xé xác hai tên cận bà và Vương Uyển Thy biết nhường nào.Dám khi dễ phụ nữ của hắn sao.Chon đường chết là vừa

"Không sao.Tôi biết " Đằng Hàn Mạc trấn an cô hôn vào trán cô.Nguyệt Dao Dao được người ta tin tưởng yêu thương như thế cũng dần hết khóc vùi mặt mình vào trong ngực của Đằng Hàn Mạc,mùi hương bạc hà nam tính của hắn làm cô cảm thấy rất an tâm

" nhưng nếu em thấy không an tâm,tôi sẽ làm chỗ chúng khi dễ em thành của tôi hoặc...hơn như thế " Đằng Hàn Mạc cúi đầu phả hơi thở nam tính của mình vào tai Nguyệt Dao Dao làm cô cứng đờ.

Mà bây giờ mới để ý sao thân thể lại ê ẩm thế này lẽ nào...Á trời đất mẹ ơi tên xấu xa

"Sao thế? Hôm qua còn kịch liệt thế cơ mà "Đằng Hàn Mạc vừa nói vừa cắn vào vành tai của cô

Cái gì?Hôm qua?Kịch liệt là như thế nào ta.Trời đất chẳng lẽ hôm qua mình đã làm gì khiến hắn rất rất....ôi mẹ ơi

Đằng Hàn Mạc thanh niên thẳng tính nói là làm liên đề trên người cô ăn sạch như món điểm tâm sáng ngon miệng

Kết quả là chị Dao Dao nhà ta phải bị chèn ép thêm 3,4 lần xuống giường hay ngồi dậy cũng chẳng được,trên ngực thì hoa mai lại thêm hoa đào đậm nhạt đỏ tím.Thế là cả ngày hôm đó chị chỉ biết xụi lơ ngủ đến chiều.

Sao lúc nào Hàn Mạc trở về cũng như sói đói vậy huhu [tg:Chỉ dụ dỗ người ta mà -.-]

Bạn đang đọc truyện *Cậu Chủ Rất Cần Chiều Em - Tiểu Bảo Bối* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 12

Tại tầng 80 của Đằng Thị

"Haiz đúng là chán,chiều nay đi bar với tôi đi đảm bảo nhiều em..." Luru Ngạo Thiên nằm dài trên ghế sofa

"Tôi bận,mà cậu cũng nên bớt trắng hoa lại đi " Đằng Hàn Mạc vẫn thờ on ngồi trên ghế làm việc không đoái ngoài nhìn đến bạn tốt

" Làm sao bớt được đây? Haiz thật lạ nha tôi mới đi du lịch vài tuần cậu đã thay đổi vậy sao.Hay là cậu tóm được em nào rồi " Luru Ngạo Thiên ngồi bật dậy mở giọng than thở đầy tính trêu chọc

"Vớ vẩn " Đằng Hàn Mạc sắc mặt đen lại

Cái trên Luru Ngạo Thiên này tôi là đang khuyên cậu tại sao lại nã qua tôi

"Áy ay đúng rồi chứ gì. Mau mau ra mắt tôi đi "Luru Ngạo Thiên như biết mình bắn trúng tim đen của Đằng Hàn Mạc nên được nước làm tới càng lớn giọng trêu chọc

"Cậu nói nhiều tôi liền gọi cho lão Luru nói cậu đã về nước " Đằng Hàn Mạc đầu phải dặng vừa đoán trúng tim đen của bạn tốt

"Cậu..." Luru Ngạo Thiên tức đến đỏ cả mặt

Đáng Chết!Dám đem lão Luru ra dọa tở.Đằng Hàn Mạc!Nếu không phải là bạn chí cốt cùng nhau lớn lên thì lúc này tôi đã nhào vào xé xác cậu ra rồi đây

Luru Ngạo Thiên sau đó liền rời đi.Đằng Hàn Mạc tưởng chừng được yên tĩnh nào ngờ Tô Nhã Nhã lại đi vào,hắn ngán ngấm lắm bộ như không quan tâm,trong lòng lại đầy chửi rủa

Hôm nay,Tô Nhã Nhã cố tình mặc đầm ngắn bó sát người,áo hở eo chẳng có chút gì gọi là kín đáo tg:Đm gu thời trang lạ]

Cô ta đưa cho Đằng Hàn Mạc tách Cà phê sau đó lại ồ ồ á ồ ồ ọ nói nhiều lời

Đằng Hàn Mạc đang lo cho dự án với cùng nhức đầu thật sự rất muốn không để ý đến thức rác rưởi kể bên

"Mẹ Kiếp!Cô đi ra ngoài " Đằng Hàn Mạc rống lên khiến Tô Nhã Nhã phát khiếp

Khốn! Hôm nay Đăng Hàn Mạc hấn bị gì vậy

Nghĩ rồi Tô Nhã Nhã biết hôm nay không thể thu được gì nên đành ngon ngọt lui ra

Buổi chiều Đăng Hàn Mạc tranh thủ về sớm vừa về đến cổng bước xuống xe liền có người đón cầm cặp giúp, đó còn là ai nữa Dao Dao nhà ta chứ ai

"Chờ tôi sao mèo con?" Đăng Hàn Mạc xoa đầu cô lòng tràn ngập vui vẻ

Nguyệt Dao Dao đỏ mặt gật gật liền theo Đăng Hàn Mạc vào nhà

"À em thay đồ đi, chúng ta sẽ ra ngoài" Đăng Hàn Mạc bước vào phòng ngồi xuống ghế nói

"Đi đâu vậy cậu?" Nguyệt Dao Dao mở to mắt lòng lạnh nhìn hấn thắc mắc

"Bí mật" Đăng Hàn Mạc đứng lên tà mị nở một nụ cười

Nguyệt Dao Dao đứng sực cả người. Oa cậu chủ cười thật đẹp nha! Xem nào tìm ơi đừng đập nhanh thế chứ chết mất.

"Muốn tắm chung sao?" Đăng Hàn Mạc không biết từ khi nào chỉ quần mỗi khấn ngay hông đứng dựa ngay phòng tắm tà mị trêu chọc khi thấy cô đứng hình như thế

"Á..aa" Nguyệt Dao Dao là lên sau đó liền bót chạy về phòng khuôn mặt đầy ửng đỏ

Sao thế này? Cứ như thế tìm sẽ nhảy ra ngoài mất. Huhu body của cậu đẹp như thế. Ý quên mình là Dao Dao trong sáng mà tại sao lại mê trai như thế chứ [tg còn nhớ thân phận của mình hà chị -.-]

Sau đó, Dao Dao có vẻ bất an lắm ă. Đăng Hàn Mạc bảo cô đi đâu thế? ayay có thể bị ăn đấy. Dao Dao đừng đi! Nhưng không đi Đăng Hàn Mạc cũng sẽ tức giận ăn sạch mình. huhu sao cách nào cũng không được vậy

"Mèo con đi thôi!" Đăng Hàn Mạc lên tiếng nhắc nhở khuôn mặt ngờ nghệch kia

Nguyệt Dao Dao vẫn còn hỗn loạn trong mớ suy nghĩ vẫn không nghe lời nhắc nhở đến khi cảm giác có người nhắc bóng mình lên liền mới giật mình nhưng mà người đó đã quãng mình lên xe luôn rồi

Chiếc BMW của Đăng Hàn Mạc đi theo một con đường khá vắng. Cứ thấy cô ngồi kế bên bồn chồn lo lắng hấn định bụng trêu chọc cô

"Đừng lo, tôi không ăn em đâu" Đăng Hàn Mạc cười khuấy

"Gi...gi chứ?" Nguyệt Dao Dao ấp úng

Aiz sao cái người đàn ông này sao lại có thể đoán trúng tin đen của mình cơ chứ. Xấu hổ chết mất!

"Nếu em muốn tôi có thể dừng xe, kêu tài xế xuống, đoạn đường này cũng vắng rất thuận lợi" Đăng Hàn Mạc đặt cô lên đùi ghé sát tai cô thả luồng khí nóng nói nhỏ từng chữ

"Làm... làm... gi có" Nguyệt Dao Dao đỏ bừng cả mặt. Bây giờ cô chỉ muốn ạy cho cái người đàn ông không đứng đắn này một phát rõ đau

Đăng Hàn Mạc lại cười khuấy, dựa ra đằng sau không làm gì nữa. Nguyệt Dao Dao đang thở phào như thoát chết thì Đăng Hàn Mạc lại bồi thêm một câu

"Chúng ta còn cả buổi tối mà"

Nguyệt Dao Dao trở lại trạng thái cũ. Bây giờ cô không nghĩ nhiều chỉ nghĩ một vấn đề: Tối nay làm sao trốn? Phải nghĩ cách

Một lúc sau, chiếc BMQ dừng lại dưới một toà cao ốc màu đen tím tím xảo thiết kế khá đơn giản vuông vóc mạnh mẽ

Đăng Hàn Mạc ôm cô vào lòng ngực bước xuống xe tiến thẳng vào trong

Dọc đường đi là những tốp người mặc đồ đen xếp hai hàng cũng kính cúi đầu chào trước Đăng Hàn Mạc

"Chào Bang Chủ"

Đăng Hàn Mạc vẫn ung dung bước vào cầu thang nhấn vào nút đi xuống. Đay có vẻ là một địa bàn dưới lòng đất chẳng

Ting

Thăng máy mở ra, Nguyệt Dao Dao thấy một người đàn ông đã chờ sẵn ở đó. Người này cũng rất đẹp trai a~ Tóc đen, ngũ quan tinh xảo nhưng không đẹp bằng cậu chủ thôi

"Rick! Xin mời ngài " Diệp Hàn cũng kính dẫn họ đến một chiếc ghế được đặt ở một sảnh lớn. Chiếc ghế nàu vàng kim có trang trí họa tiết bạc trông rất uy trang như ghế dành cho vương vậy

Đặng Hàn Mạc rất tự nhiên ngồi xuống sau đó đặt Nguyệt Dao Dao lên đùi mình

"Cho lên "Đặng Hàn Mạc ra lệnh một câu Diệp Hàn liền cho người dẫn lên

Nguyệt Dao Dao ngạc nhiên vô cùng.Đó có phải là Vương Uyển Thy không?Sao trông cô ta lại...

"Hàn tha cho em.Em cũng chỉ vì quá yêu anh " Vương Uyển Thy khóc lóc khổ sở,sắc mặt tiêu tụy như bị ai bóp đôi máy ngày

"Cô biết cô đụng đến ai không?"Đặng Hàn Mạc vuốt nhẹ mái tóc của Dao Dao khuôn mặt tà mị

"Tại sao anh lại bảo vệ nó?Em mới xứng với anh cơ mà "Vương Uyển Thy không biết sợ trời đất là lên

"Cô không có tư cách phán xét Dao Dao "Đặng Hàn Mạc nói khuôn mặt bây giờ lạnh khốc vô cùng.Đối với loại phụ nữ dơ bẩn như thế làm sao có tư cách đụng đến mèo con của hắn

"À.Nghe nói cô rất thích quay phim ảnh.Nhưng tiếc là Dao Dao của tôi không có phúc đóng bộ phim đó rồi hay là Vương tiểu thư đây cứ tự đóng đi "Đặng Hàn Mạc vốn không thích nhiều lời liền ra lệnh tiếp

"Diệp Hàn.Mau đem Vương Tiểu Thư cho anh em xã hội đen chăm sóc thân thể một chút.Khi nào đã thỏa mãn thì quăng cho bọn sói "Đặng Hàn Mạc nói rồi đứng dậy ôm Nguyệt Dao Dao đi để lại sau lưng tiếng la hét của Vương Uyển Thy

Hắn ôm Nguyệt Dao Dao đặt lên xe nhưng cô không nói gì khuôn mặt lộ ra ba phần lo lắng sợ sệt cộng một phần buồn phiền bứt rứt.Dù sao cô ta cũng là phụ nữ làm như thế có phải là quá nhẫn tâm hay không nhưng vô ta cũng đã hại mình. Thật khó mà suy nghĩ

"Đừng bận tâm,cô ta không đáng "Đặng Hàn Mạc ôm cô vào lòng hít mùi thơm từ mái tóc cô

"Muốn ăn món Trung hay món Hàn " Đặng Hàn Mạc vừa hỏi vừa vuốt tóc cô

"Món Trung ah"Nguyệt Dao Dao trả lời nhanh.Cô nghĩ mình không nên bận tâm qua nhiều.sẽ để mọi chuyện đi theo ý của nó

Đặng Hàn Mạc dẫn cô tới một nhà hàng món Trung nổi tiếng sau đó liền gọi tất cả những món trong menu ra khiến người phục vụ toát mồ hôi,biết rằng đây chắc hẳn là khách VIP rồi

Nguyệt Dao Dao lần này có liếc sang cuốn menu một chút.Và cô cũng toát mồ hôi luôn.Sao lại mắc thế một món lên đến mấy vạn có món mấy trăm vạn.aiz thật là biết cách tiêu tiền

"Cậu kêu nhiều thế sao mà ăn cho hết chứ "Nguyệt Dao Dai chu chu cái mặt của mình khó chịu

"Mỗi món ném một miếng là được "Đặng Hàn Mạc ung dung làm ai kia sợ chết khiếp.Cái gì?Ném thử sao?Cậu đùa chắc

Thế là bữa ăn đó Dao Dao dù đã cố nhưng vẫn không thể nào ăn nổi hết.Cậu định nuôi em thành heo sao?Đưa ra gần cả trăm món ăn sao hết đây

Ăn xong,Đặng Hàn Mạc nhất quyết đòi về nhà.Nguyệt Dao Dao cũng đoán ra suy nghĩ đen tối teong đầu con người kia nên vừa về đến nhà đã chạy nhanh lên phòng trùm mền

"Sao thế. " Đặng Hàn Mạc thấy cô chạy lên vô cũng khó chịu nha liền chạy lên phòng cô

" a.cậu ơi chắc em bệnh rồi.Em lạnh quá "Nguyệt Dao Dao lộ đầu ra giả vờ ú ớ

"Thế sao,thật tội nghiệp "Đặng Hàn Mạc mà ai có thể qua mặt.nhìn thấy biết ngay là cô đang giả vờ

"Ừ"Nguyệt Dao Dao ngây ngốc gật đầu

"Thế để tôi làm nóng cơ thể cho em nhé?"Đặng Hàn Mạc đúng là có ý tốt nha

Nguyệt Dao Dao rùng mình một cái,bụng mền ra lại giả vờ nói

"A...Hình như em hết lạnh rồi giờ thấy nóng quá "

"Ồ thế à,vậy mau cởi đồ cho mát " Đặng Hàn Mạc nói là làm cởi ngay bộ váy trên người cô xuống.

Nhìn thấy thân thể của cô,hắn không dừng được ham muốn.Hôn tới tấp mãnh liệt lên môi của cô tay vịn về ngực của cô

"Ừm....um" cô khẽ rên lên khi hắn đưa vào.Cảm giác này vừa phấn khích lại vừa tê dại.Khiến cô vừa muốn dừng vừa không muốn dừng ôm chặt vai hắn

"Mèo con em đừng mặt vậy lòng một chút "Đằng Hàn Mạc hôn lên vai với nói khẽ

Nguyệt Dao Dao nghe được cơ thể dưới liền lỏng ra.Đêm đó Đằng Hàn Mạc chèn ép đến 8 lần khi cô van xin nài nỉ hắn vẫn không tha đợi đến khi cô ngất mới dừng lại

Thấy Nguyệt Dao Dao,con mèo nhỏ của hắn đã ngất đi,đôi môi vẫn còn chút ửng đỏ sưng lên.Hắn thỏa mãn mỉm cười ôm cô tắm rửa đơn giản sau đó cả hai cùng ôm nhau ngủ tới sáng

À nhon mấy bạn!Sắp với học rồi huhu.có lẽ chap sẽ phải ra rất lâu huhu chippy sẽ cố gắng ra chap nha.tại vô học rồi mình chỉ dc xài điện thoại 1 ngày thôi nên viết sẽ lâu hơn.Thông cảm cho tớ nha huhu.Cảm ơn các bạn! đã ủng hộ và vote cho truyện nah □□□

Bạn đang đọc truyện *Cậu Chủ Rất Cưng Chiều Em - Tiểu Bảo Bối* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 13

Sáng hôm sau vừa thức dậy Nguyệt Dao Dao lại nghe tin bà Ái Châu và ông Cố Tiêu đi du lịch đâu đó nghe nói là phải 5-6 tháng mới về.Nguyệt Dao Dao bỗng rùng mình một cái, cảm giác ớn lạnh tưởng tượng ra trong nhà chỉ có mình và hắn.Vậy mà hắn còn đuổi hết người làm về một thời gian thế là toi cô rồi

Hôm nay hắn hứa sẽ dẫn cô đi ăn sáng và dẫn cô đi chơi coi như là bù đắp chuyện 8 lần tối qua.Đàn ông thôi!

"Alo cậu chủ "

"Hủy hết lịch trình hôm nay "

"hôm nay có buổi gặp với Tô Thị "

"Huỷ "

Đằng Hàn Mạc thả một câu,đút điện thoại vào túi quần mỉm cười bước vào phòng Nguyệt Dao Dao

"Mèo con "hắn gõ cửa phòng tắm giọng nhẹ nhàng cưng chiều

"Cậu chờ em một chút.cái váy này kéo dây kéo mãi không lên....iiii" Nguyệt Dao Dao quả thật đang vật lộn với cái dây kéo khoá sau lưng.Aiz da sao tay mình ngắn thế này chứ

"Ra đây tôi giúp em " Hắn nhẹ nhàng có lòng muốn giúp đỡ ai ngờ ở trong từ chối cái rụp

"Thôi...chờ chút em kéo được mà..i..i" Nguyệt Dao Daoys là muốn tự sức vận động ấy mà.Nhờ vả riết sẽ bị phụ thuộc mất thôi [tg:Chỉ phụ thuộc mà -.-]

"Thế thôi"Đằng Hàn Mạc một lúc l Ức lâu sau đó lên tiếng định quay bước đi thì trong phòng tắm lí ra một cái đầu [tg:ma đó aaaaa]

"Huhu cậu giúp em một chút với em kéo mãi không lên ý " Nguyệt Dao Dao giả bộ làm vẻ mặt khổ sở lắm

"Ra đây " Đằng Hàn Mạc đứng cách chiếc giường vài bước gọi cô ra

Nguyệt Dao Dao ngây ngốc bước ra quay lưng lại tự vén mái tóc của mình sang một bên

"May L...lên cậu"Cô hỏi thíc

Quả thật Đằng Hàn Mạc này giờ là quá hưởng thụ rồi.Tắm lưng trắng nõn của cô,dây áo ngực màu hồng nhìn thôi mà hắn cũng nổi hứng làm sao có thể giúp đây.Aiz khó xử

"Cậu " Nguyệt Dao Dao hỏi thíc người đàn ông sau lưng

Đằng Hàn Mạc nhìn dây kéo váy trông dễ dàng như thế lại đang thử thách hắn sao

Hắn tiến lại gần đưa tay chạm vào lưng cô,làm cho cô có cảm giác rùng mình.Tay kia của hắn ôm eo cô,đầu lại hôn vào cổ cô nói khẽ

"Thật là không muốn đi nữa rồi "

Nguyệt Dao Dao đỏ cả mặt,bây giờ cô đã biết bản thân ngu ngốc ra sao rồi.Dâng mở lên miệng mếu

" Nhưng em thật sự đói bụng a~ "Cũng không thể chống cự đành nũng nịu thôi

Đặng Hàn Mạc phì cười,tay kéo dây khoá giúp cô.Lúc nào hắn cũng thua về mặt đáng yêu của cô:))

Hai người đi ăn sáng xong sau đó Nguyệt Dao Dao liền đòi tới công viên

Chiếc BMW màu đen dừng ngẫu công viên thu hút biết bài nhiều là ánh mắt.Đặng Hàn Mạc bước xuống uy nghi khiến scho biết bao nhiêu cô gái xung quang đều mơ tưởng ồ lên.Nguyệt Dao Dao xuống sau cũng bị xì xầm cô nhìn lên người đàn ông kia trong lòng đầy khó chịu

"Sao thế?" Đặng Hàn Mạc cúi đầu nói nhỏ vào vành tai cô

khuôn mặt cô trở nên giận dữ không quan tâm đến lời nói kia

"Ăn giấm chua?" Đặng Hàn Mạc nhìn thấu tâm tình của cô nên liền trêu chọc ôm eo cô

"Nào có chứ...Cậu thật là đông người như thế " Nguyệt Dao Dao đỏ hết cả mặt.Cố gờ tay người kia ra.Ayo xấu hổ chết mức sao mình lại ghen tuông như thế

"Tôi chỉ thương em " Đặng Hàn Mạc hôn nhẹ vành tai của cô sau đó liền dắt cô lại chiếc ghế đá

" Aaaaa cậu đằng kia " Cô ngồi trên chiếc ghế đá kéo tay áo của hắn đòi bắt mở to tay chỉ về phía bên kia công viên

"Giờ cơ?" Hắn nhìn xa xa giật vờ như không thấy

"Kem đấy " tay vẫn chỉ về phía kia đường

"Không cho em ăn " Đặng Hàn Mạc phán một câu cứng nhắc

Mặt Nguyệt Dao Dao sụp xuống tay bỏ khỏi tay áo của hắn,khuôn mặt nhìn vừa đáng yêu lại vừa đáng thương

"Thôi được, liền chiều em " Đặng Hàn Mạc đúng là không chịu nổi vẻ mặt đáng yêu đó nói xong liền đứng dậy bên phía bên kia đường

Nguyệt Dao Dao ngồi trên ghế đá ngắm nhìn mọi thứ xung quanh.Cây xanh,cỏ,lá cũng đủ làm cô cảm thấy mình bình yên vô cùng

"Dao Dao "một giọng nói trầm ấm quen thuộc vang lên

Nguyệt Dao Dao nhìn lên,đôi mắt cô ngạc nhiên rồi lại trở nên dịu lại

"Chào anh Diệp Thành " Cô mỉm cười nhìn người đàn ông trước mặt.Người đã từ bỏ cô người đã si nhục cô trong lễ cưới của anh ta nhưng sao anh ta lại ở đây?

"Em đang làm gì ở đây?" Tịch Diệp Thành đang có công việc nên đi ngang qua công viên nào ngờ bắt gặp Nguyệt Dao Dao ngồi đây

"Em chỉ đi dạo "Nguyệt Dao Dao lại mỉm cười trong đầu mơ hồ đầy thắc mắc.Không phải anh ấy rất ghét mình sao? Tại sao lại chào hỏi mình như thế?

"Anh...anh xin lỗi.Nghe anh giải thích có được không? " Tịch Diệp Thành nhìn thấy sự xa cách của cô trong ánh mắt đối với anh không khỏi đau lòng

Nguyệt Dao Dao im lặng Cô thật sự quá mệt mỏi rồi cô không muốn đau lòng nữa nhưng ánh mắt của anh là ta gì?

"Thật ra anh bị gia đình của Hà Mỹ Ly gán ghép.Anh thực sự không thích nhưng ba mẹ anh và ba mẹ cô ta cố tình chuốc anh uống say...anh..trong lễ cưới nếu anh không nói như thế anh sợ anh sẽ không dứt được em.Nhưng bây giờ anh có thể rũ bỏ " Tịch Diệp Thành giải thích đôi mắt rất rối loạn

Nguyệt Dao Dao im lặng hai dòng nước mắt vô tình chảy ra trên gò má.Anh vì bị bắt ép thôi ư?Cô có thể hiểu lắm anh ư?

" Em...xin lỗi...hết rồi " Nguyệt Dao Dao nói trong tiếng khóc nức.Nhưng cô biết tình cảm của cô đã không còn với anh, cô cũng không muốn gây thì với Hà Mỹ Ly.Người bây giờ cô cảm thấy yêu chỉ có một người đó chính là Đặng Hàn Mạc -cậu chủ của cô.có thể cô sẽ còn tình cảm với Tịch Diệp Thành nhưng đó chỉ là một góc khuất trong trái tim cô,nó cũng đang dần phai mờ

"Xin hãy cho anh một cơ hội,chúng mình làm lại từ đầu có được không " Tịch Diệp thành nắm chặt vai của Dao Dao đôi mắt,giọng nói đầy sự kiên quyết

" hức...bỏ...ra...đau " Nguyệt Dao Dao khóc nức lên.Cô rất sợ mình yếu lòng,người đàn ông trước mặt cô cô từng yêu say đắm.Ngay lúc này cô có thể đồng ý với anh nhưng cô biết trái tim cô giờ đây chỉ có một người

"Dao Dao..."Tịch Diệp Thành tay vẫn không bỏ khỏi vai cô

"Tôi nghĩ gián đốc Tịch nên bỏ tay ra "Đằng Hàn Mạc không biết về từ khi nào.Nhìn thấy Tịch Diệp Thành đụng vào Dao Dao lòng hấn nổi lên nóng nảy,sắc mặt đen lại

"À thì ra là Đằng thiếu.Tôi nghĩ anh không cần xen vào chuyện của tôi " Tịch Diệp Thành cũng không phải dạng vừa bỏ tay ra chỉnh lại vest của mình

"Anh hấn là chưa nghĩ tới hậu quả " Đằng Hàn Mạc đôi mắt sắc bén nở một nụ cười Khiêu khích

"Dao Dao mới chính là của tôi " Tịch Diệp Thành đưa tay muốn ôm eo cô

Nhưng Nguyệt Dao Dao đứng lên và chạy lại ôm Đằng Hàn Mạc

"Cậu...hức...đi về " Cô khóc nhỏ.Khuôn mặt dụi vào trong áo sơ mi của hấn

"Được"Đằng Hàn Mạc hài lòng với cử chỉ của cô,hấn cười.Nhưng một phần hấn cũng muốn xem Tịch Diệp Thành sẽ làm như thế nào.Khốn Khiếp!Đám mơ tưởng đến phụ nữ của hấn sao.Biết cách chết đó

Hấn cúi người bế cô lên, để cô vào lòng ngực của mình.Trước khi đi cũng không quên bồi thêm một ánh mắt như lời cảnh cáo

Tịch Diệp Thành đứng đó đầy tức tối và sợ hãi.Anh tức tối chửi thề vài câu sau đó liền gọi một cuộc điện thoại cho ai đó và rời đi

Bạn đang đọc truyện *Cậu Chủ Rất Cần Chiều Em - Tiểu Bảo Bối* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 14

Nguyệt Dao Dao trở về cô khóc, cô đau, cô không muốn chính vì cô mà hai người đàn ông này đối đầu.Một người của hiện tại một người của quá khứ thì biết phải làm sao?

Do quá mệt Nguyệt Dao Dao ngủ thiếp trên vai Đằng Hàn Mạc.Hấn nhìn những giọt nước mắt còn đọng trên mi cô khuôn mặt hấn tối sầm lại:Tịch Diệp Thành muốn chơi với tôi sao?

Đến nhà hấn ôm cô vào trong nhà, đặt cô lên chiếc giường của mình khẽ vuốt nhẹ mái tóc cô,hấn cười.Nhìn lên cũng đã 3 giờ rồi hấn nghĩ lúc cô dậy sẽ rất đói nên muốn làm chút gì cho cô ăn.Thế nhưng chưa một lần vào bếp mà nhà lại không có người hầu phải làm sao đây

Hấn đi vào bếp, nhìn lướt qua các dụng cụ thờ dài rồi trở về kiên quyết:Đằng Hàn Mạc ta đây là chủ tịch của Đằng Thị,là bang chủ của Hắc bang chuyện gì cũng có thể xử kia nhanh gọn làm dao việc này có thể làm khó ta

Nghĩ là thế nhưng khi bắt tay vào làm hấn thấy không đơn giản chút nào, sau hai tiếng cật lực với một đồng bùi nhùi hấn đã quyết định kiếm một gói cháo gói nấu cho cô

Đồng hồ điểm 5 giờ hấn bung cháo lên lầu, đúng lúc vừa bước vào phòng

"Huhu mẹ ơi đừng bỏ con...."

"Thả...thả tôi ra...tránh ra"

Nguyệt Dao Dao bỗng dừng ú ớ gì đó trán cô đầy mồ hôi, đau đó cô bật dậy ôm đầu nhắm mắt.Cô vừa mơ thấy ác mộng, là là những kí ức đó, thật đáng sợ

Thấy như thế Đằng Hàn Mạc liền đặt chén cháo lên bàn chạy lại ôm vô vào lòng

"Không sao, tôi đây, tôi ở đây với em "

Hấn vỗ về cô, lo lắng cho cô.Chết tiệt tại sao quá khứ của cô lại đau thương đến thế nếu để hấn tìm ra tên nào đã đụng đến cô hấn sẽ băm tên đó ra trăm mảnh

"Cậu,cậu ơi " cô cũng ôm chặt hấn, như sợ hấn sẽ đi, sợ không ai bảo vệ

"Không sao, ngồi dựa đây ăn chút cháo đi" Hấn nói rồi đỡ cô dựa vào đầu giường tay không ngừng vuốt mái tóc của cô

Hấn đưa chén cháo dứt từng muỗng cho cô, chưa bao giờ hấn làm như thế vì một người con gái nên bản thân cũng thấy thật lạ

"Hihi " Nguyệt Dao Dao che miệng để nén tiếng cười của mình

Đặng Hàn Mạc nhíu mày thắc mắc:Cô gái này thật kì lạ mới đây gặp ác mộng còn sợ hãi đến tóa mồ hôi vậy mà giờ đây lại có thể cười khúc khích như thế là sao

" Sao lại cười " hấn hỏi

" hihi...nhìn cậu dễ thương quá...haha " Cô không nhịn được cười.Người đàn ông này đúng là dễ thương như vậy

Hấn nhíu mày nhìn lại trên người mình thì trời ơi hấn chưa cời cái tạp dề con thỏ màu hồng của cô ra.Bình thường thấy cô hay đeo để làm bếp nên lúc này hấn cũng đeo theo. Sao đây bây giờ về uy nghi, sang trọng đâu mất rồi.

" Vui sao " Hấn cũng mỉm cười, tay kia dứt cháo cho cô

"Vâng...haha" Cô khúc khích cười lên

"Tối nay tôi đi họp nên em thay đồ đi " Hấn đặt chén cháo xuống bàn sau đó liền nói ôn nhu

"Tại sao aaaaa? " Cô tròn mắt khó hiểu

"Tại sao?" Hấn nhíu mày

" Em theo để làm gì ạ" Cô lại tiếp tục thắc mắc, khuôn mặt vô cùng ngờ nghệch

"Muốn ở nhà một mình sao?" Hấn khuôn mặt đầy uy hiếp. Thật ra hấn biết cô rất sợ bóng tối và ở một mình nên không an tâm để cô ở nhà,một phần là sợ nhợ nhưng cô nên đành bỏ túi mang theo

Nguyệt Dao Dao suy nghĩ vài giây sau đó cô liền lắc đầu

Hấn nghe được câu trả lời liền nở nụ cười xoa đầu cô sau đó liền đi thay đồ

Cô cũng lon ton chạy về phòng thay đồ

" Cậu ơi xong chưa aaaaa" Cô lắp ló ngoài cửa như con mèo

" Vào đây " Hấn ra lệnh

Cô bước vào, hấn liền đứng từ xa bảo

"Mau thắt carvat cho tôi " Hấn nở nụ cười tà mị đầy sự nguy hiểm

Dao Dao của chúng ta ngây thơ bước đến, do chiều cái của cô và hấn khá chênh lệch nên cô phải ngón ngời lên mới thắt được

"Cậu...mau thả " cô ú ớ la lên.Cái tên đàn ông này đúng là đáng chết bảo cô thắt carvat cô cũng đã thắt vậy mà thắt xong lại ôm eo cô làm điều đồi bại

Người đàn ông nào đó để ngoài tai những lời kháng cự hôn mãnh liệt vào môi rồi vào cổ cô tay kia lại vịn vào eo cô

"Cậu...sẽ trễ họp " Cô sợ mình bị ăn nên liền lên tiếng tìm lí do bảo vệ bản thân

"Không sao " Người đàn ông nào đó vẫn tham lam hôn cổ cô

"Ừm... Tôi được không cậu "Cô cảm thấy bản thân không thể cản trở được hấn nên đành trì hoãn thôi.Dù sao tối bị ăn vẫn đỡ hơn bây giờ, tối tìm cách khác

" Là em nói đấy " Đặng Hàn Mạc thỏa mãn buông cô ra cười tà mị trong đầu đầy những suy nghĩ đen tối

Đặng Hàn Mạc đưa Nguyệt Dao Dao đến Đặng Thị sau đó liền để cô ở phòng Chủ tịch

"Ngoan,ở đây đừng đi lung tung " Hấn xoa đầu cô dặn dò

"Cậu này...em đâu phải bé con " Nguyệt Dao Dao hôn chụt vào má hấn.Cô cũng ngạc nhiên sao hôm nay bản thân lại chủ động đến như vậy.Có lẽ hôm nay cô đã yêu hấn nhiều hơn

Hấn thấy hành động đánh yêu kia liền rất thỏa mãn nhưng lại chưa hài lòng liền lấy môi mình phủ lên môi cô lưỡi rong đuối trong khoảng miệng cô, cô cũng không chống cự ôm cổ hấn để hắng ngang nhiên sủng

"Ừm..." Đến khi cô không còn thở được nữa hấn mới thả môi cô ra đầy lưu luyến

"Mèo con, cần gì thì gọi trợ lí của tôi " Đăng Hàn Mạc nói xong liền cần áo vest rồi đi

Xin chào ♥ tuần vừa qua vừa xảy ra chuyện buồn nhưng Chippy vẫn ráng ra chap mới á □ Các bạn đọc chuyện vui về nhaaaa □

Mừng 1k lượt đọc ♥ □ □ □ □

Bạn đang đọc truyện *Cậu Chủ Rất Cưng Chiều Em - Tiểu Bảo Bối* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 15: Một số câu hỏi

1. Tại sao Nguyệt Dao Dao rất e dè trước Đăng Hàn Mạc mà lại rất thoải mái lạnh lẽ trước mọi người?

- Vì chị ý rất sợ Đăng Hàn Mạc một phần là do ngoan ngoãn í. Cái này bắt đầu từ chuyện hồi nhỏ nha. Lúc nhỏ Đăng Hàn Mạc chẳng ưa chị Dao Dao nên hay bắt nạt chị í lắm. Kể sau naaaaa

2. Tại sao Tô Nhã Nhã đã làm thư kí của Đăng Hàn Mạc rồi mà trong một chap nào đó lại nó Vương Uyển Thy là thư kia nữa?

- huhu thật ra cái này là do tố sơ sót ấy. Sorry. Nhưng các bạn có thể hiểu như thế này. Tô Nhã Nhã là cũng là con của một ông chủ lớn vào công ty chỉ là bù nhìn thôi. Đăng Hàn Mạc chỉ xem ả ta là không khí. Tuy nhiên ả rra không biết Đăng Hàn Mạc có thù với Tô Thị ả ta chỉ là con cò:)) Còn Vương Uyển Thy thì các bạn biết rồi nha

3. Quá khứ của Nguyệt Dao Dao là gì vậy?

- Đọc tiếp truyện nhaaaaa ♥

4. Đăng Hàn Mạc trước kia có từng yêu ai chưa?

- Chưa nhaaaaa

5. Sau này Dao Dao và Hàn Mạc có nhiều sóng gió gay gắt không?

- Thật ra Chippy rất thích hưởng nên truyện hạnh phúc nhiều lắm, sóng gió tẹo thôi:))

6. Cho biết tuổi của các nhân vật?

- Đăng Hàn Mạc 30t (ông chú già □)

- Nguyệt Dao Dao 24t

- Quan Hạo Vương 28t

- Hà Mỹ Hoa 24t

- Lư Ngạo Thiên 30t (lại là ông chú già)

- Kiều Nhiên Nhu 28t

7. Lịch up truyện?

- Không có lịch cố định □ □ □

Bạn đang đọc truyện *Cậu Chủ Rất Cưng Chiều Em - Tiểu Bảo Bối* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 16

Cô ngồi trong phòng Đăng Hàn Mạc một mình thật rất là cô đơn nên vừa được 15p đã rời phòng định đi xem xung quanh một chút

Vừa bước ra cửa đã gặp ngay tên Diệp Hàn đứng thỉnh linh trước cửa như ma

"A..a" cô hét toáng lên

"Phu nhân cô định đi đâu? Đăng tổng sẽ rất giận đấy " Diệp Hàn giọng đầy cứng kình bởi vì hắn là người thân cận bên Đăng Hàn Mạc việc Nguyệt Dao Dao là ai cũng không ngoài phần hiểu biết nên phải lễ độ một chút

Aizz phu nhân ơi là phu nhân ơi là phu nhân. Cô mà chạy đi lung tung nhờ có gì Đăng Tổng sẽ giết tôi mất

Nguyệt Dao Dao tròn tròn mắt. Anh ta là người đàn ông hôm trước ở địa bàn dưới mặt đất đây mà. Anh ta đến đây làm gì? Giết người chẳng? Nhưng sao lại gọi mình là phu nhân. Nghĩ đến đây Nguyệt Dao Dao liền sợ hãi lùi ra sau

"À Tôi là Diệp Hàn trợ lý thân cận của Đăng Tổng " Diệp Hàn như hiểu ý trên nét mặt của cô nên liền giới thiệu

"À à " Nguyệt Dao Dao à một tiếng thì ra hắn là trợ lý của Đăng Hàn Mạc thảo nào cái tên Diệp Hàn trông rất quen

"Phu nhân, cứ vào trong ngồi tôi sẽ lấy chút thức uống " Diệp Hàn nói xong liền đóng cửa rồi đi. Đúng là phong thái của ông chủ cho đến trợ lý liền nóc nét giống nhau. Làm việc nhanh gọn khuôn mặt lãnh đạm như nhau

Nguyệt Dao Dao ngây ngốc vài giây sau đó liền buồn chán thờ dãi trở về chiếc ghế sofa ngắm cảnh bên ngoài từ tầng 80 nhìn xuống

Ngồi được lúc lâu cô nghe tiếng mở cửa tưởng tên Diệp Hàn quay lại đưa thức uống ngon ai ngờ tách trà lại nằm trên tay một cô gái ăn mặc đồ xông sở khá nóng bỏng, tóc nhuộm vàng xoắn tuy nhiên lớp trang điểm trên mặt cô ta dày như thế có đôi phần làm cho Dao Dao không tự nhiên

"Xin chào " cô ta nở một nụ cười đầy ngược ngái không kém thâm độc hướng về phía Dao Dao mà nói

"Xin chào "Nguyệt Dao Dao tuy không biết cô ta là ai nhưng từ nhỏ cô luôn được dạy bảo ngoan ngoãn nên liền cười đáp lại

"Xin giới thiệu tôi là bạn gái của Đăng Tổng " cô ta vẫn vẻ tách trà ngồi xuống kế bên giới thiệu về mình. Nhìn thấy bị cười trên khuôn mặt Dao Dao là cô ta lại tức ứa gan

Nguyệt Dao Dao tôi xem cô chơi hay đến đâu. Giành đàn ông với tôi thì thua chắc rồi. Nhìn lại bản thân mình đi không có một chút tư cách

Nguyệt Dao Dao nghe đến hai chữ bạn gái của cô ta trong lòng liền hụt hẫng. Cô ta nói cô ta là bạn gái của cậu chủ vậy mình là cái gì? Cô ta có nói thật không đây?

Chắc đúng rồi nếu không làm sao cô ta có thể tự tiện vào đây. Với lại thân hình cô ta như thế...

Nguyệt Dao Dao cúi gằm mặt, Tô Nhã Nhã trong lòng mừng rỡ bởi vì cô ta biết chuyện tình cảm cả Đăng Hàn Mạc và Nguyệt Dao Dao nếu nói như thế chẳng phải gây hiểu lầm

"Của cô " Tô Nhã Nhã cúi người xuống đưa tách trà nóng cho Dao Dao sau đó liền giả vờ đổ lên đùi cô. Cảm nhận được chân bị bỏng cô khẽ là là lên

"A.."

Tô Nhã Nhã nở một nụ cười khinh bỉ khi thấy Dao Dao bị bỏng chân. Cô ta đứng khoanh tay

Ngay lúc đó Đăng Hàn Mạc vừa bước vào cô ta lại vờ cúi xuống rồi rít

"Ôi Dao Dao cô thật không cẩn thận tách trà đổ hết lên người rồi. Tôi lau giúp cô " Giọng Tô Nhã Nhã lúc này giống như người bạn tốt làm cho Nguyệt Dao Dao cũng kinh sợ

Rõ ràng là cô ta cố tình đổ lên chân cô bây giờ lại trách cô bất cẩn rồi giả vờ lo lắng sao. Làm diễn viên sao?

Nhưng những chuyện như vậy làm sao qua mắt nổi Đăng Hàn Mạc vừa bước vào thấy Nguyệt Dao Dao bị bỏng ngay chân hắn liền lao lại xem chân cho cô biết ngay là cái thứ đàn bà rác rưởi bên cạnh cô ý

"Cô đi ra ngoài " Đăng Hàn Mạc gằn giọng

Mẹ kiếp! con đàn bà tiện nhân. Dám đụng đến Dao Dao

"Em chỉ là đang giúp Dao Dao " Tô Nhã Nhã còn ông ọ bỏ ngoài tai biện minh cho mình

"Mẹ kiếp! cút " Đăng Hàn Mạc tức giận rống to, đôi mắt ánh lên tia giận dữ Hắn nhất định sẽ không tha cho người nào đụng đến phụ nữ của hắn

Tô Nhã Nhã nghe tiếng quát lớn liền âm ức dậm chân ra ngoài. Trong lòng cô ta đầy chửi rủa Nguyệt Dao Dao

"Mèo con có sao không "Hắn lo lắng vết ửng đỏ trên đùi cô

Nguyệt Dao Dao không nói gì cô chỉ trầm mặc cúi đầu im lặng

"Em bị bỏng Tôi bế em vào phòng sát thuốc " Hắn vừa nói vừa cúi người muốn bế cô, trong mắt đầy sự lo lắng

Nguyệt Dao Dao thấy hắn muốn bế mình liền tránh né vòng tay của hắn lùi ra xa

Đằng Hàn Mặc nhíu mày tức giận. Cô gái này là bị làm sao nữa anh dám tránh né mình

"Ngoan, lại đây " Hắn kim chế giọng ngọt ngào tiến lại gần

Nhưng hắn càng lại gần cô liền xích ra xa

"Ngước mặt lên " Cuối cùng không nhịn được hắn gần giọng ra lệnh

Nguyệt Dao Dao vẫn cúi đầu im lặng. Bây giờ cô cần suy nghĩ

"Nhìn tôi " Đằng Hàn Mặc nâng cằm cô lên đã nhìn thấy khuôn mặt đầm đìa nước mắt dài ngắn làm cho hắn giật mình

Là ai đã làm gì cô gái bé nhỏ của hắn chứ. Sao lại khóc đầm đìa như thế

Hắn thả cằm cô ra ngồi xuống bên cô đặt cô trên đùi

"Làm sao " Hắn ôn nhu vuốt mái tóc cô đầy cung chiều

Hi các bạn xem lại chap giới thiệu nhân vật nhaaaaa~Nhân Vật Tô Nhã Nhã Nhã có điều chỉnh xíu nha. Tô Nhã Nhã không chơi chung với Nguyệt Dao Dao và Hà Mỹ Hai đâu nha

Bạn đang đọc truyện *Cậu Chủ Rất Cưng Chiều Em - Tiểu Bảo Bối* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 17

"Cậu...em đối với cậu là gì?" Cô thút thút dụi mắt, nhỏ giọng hỏi trong tiếng khóc của mình

"Đương nhiên là...vợ " Hắn sững sờ hồi lâu. Tại sao cô gái nhỏ này lại suy nghĩ lung tung gì đây?

Nguyệt Dao Dao nghe xong trong lòng vốn nhẹ hắn có cảm giác hạnh phúc cũng có cảm giác bất an. Hai hàng nước mắt vẫn nhè nhẹ trên gò má

"Cô ta nói gì em sao?" Hắn nhìn thấy khuôn mặt đáng thương kia không khỏi đau lòng đưa tay lau nước mắt của cô trong mắt đầy yêu thương

"Không...không có gì ạ" Dao Dao - cô không phải tuýp người mách lẻo. Cô lại càng không muốn gây thù chuốc oán. Nghe Đằng Hàn Mặc trả lời như thế trong lòng cô cũng đoán biết cô gái kia là do thích hắn mới ghen tị sao

"Cô ta nói gì đều không đúng. Tôi chỉ thương em "Hắn nhíu mày tốt vẻ hơi khó chịu đưa tay vuốt nhẹ mái tóc cô

Cô gái ngốc nghếch! Rõ ràng biết hắn chỉ cưng chiều cô thế mà chỉ nghe lời nói của người khác lại tự đau lòng lại còn nói đòi hắn

Nguyệt Dao Dao nghe lời người ta khẳng khái như thế liền không khỏi vui mừng ấy chứ. Nhưng lúc thoát khỏi mớ suy nghĩ hạnh phúc màu hồng kia thì cô đã bị tên nào đó bóng lên

"A..a cậu...thả em xuống "Cô bất giác là lên ôm vào cổ hắn

Hắn mặt vẫn lạnh lùng bỏ ngoài tai lời là hét của cô mà tiến về phía trước

"cậu...đi đâu vậy ạ" Cô biết người đàn ông kia thế nào cũng không trả lời mình liền hỏi nhỏ, khuôn mặt đáng yêu

"vào phòng nghỉ của tôi " Hắn trả lời thản nhiên mắt không nhìn về khuôn mặt nhỏ nhắn kia trong lòng đầy ôn nhu

"Làm gì ạ?" Cô đỏ hết cả mặt hỏi ngay lập tức

Cái gì? Phòng nghỉ? Định làm gì mình? Aaaa không được đâu

"Chân em bị bỏng tôi chỉ là muốn sát thuốc giúp " Hấn giải thích nhanh gọn mắt vẫn khề liếc sang trạng thái của cô gái kia

"À " Cô thờ phào nhẹ nhõm.Cứ ngỡ rằng lại gặp đại nạn.Nếu như Đăng Hàn Mạc không nói chắc lúc này cô đã tưởng mình sắp bị ăn ngay công ty hấn rồi.

"Hay là em muốn làm việc khác?" Hấn nhìn sơ cũng biết rõ cô đang nghĩ gì bèn tỏ ý trêu chọc cô một chút

"Không...không " Cô nghe xong mặt đỏ tai hồng phản đối ngay lập tức

Đăng Hàn Mạc thấy thế liền phì cười trong lòng trên môi thoáng qua nụ cười nhẹ

Hấn mở cửa một căn phòng nghỉ khá là gọn gàng không kém phần sang trọng.Trước giờ chưa có một người phụ nữ được bước chân vào trừ cô gái nhỏ của hấn

Hấn đặt cô lên chiếc giường,để cô ngồi đấy sau đó quay đi tìm gì đó trong hộp y tế

"Chết tiệt " Hấn đột nhiên chửi thề Tay lấy chiếc điện thoại gọi cho ai đó trong thái độ khó chịu lắm

Còn cô vẫn ngơ ngơ từ lúc vào phòng cho đến bây giờ.Hấn tức giận gì thế?Cô tự hỏi

Hấn nói rõ ràng 1 câu sau đó liền tắt máy cũng đủ cho đầu bên đây bên kia hiểu hấn cần gì

Sau 3p Diệp Hấn trợ lý thân cận của hấn liền đem tuýp kem lên sau đó lại nhận được ánh mắt sắc bén của hấn.Diệp Hấn cũng hiểu ra vấn đề gì đó rồi

Hấn lấy tuýp kem,sau đó xấn tay áo tiến vào trong phòng tắm lấy một thao nước ấm nhỏ cũng một chiếc khăn bung ra nhúng chiếc khăn lau nhẹ lên vết bỏng của cô

"Aa"Đụng vào vết thương cô khẽ là nhẹ trong cổ họng

Nghe cô là Đăng Hàn Mạc tưởng mình nặng tay liền nhẹ tay lại

Lấy vết bỏng xong hấn lấy tuýp kem thoa lên cho cô,thái độ tỉ mỉ ân cần lắm

Cô ngồi nhìn hấn vừa hạng phúc lại vừa nhạc nhiên.Đây là tổng giám đốc kiêu ngạo lạnh lùng thường ngày đây sao?

"Cười gì?"Hấn thấy cô mỉm cười liền hỏi

"A.Dạ không có gì "cô chối ngay.Chẳng lẽ bây giờ phải bảo trong cậu dễ thương quá sao

Gắn thoa thuốc xong liền bảo cô nghỉ ngơi một lát sau đó rời ra ngoài nghe bảo có việc gấp

Cô cũng khóc mệt nên thiếp đi

Đến khuya hấn mới giải quyết xong, trở về căn phòng vừa bước vào căn phòng vẫn còn sáng hấn nhủ mày

Cô gái này vẫn chưa ngủ sao?

Ai ngờ vừa bước vào người kia đã khò khò trên giường một cách ngon lành mà trên cơ thể còn mặc mỗi chiếc áo sơ mi của hấn.Aizz thật là

Chỉ là do bộ váy lúc này bị dơ do dính trà nên cô mới mò từ quần áo của ai đó lấy đồ chứ bộ

Còn hấn thấy cảnh xuân dập dùi như thế làm sao mà không nổi hứng cho được

Cơ thể càng ngày càng nóng.Cô gái này là đang muốn câu dẫn hấn sao?Mặc đồ như thế mà cũng ngủ được

Mặt hấn tối sầm lại vứt bỏ áo vest sang một bên hấn liền trèo lên giường hôn vào tóc,vào trán cô,tay ở dưới định sờ lên đùi cô thì

"Tên kia tránh ra, ta sẽ kêu cậu chủ đánh chết ngươi " Cô nói mơ gì đó,khuôn mặt lúc ngủ lại vô cùng đáng yêu

Hấn chỉ biết cười phì lại không muốn phá giấc ngủ của cô hặc cả đêm phải xối nước lạnh đến khi dục vọng dập tắt mới dám mò lên giường ôm cô ngủ đến sáng

Bạn đang đọc truyện *Cậu Chủ Rất Cưng Chiều Em - Tiểu Bảo Bối* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 18

Sáng hôm sau,những tia nắng khẽ lướt qua trên hàng mi của cô,cô khẽ nheo mắt mở ra thì đập vào con người chính là thân hình rắn chắc của hấn,cô mỉm cười

Ngay bây giờ cô cảm thấy mình thật hạnh phúc.Cô tự nói rằng "Nếu sáng nào cũng được nằm trong lòng cậu như thế thật tốt "

Cô rúc vào lồng ngực của hấn như con mèo khiến hấn nhột nhột mà tỉnh dậy

Mở mắt nhìn thấy cảnh người phụ nữ của mình rúc vào trong ngực như thế thử hỏi có ai mà không nổi hứng

Hấn liền trở mình chống tay đề lên người cô

"Mới sáng mà đã quyết liệt thế sao?"Hấn nở nụ cười mạnh mẽ trên môi cô

Cô giật nảy người,đỏ hết cả mặt,miệng cứng đờ không thể nói

"Cho em biết buổi sáng chính là lúc dục vọng của đàn ông lên cao"Hấn nói khẽ vào tai cô sau đó liền hôn vào tóc vào cổ cô tay kia không ngừng sờ đùi cô

"A...um cậu...đây là công ty mà "

Aiz cái trên đàn ông này có thể làm mọi lúc và bất chấp địa điểm sao.Đáng ghét

"Tuồng cách âm mà " Hấn vẫn tiếp tục công việc đang dở liền ới bỏ lớp áo sơ mi của hấn trên người cô ra

"A...a nhưng.."Cô đúng là ngây thơ,lúc này còn nghĩ tốt về hấn bây giờ lại chuẩn bị bị hấn ăn sao.Nguyệt Dao Dao đành khóc than trong lòng

"Cậu em đói?"

"Mới có 7h thôi "

"Cậu em mệt lắm"

"Tập thể dục buổi sáng rất khỏe "

"Em.."

"Ừm...cậu...chỗ đó "

Cô tìm mọi cách để trốn khỏi sói đây chứ nào ngờ sói mạnh mẽ quá có làm thế nào cũng không thoát được.Cô thở dài

Tưởng rằng sẽ bị ăn sạch ai ngờ lúc đó điện thoại cô reng lên,theo phản xạ cô bật dậy đẩy người đàn ông kia ra chộp lấy điện thoại và nghe

"Alo"

"Dao Daoooooo"

"Aiz Mỹ Hoa sao cậu lại biến mất dài ngày thế "

" thật ra thì tớ mới từ nước ngoài về "

"Rồi rồi gọi tớ chuyện gì?"

"Ở nhà thật chán a.Định rủ cậu ra ngoài tán gẫu chút "

"Lão ông của cậu đâu?"

"Aiz vừa mới ra ngoài đây thôi "

"Thôi không nói nhiều quán cafe cũ nha "

"Được "

Nguyệt Dao Dao cúp máy tâm trạng liền rất vui vẻ. Cô thở phào trong lòng thầm tạ ơn Mỹ Hoa đã gọi kịp lúc nếu không thì tôi cô

Ai ngờ liếc sang bên kia đã thấy sắc mặt Đăng Hàn Mạc đen lại

Sao mà không đen cho được chứ. Vốn dĩ đã nhịn nhục xối nước cả đêm đang nay tưởng sẽ có điểm tâm hoàn hảo, vừa mới bắt tay vào chưa làm ăn gì thì đã bị phá

"Em rất vui?" Đăng Hàn Mạc đặt cô lên đùi vuốt nhẹ gò má cô

"A..nào có chứ "Nguyệt Dao Dao cười thâm trong lòng nhưng bên ngoài một mực chối. Cô đại gì mà khai chứ

"Cậu em có thể đi không?" nghi một lát rồi cô hỏi khẽ như đang xin phép

"Không "ai ngờ bên kia lại từ chối cái rụp phũ phàng luôn

Lúc này mặt cô xịu xuống, dễ thương như đứa trẻ giận dỗi vì không được cho đi chơi

"Được rồi. Đúng là không chịu nổi vẻ mặt này của em " hần nhìn thấy thế khẽ cười. Lúc nào nhìn thấy cô như thế hần cũng thua

Nghe thấy thế về mặt cô gái nhỏ trở nên vui vẻ hần cô liền định đứng dậy vào phòng thay đồ ai ngờ người kia kéo cánh tay cô lại đè cô xuống

"Cậu...cậu định làm gì?" Cô ngạc nhiên mở to tròn mắt miệng còn áp úng

Giây đây? Rõ ràng là lúc này còn đồng ý với mình mà. Sao bây giờ lại muốn ăn mình nữa

"Tôi cho em đi. Em cũng nên trả ơn chứ "Hần tà mị nhìn cô

Sau đó liền đặt môi của hần phất lên môi cô mà hôn, lưỡi hần cạy hàng răng của cô khám phá vòm miệng của cô rất nhẹ nhàng mà triển miên không như những lần trước mạnh mẽ mà chiếm lấy

Không hiểu sao mỗi lần hôn cô hần đều rất thích. Chỉ có mỗi cô thôi! Ngọt ngọt. Hào!hào hần rất thích

Đến lúc hần rời môi cô thì mặt với đã đỏ lên mà thở hổn hển. Hần hào về mặt này chỉ muốn cắn

Sau đó hần liền phì cười đưa một bộ váy mới cho cô sau đó liền thay đồ

Bước ra trong bộ áo vest bảnh trai thể hiện uy lực hằng ngày thì với gái nhỏ kia vẫn chưa thay đồ

"Sao không thay?" Hần đứng dựa vào tủ áo khoanh tay hỏi

"Đồ hôm qua đây rồi cậu?" Cô chớp chớp mắt nhìn vào bộ đồ rồi nhìn hần

"Tôi vứt rồi " Hần nói rất thần nhiên

"Cái gì? Tại sao?" Cô từ nhạc nhiên lại trở thành hết hồn

Rõ ràng hôm bữa lúc hần dẫn cô đi mua chiếc váy hôm qua giá tiền lên tới mấy vạn vậy mà nói vứt là vứt sao

"Dơ rồi " Hần thích thú đứng nhìn vẻ mặt tiếc tiền của cô gái nhỏ của mình

Cô nghe xong liền đứng hình, lùi thui bước vào phòng vệ sinh. Không phải là cô chịu thua mà là cô cạn lời. Người đàn ông này thật là bá đạo mà

Cô thay đồ xong xui hần thì lấy chiếc BMW chở cô đến điểm hẹn.

Chiếc xe dừng ở một quán cafe theo phong cách cổ điển. Hần bước xuống trước kéo theo bao ánh nhìn của mọi người cả những cô gái

Sau đó hần liền mở cửa cho cô, cô gái mặc trên mình bộ váy xanh ngọc bích nhẹ nhàng mà thanh thoát. Khuôn mặt lại vô cùng trẻ con

Ai cũng quanh cũng trầm trồ khen ngợi đúng là đôi trai tài gái sắc

Hần ghé sát tai cô nói nhỏ

"Đừng ăn giấm chưa như lần trước. À mà nhớ lời hứa của em "

Cô nghe thấy thế liền đỏ mặt liếc sang người nào đó đang cười tự đắc trong lòng

Hello nấy bạn! Sắp có nhiều bài kiểm tra nên chap mới có thể ra trễ nhaaaaa ♡♡♡♡

Chương 19

Cô bước từng bước vào bên trong quán cafe cổ điển

Còn nhớ hồi còn học cấp 3 cứ mỗi chiều là cô và Mỹ Hoa lại kéo nhau sang quán cafe này mà ngồi tán gẫu suốt mấy tiếng

Cảnh ở đây rất đẹp, quán lại đối diện một bờ sông nên không khí khá thoáng mát và yên tĩnh

Vừa bước vào cửa đã nhìn thấy Mỹ Hoa vẫy vẫy tay ở chiếc bàn gần cửa sổ

Thấy bạn tốt, Nguyệt Dao Dao vui vẻ như đứa trẻ cười tươi chạy lại ôm cô bạn

Còn Đăng Hàn Mạc hẳn không quan tâm khoanh tay đi phía sau. Sắc mặt lơ đãng mà phong lưu trong bộ vest xanh đen

"Aiyo thật nhớ cậu nha "Hà Mỹ Hoa cười tươi than thở

"Xạo quá đi cô nương " Cô nhăn mặt nheo mắt cô bạn thân cười

"Người ta là đang nói thật "Hà Mỹ Hoa vờ xoa xoa chiếc mũi của mình

"Này mà cậu ra nước ngoài làm gì thế. Không phải tháng trước vừa đi du lịch quanh thế giới sao?" Cô vừa nói vừa hút ly capuchino. Đây là món cô rất hảo nha capuchino đá lạnh rất ngon

"À...Chỉ là có tí việc cần giải quyết "Hà Mỹ Hoa vừa nói vừa nhìn sang Đăng Hàn Mạc kể bên bạn tốt

Aiyo cô nào muốn đi chứ. Tại vì lần trước Dao Dao bị bắt cóc 1 phần là lỗi của cô nên Đăng Hàn Mạc liền lệnh bắt cô sang Mỹ để giải quyết các băng đảng khác. Cô đâu phải là không biết vị trí của Đăng Hàn Mạc. Rất đáng kính phục đó

"Được rồi kêu tớ ra là muốn nói gì nào?" Nguyệt Dao Dao khẽ cười

"Vội vàng gì chứ" Hà Mỹ Hoa khuấy cốc nước cảm giếu cọt nói

"Nào có "Cô cười ngượng

Không vội sao được chứ? Cậu xem cái tên đàn ông kể bên tớ cứ ôm bốp eo tớ như rắn đe tớ phải mau lên một chút. Thử nghĩ xem tớ mà tán gẫu với cậu một chút thì có phải eo rã rồi không. Đúng là không biết kiên nhẫn gì cả!

Thấy bạn tốt cười ngượng như vậy Mỹ Hoa cũng đoán biết phần nào

"Cuối tuần này người ta là muốn rủ cậu đi biển đó" Mỹ Hoa chống cằm vui cười nói

Nguyệt Dao Dao nghe tới đi chơi khuôn mặt liền rạng rỡ lên nhưng liếc nhìn người đàn ông kể bên đoán biết hẳn sẽ không cho cô đi ai ngờ hẳn liền gật đầu như đồng ý

"Được. Vậy cuối tuần hẹn ở nhà cậu" Cô vui vẻ gật đầu vui như đứa trẻ

"Vậy là Ok rồi tớ về trước nha" Nói xong cô đứng dậy không quên ôm bạn tốt một cái rồi cũng hẳn bước ra khỏi quán cafe

Chiếc xe dừng ở một trung tâm mua sắm lớn, cô cùng hẳn bước xuống tâm trạng đầy hứng khởi

Người đàn ông kể bên bước xuống, sắc mặt vẫn lạnh lùng không chút thay đổi, rất cao quí

Nguyệt Dao Dao cô bị cho cái trung tâm thương mại to đùng này dọa chết. Trước giờ cô chưa một lần tới đây, nên không biết đó, cô cứ nhìn mỗi món đồ lại có giá như trên thiên. Dọa chết người!

Đăng Hàn Mạc thấy cô lo ngại, liền ôm eo cô trên chộc

"Quy tắc ở đây mua mà không trả tiền có thể đi tù đấy "

"Dạ...a..Hả?" Cô nhạc nhiên lại tăng thêm phần sợ hãi

"Tôi sẽ trả.Đồ mèo ngốc "thấy sắc mặt Cô gần thất vọng như muốn đi về.Hắn ân cần nói

Aiyo cô cái này ngốc nghếch thật.Mới dọa chút đã sợ sao? Không phải bên cạnh đã có tôi sao,em còn sợ gì chứ

Nghe thế cô cúi đầu liếc lên lí nhí bảo

"Thật ạ?"

"Thật"Hắn trả lời thân nhiên khẳng định

Ayo cô gái ngốc.Đây là trung tâm thương mại của tôi đấy

Cô mua nhiều đồ lắm.Nào là

nón,khăn,dây chuyền...Không phải là cô tham lam gì chỉ định mua áo tắm với vật dụng cá nhân thôi.Ai ngờ được cái người đàn ông kia cứ hể thấy cô liếc nhìn thứ gì hay để ý cái gì là liền mua

Mà khó nhất là khâu mua áo tắm đó,hắn nhìn cái nào cũng không hài lòng hờ trên hờ dưới khó chịu. Thế là hai cô cậu ở trong cửa hàng cả tiếng đồng hồ.Cô nhân viên cũng cật lực,tận tình lắm đôi lúc lại liếc nhìn ghen tị với Dao Dao vì có được ng đàn ông hoàn mĩ ấy chứ,à mà thôi tại cô ấy xinh mà

Cuối cùng đang dây dưa trong cửa hàng cả trăm bộ hắn đều không chịu cuối cùng cô và hắn cùng ra về

Lúc lên xe khuôn mặt cô ủy khuất lắm, nũng nịu khoanh tay ngó ra ngoài không ngó ngang hay nói chuyện với hắn

Hắn quay sang thấy cô như thế dừng xe lại bên vệ đường

Cô thấy xe dừng quay sang nhìn hắn rồi lại giận dỗi quay mặt

"Em ủy khuất?" Hắn nâng cằm cô lên.,giọng nói đầy mỉa mai

"Nào có "Cô nói nhưng trong giọng lại bộc lộ sự giận dỗi

Đặng Hân Mặc nhưn mây,môi hơi cong lên ta muốn bảo:Có thật hay không?

"Cậu không mua đồ tắm thì chẳng phải cuối tuần này không thể đi chơi sao?" Cuối cùng cũng nũng nịu,khuôn mặt xụ xuống như đứa trẻ với đôi má phúng phính

"Được "Hắn miễn cưỡng đồng ý

"Thật sao ah? "Cô vui mừng ôm hắn cười tươi

Hắn gạt đầu sau đó lại nói tiếp

"Nhưng em tự đi,tôi sẽ không đưa em đi "

"Được,mai em sẽ đi " Cô gạt đầu.Aiz được đi mà may rồi

Sau đó hắn liền lái xe tiếp trong lòng thầm cười thầm đầy nham hiểm:"Thử xem ngày mai em có đi nổi không "

Bạn đang đọc truyện *Cậu Chủ Rất Cưng Chiều Em - Tiểu Bảo Bối* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 20

Vừa về đến nhà cô vui vẻ tung tăng chạy lên phòng của bà Ái Châu

"A bà chủ " Cô cười như đứa trẻ và ôm lấy bà

"Con bé này " Bà Ái Châu bỏ quyển sách xuống bàn tay kia cốc yêu vào đầu của cô nói tiếp

"Có gì vui sao? Kể ta nghe?" Bà Ái Châu vuốt nhẹ mái tóc cô cười nói

"Vâng. Hôm nay Mỹ Hoa bảo muốn cùng con và cậu chủ đi biển vào cuối tuần ạ "Cô hớn hờ kể

"Thế con đã chuẩn bị gì chưa?" Bà Ái Châu hỏi tiếp

"Vâng lúc này mưa rất nhiều thứ chỉ có điều..." Cô đang nói bỗng dừng lại khuôn mặt xịu đi đôi phần tỏ vẻ uất ức

"Sao?" Con mưa thiếu gì à?" Thấy cô như thế bà Ái Châu tò mò mặt ngạc nhiên

Nguyệt Dao Dao ngó nằng ngó dọc ra bên ngoài xem có ai không. Đúng là không có người nên cô liền uất ức mà nói

"Cậu chủ ấy! Thật kì lạ! Đi mua áo tắm mà cả shop cậu chỉ vẫn không chịu cái nào còn bắt con đi về. Đúng là đáng ghét aa." Cô chu chu cái môi nhỏ nhăn nhó

" Dao Dao em lên phòng cho tôi " Không biết từ khi nào Đăng Hàn Mặc đã đứng dựa vào cửa phòng khoanh tay sắc mặt đen lại mà điềm tĩnh nói

"Aaaaa. Cậu..cậu " Nguyệt Dao Dao đứng hình, quay từ từ sang cô trong mắt ngạc nhiên

Thế là tôi cô rồi. Huhu rõ ràng là lúc này không có ai sao vừa dứt lời lại xuất hiện. Cậu có phải là naruto không?

"Mau một chút " Hắc tà mị nói tiếp trên môi nở ra nụ cười tà mị

"Bà chủ..." cô là quyết định nhờ bà Ái Châu giúp nếu không chắc chắn cô sẽ không biết hình phạt là gì đâu

Bà chủ ơi cứu con. Ai ngờ bà Ái Châu chỉ cười rồi nhẹ nhàng xoa đầu cô

" Thôi đi đi con "

Chờ ơi chết tôi rồi

Không có hậu phương để dựa dẫm mà cô cũng không muốn người đàn ông kia trực tiếp xách cô lên nên đành bất lực đứng dậy đi theo mặt cô cúi gằm vừa đánh yêu lại vừa sợ hãi

" Đáng ghét " Cô vừa đi theo vừa chửi chửi môi chửi thâm trong miệng

"Em nói gì?" Hắc tà mị đã nghe được rồi nha

Được lắm cô gái. Hôm nay em còn dám mắng tôi. Xem ra gan em càng ngày càng lớn nhỉ. Hào! Tôi sẽ xem lát nữa còn dám mắng Tôi không

Vừa bước vào phòng ai đó đã thuận chân khoa cửa lại rồi đề cô xuống giường

"Cậu...cậu làm gì " cô ấp úng khuôn mặt đã lộ hồng

"Em nghĩ xem?" Hắc nhưn mày gian xảo mặt lại càng gần sát hờn mặt cô

"Đưa em đi gặp bạn, mua sắm, đồng ý cho em đi chơi có phải nên thưởng tôi một chút hay không?" Hắc tà mị nói khẽ vào tai cô khiến khuôn mặt cô lúc này không khỏi đỏ lên

"Nhưng...um.." Cô chưa kịp cãi lại thì hắc đã hôn vào môi cô

Lười hắc mau choáng cậu hàm răng cô ra, chơi đùa triền miên với cô

Tay kia rãnh rồi lại tháo cúc áo của cô ra mà xoa...

Môi từ từ rời nhau hắc chuyển xuống vùng cổ hôn nhẹ vào xương quai xanh

Cơ thể cô rung nhẹ, muốn chống cự lại cũng không nổi

Không biết từ bao giờ trên người cô và hắc đã không còn mảnh vải. Chưa kịp nhận ra thì hắc đã tiến vào bắt ngờ làm cơ thể cô càng rung mạnh hơn, miệng phát ra những âm thanh kiều mị

"Gọi tên tôi " Hắc giọng nói khàn khàn ra lệnh nói

"Ừm...cậu...chủ " Cô thờ dốt nói

"Tên!" Hắc lần này vào mạnh một cái coi như là trừng phạt cô vì làm trái ý hắc

"A..um..Hàn nhẹ...nhẹ chút "Cô bị công kích cuối cùng cũng phải gọi tên người ta mà năn nỉ

Nghe được câu trả lời mong muốn hần hài lòng nhẹ nhàng hơn.Nói vậy thôi chứ cả đêm cũng đã chèn ép cô đến năm sáu lần đến khi cô dường như ngất mới bỏ ra

Trên mặt cô từng giọt mồ hôi còn đọng,đôi môi có chút sưng đỏ,mắt nhắm lại như sau một trận chiến mệt mỏi

Hần nhìn cô,đôi môi nở một nụ cười khê.Đúng,hần rất yêu cô,cũng rất hảo việc sủng cô.Chi muốn cả đời này yêu thương cưng chiều cô thôi

Đưa vào phòng tắm,tắm rửa đơn giản sau đó hần bông cô lên giường và đắp chăn cho cô

Hần nằm kế cô,liền muốn ôm cô đánh một giấc thì

"Ding"

Tiếng tin nhắn của điện thoại vang lên, hần bật điện thoại nhú này nhìn vào dòng tin của Diệp Hàn -trợ lý thân cận của hần

<< Rick, Tịch Diệp Thành gần đây có quan hệ với Long Bang và có hành động rất lạ >>

<< Điều tra rõ >> Ba từ ngắn gọn và lạnh lùng được hần nhấn lại cũng đủ để bên kia hiểu rõ nhiệm vụ

Trên môi hần vương lên một nụ cười

Tịch Diệp Thành,muốn giành phụ nữ với tôi? Ra tay rồi sao.Tốt! sẽ xem kịch hay nhưng muốn đối đầu với Đằng Thị thì hần chưa hiểu rõ đâu

Hần đặt điện thoại xuống,định ngồi dậy rồi đi thì có cánh tay ai đó bắt ngờ ôm hần

Hần quay sang,chính là mèo con đang ngủ nãy giờ chứ sao

Lúc cô ngủ cứ như đứa con nít ấy

Được ôm người nào đó cũng hạnh phúc lắm chứ,làm sao nỡ bỏ đi đành nằm xuống vòng tay ôm cô vào lòng

Cô đang ngủ,liền tìm một tư thế thoải mái rúc vào ngực hần như con mèo nhỏ

Cả hai ôm nhau ngủ đến sáng.Khung cảnh kiều diễm rồi ấm áp

Bạn đang đọc truyện *Cậu Chủ Rất Cưng Chiều Em - Tiểu Bảo Bối* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 21

Sáng hôm sau,Nguyệt Dao Dao đứng là không thể xuống giường, cô uất ức muốn chết,muốn bước chân xuống đất cũng chẳng được,đau nha

Vậy mà trên đàn ông nào đó còn điềm tĩnh trêu chọc

"Sao?Hôm nay em có đi mua áo tắm không?Đi sớm kẻo muộn "

Lời nhắc nhở cộng với nụ cười đắc thắng trên khuôn mặt Đằng Hàn Mạc làm cô uất ức chết mất

Gì chứ? Còn dám nói?Nếu không phải hôm qua hành cô mấy hiệp thì sáng nay cô đã đi được

Giờ cô mới biết mình ngu ngốc mà sập bẫy.Hôm qua chính là nói cho cô đi nhưng trong đầu hần đã lập kế hoạch sẵn cả.Thật đúng là lừa người

"Thật xấu xa!" Cô miệng chửi thầm

"Em nói gì?" Hần là lần nào cũng nghe được cô mắng mình nhưng không tức giận lại càng muốn trêu ghẹo cô

"Nào có chứ " Cô chu chu môi cãi lại

Cuối cùng hần chỉ phì cười tiến lại,xoa đầu cô,nở một nụ cười đầy mê hoặc bảo

"Ngoan,ở nhà, tôi đi làm "

Cô gật đầu ngoan ngoãn, chớp chớp đôi mắt rồi hôn lên má hấn

Hấn hôn vào đầu cô rồi rời đi

"Aiz tiểu thư gọi tớ có việc gì? Mới có 9h sáng " Giọng Hà Mỹ Hoa ngái ngủ đầy khó chịu bên kia đầu dây

"Này mặt trời đã lên mông rồi cậu còn không mau dậy?" Nguyệt Dao Dao trách cứ Hà Mỹ Hoa

"Thật sự mệt mỏi aaaa" Hà Mỹ Hoa ngồi dựa thành giường ngáp một cái rồi dài

"Mới sáng sớm đã mệt mỏi. Chẳng lẽ...." Cô nghi hoặc kéo dài câu đầy sự nghi ngờ

"Aiz nào có, nghĩ bậy " Hà Mỹ Hoa đảo hết cả mặt đầy tức giận.

Tất cả là tại cái tên ôn dịch Quan Hạo Vương ấy. Lí là cô đã cho ra ngoài sofa ngủ, khoá cửa phòng. Vậy mà nửa đêm lại leo cửa sổ vào công bảo trừng phạt cô

"Vậy là đúng rồi, hã hã " Nguyệt Dao Dao cười lên trêu chọc người bên kia đầu dây tức đỏ mặt

"Cậu thì khác gì chứ? Đáng lẽ giờ này cậu đang làm việc mà tại sao vẫn còn ngồi trên giường gọi cho mình. Aya kịch liệt không kém nhỉ?" Hà Mỹ Hoa nói như đi từ trong ruột Nguyệt Dao Dao. Quá đúng bạn tốt chẳng lẽ không hiểu nhau

"Cậu..." Nguyệt Dao Dao mắc cỡ đỏ mặt hồng tai luồn ngaa. Tớ là đang tức chết tên đàn ông vừa đi làm kia

"Sao? Đoán đúng? " Biết mình bắn trúng tim đen bạn tốt Hà Mỹ Hoa càng lấn tới trêu chọc

"Thôi. Không đùa nữa. Mau qua đây với tớ " Nguyệt Dao Dao đúng là không thể nói lại cô bạn lảm chuyện của mình

"Làm sao?" Hà Mỹ Hoa vui vẻ hỏi

Nguyệt Dao Dao được dịp kể cho bạn tốt nghe hết việc mua áo tắm. Và bây giờ cô cần trợ giúp ý

"Aaaaaa được! tớ có hai bộ. Cho cậu mượn. Chờ chút qua ngay " Chưa kịp để Nguyệt Dao Dao trả lời Hà Mỹ Hoa đã cúp máy cái rụp

Đúng 30p sau Chiếc xe màu tím đen của Hà Mỹ Hoa đậu trước Đẳng Gia

Trên phòng

"Đây, thử mau " Hà Mỹ Hoa tay cầm một bộ áo tắm đưa về phía cô

Nguyệt Dao Dao cần lấy bộ áo tắm, cô do dự một chút nhưng lại bị bạn tốt đẩy vào phòng thay đồ nhanh chóng

Vài phút sau cô bước ra

"Wow good gôđ, xoay xem nào vòng nào ra vòng nấy đó ngaaa" Hà Mỹ Hoa vừa nói vừa xoay người cô, khen tíu tít

"Thật...không?" Cô có vẻ hơi ngại ngùng khi phải mặc bộ đồ hồ này

"Thật mà! Rất dễ thương đó " Hà Mỹ Hoa vừa nói vừa vỗ vai bạn tốt

Thấy bạn tốt còn hơi ngại ngùng Hà Mỹ Hoa phải tiếp tục trấn an nói

"Cậu ngại Hàn Mặc? Không sao anh ta chỉ là sợ cậu bị nhìn thôi hướng hồ gì tớ đã lựa bộ váy tắm chứ nào phải bikini "

"Ừm " Nguyệt Dao Dao ngại ngùng gật đầu

Đúng là cô sợ hấn thật đấy aaaa

Sau đó Hà Mỹ Ly liền có việc gấp nên cũng rời đi, cô chạy đi thay đồ nếu không để Đẳng Hàn Mặc thấy cô trong bộ dạng này có phải là sẽ bị ăn sạch sẽ hay không

Hôm sau Đẳng Hàn Mặc lái một chiếc xe thể thao đưa Nguyệt Dao Dao đến nhà Hà Mỹ Hoa rồi cả bốn người cùng khởi hành

Hai chiếc xe chạy song song liền tạo cơ hội cho hai cô gái tíu tít với nhau

Cuối cùng chiếc xe dừng lại ở một resort khá đẹp, trong xanh, mát mẻ Đàng Hàn Mạc và Quan Hạo Vương cùng bước xuống mở cửa cho hai cô gái

Hôm nay Đàng Hàn Mạc nhìn rất phong độ nha, áo thun, quần lửng thể thao đeo một chiếc kính siêu ngầu ngaaa

Thực ra thì hần cũng không muốn mặc đâu, còn định mặc sơ mi với vest đi chơi nhưng cô gái nhỏ nào đó cứ nũng nịu hần nên đành miễn cưỡng mặc thôi

Còn Quan Hạo Vương nha phong lưu lắm ah. Áo sơ mi bông thả hai cúc áo lộ phần rắn chắc, chiếc quần thun thể thao màu xanh lam nổi bật đáng vóc của hần

Hai mỹ nam mở cửa cho hai mỹ nữ thì quá xuất sắc rồi

Hai cô gái của chúng ta hôm nay mặc áo cặp, quần cặp luôn ngaaaa

Áo hở vai màu xanh lam, với quần jean bó làm tôn lên đáng vóc thon thả của hai cô

"Này tại sao không có người vậy? Resort mà vắng tanh thế?" Hà Mỹ Hoa chống mạnh thắc mắc

"Ưm tớ cũng thấy lạ nha " Nguyệt Dao Dao cũng thắc mắc lắm nha

Nơi này cứ như nơi hoang vu ấy, nhìn quanh không có ai ngoài nhân viên phục vụ đứng mỗi góc thôi

Trong lúc hai cô gái nhỏ đang ngơ ngơ thì

"Chúng tôi bao hết chỗ này " Cả hai người đàn ông kia liền nói cùng một lúc làm cho hai cô gái cũng ngạc nhiên to tròn mắt

"Cái gì! tên này, anh điên à!" Hà Mỹ Ly đánh vào người Quan Hạo Vương một cái rồ đau ngay bụng

Nguyệt Dao Dao cô cũng cạn lời ngưng có chút không vui khuôn mặt nũng nịu liếc sang người đàn ông kế bên mình

Đi chơi mà như thám hiểm đảo hoang thì còn gì vui ngaaaa. Hai người đàn ông này đang nghĩ gì thế, đúng là biết tiêu hao tiền mà. Chán ghét!

"Thôi thôi mau lên phòng, rồi xuống biển " Dường có một lúc thì Quan Hạo Vương liền kéo Hà Mỹ Hoa đi, lúc đó khuôn mặt còn rất mờ ám nha

Đàng Hàn Mạc thấy thế cũng xách con mèo nhỏ của hần tiến về một căn nhà nhỏ trên bờ biển, cô gái nhỏ đi trước tung tăng ngắm mọi thứ rồi hít thở không khí rất ngây thơ nha, còn người đi sau thì khuôn mặt vẫn lạnh khốc nhưng khuôn mặt lại nở một nụ cười mờ ám

{ tg: chết hai chị của tuiiii

Hà Mỹ Hoa và Nguyệt Dao Dao: sao em lại nở lòng làm thế. Cứu tụi chịiiii

tg: /lấy khăn lau nước mắt, vẫy tay tạm biệt /

tg: Em thương độc giả. I am sorry }

Thêm cho độc giả 282 từ ngaa □ Chap sau hay lắm nhaaaa nhớ đón xem. Hic sắp thi rồi nhớ ủng hộ tớ ngaaaa □ □

Bạn đang đọc truyện *Cậu Chủ Rất Cưng Chiều Em - Tiểu Bảo Bối* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 22

Đúng là hạng sang nha, hai soái ca của chúng ta đặt một căn phòng rất sang trọng, cao tầng và hướng ra biển đó

"Đẹp quá " Nguyệt Dao Dao ồ lên

Căn phòng này tuy rất đơn giản nhưng không kém phần cao quý nha, cô thích

Chạy lại chiếc giường êm ái cô nằm xuống nhắm mắt hưởng thụ sự mềm mại và em ái rồi reo lên

"Thật thích nhaaaaa"

"Thật sao? tôi cũng thích " không biết Đàng Hàn Mạc từ lúc nào đã chống tay đè trên người cô nở một nụ cười nguy hiểm mị hoặc

"Cậu...cậu..." cô chớp chớp đôi mắt ngạc nhiên

Cái tên đàn ông này lại dở chứng gì nữa đây huhu.Lại muốn ức hiếp mình sao?

Hắn nhìn về mặt của cô thật là không kiềm chế nổi chỉ cười nhếch một cái cuối đầu xuống hôn lên đôi môi nhỏ mọng kia

Hắn hôn sâu,lâu,răng lưỡi như hoà vào nhau

Mặt cô dần đỏ lên,đôi mắt lim dim đi,nhịp thở hỗn hển hơn

Tay của hắn không để yên liền muốn luồn tay vào áo cô tính bước tiếp theo

Ai ngờ lúc đó "Cốc cốc "

Có tiếng gõ cửa bên ngoài kèm theo giọng nói

"Dao Dao,là tớ "

Nguyệt Dao Dao thoát khỏi cơn mộng mị cô liền lập tức bật dậy,chỉnh lại quần áo sẵn tiện liếc người đàn ông đáng ghét nào đó một cái

"Tớ đây "cô mở cửa mỉm cười

"Làm gì mà lâu thế...À " Hà Mỹ Hoa đứng dựa vào cửa hỏi,liếc mắt vào trong liền thấy Đăng Hàn Mạc với chiếc áo sơ mi đã bụng 2 cúc trên lộ phần rốn chắc,đoán biết phần nào

"À gì chứ? Thật là,có chuyện gì vậy?" Nguyệt Dao Dao biết bạn tốt của mình đoán trúng gì đó nên mặt liền đỏ đi có chút ngượng ngùng và tức giận

"Mau đi thay đồ tắm rồi ra biển nào " Hà Mỹ Hoa nói xong liền hớn hờ kéo cô đi

Đúng là lần này phải cảm ơn Hà Mỹ Hoa đó nha.Nếu cậu ấy không gõ cửa thì có phải mình đã bị ăn sạch rồi sao.Phù,cậu ấy lúc nào cũng đúng lúc.Đúng là bạn tốt.Hào!Hào

Hà Mỹ Hoa và Nguyệt Dao Dao thay đồ xong liền đi thẳng ra biển tại vì hai người đàn ông kia đã chờ sẵn ở đó rồi mà

Thấy Quan Hạo Vương và Đăng Hàn Mạc cùng nằm trên chiếc ghế, áo thì không mặc để lộ cả body săn chắc,đúng là giết chết bao cô gái xung quanh nha

"Này,ở đây "Hà Mỹ Hoa vẫy tay,cười tươi.Hôm nay Hà Mỹ Hoa mặc một bộ bikini rất sexy nha,màu đen có họa tiết đỏ,làm nổi bật thân hình thon thả của cô .Thật ra thì chưa lần nào cô mặc cả như xem ra lần này khá táo bạo nha

Còn Nguyệt Dao Dao đi kế bên chỉ biết nép nép sau lưng bạn tốt.Đến tận bây giờ cô mới cảm thấy bộ áo tắm này có vẻ hơi hở đấy.Mà cô thì chưa bao giờ mặc những thứ thế này.Áo tắm cột màu xanh lam có cột một chiếc nơ ngay ngực cùng với váy tắm rất là dễ thương nha

Hà Mỹ hoa nhìn bạn tốt mà phì cười.Cô biết từ trước giờ Nguyệt Dao Dao chưa từng mặc đồ quá hở một phần là do ngại phần kia lại nằm ở quyền của người đàn ông nào đó

Hai cô gái vui vẻ chạy lại,thu hút biết bao ánh nhìn của phái nam xung quanh.Mỹ nhân đúng là mỹ nhân đó nhaa

Khỏi đoán cũng biết,mặt hai người đàn ông kia đen cở nào rồi nhé

Quan Hạo Vương dù đã nhiều lần nhìn Hà Mỹ Hoa mặc đồ hở nhưng lần này thì rất là khó chịu nha,cái gì mà ngực,eo,mông đều rõ nét thế kia

"Đi theo anh "hắn nắm chặt tay của Hà Mỹ Hoa lôi đi không thương tiếc luôn nha

(Quay về với hai nhân vật chính của chúng ta nào)

Anh Đăng nhà ta là người chỉ thích làm chứ không nhiều lời nha,liền bá đạo xách Nguyệt Dao Dao lên vai,mặt hầm hầm

Về đến phòng hắn không thương tiếc thấy mạnh cô xuống giường đè xuống người cô,lấy môi mình mà bá đạo hôn lên môi cô,hắn hôn ngẫu nhiên,mãnh liệt không dứt,cây hàm răng cô đưa lưỡi khuấy động

Tay kia dần dần gỡ chiếc nơ thắt ngay ngực cô mà luồn tay vào làm loạn

Hắn hôn cổ để lại những dấu đào nhỏ đánh dấu chủ quyền

"Ừm...um "Ngay bây giờ cô có cảm giác cơ thể mình dần bị tê liệt,không thể phản kháng mà chống đối chỉ đành chiều hắn làm loạn

Đôi mắt cô lim dim,đôi môi ửng hồng do bị ai đó hôn cuồng bạo.Chính cô cũng không hiểu tại sao tên đàn ông này lại làm thế?Cô đã làm gì sai?

Cô đưa mắt mơ màng đến những suy ngược trong đầu cố tìm một lí do

Hắn thấy cô không tập trung liền trừng phạt bằng cách đưa vào một cái thật mạnh làm cho cơ thể cô chưa kịp thích ứng mà run lên

"Ừm..A..cậu...dừng..." Cô yếu ớt nói, giọng có chút nghẹn đì

"Tiểu bảo bối, mau gọi tên tôi " Hắn bá đạo vuốt mái tóc của cô, hôn vào nơi đầy đà kia

"Ừm...Hàn.." Cô biết làm thế nào. Hắn bảo sao thì làm vậy thôi nếu không chắc tối nay sẽ không yên phần đâu

"Biết tội của em chưa?" Hắn cúi đầu, phất hơi thở vào tai cô, cả cơ thể vẫn chuyển động dưới thân cô

"Ừm...ừ..tội?" Cô chính là ngây thơ không biết gì mà hỏi ngược lại hắn

Cuối cùng chỉ vì lợi dụng câu trả lời không hài lòng đó mà hắn chèn ép cô cả đêm

Bạn đang đọc truyện *Cậu Chủ Rất Cưng Chiều Em - Tiểu Bảo Bối* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 23

Cô thiếp đi vì quá mệt mỏi, hắn ôm cô vào phòng tắm rửa đơn giản rồi ôm cô vào lòng mà ngủ

Sáng hôm sau, cô thức dậy khắp người đều ê ẩm, cùng với một vài dấu hoa mai trên người. Nhớ về hôm qua đã bị ai đó chèn ép đến mấy lần, mặt cô đỏ lên một phần là do ngại phần nhiều là tức giận nha

"Thức rồi sao?" Một giọng nói trầm phát ra từ sau lưng cô, làm cô tròn xoe mắt ngạc nhiên đến ròn rợn

Quay lưng lại, thì đập thẳng vào mắt là thân hình rắn chắc của hắn khiến cô đỏ hết cả mặt

"Sao thế? Mới sáng đã làm vẻ mặt thế này quyến rũ tôi?" Thấy khuôn mặt ngượng nhưng mà đáng yêu của cô, hắn càng thêm trêu chọc tay kia trêu đùa mái tóc cô

"Ừ nào có " Cô liền ngước mắt lên cãi lại, chu chu cái môi nhỏ nhắn của mình

Hắn liền chớp thời cơ hôn lên môi cô, hắn nhẹ nhàng tiến vào khám phá bên trong khoang miệng, tự nhiên mà hút hết mật ngọt của cô,

Nụ hôn kéo dài triền miên, đến khi cô tưởng rằng không thể thở nổi thì hắn mới rời môi cô, hôn lên trán cô sau đó đứng dậy thay đồ, công cô thì vẫn ngồi đờ trên giường với khuôn mặt cà chua

"Có đói không?" Hắn cài các nút áo sơ mi lại rồi hỏi cô

"A...rất đói " không ngờ hắn nhắc cô cũng quên mất, đã 9h hơn rồi, bụng cô cũng đang đánh trống thùng thùng đây

"Mau thay đồ, tôi đưa em đi ăn " Hắn nói xong liền lại chỗ cô, bông cô con một cách rất bá đạo

Bị ôm lên bất chợt, cô liền vòng tay ôm vào cổ hắn, đôi mắt ngạc nhiên tự hỏi hắn đang tính làm trò gì nữa. Thật mệt mỏi nha

Hắn tiến vào phòng tắm, đặt cô vào bồn nước ấm không biết đã chuẩn bị từ bao giờ

Trong lúc cô vẫn còn đang không biết chuyện gì đang xảy ra thì hắn cúi xuống, thở một cái, mỉm cười xoa đầu cô và bảo

" nước ấm sẽ giúp em đỡ đau hơn "

Nói xong hắn ra ngoài

Hắn là đang quan tâm cô sao. Hắn biết cô bị đau. Đương nhiên rồi! tất cả là do hắn mà ra mà nhưng không có hắn chắc có lẽ với còn không xuống giường nổi chứ nói gì là đi ăn sáng chứ

Đột nhiên cô cảm thấy hắn thật ôn nhu, mắt hoàn toàn đi về lãnh khốc hằng ngày, không còn bá đạo nữa, rất nhẹ nhàng

Cô mỉm cười, nhắm mắt ngâm mình vào làn nước ấm, đúng vậy cô đã bớt đau hơn. Là do sự ôn nhu của hắn làm cô cảm thấy thoải mái hay do dòng nước

âm đây

30p sau cô và hấn đã tươm tất quần áo,tính là định đi thẳng đến nhà hàng nhưng cô lại muốn ghé qua chỗ Hà Mỹ Hoa rủ bạn tốt đi ăn chung nào ngờ tới gõ cửa thì không thấy bạn tốt mở cửa mà là Quan Hạo Vương quần áo xộc xệch,tóc rối bời

" Mỹ Hoa,sáng nay cô ấy không...không khỏe...nên hai người cứ đi trước.Tôi sẽ chăm sóc cô ấy "Quan Hạo Vương cừu nói vừa cười ranh ma khiến người ta dễ suy nghĩ đến hướng xấu xa nha

"Ồ được. Vậy tôi đi trước cậu chăm sóc cô ấy tốt nha " Nguyệt Dao Dao cô là không ngu ngốc,nghe thế cũng đủ hiểu hôm qua hai người kia là chưa đủ kịch liệt hay sao nên sáng nay mới tiếp tục đây

Tối đó cả bốn người cùng đi dạo trên biển liền thấy một đám đông tụ tập nên hai cô gái ham vui của chúng ta liền chạy tới

"Xin chào,các bạn cũng vào đi "một bạn nam rất trẻ trung nở nụ cười thân thiện nói

Thì ra là một buổi party trên biển sao.Rất thú vị nha

Nghe thế Hà Mỹ Hoa liền kéo Quan Hạo Vương kể bên ào vào đám đông

Còn Đăng Hàn Mạc không biết đã mất tích đi đâu,Nguyệt Dao Dao nhìn mãi cũng chẳng thấy

"Anh là Minh Khiêm .Còn em?" Người bạn Nam lúc này liền chào hỏi cô.Không biết vì sao cô gái nhỏ này làm anh rất hứng thú,có cảm giác muốn che chở

" Em là Nguyệt Dao Dao " Cô là rất lịch sự đáp lại người ta với một nụ cười dễ thương nha

"Đây,em ăn chút trái cây đi " Minh Khiêm vừa nói vừa đưa cho cô một đĩa trái cây

Đăng Hàn Mạc không biết là xuất hiện từ khi nào,nhìn thấy cô nói chuyện vui cười với người con trai khác,tên kia còn đụng vào má cô trong lòng hấn dần lên chút khó chịu

Bây giờ sát khí tỏa ra trên người hấn rất là có mà lực đáng sợ

"Đi theo tôi " Hấn nắm chặt cổ tay của với rồi lôi đi trước sự ngỡ ngàng của Mạc Khiêm

Người này là ai?Có quan hệ gì với Dao Dao tại sao có thể tự tiện lôi cô ấy đi chứ.Bao nhiêu suy nghĩ trong đầu anh hiện ra. Nhưng tại sao trong lòng anh lại cảm thấy hụt hẫng thế

Đăng Hàn Mạc cầm tay Nguyệt Dao Dao ra xa chỗ party

Cổ tay truyền đến sự đau đớn,cô gỡ tay hấn ra

"Cậu...cậu làm sao thế?Thật đau " Cô nhăn mặt xoa xoa cổ tay sưng của mình

"Ai cho phép em nói chuyện với tên đó "Hấn Lạnh lùng bá đạo,không giận dữ nhưng rất đáng sợ nói

"Cậu ấy chỉ là...um " Chưa kịp nói hết câu đã bị hấn chặn lấy môi mình một cách cuồng bạo

Bạn đang đọc truyện *Cậu Chủ Rất Cưng Chiều Em - Tiểu Bảo Bối* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 24

Cô ngây ngốc,trong lòng lại dâng lên cảm giác khó chịu,nếu như bình thường cô sẽ để hấn làm càng trên môi mình nhưng lần này cô chống cự

Cô dùng tay đẩy hấn ra,hấn càng ôm chặt cô,cô vùng vẫy bỏ chạy,cô khóc

Bây giờ cô có cảm giác bản thân là món đồ của hấn chỉ có thể làm theo ta hấn ngay cả việc kết bạn với người khác cô cũng bị cấm túc,cô tuổi thân

Đăng Hàn Mạc hấn rất nhọc nhằn,từ trước đến giờ cô chưa bao giờ phản kháng hấn nhưng tại sao chỉ vì một người con trai khác cô lại...

Hắn rất khó chịu và giận dữ trở về căn phòng tìm cô nhưng lại không có, hắn cứ thắc mắc tại sao cô lại không trở về, cô đi đâu

Nhìn lên đồng hồ đã hơn 11h, hắn hốt hoảng chạy đi tìm cô, ấn vào dãy số điện thoại quen thuộc nhưng không ai bắt máy, hắn càng lo hơn

"Alo " Hà Mỹ Hoa ngạc nhiên trả lời một cuộc gọi từ dãy số hiện lên trên màn hình

"Dao Dao có qua chỗ cô không? "Đặng Hàn Mặc giọng đầy lạnh lùng

"Không....Có chuyện gì sao " Chưa nhận được câu trả lời thì máy đã cúp, Hà Mỹ Hoa cảm giác có việc gì đó rất bất an

Chẳng lẽ Nguyệt Dao Dao lại chạy lung tung để bị lạc sao? Không thể nào, Đặng Hàn Mặc lúc nào cũng kề bên cạnh cô ấy thì làm sao mà bị lạc và lại Dao Dao rất nhất không thể nào đi lung tung một mình. Có chuyện gì sao? hay lại bị bắt cóc?

Càng nghĩ càng lo Hà Mỹ Hoa liên lạc với trung tâm quản lý của khi resort

Hắn chạy đi khắp nơi từ nhà hàng, quầy bán hàng... nhưng vẫn không tìm thấy cuối cùng hắn đi dọc bờ biển

"Này này qua kia xem đi, có người chết đuối đấy "

"Không biết đêm hôm làm gì ra ngoài biển nữa "

"Nghe nói là một cô gái đấy. thật tội nghiệp "

Một đám người đi nhanh ngang qua hắn bàn chuyện gì đó

Hắn chợt đứng hình bài giấy, trong lòng đang lên cảm giác sợ hãi. Chạy ủa vào đám đông hắn chỉ mong sao đó không phải là cô. Dạt tất cả mọi người để được nhìn thấy khuôn mặt của người chết đuối. Hắn thờ phào, đó không phải là cô

Tiếp tục chạy về hướng dọc bờ biển, hắn thấy một thân hình quen thuộc nhỏ bé ngồi trên cát

Không kiềm được hắn liền chạy lại ôm cô vào lòng, hắn lo lắng, một môi gục mặt lên vai cô

"Cậu.." được ai đó ôm từ đằng sau, mùi thơm quen thuộc đó cũng dứt để cô biết đó là ai

"Cậu sao thế?"

"Cậu tìm em sao?"

Cô cứ hỏi nhưng hắn không trả lời chỉ ôm chặt cô như sợ mất thứ gì rất quý giá

"Sau này tôi sẽ không làm thế nữa, lời nói lúc này em hãy quên đi... Xin em đừng bao giờ rời tôi " Hắn nói, giọng không còn lãnh đạm lạnh lùng mà thay vào đó là ôn nhu, dịu dàng

"Em không sao. Em sẽ không làm thế nữa " nghe được lời nói như thế cô quay sang đưa tay áp lên má hắn mỉm cười

Cô biết một người như hắn không bao giờ hối lỗi và nói câu xin lỗi nhưng hắn bây giờ là đang xin lỗi cô.

Hắn đưa cô về nhà, trên đường lúc nào cũng nắm chặt tay cô không buông, cô khẽ mỉm cười

Thật ra người đàn ông này cũng y hệt một đứa trẻ to xác vậy

Về đến nhà như mọi khi hắn sẽ dồn cô vào ngõ cụt mà tha hồ ức hiếp cô nhưng lần này lại không, hắn chỉ ôm cô vào lòng

Có lẽ vì hắn đã không tốt với cô, nên tự phạt chính mình

Cô quay sang nhìn hắn, khuôn mặt khi nhắm mắt lại thật ôn nhu không phải là một tổng tài lãnh khốc nữa

Cô biết hôm nay hắn đã quá mệt mỏi lúc hắn tìm được cô, cô thấy lưng áo sơ mi của hắn đã ướt đầm. Làm sao mà cô thể không thương cho được aaaa

Lấy hết sức can đảm, cô hôn lên môi hắn dùng hai tay áp lên khuôn mặt điểm trai của hắn

Cảm nhận được cái hôn vừa ngọt lại vừa vụng về hắn tỉnh giấc, thấy ngay trước mắt là con mèo nhỏ của mình đang chút động

Được, nếu cô muốn thế hắn cũng không cần kiểm chế, lật người lại hắn đè cô rồi đáp lại nụ hôn kia một cách mãnh liệt khiến cô bất ngờ với cùng

Tình hình là thế nào đây. Lúc đầu cô chính là cầm quyền mà giờ đây lại yếu thế hơn hắn. Còn dám kích thích hắn khi hắn đang ngủ. Cô có phải là ngu ngốc

quá rồi không đây?Mở tự tìm đến mèo sao.Tối nay cô chắc chắn sẽ bị ăn sạch cho xem

Hắn đưa tay vuốt nhẹ lên mái tóc cô,môi vẫn hôn

Thế là đêm đó cô gái của chúng ta đã bị ăn sạch,bị hắn ép đến 4,5 lần mới buông tha

"Một lần nữa " Giọng hắn trầm ấm khàn Khàn đầy mà lực

"Em mệt...." cô một môi thở hồng hển,mặt đỏ bừng

"Em còn nói nổi mà mệt cái gì " Vừa dứt lời hắn liền làm ngay,trong lòng liền rất vui vẻ

"Lần cuối đây.Tôi hứa " Hắn cuối đầu Cô bịu môi,xoay người đi nhắm mắt không nói vì sợ nhờ cái lại hăng liền có lí do bắt ép cô

" Em dám làm lơ tôi.Được,xem tôi phạt em "

Cái kế sau đó thì mấy bạn biết rồi nhé

chị Dao Dao nhà ta uất ức muốn chế vì cỡ nào cũng bị ăn,đi du lịch tưởng thoát được ai ngờ....xấu xa.Còn anh Đăng thì cười hí ha hí hôn mãi nguyên

{ Đăng Hàn Mạc:cảm ơn tác giả ☐

Tác giả:Ủầy anh em tốt mà ☺ ☐

Nguyệt Dao Dao:tác giả em chết chắc rồi *xách dao * ☐

Tác giả *cầm quần chạy *}

Bạn đang đọc truyện *Cậu Chủ Rất Cưng Chiều Em - Tiểu Bảo Bối* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 25

Hôm nay là ngày cuối cùng của chuyến đi nên Nguyệt Dao Dao và Hà Mỹ Hoa cùng kéo nhau đi mua sắm,hai cô cứ lẩn tẩn đằng trước còn hai người đàn ông đằng sau thì khỏi phải nói thu hút biết bao nhiêu là ánh mắt của bao cô gái

Quan Hạo Vương phong lưu lãng tử đôi lúc lại chọc ghẹo nháy mắt với các cô gái xung quanh làm cho mấy cô đỏ đôn

Còn Đăng Hàn Mạc hắn không quan tâm,dứt tay vô túi bước đĩnh bình thần lạnh lùng vô đối

"Cái tên họ Quan kia.Anh có phải là muốn bị trừng phạt hay không " Hà Mỹ Hoa thấy có gì đó không ổn liền quay lại nhéo tai của Quan Hạo Vương khiến anh nhăn nhó cả mặt

"Này đau...đau "

"Có phải là em đã quá dễ tính với anh không.Được!Qua bên kia xem em xử lí anh như thế nào "

Nói rồi Hà Mỹ Hoa xách tai của anh tiến tới một cửa hàng kim cương.Anh thầm oán "chết rồi lần này phải là cả một cửa hàng kim cương đây ".Đối với Quan Hạo Vương,anh không phải là tiếc tiền chỉ sợ cô nàng kia lại mua cả cái cửa hàng đó,cần nhẫn hay là toáng lên đánh anh khiến anh mất mặt đúng là phát sợ

Anh Đăng nhà ta thì biết quá rồi,liền tranh thủ tiến tới chỗ cô gái nhỏ vòng tay qua eo cô ôm sát lại làm cho các cô gái xung quanh liền bịu môi bỏ đi

"Cậu....Đây là chỗ đông người " Cô ngại ngùng nói nhỏ

"Thật sao,tôi chẳng thấy ai cả " Đăng Hàn Mạc ngo ý muốn trêu chọc lại càng ôm sát cô hơn

"nhưng...như vậy rất...ngại " cô áp úng từng chữ không biết phải dùng lí lẽ thế nào nói với con người mặt dày này

"Nếu em thích chỗ hai người thì chúng ta sẽ đi đến đó "Hắn gian tà ghé sát lỗ tai cô nói nhỏ

Biến thái!Đúng là biến thái.Cô nào có ý đó chứ.Cái người đàn ông này trong đầu chỉ có mỗi chuyện đó thôi sao.Đăng Hàn Mạc đáng chết aaa!

Cô mắt mở to, khuôn mặt đỏ bừng lên, miệng cũng đứng hình khi nghe câu đó

"Sao nào? Có muốn hay không " biết mình trêu chọc được cô nên hẳn càng làm tới. Không hiểu sao mỗi lần trêu chọc cô hẳn lại rất vui nha. Cảm giác thế nào nhỉ? Sảng khoái đầu óc

Cô là tim muốn nhảy ra ngoài luôn, thật là muốn đánh cho hắn vài cái cho hả giận. Tự oán trách sao ông trời lại tạo ra một con người biến thái như thế chứ

"Em... đi vệ sinh " Không biết làm thế nào thì cô đành chuẩn thôi.

Thấy cô vội vã đi như thế hẳn mỉm cười gian xảo

Cô làm gì đi vệ sinh mà lâu thế kia. Có phải là gặp chuyện gì rồi hay không

"Này Hàn Mạc, Dao Dao đi đâu thế?" Hà Mỹ Hoa hỏi hắn

Hắn thì chẳng nói chẳng rằng liền bỏ đi về phía nhà vệ sinh nữ, linh cảm không lành rồi

Đúng như hắn dự đoán vừa bước vào phòng vệ sinh nữ đã nghe tiếng nói chuyện

" Con nhỏ này, mắt mày bị mù à sao dám đụng trúng tao "

" Đứng rồi, con nhỏ quê mùa "

Hắn thấy thế, nghe thế liền tức giận không thôi

Mèo nhỏ của hắn lại bị ức hiếp nữa mà chỉ biết xin lỗi im lặng chẳng dám phản kháng sao. Đúng là cô gái ngốc nghếch mà

Hắn liền bước vào chẳng ngại ngần tát vào mặt cô tiểu thư nhà giàu kia sau đó liền rút khăn lau sạch tay như vừa chạm vào vật gì ghê tởm lắm

"Này anh là ai, sao lại đánh tôi. Anh có biết tôi là ai hay không?" Cô tiểu thư đó bị tát đau quá hoá tức giận rống lên

"Chuyện gì? chuyện gì thế?" Đúng lúc đó Hà Mỹ Hoa chạy vào nhìn thấy tình cảnh ấy cũng đủ hiểu sơ tình hình, liền chạy lại hỏi han

"Dao Dao sao thế, à ta làm gì cậu?" Hà Mỹ Hoa vừa nói vừa liếc qua ả tiểu thư kia

"Các người mắt mù sao. Đây là tiểu thư Lâm Diệp là con gái của chủ trung tâm thương mại này đây " Cô gái kể bên ả tiểu thư lên tiếng, khuôn mặt héch lên trong phát ghét

"Tôi không biết các người là ai nhưng cô ta cư nhiên đụng trúng tôi làm chiếc váy trên người tôi bị rách, mau đền "

Ả Lâm Diệp đó khoanh tay nói

"Ay ay tiểu thư à, sao cô không nghĩ rằng do cô béo quá nên váy mới rách. Cô tự xưng mặc đồ hiệu mà đụng tí lại rách chẳng khác nào như tấm ni lông ngoài bãi rác " Hà Mỹ Hoa cô đây là không phải dạng vừa. Trên đời này cô ghét nhất thể loại ỷ quyền ức hiếp người khác mà ả này lại không may đụng trúng bạn thân của cô. Á tới số rồi

"Cô..." tiểu thư kia tức đến chẳng nói được câu gì cả

"Mỹ Hoa..thôi..thôi là lỗi của tớ" Nguyệt Dao Dao cô không muốn lớn chuyện nên nín nín tay của bạn tốt

"Cậu để yên cho tớ nói. Nói thật thế lại như tiểu thư đây có lẽ sáng ra đường đã quên mang theo cái gọi nào não hay sao? Tôi là thật lòng muốn biết đó " Hà Mỹ Hoa khoanh tay khuôn mặt cười khinh bỉ liền nói như tát nước vào mặt

"Cô..cô nghĩ cô là ai mà dám nói như thế chứ "Ả Lâm Diệp tức đến phát điên định tiến tới giơ tay tát vào mặt Hà Mỹ Hoa nhưng lại không dám

"Sao? Cô tát đi.không tát thì tôi tát"nói xong Hà Mỹ Hoa liền tới tát vào mặt của ả Lâm Diệp một cái.khuôn mặt cô trở nên sặc bén hơn

Chắc ả ta do uất ức quá liền bảo cô gái kể bên lấy điện thoại ra

"Papa có dám người ức hiếp con...."qr ta dọa tới dọa lui một hồi trông thật ngơ ngác

Từ nãy đến giờ, Đẳng Hàn Mạc vẫn ôm eo Dao Dao xem kịch hay.Hắn chính là muốn xem chuyện này đến đâu và chính hắn sẽ tự tay kết thúc.Dám đụng đến phụ nữ của hắn thì vẫn câu nói cũ "thật là biết lựa đường chết "

Tầm 5p sau có một lão già mập bước vào

Thế là ả Lâm Diệp đó liền ôm lão ta nói ông ọ

"Papa chính là tên đó và cô gái này "

Lão mập đó nhìn sang Đăng Hàn Mạc và Hà Mỹ Hoa sau đó liền hốt hoảng cúi đầu

"Chào Đăng Thiệu.không biết con gái của tôi đã làm gì có lỗi xin Đăng thiệu bỏ qua "bây giờ nhìn lão già đó trên mặt mồ hôi chảy nhễ nhại

Còn ả Lâm Diệp đó thì càng hốt hoảng hơn.Đây chẳng phải là Đăng Hàn Mạc của Đăng Thị sao.Ả ta chỉ mới nghe danh chứ chưa lần nào gặp mặt chỉ thấy trên báo nhưng đến bây giờ mới nhớ. Trễ rồi cô gái

Đăng Hàn Mạc không nói không rằng người hấn tóa ra sát khí rất đáng sợ,đôi mắt vừa sắc bén vừa điềm tĩnh.Hắn từ từ rút điện thoại ra gọi cho một ai đó

"Mau hủy tất cả hợp đồng của Lâm Thị "

Nói xong hắn liền tắt máy ôm Dao Dao bỏ đi khiến cho lão mập đó và ả Lâm Diệp kia một phen sợ hãi lại thêm phần lo lắng

"wow...Anh bắt ngờ với em đó " Hà Mỹ Hoa vừa bước ra khỏi thi đã thấy Quan Hạo Vương đứng gần đó vỗ tay

Cô đi lại gần héch mũi lên tốt về rất tự hào

Quan Hạo vương liền ôm eo cô nói tiếp " Em rất biết cách khi dễ người khác đúng không?Bây giờ anh mới biết " Hắn cười tốt vẻ nhạc nhiên lắm

"Đương nhiên "Hà Mỹ Hoa trả lời bình thản

"Được.Rất có khí chất. Vậy tối nay để xem em có khi dễ được anh không "Quan Hạo Vương vừa nói vừa cười rất gian xảo dường như trong não hắn đã chuẩn bị sẵn sàng"

"Anh...biến thái " Hà Mỹ Hoa trợn mắt đấm vào bụng hắn một cái.Bờ hắn vừa nói xong khiến cô rợn cả da gà. Vậy là tối nay cô phải trốn thôi không thể ở nhà được

Các bạn có thấy khí chất của chị Mỹ Hoa nhà ta trong chap này chưaaaaa□Em yêu chị aaaaa□□□

À nhon mấy bạn ♥□Chippy đã trở lại rồi đây □Nói chung là rất cảm ơn tất cả các bạn đã ủng hộ truyện và theo dõi cho đến tận bây giờ □□yêu các bạn quá □□□□Sau kì thi tuyển sinh thì khỏi phải nói tui khóc như mưa rào cả một hôm □Và hôm sau liền gặt bỏ nỗi buồn bắt tay vào viết chap mới và up trước lịch luôn □□□♥□Cảm ơn những lời động viên và cảm ơn rất nhiều sự ủng hộ của các bạn nhaaaaa□□□

Có tâm tình gì thì cứ cmt bên dưới nha.Tui sẽ đọc và rep hết nhaaaaa□□□□

Bạn đang đọc truyện *Cậu Chủ Rất Cưng Chiều Em - Tiểu Bảo Bối* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 26

Đăng Hàn Mạc trực tiếp đi ra xe mở cửa và ngồi xuống chẳng chờ cô.Trông hắn có vẻ khá khó chịu

Nguyệt Dao Dao thấy thế cũng lồm lũi bước lên ghế phía trên ngồi.Cô cũng chính là không muốn bị sát khí của hắn làm cho ngạt thở đến chết đâu

"Xuống đây " hắn thấy thế liền dùng cái giọng giết người gầm gừ

Cô là rất nghe lời nha,liền bước xuống ghế sau nhưng lại ngồi cách xa hắn cúi mặt

Tại sao chứ?Rõ ràng là cô bị ức hiếp Rõ ràng là hắn làm lớn chuyện.Thế tại sao giờ đây lại giận dỗi rồi tỏ thái độ với cô.Cô đã làm gì sai?

Hắn thấy cô gái nhỏ của mình cúi gầm mặt thút thít liền chẳng nỡ ôm eo cô,đặt cô trong lòng mà nói

"Sau này không được để kẻ khác ức hiếp nữa,có rõ chưa "

Hắn là thực sự khó chịu khi thấy kẻ khác dám đụng đến phụ nữ của hắn.Dù gì đi nữa sau này cô cũng sẽ là phu nhân của hắn,cô là bảo bối mà hắn nâng niu,không ai được làm tổn thương đến cô nếu không chắc chắn kẻ đó sẽ chịu hậu quả

Cô gái ngọc nghe thế chẳng hiểu tại sao lại đẩy Đăng Hàn Mạc ra.Hắn nhưn mảy tỏ vẻ vừa nhạc nhiên lại sắp tức giận

"Cậu ước hiệp tôi " Nguyệt Dao Dao tỏ ra rất cảnh giác,cô hét khóc rồi nhưng khuôn mặt vẫn còn ung ửng đỏ,đôi mắt lại còn ướt nhìn như con mèo nhỏ bị người ta chọc phải khiến ai cũng muốn bảo vệ

"Em biết tôi là ngoại lệ mà " Hấn cười tà mị sau đó liền đề cô xuống mà hôn

Hấn hôn nhẹ nhàng rồi dùng lưỡi vậy răng của cô để vào bên trong khoang miệng hút hết mật ngọt,tay kia không ngừng luồn vào áo cô mà xoa nắn

"Úm.."Nguyệt Dao Dao là do bị hôn bất ngờ liền nhảy cảm kêu lên khiến hăng càng thêm thích thú

Tay hấn liền di chuyển xuống bụng cô,lại định di chuyển xuống vùng nào đó nhưng...

"A.." cô là lên một cách bất chợt

"Sao thế?"Hấn đỡ cô ngồi dậy,bất an lo lắng

Cô vẫn tròn tròn mắt,không nói

"chị mẹ " của cô lại tới rồi.Làm sao để nói cho hấn nghe đây.Xấu hổ chết mất.huhu

Vừa lúc chiếc dừng lại trước cổng Đằng Gia

"Nói tôi nghe " Hấn là đang nghĩ cô từ chối hấn.Nhưng hấn lại cũng rất thắc mắc,cô rất ngoan ngoãn chưa bao giờ cãi lời hấn nhưng sao hôm nay lại

"Em.em" cô ấp úng định nói nhưng lại xấu hổ vô cùng

"Xuống xe " hấn là đang vô cùng tức giận bước xuống xe

"Không thể.Em là không thể xuống " Cô nói kiên định vì thế nào cũng đã dính lên ghế rồi.Bây giờ mà bước xuống có phải là bất tiện không với cả hôm nay cô lại mặc đầm màu xanh Bích chỉ cần bước xuống là thấy hết.huhu sao ông trời ác thế

Theo phong cách làm việc của Đằng Hàn Mặc,dù đang rất giận nhưng hấn không thích dây dưa với cô liền trực tiếp bồng cô lên

Vừa nhấc cô lên khỏi thì hấn thấy chiếc ghế có một vết đỏ lớn trên đó

"Thì ra là vậy " Câu nói rất đơn giản,hấn cong môi cười trêu chọc cô

Cô thì do quá xấu hổ cơ mà nên chỉ đành đỏ mặt mà nép vào lòng hấn đánh vài cái

" tôi chuẩn bị nước ấm rồi,để tôi bồng em vào " Đằng Hàn Mặc bước ra từ phòng tắm vừa nói vừa xắn tay áo lên

Anh biết chứ,cô gái nhỏ của anh mỗi lần tới kì lại rất hay đau bụng,mà tại do cơ thể cô lại rất yếu nên mỗi lần như thế như cả lên bờ xuống ruộng.Nhìn như vậy hấn làm sao không xót cho được

Ôm cô vào phòng tắm đặt cô xuống dòng nước ấm sau đó định liền rồi đi nhưng tay của ai đó kéo áo hấn lại

"Cậu..tay áo cậu.." cô nói một cách e ngại rồi nhìn vào tay áo hấn đã dính màu đỏ

"Không sao " Hấn nhìn xuống rồi ôn nhu xoa đầu cô

Chả là do lúc nãy bồng cô vào bên trong nên tay áo bị dính phải thôi.Cơ mà hấn cũng chẳng quan tâm

Cái gì cô có nghe lầm không đây.Một người chuyên ưa sạch sẽ như hấn lại bảo không sao sao? Hôm nay hấn bị ai nhập ư?

Cơ mà sao lòng cô lại ấm và vui đến thế.Cảm giác gì đây?Hạnh phúc chăng

Nói rồi hấn đứng dậy định đi ra nhưng cũng lại quay lại nói tiếp

"À "cái kia " tôi đã nhờ người đi mua cho em rồi "

Chắc là do ngại quá hay sao ấy,nói xong hấn liền ho vài ba tiếng qua loa rồi bước ra ngoài

Tối hôm đó,hấn không làm gì cô cũng chẳng hôn cô,vì hấn sợ chỉ cần làm như thế hấn sẽ không kiềm chế nổi mắt nên trước khi đi ngủ hấn liền xối thật nhiều nước lạnh rồi ôm cô ngủ cả đêm

Đến khuya,đang nằm trong lồng ngực ấm áp của hấn cô liền co rúm người lại vì đau bụng,càng đau cô lại càng loay hoay không ngủ được

Cảm nhận được con mèo nhỏ của mình chẳng thể nằm im,cứ dụi dụi người vào lồng ngực hần,hần bật dậy mở đèn thì thấy cô mắt nhắm nghiền trông có vẻ rất đau,mồ hôi trên trán lại rất nhiều

Hần toan gọi bác sĩ tới nhưng Nguyệt Dao Dao lại bảo lấy giúp cho cô cái khăn ẩm với cả không cần gọi phiền người khác nên hần đành nghe thôi

Đoạn hần ngồi trên giường rồi bảo cô

"Tôi xoa bụng cho em "hỏi rồi hần giờ áo cô lên để lộ phần bụng

Hần vừa xoa vừa lau khăn ẩm cho cô

Aiz chết hần mắt đưng vào người cô là hần lại nóng ran lên cả đây vì thế chỉ có cách nhắm mắt lại không nhìn mà thôi

Cả đêm hôm đó Đặng Hàn Mạc không ngủ chỉ ngồi đắp khăn ẩm cho cô.Đến tận 3-4h sáng hần mới yên tâm ôm cô vào lòng và ngủ

Bạn đang đọc truyện *Cậu Chủ Rất Cưng Chiều Em - Tiểu Bảo Bối* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 27

Sáng hôm sau,hần không biết có việc gì rồi đi rất sớm nhưng vẫn tranh thủ ghé sang nhà bếp dặn di Trương nấu chút canh bổ huyết cho cô gái nhỏ nào đó dù sao đến kì thì cũng mất máu nhiều đấy chứ

"Ngủ dậy rồi sao?"đang làm việc nhìn lên cũng đã 11h,hần liền gọi cho cô

"Người ta là đã dậy từ lâu "Cô mỉm cười gấp quyển sách trên tay lại

"Có muốn ăn trưa không "hần nghe giọng của cô liền rất vui vẻ,ngồi dựa vào chiếc ghế xoay ngắm nhìn khung cảnh bên ngoài

"Có aaaa" cô nghe tới đồ ăn liền rất hứng thú chả là bây giờ cô đang rất thèm đồ ăn vặt mà bây giờ cô nàng Hà Mỹ Hoa kia lại đi shopping đúng lúc hần rủ đi liền gật đầu đồng ý thôi

Nghe xong hần liền cười,chẳng nói gì rồi cúp máy khoác chiếc áo vest lên phóng xe về nhà

"Muốn ăn gì?" Cô vừa lên xe với khuôn mặt tùm tùm vui vẻ thì hần đã lợi dụng vén mái tóc của cô

"Bánh rán trộn, trà sữa,bánh bạch tuyết,bla..bla " Cô sổ ra một tràng những món ăn vặt ưa thích hồi cấp 2 của mình và Hà Mỹ Hoa thường ăn,khuôn mặt có vẻ rất mong chờ nha

"Không " vừa lái xe hần vừa buông một chữ dập tắt cả niềm vui của cô

"Tại sao chứ " Với khuôn mặt năn nỉ và tỏ ra hết sức dễ thương cô nói

"Không tốt "Hần vẫn giữ phong độ đó,khuôn mặt còn lạnh hơn cả tiền nhin là thấy chẳng muốn ăn.

"Đáng ghét,muốn ăn cũng chẳng cho,xấu xa" cô là biết mình không thể cãi tay đôi với hần đành hậm hực nuốt cục tức dựa vào cửa sổ chửi khế

Hần nghe lọt từng chữ vào tai nhưng không nói gì

Cô gái ngốc này.Em là đang "bệnh"đấy ăn mấy thứ đó chẳng tốt tí nào.Tôi cũng là lo cho em thôi mà hoá ra em lại thái độ với tôi.Được,xem tôi trêu chọc một lát

"Em bất mãn?"Hần dừng xe quay sang nâng cằm cô lên đã thấy khuôn mặt giận dữ của cô

"Nào...nào có "cô chỉ sợ hần tức giận nên mới ngoan ngoãn nói thế thôi

Hần không hiểu sao lại cười rất mờ ám,nham hiểm lái xe tiếp và nói

"Món Ý hay Pháp "

"Món Ý " cô là giận vậy thôi chứ hần hỏi liền trả lời ngay lập tức với đôi mắt sáng rực

Nghe thấy thế hần liền phì cười nhẹ nhưng cũng đủ để cô thấy

"Cậu..lại trêu tôi "cô thấy có gì không đúng. Aiz cô là đang giận hân.Hân rất đáng ghét tại sao còn trả lời

Chiếc BMW dừng trước một nhà hàng ý khá sang trọng chỉ cần nhìn thôi cũng biết là nơi dành cho giới thượng lưu,kẻ có tiền.Tuy thiết kế khá đơn giản,hài hoà tạo cho khách cảm giác thoải mái nhưng cũng không kém phần lộng lẫy chứ

Hân vừa đặt mông ngồi xuống,không chần chừ gọi hết tất cả các món ăn trong menu không cần suy nghĩ

Khỏi phải nói,Nguyệt Dao Dao tiếc tiền thay hân luôn nên cô coi gắng ăn cho hết thế mà cũng ăn không nổi đấy

Nguyệt Dao Dao không biết ăn uống thế nào mà lại để dính tương lên khoé miệng Đàng Hân Mặc thấy thế liền lợi dụng chiếm tiện nghi nhướn người tới hôn vào khoé môi của cô sau đó hân liền bá đạo liếm môi nói một câu

"Ừm..không tệ,rất ngon đấy "

Khỏi phải tìm cô như muốn nhảy ra ngoài luôn,mặt lại đỏ hồng lên thiệt là sao cứ biến thái vậy hả

"Em đi vệ sinh"thôi xong cô phải chuẩn thôi.Không thể nào ở trong cái nơi với bầu không khí biến thái như thế được.May đây là phòng VIP riêng chứ nếu ăn ở sảnh ngoài chắc cô phải đào lỗ và độn thổ mất

Cô bước vào phòng vệ sinh rửa mặt xong sau đó định bước ra ngoài thì

"Ừm" có ai đó từ đằng sau đã bịt miệng cô sau đó cô liền ngất đi

Hân thấy với đi lâu liền rất không vui lo lắng mà đi tìm,với độ mặt dày của hân thì cũng không ngại đẩy cửa phòng vệ sinh nữ mà kiểm

" Thưa cậu,Tịch Diệp Thành có động tĩnh,hân đột nhiên di chuyển ra khỏi thành phố " đúng lúc đó bên đầu dây bên kia Diệp Hân Thông báo tình hình

Đàng Hân Mặc im lặng một lúc rồi chửi to

"Mẹ kiếp.Mau phái đội tình nhuệ của Hắc Bang đi kiểm Dao Dao cho tôi "nói rồi hân cúp máy

Vừa mới đây còn tức giận mà bây giờ hân lại giữ lại phong độ bình tĩnh cười nhếch môi mà nói

"Được,muốn giành phụ nữ của tôi sao,để xem "

Thế là cả đêm hôm đó hân cùng người của Hắc Bang đi khỏi thành phố lục tung các vùng ngoại ô để kiểm Nguyệt Dao Dao

-----ở bên kia-----

Nguyệt Dao Dao thức dậy sau cơn mê,đầu cô ê ẩm

Đây là đâu?Tại sao cô lại ở đây?

"Em dậy rồi sao?" Giọng Tịch Diệp Thành ngồi ở kế bên vang lên nhẹ nhàng mà thân quen

"Anh... Tại sao tôi ở đây "Nguyệt Dao Dao đang nằm trên giường thì giật mình ngồi dậy lùi ra xa

"Em sao thế?Chúng ta là người yêu cơ mà?"Diệp Thành nhìn thấy thế liền ôn nhu ngồi xích lại gần cô

"Anh với tôi đã kết thúc rồi?Tình hết tâm chết không còn gì.Bây giờ anh đã là chồng của Hà Mỹ Ly cũng là người đứng đầu Tịch Thị xin anh đừng như thế "cô cố nén nước mắt sợ hãi vào trong đệm tĩnh nói

"Chúng ta từ nay sẽ sống chung,anh sẽ không rời xa em nữa "Tịch Diệp Thành ôm hai vai cô nói đầy yêu thương

"Xin anh hãy giữ tự trọng,xin hãy để tôi về nhà "Cô nói,nước mắt lăn dài trên gò má.Người đàn ông trước mặt là người cô từng yêu,từng đau lòng và bây giờ cô lại vô cùng sợ hãi

Nghे thấy thế Tịch Diệp Thành lhoong khỏi nhói lòng và tức giận bốt ra ngoài có lẽ hân muốn để cô bình tĩnh

"Canh chừng cô ấy cẩn thận "Hân thận trọng dặn đo hai trên vệ sĩ trước cửa cẩn thận rồi rời đi

Tịch Diệp Thành vừa rời đi cô liền khóc lên,trong lòng cô đang lên cảm giác với cùng sợ hãi

Cậu ơi mai tôi cứu em

Bạn đang đọc truyện *Cậu Chủ Rất Cưng Chiều Em - Tiểu Bảo Bối* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Chương 28

"thưa cậu,hôm nay Nguyệt tiểu thư chẳng chịu ăn uống gì cả " một người phụ nữ có tuổi đứng cũng kính Thờng báo cho Tịch Diệp Thành

"Mau nấu chút cháo đem lên lầu cho tôi " Tịch Diệp Thành thờ dài thêm phần tức giận bước lên phòng của Nguyệt Dao Dao

"Nghe nói hôm nay em chưa ăn gì,mau ăn chút cháo cho khoẻ người đi " Tịch Diệp Thành ân cần cầm chén cháo,múc một muỗng đến gần miệng cô,thái độ của hắn rất ân cần

Nếu như là Đăng Hàn Mạc múc cháo dứt cho cô cô liền vui vẻ mà ăn hết nhưng bây giờ người đàn ông này cô càng ngày càng muốn tránh xa anh ta

Thấy cô quay đi,không nhìn vào mắt cũng không chịu ăn Tịch Diệp Thành đặt chén cháo xuống thờ dài

"Bây giờ em muốn gì.Anh có thể làm tất cả?"

"Tôi muốn về,anh thả tôi ra đi,tôi với anh đã chấm dứt rồi " Cô điềm tĩnh cầu xin,đôi mắt cô lòng lanh đượm buồn như sắp khóc

"Không,chúng ta vẫn chưa chấm dứt,là do lúc trước anh quá mê muội anh sai rồi nhưng bây giờ anh sẽ chăm sóc em "Tịch Diệp Thành đưa tay lên má cô rồi vỗ về cô,gọng đầy ôn nhu

"Nhưng tôi không còn tình cảm với anh,xin anh..hức.." Nguyệt Dao Dao là không quen với hàng động này của Tịch Diệp Thành nên cô liền tránh ra xa,hai dòng nước mắt cô rơi trên gò má

"Em yêu cái tên Đăng Hàn Mạc khốn kiếp đó vì cái gì?Vì tiền ư.Tiền thì anh có thể cho em " Tịch Diệp thành tức giận kéo cô đứng lên,gì lấy hai vai cô,khuôn mặt trong rất đáng sợ

Ngay bây giờ anh ta đáng rất tức giận về cô gái này,điều đó càng làm anh ta muốn chiếm hữu cô cho bằng được

Nguyệt Dao Dao chỉ viết đứng im quay chỗ khác mà khóc.Đối với cô hành động quay lưng lúc trước còn không đáng sợ bằng hành động lúc này.Cô cảm thấy vừa đau lòng lại vừa ghê sợ

"Được. để xem hắn còn yêu em nếu thấy em bị người khác dùng không " Nói rồi Tịch Diệp Thành dùng thân người của mình đè cô xuống giường mặc cho chút sức kháng cự nhỏ của cô

Tịch Diệp Thành biết phụ nữ của Đăng Hàn Mạc là không thể đụng vào nhưng bây giờ trong ham muốn của anh ta chỉ có cô,lại càng muốn xem phản ứng của Đăng Hàn Mạc như thế nào khi thấy phụ nữ của mình dưới thân của người đàn ông khác

Tịch Diệp Thành bắt đầu hôn vào cổ cô cô lấy tay đánh vào người anh ta,nước mắt cô cứ chảy,không thể là hét lên nữa

Ngay khoảnh khắc hắn định đưa tay vào ngực cô thì

"Cốc cốc,thưa cậu chủ " bên ngoài có giọng nói của bà quản gia lúc này

"Có chuyện gì sao " Anh ta quát từ bên trong vì khó chịu khi có người làm hồng chuyện tốt

"Dạ Đăng thiếu đã tới "

Không hiểu tại sao vừa nghe thông tin đó xong tâm trạng của anh tại lại đột nhiên quay phắt 180 độ

Tịch Diệp Thành đứng dậy cười nhếch môi sau đó liền điều chỉnh quần áo cư nhiên bước ra ngoài.Có lẽ đây là điều anh ta mong chờ

Nguyệt Dao Dao lợi dụng lúc hắn bước ra cũng định chạy theo ra nhưng hai tên vệ sĩ cản cô lại

Không hiểu sao khi cô nghe tin Đăng Hàn Mạc tới cô lại cảm thấy trong lòng rất vui và an tâm.Cô biết hắn sẽ tới cứu cô., nhưng cô phải tìm cách thoát ra ngoài thôi

" wow hôm nay Đăng Thiếu ghé nhà chơi thật vinh hạnh " Tịch Diệp Thành bước xuống cầu thang đã thấy Đăng Hàn Mạc đứng ở dưới

Anh ta bước xuống mở nụ cười giả tạo và ngồi chễm chệ xuống chiếc ghế sofa

"Tịch Thiếu dạo này cũng có thú vui bắt người quá chứ " Đăng Hàn Mạc nhếch môi cười khuấy.Hắn là đang muốn xem tên Tịch Diệp Thành này có thể chơi tới đâu

"Đằng Thiếu quá khen rồi,lễ thường tình thì thứ gì vốn dĩ của mình thì mình nên lấy thôi " Tịch Diệp Thành không chút sợ hãi hay do dự trả lời

"Không nói nhiều nữa,mau đưa người của tôi đây " Đằng Hàn Mạc vốn là người đàn ông có phong thái làm việc nhanh lẹ,đứng này giờ lòi thôi với Tịch Diệp Thành như vậy đã đủ rồi.Cái chính bây giờ là hắn muốn nhìn thấy mèo con của mình

"Nói lấy là lấy dễ vậy sao " Tịch Diệp Thành cười phá lên sau đó liền búng tay

Từ đằng sau một tốp người cao to bước lên.Có lẽ đây là kế hoạch của anh ta nhưng anh ta nào ngờ Đằng Hàn Mạc hắn cũng mang theo người

Hắn không phải là sợ không xử kia nổi đám người này vì từ nhỏ hắn đã qua rèn luyện rất khắc nghiệt chỉ là sợ tay mình lại đụng vào những thứ dơ bẩn thôi

Một trên đàn em của Tịch Diệp Thành định xông lên phía của Đằng Hàn Mạc thì

"Đừng "

Tiếng súng vang lên chấm dứt số phận của trên đó.Đó chính là Diệp Hàn -thủ hạ cũng là trợ lí thân cận của Đằng Hàn Mạc

Diệp Hàn cầm khẩu súng,cười nhếch mép sau đó ra hiệu gì đó

Từ hai bên cửa sổ từng tốp người mặc áo đen che mặt xông vào khiến cho mặt của Tịch Diệp Thành cũng lạnh toát

Trong khi bên dưới trận hỗn chiến xảy ra thì ở trên Nguyệt Dao Dao nghe thấy tiếng súng liền rất sợ hãi cô chạy vào phòng vệ sinh khoá cửa lại và ngồi có ro ở trong đó

Bạn đang đọc truyện *Cậu Chủ Rất Cưng Chiều Em - Tiểu Bảo Bối* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 29

Tịch Diệp Thành lao tới tay vung vào người của Đằng Hàn Mạc không ngờ Đằng Hàn Mạc nắm được cú đó và dùng chân đạp anh ta ra xa kèm theo cái liếc đầy sắc bén khiến anh ta sợ hãi

Sau đó bỏ lại sau lưng trận hỗn chiến,hắn ung dung bước lên lầu

Thấy kẻ lạ tiến tới phòng,hai tên vệ sĩ liền nhào tới nhưng sau đó đầu bị Đằng Hàn Mạc xử gọn

"Cốc cốc " Hắn gõ cửa phòng,hặc biết mèo nhỏ của mình đang ở trong phòng này nhưng tại sao còn chưa chịu mở cửa lẽ nào đã xảy ra chuyện gì sao

Nghĩ lo hắn đập cửa vào liền không thấy Nguyệt Dao Dao đâu

"Dao Dao "mở cửa phòng tắm ra hắn thấy cô khuôn mặt đầm nước chạy ra ôm hắn

"Có tôi đây rồi " Hắn ôn như ôm lại cô,vén mái tóc của cô

"Cậu.." Nguyệt Dao Dao chưa nói gì đã nhát xù

Bây giờ hắn mới để ý,khuôn mặt cô đầm đìa mồ hôi với cả chân cô lại có máu

Không nghĩ gì nhiều,hắn liền ôm cô vào lòng.Khuôn mặt vừa lo lắng vừa giận dữ bỗng cô xuống cầu thang,leo lên chiếc BMW và pho thẳng đến bệnh viện

Lúc hắn ôm cô đi Tịch Diệp Thành cũng thấy,anh ta vừa thắc mắc lại vừa đau lòng.Trước giờ anh ta mất rất nhiều thứ đều lấy lại được chẳng lẽ khi mất đi cô gái nhỏ bé này thì đến cuối cùng vẫn không thuộc về anh hay sao

Tại bệnh viện

"Haiz cô ấy đã ổn rồi,đến kì mà lại vận động nhiều và căng thẳng nên ra máu nhiều,cần tắm rửa và cẩn thận một chút " Lưu Ngạo Thiên -bạn thân của Đằng Hàn Mạc đứng nói

"Tôi biết rồi " Đằng Hàn Mạc chẳng nói gì chỉ dứt tay vào túi quần ung dung nhìn cô ngu ngơ

"Mà cậu cũng thật là,tôi vừa về nước hai ba hôm,chẳng thấy hỏi thăm bạn tốt liền hành tôi đến đây " Luru Ngao Thiên bắt đầu thân văn

Đôi lúc cũng chẳng biết tại sao hai con người này lại có thể chơi thân với nhau.Một người thì lạnh lùng ít nói,một người lại nói cực kì nhiều

" Mà đây là cô gái hôm trước cậu nói đúng không?Nhìn đúng là xinh xắn nha " Thấy bạn tốt không trả lời Luru Ngao Thiên liền nhìn sơ qua cô gái nằm trên giường

Thú thật chưa bao giờ anh ta thấy bạn tốt của mình lại lo lắng cho một cô gái tới vậy.Trước giờ phụ nữ đối với Đăng Hàn Mạc đều là vật chơi đùa 1 đêm không bao giờ có ngoại lệ vậy mà giờ nhìn hần ta xem

Đăng Hàn Mạc nghe thấy thế liền liếc sang bạn tốt.Cái liếc đầy ám khí.Hần là tuyệt đối không cho người đàn ông nào có thể nhìn hay ve vãn vào mèo con của hần cho dù là bạn tốt.Aiz tính chiếm hữu của Đăng Hàn Mạc cao quá đây

"Thôi được rồi,cậu không cần đem ánh mắt dao găm hình viên đạn đó nhìn tôi.Thôi tôi về trước đây.Bye " nói xong Luru Ngao Thiên liền rời đi để lại không gian yên tĩnh cho cả căn phòng

Sáng hôm sau,Nguyệt Dao Dao tỉnh dậy

Đây là đâu? Là bệnh viện ư?Tạo sao cô lại ở đây

Ngồi dựa vào đầu giường quay sang thì thấy người đàn ông nào đó đã ngủ quên,cô mỉm cười chắc là do chăm sóc cô cả đêm đây mà

Lúc ngủ đúng là nhìn rất đẹp trai nha,không còn cáo vẻ vừa biến thái vừa bá đạo như hằng ngày nữa

Bất giác Nguyệt Dao Dao đưa tay vuốt lên tóc của Đăng Hàn Mạc rồi đến khuôn mặt điển trai của hần

"Mới sáng đã nhiệt tình vậy sao?Có phải tôi rất đẹp trai không?" Đăng Hàn Mạc cầm lấy bàn tay nhỏ ấm kia cười gian xảo

Thật ra hần đã thức từ lâu rồi nhưng là muốn xem con mèo nhỏ kia làm gì mình

"Nào có chứ "Nguyệt Dao Dao mặt đã phỉm hồng,thật xấu hổ nha cứ như bị bắt quả tang khi làm việc xấu vậy

"Ý em là tôi không đẹp trai?" Hần nâng cằm cô lên,cười với cùng gian xảo

"Không,không phải mà "Cô áp ứng trả lời

Thế ta hần là hần đẹp trai sao.Đúng là con người tự cao thích bắt bẻ người khác.Đáng ghét

Thấy cô áp ứng không nói nên lời hần nhếch môi rồi chồm người lên hôn lên môi cô

Môi lưỡi day dưa một lúc lâu

"Cốc..cốc hừm mới sáng sớm mà hai người đã " Luru Ngao Thiên không biết từ bao giờ đứng trước cửa về mặt cười cười như vừa được chứng kiến một cảnh vô cùng lãng mạn

Đăng Hàn Mạc khó chịu rời môi cô,sau đó liền liếc sang bạn tốt một cái

"Này này đừng nhìn tôi bằng ánh mắt đó chứ,tôi là có lòng tốt đem một ít thuốc bổ tới thôi "Luru Ngai Thiên vội vàng thanh minh ngay

Đưa thuốc xong Luru Ngao Thiên cũng không day dưa lâu liền rời đi rất nhanh chóng vì anh ta sợ nếu còn ở lâu hơn sẽ bị cái ám khí của bạn tốt giết chết thôi

"Cậu thật là.Bị người khác thấy hết rồi "Nguyệt Dao Dao đánh vào ngực của Đăng Hàn Mạc tốt về rất vội vã nha

Đúng là quá xấu hổ mà,phải chăng lúc đó có ngay cái hổ thì cô sẽ không chần chờ mà chui xuống ngay,tất cả đều tại người đàn ông xấu xa này

"Thấy cũng chẳng sao.Em là của tôi,tôi thích liền hôn " Đăng Hàn Mạc chống tay nhìn về giận dữ đáng yêu của cô mà cười gian xảo

Còn Nguyệt Dao Dao nghe xong thì than trời bó tay vì cái người đàn ông mặt dày của mình

Bạn đang đọc truyện *Cậu Chủ Rất Cưng Chiều Em - Tiểu Bảo Bối* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 30

Sáng sớm tại bệnh viện

"Thật chán aaa...Cho em về nhà đi " Nguyệt Dao Dao dùng điệu bộ mèo con than thở

"Không.Đề em ở đây vài hôm nữa tôi mới an tâm " Trái ngược lại với cô người đàn ông kia chỉ ngồi điềm tĩnh làm việc với chiếc máy laptop

Thật ra là hôm nay cô có thể xuất viện rồi nhưng người nào đó nhất định không cho cô về chỉ vì không an tâm.Chắc bác sĩ không cho thì hẳn sẽ san bằng cái bệnh viện này quá

"Vây...Em có thể đi dạo một chút được không " Cô biết là mình không thể nào nói lại cái con người này nên đành phải xin xỏ thôi bằng không cô sẽ bị cái không khí vừa chán nản vừa ngột ngạt này giết mất

"Không " Hần lãnh đạm trả lời trong khi mắt vẫn dán vào cái màn hình trước mặt

Người đàn ông này đúng là không tiêu hao một giây phút nào để làm việc nha

"Đi mà cậu...đi mà...em xin đấy..nhé " Cô lại sử dụng trò mè nheo cũ rích đó ấy thế mà lần nào hẳn cũng siêu lòng đó chứ

Buổi sáng ở trong khuôn viên bệnh viện đúng là rất thoải mái,nắng sớm không quá gắt đủ để làm ấm lòng con người ta.Khuôn viên lại trồng rất nhiều hoa,mỗi một màu sắc lại loé lên một điều gì đó rất tươi mới

Cô đi bên cạnh hẳn,cười nói rất vui vẻ ai trong khuôn viên nhìn thấy đều trầm trồ ngưỡng mộ đôi trai tài gái sắc

"Hàn "một tiếng gọi ngọt sốt vang lên phá tan bầu không khí vừa trong lành lại vừa trên tình

Tô Nhã Nhã không biết từ đâu xuất hiện liền lao vào ôm cánh tay của Đằng Hàn Mạc mà xà nẹo

Nguyệt Dao Dao vừa thấy cảnh đó liền rất không vui,cô toan bỏ đi nhưng bàn tay to lớn của ai đó nắm chặt tay cô lại

"Sao dạo này anh không tới công ty,người ta là rất nhớ anh đó " thấy phản ứng của Nguyệt Dao Dao có lẽ ra ta rất vui lòng liền nói tiếp có lẽ ả ta muốn gây hiểu lầm đây mà

"Mau dứt ngay cho tôi "Đằng Hàn Mạc thân nhiên nói nhưng đôi mắt anh càng ngày càng sắc đá hơn tay kia thì quàng tay qua eo của Nguyệt Dao Dao ôm thật chặt

Nguyệt Dao Dao nghe hẳn đuối thẳng thừng Tô Nhã Nhã như thế liền rất ngạc nhiên.Cô biết hiện tại cô đang là người yêu của hẳn nhưng lúc trước,lúc cô quen Tịch Diệp Thành hẳn thường xuyên ôm ấp người phụ nữ này trước mặt cô,chẳng lẽ lại không có tình cảm chăng?.Hay là tại vì cô có người yêu nên hẳn mới dờ dờ con nít này.Haha hẳn đúng là trẻ con to xác mà.

Hành động của hẳn khiến cô có chút ngượng nhưng trong lòng lại loé lên cảm giác khá vui mừng

"Trời!Tô Nhã Nhã sao ở đâu cô cũng có thể hành nghề được thế đến cả bệnh viện cũng không tha " từ đằng sau xuất hiện giọng nói của Hà Mỹ Hoa

Cái con đàn bà đê tiện này đúng là không buông tha Đằng ca mà.Dù cô ta im im giả vờ không biết gì nhưng sao qua nổi mắt của Hà tiểu thư cô chứ

Quan Hạo Vương đứng kế bên bắt đầu nhin cười,anh ta cảm thấy rất hứng thú mỗi lần người phụ nữ của mình giờ móng vuốt

"Tôi làm gì thì có liên quan đến Hà tiểu thư sao?" Tô Nhã Nhã điềm tĩnh quay sang nở nụ cười giả tạo nói nhưng trong lòng vẫn thầm rủa

"À..tôi quên Tô tiểu thư đây không có lòng tự trọng " Hà Mỹ Hoa giả vờ ô một tiếng diễn sâu

"Cô..cô nói cái gì?" Tô Nhã Nhã giận đến đỏ cả mặt,sau đó cô ta liền quay sang ôm tay Đằng Hàn Mạc mà nói

"Hàn,cô ta thật quá đáng "

"Thôi thôi,cô thả tay Đằng ca ra đi.Tôi chỉ sợ lát nữa anh ấy bỏ cái áo đất tiền này ra ngoài bãi rác thì rất phí đó.Mà này,sau này cô cũng nên giữ tự trọng chút đi mất cô cũng đâu mù mà không biết người phụ nữ của Đằng ca là Nguyệt Dao Dao.Nói thật Tô tiểu thư đây không có tư cách đâu.Cút loại 3 mà tưởng socola loại 1 " Hà Mỹ Lyđi lại đẩy Tô Nhã Nhã ra rồi sờ một tràng khiến cho bao người ngạc nhiên,nhất là Nguyệt Dao Dao cô đã đỏ hết cả mặt vì ngại rồi còn Đằng Hàn Mạc chỉ cười công môi xem phản ứng của cô

"Cô có tư cách gì mà sỉ nhục tôi?" Tô Nhã Nhã trợn mắt hung dữ lên như muốn ăn tươi nuốt sống Hà Mỹ Hoa

"Aiz bậy quá tôi là có ý tốt nhắc nhở cô thôi Tô tiểu thư "Hà Mỹ Hoa cũng không phải dạng vừa,đối với loại đàn bà mặt dạy này phải đối đãi như thế mới thích hợp

"thôi,nói chuyện với cô ta làm gì cho mệt người.Nào chúng ta đưa Dao Dao lên phòng nghỉ " Quan Hạo Vương ta là xem đủ rồi với cả nếu còn đứng đây sẽ gây chủ mất mát nên anh đành lên ôm eo của Hà Mỹ Hoa nói nhẹ

Sau đó cả 4 người quay lưng đi lên phòng trước sự bức mình của Tô Nhã Nhã

Nguyệt Dao Dao,nguyệt Dao Dao.Cái gì cũng là cô ta.May cho cô là lần này cô chưa chết.Đội đi một đũa giúp việc như cô sẽ không giành nổi đàn ông với tôi đâu

Còn cô nữa Hà Mỹ Hoa chỉ là thiên kim tiểu thư của Hà Thị mà giám vênh mặt với tôi.Sau này khi tôi giành được Đăng Hàn Mạc tôi sẽ xử lí cô sau

[tgmơ hà bà chị:))]

Bạn đang đọc truyện *Cậu Chủ Rất Cần Chiều Em - Tiểu Bảo Bối* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 31

Sau hai hôm ở lại thì Nguyệt Dao Dao được thật về nhà nhờ cái miệng dẻo của mình.Khỏi phải nói cô vui sướng đến cỡ nào nếu bị hấn nhốt 1 tuần ở đó chắc là cô bị cái không khí ở bệnh viện giết chết mất

Mà cái tên Đăng Hàn Mạc cũng thật quá đáng.Rõ là ở bệnh viện đông người như thế mà lại lúc nào cũng lợi dụng chiếm tiện nghi ăn đầu hủ của cô không màng tới xung quanh đúng là đồ mặt dày

Mà thôi hôm nay là ngày cô được về nhà cũng là ngày "chị mẹ "của cô cũng vừa dứt với cả hôm trước khi đến thăm cô bà chủ (Ái Châu)cũng đã hứa sẽ làm bánh kem dâu cho cô ăn,làm sao mà không vui cho được

Vừa về đến nhà Đăng Hàn Mạc không ở lại ăn cùng cô và bà Ái Châu mà đi thẳng lên lầu làm việc

"Bà chủ.." cô nhìn Đăng Hàn Mạc thờ ơ đi lên lầu rồi lại nhìn lại bà Ái Châu.Cô biết bây giờ bà chủ đang rất buồn

"Ta không sao "Tuy trong lòng đau xót với cùng nhưng bà vẫn cố trấn an bản thân mình và mỉm cười

Nhận thấy đôi mắt Nguyệt Dao Dao vẫn còn chút gì đó không an tâm bà lại mỉm cười vuốt mái tóc cô,bảo cô ăn nhanh rồi lái sang chuyện khác để nói

Dù rằng biết là giữa hấn và bà chủ có mâu thuẫn gì đó nhưng làm như vậy có phải rất quá đáng hay không.Cô là quyết định sẽ tìm hiểu và giải hoà cho họ nhưng bây giờ tạm gác lại thưởng thức bánh kem đã

" hayza!về nhà thật thích " ăn xong Nguyệt Dao Dao liền chạy vui về lên phòng nằm xuống cái giường yêu thích của mình mà nhắm mắt lại hưởng thụ

Khoan!Có gì đó không đúng cho lắm.Sao lại có cái mùi hương quen quen vậy

Nhận thức được "nguy hiểm " đang ở gần cô vội mở mắt ra thì đúng như dự đoán Đăng Hàn Mạc không biết từ bao giờ đã chống tay đè lên trên cô

Cô mở to tròn mắt nhìn hấn ngạc nhiên rồi lại quay sang chỗ khác

Aiya Dao Dao ngốc này sao lại để cửa phòng mở mà không khoá lại chứ.Mình đúng là ngu ngốc mà huhu.Lại tạo cơ hội cho cái trên biến thái này nữa

"Đừng tự trách mình nữa "Hấn làm như guốc trong bụng cô.Vừa nhìn về mặt ai oán kia là đã biết rồi

"Nào..nào có chứ "cô như bị bắn trúng tim đen chỉ biết ấp úng trả lời

"Rất thoải mái sao ?" Hấn tà mị cúi đầu xuống nói khẽ vào tai cô trêu chọc

"Không có,không thoải mái"Cô vội lia lịa lắc đầu.Cô biết thế nào gât đầu cũng bị hấn ăn sạch sẽ mà thôi.Bệnh biến thái của hấn là vô phương thuốc chữa rồi

"Không thoải mái?thế để tôi làm em thoải mái " Hấn cười nhếch mép coi như con mồi đã dính bẫy rồi.Bây giờ chỉ cần thưởng thức thôi

Sau đó hấn liền hôn vào môi của cô.Chính cô cũng không ngờ trên này lại xảo trá đến vậy.Tự trách mình ngu ngốc tập 2

Hấn vừa hôn cô tay kia lại không nhường sờ xoạc khắp cơ thể cô

Chỉ biết lần này hấn hôn rất lâu rất sâu như là con thú nhịn ăn cả vài chục năm ấy

Cũng đúng mà,cả tuần "chị mẹ "của cô kéo tới,hắn liền rất uất ức không thể thân trôi

Trong người lúc nào cũng bứt rứt khó chịu,lúc chăm sóc cô trong bệnh viện nhìn thấy cô ngủ,cơ thể hắn liền nóng ran cả lên mà có dám đâu,phải chạy vào phòng tắm xối nước ô ạt đập tắt lửa trong người nhưng bây giờ "chị mẹ " đi thì hắn phải thỏa mãn chứ

Hắn hôn đến khi mà cô đã không còn chút không khí,tưởng chừng như sắp ngạt thở thì mới buông tha hôn xuống cổ và vai cô tay hắn bắt đầu kéo khoá chiếc đầm của cô xuống

Bây giờ,Nguyệt Dao Dao đứng là không còn sức chống cự,sau cái hôn kia có vẻ cô chỉ biết thờ hồn hên,nghét đã đồ cả lên

Không chán chừ hắn coi hắn cái đầm của cô quăng sang một bên nhìn thấy cơ thể cô đường nét rất rõ ràng mà hắn để ý lần nào đồ trong của cô cũng đều màu hồng lại nhưng rất trẻ con,hắn phì cười

"cậu..cậu cười cái gì chứ " biết hắn cười mình cô giận dỗi khoanh tay quay sang nơi khác,nét mặt lại đỏ lên trá nhiều

"Tại tôi thấy em dễ thương thôi " nói rồi hắn liền coi bỏ lớp áo cuối cùng của cô mà thưởng thức

Môi hắn chỉ cần khẽ chạm vào là cô đã run lên,tay kia của hắn lại cứ xoa bóp liên tục cảm nhận như rất kích thích

"Ưm "Cô khẽ rên lên.Chính cô cũng không biết tại sao mình lại kêu lên cái thứ âm thanh xấu hổ như thế nhưng mỗi lần hắn chạm vào cô đều không thể phản kháng

Cái chính hắn thích ở cô là dù đã từng rất nhiều lần với nhau nhưng mỗi lần chạm vào cô cơ thể cô lại rất nhạy cảm,làm cho hắn cảm thấy rất thú vị

Môi,lưỡi của hắn di chuyển xuống bụng của cô khiến cho cô cong cả người lên

Rồi không biết từ bao giờ trên người của hắn cũng không có gì.Hắn là mong đợi phần châu chót này nhất nên liền không suy nghĩ mà làm khiến cho cô bị tấn công đột ngột

"A..um "cô nhắm chặt mắt nhắm cả khuôn mặt,rồi lại từ từ lim dim

Khỏi phải nói tiếng kêu của cô như lời cổ vũ hắn thêm nhiệt tình

Đoạn cao trào tay cô không ngừng bầu vào lưng hắn,cả hai cơ thể như hoà vào nhau và chuyển động nhịp nhàng

"Bảo bối,gọi tên tôi " Hắn vừa nói,vừa hôn vào vành tai của cô

"Hàn..." cô là là quá đuối sức,chỉ còn hơi thở hên hên mà trả lời

Hắn cười ôn như nhìn cô rồi tiếp tục hành sự

Khỏi phải nói tới đó hắn ép cô lên bờ xuống ruộng đến 3-4 lần ,cô tưởng như chết dờ sống dờ rồi đó đến khi cô mệt quá mà ngủ thiếp đi thì hắn mới buông tha

Ôm cơ thể cô gài nhỏ của mình vào phòng tắm tắm rửa đơn giản cho cô rồi đặt cô lên giường hôn vào mái tóc của cô

"Bảo bối,tôi thương em " hắn mỉm cười nhìn cô rồi sau đó ôm cô vào lòng mà ngủ

Lâu rồi chưa viết lại cảnh H nhĩ ☐ **Toi sẽ không viết rõ ra đâu** ☐ **Sợ đầu độc mấy bạn lắm h hj** ☐ ☐

Cho cái nhận xét về au đi ☐ ☐ ☐

Bạn đang đọc truyện *Cậu Chủ Rất Cưng Chiều Em - Tiểu Bảo Bối* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 32

Kết quả là ngày hôm sau,Nguyệt Dao Dao không thể xuống giường, cơ thể cô đau nhức đến nỗi tưởng như xương hông như muốn vỡ ra ý nên cô đánh một giấc tới trưa thì mới thức dậy

Không thấy Đằng Hàn Mạc kể bên nên cô đoán chừng hắn cũng đã tới công ty rồi.Bước xuống giường một cách nặng nề nhất trong lòng cô lại thầm trách người đàn ông thói tha kia

Hôm nay cô phải bắt đầu làm việc nhà thôi không thể trễ nại được, dù sao cô cơ bản cũng chỉ là phận tôi tớ mà cô lại không thích ngồi không ăn nhờ ở đậu với cả không làm việc thì tay chân cô cảm thấy vô cùng là bức bối

Hôm nay bà chủ đi đâu rồi nhưng cô không biết chỉ nghe dì Trương nói bà đã đi từ rất sớm còn ông chủ thì đã đến công ty

Cô bắt đầu buộc tóc cao lên bằng một cái nơ hồng nhỏ trong rất xinh xắn gọn gàng

Cô bắt đầu lấy máy hút bụi ra và hạ quyết tâm làm việc mặc dù hai chân đi vẫn còn run run đây

Trong khi cô đang dọn dẹp trong phòng khách

"Sao tướng đi của em trong lạ thế?" Đặng Hàn Mạc đứng trên cầu thang cười nói trêu chọc

Tiếng nói bất ngờ làm cho Nguyệt Dao Dao giật mình một cái aiya thì ra hấn ở trong phòng làm việc cả buổi sáng vậy mà cô cứ tưởng... cô liền quay lại chửi nhỏ

"Không phải tại cậu thì là ai chứ, ác độc, xấu xa " sau đó cô lại tiếp tục làm việc không màng tới sự hiện diện của hấn

"Em nghỉ tay đi " Hấn là đã nghe cô chửi ,phải nói là tai rất thính nha nhưng hấn không muốn đôi co với cô

"Thôi em còn nhiều việc lắm, không rảnh tay đâu " Cô lần này không quan tâm đến hấn nữa, tiếp tục làm việc thôi

Một lát sau cô thấy một mảng im lặng rất lớn, vừa có cảm giác không lành thì ngay lập tức đã bị hấn ôm lên tay .aiya cô biết ngay mà, người đàn ông này thật là

"Mau.. mau thả em xuống, cậu làm gì vậy hả " cô đánh vào ngực hấn

"Nhà này không thiếu người làm đâu "hấn ôm cô vừa đi lên cầu thang vừa nói và cười nham hiểm mặc cho sự vùng vẫy của cô. Người ta gọi là mặt dày đó ông à

Hấn mở cửa phòng của mình rồi đặt cô xuống giường sau đó chống tay đè lên trên cô mặt phải nói là vô cùng nham hiểm

"Hôm nay cậu..cậu không đi làm sao?" Nguyệt Dao Dao chớp chớp mắt, biết thế nào hấn cũng như thế nhưng cô lại không kịp thích ứng

"Đặng Thị không có tôi một ngày cũng không phá sản đâu " Hấn thản nhiên trả lời một cách rất đơn giản

" Nhưng em còn việc phải làm mà cậu " Cô trả lời vì quá bất mãn, hấn rảnh rồi thì cứ hưởng thụ đi, cô đây là rất nhiều việc nha

" Sau này em không cần làm nữa " Hấn rất thản nhiên nói

Câu nói này làm Dao Dao rất ngạc nhiên mà hỏi lại ngay

"Tại sao chứ?" thật là kì cục, nói không làm là không làm dễ vậy sao. Đáng ghét

"phu nhân của Đặng gia thì không cần làm việc nhà đâu đâu bảo bối "

Cậu nói gây chấn động toàn bộ giấy thần kinh của Nguyệt Dao Dao khiến cô đang từ trạng thái bình thường trở nên đông cứng vào giây

Đổi lại Đặng Hàn Mạc lại rất thích biểu cảm của cô. Nhìn như con mèo con hoàng hốt, rất thú vị

"Nhưng..nhưng em..em chỉ là..không muốn quá phụ thuộc cậu " Mặt cô đỏ lên rất nhiều, nhưng khi nói câu này đôi mắt cô lại trừng xuống không dám nhìn thẳng vào mắt hấn sợ hấn sẽ hiểu lầm và tức giận

Thực ra cô sợ nhiều thứ, cô sợ khi mình đã đắm chìm trong vòng tay, sự cưng chiều của hấn sau này có một ngày bất chợt chuyện nào đó xảy ra hấn sẽ rời xa cô và cuộc sống của cô sẽ suy sụp đến nhường nào. Bởi lẽ hấn là một người đàn ông rất thành công, có vẻ ngoài điển trai và quyền lực, ngoài kia có biết bao cô gái xinh đẹp, giỏi giang hơn cô đều muốn có được hấn, lúc đó cô sợ mình là kẻ thua cuộc. Trước kia thế giới của hấn cô chưa từng nghĩ mình có thể chạm tới vì nó quá cao, quá xa vời nhưng bây giờ khi chạm tới được rồi lại tạo cho cô cảm giác sợ mất một thứ gì đó. Hấn lúc nào cũng che chở, cưng chiều cô như thế, lúc nào cô cũng hạnh phúc khi được gần hấn nhưng lỡ rằng sau này cô không còn một chút cảm xúc trong tim hấn thì sao

Nhận thấy được ánh mắt mèo con của mình có chút buồn và rồi bôm hấn cũng đoán được tâm trạng của cô

"Em là bà xã của tôi, em phụ thuộc tôi là lẽ đương nhiên " Hấn không biết hay không bao giờ nói những lời tình cảm vắn vè sến súa nhưng vì cô gái nhỏ này hấn lại có thể nói ra

Lúc trước hấn đã từng bảo rằng, phụ nữ chỉ là một món đồ chơi hạn sử dụng 1 lần và tình cảm yêu đương gì đó không bao giờ hấn đựng tới. Nói trong lòng như thế nhưng thật ra Đặng ca của chúng ta từ nhỏ đã phải lòng Nguyệt tỷ của chúng ta rồi. Hí hí

Cô nghe hắn nói như thế trong lòng không khỏi xúc động, phần nào trong lòng cô đang cảm thấy rất yên tâm và hạnh phúc, nhịp tim cô đập mạnh hơn, hai dòng nước mắt chảy trên gò má phấp phỏng

"Bảo bối, đừng khóc " Hắn thấy cô khóc liền cảm thấy xót xa ôm cô vào lòng mà vỗ về

"Cậu..." cô cũng choàng tay ôm hắn, khóc trên vai hắn như một đứa con nít

cả đời này hắn sẽ chỉ cưng chiều một mình cô, không ai có thể làm tổn thương cô nữa bởi tuổi thơ của cô đã quá đau đớn rồi

Cô là của riêng hắn mà, chỉ có hắn mới có quyền yêu thương cô, cũng chỉ có hắn mới có quyền ức hiếp cô mà thôi

Giữa Đẳng ca và Nguyệt tỷ bạn là fan của ai? ☐☐❤️☐☐cmt vào cho au biết nha

Các bạn thấy ảnh bìa mới của truyện có xinh hem ❤️☐

Bạn đang đọc truyện *Cậu Chủ Rất Cưng Chiều Em - Tiểu Bảo Bối* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 33

Vì một số bạn thích cặp Hà Mỹ Hoa và Quan Hạo Vương nên chap này dành riêng cho 2 anh chị ☐❤️☐

Trong một căn nhà lớn, có tiếng mắng nhiết của một người phụ nữ khá trẻ

"Con ranh kia, sao mày lại giành đồ của con tao " bà ta vừa mắng vừa bóp chặt bả vai của đứa trẻ nhỏ Hà Mỹ Hoa

"Đây là đồ của tôi, là nó giành của tôi " Hà Mỹ Hoa gào giong, giương đôi mắt sắc bén lên nhìn người phụ nữ kia

Sau đó cô liền liếc sang đứa trẻ hơn mình 2 tuổi đứng sau và đang có biểu cảm thích thú cầm sợi dây chuyền giờ lên rồi lêu lêu cô. Đúng là đứa con gái xấu tính

Hỏi vì sao một đứa trẻ chỉ mới 11 tuổi lại không hề hoảng sợ hay rơi một giọt nước mắt nào khi gặp hoàn cảnh này thì đơn giản thôi, nhìn xem, trên lưng hay bụng toàn là vết bầm tím, con bé chai đòn rồi

"Mày liếc tao hả, đồ mất dạy, hôm nay tao phải cho mày một trận mới được " Mụ ta vừa nói vừa nắm mái tóc xơ của Hà Mỹ Hoa lôi xềnh xệch, cầm một cây roi mây bà ta đánh vào mông của cô vừa mắng nhiết

"Đồ đứa con hư đốn, sao mày không khóc, khóc đi, đánh nè, tao đánh cho mày chết "

Nhưng dù như thế cô cũng không rơi một giọt nước mắt, vẫn cứ liếc chằm chằm vào đứa trẻ xấu tính đang cầm sợi dây chuyền có mặt viên đá màu Ngọc Bích kia. Đó chính là kỉ vật cuối cùng mà mẹ đã để lại cho cô, cho dù có chịu đòn cô cũng phải lấy lại

Thấy Hà Mỹ Ly - cái con bé xấu xa đó định đeo vào cổ, đột nhiên cô đẩy người phụ nữ kia ra nhào tới chỗ nó và hét lên

"Bỏ ra, trả lại cho tôi, chị không có quyền đeo nó " Hà Mỹ Hoa nhào tới nhưng mụ đàn bà kia giữ hai tay cô lại

"Cái con điên này, còn dám xô tao, tao không cho mày lấy "

Đến lúc Hà Mỹ Hoa nắm được sợi dây chuyền đó thì Hà Mỹ Ly giật thật mạnh làm cho sợi dây chuyền rơi ra trên nền đất trước sự ngỡ ngàng của cô

"Mẹ ơi đứt rồi, sao này lại làm đứt con kia " Hà Mỹ Ly không nhéo là ùm lên

Từ đằng sau có tiếng bước chân

Quan Hạo Vương năm 15 tuổi lại có cái vẻ đẹp trai rất sáng loá, anh bước vào với chiếc thun và quần jean đen dài

Thấy anh mụ đàn bà và kia liền thả cô ra, cô liền chạy lại ngồi xuống nền đất nhặt sợi dây chuyền đã bị đứt, cô muốn khóc lại khóc không được

Hà Mỹ Ly thấy anh liền sáng rỡ

"Anh Quan "nghe tiếng kêu của chị ta trong thật ghê tởm. Thật sự sau này khi lớn lên rồi cô mới cảm thấy khi còn nhỏ chị ta thật có tố chất làm việc "đứng kế cột đèn "

Chị ta định chạy lại chỗ Quan Hạo Vương nhưng anh lướt rất nhanh lại chỗ đứa trẻ Hà Mỹ Hoa

"Em có sao không?"Anh đỡ cô dậy

"Bà ta lại đánh em à"Quan Hạo Vương liếc mắt sang người đàn bà kia nhưng bà liền liếc sang chỗ khác

"Nó lì lợm bị mẹ em đánh là đúng rồi,anh Quan anh xem nó giành dây chuyền của em còn làm đứt nó,anh đừng chơi với nó " Hà Mỹ Ly liền nói ngay vào mong nhận được chút quan tâm của anh

"Sợi dây chuyền này là của tôi,chính chị là người làm đứt " cô hét lên đôi mắt ứa đầy nước và giận dữ nhưng không rơi một giọt

Chưa bao giờ cô cảm thấy tức giận như lúc này.Cô có thể nhẫn nhịn mọi chuyện nhưng lần này thì không

Sau đó anh đưa cô lên phòng thoa thuốc cho cô

Lần đó anh mách lại với ba cô,ông ngỡ ngàng và tức giận vô cùng,thì ra những gì con bé Mỹ Hoa nói là sự thật,vậy mà mình lại tưởng..mình là một người cha tồi

Cứ ngỡ rằng lần đó ông sẽ đuổi hai mẹ con chị ta ra khỏi nhà nhưng ông dù chửi ầm ĩ rất nhiều nhưng hai mẹ con kia lại mặt dày khóc lóc ôm chân ông,ông lại không nỡ đuổi để hai người đó ở lại và kêu con bé tha thứ

Lần đó Hà Mỹ Hoa thêm càng ghét ông hơn

Kể từ đó hai mẹ con Hà Mỹ Ly không dám đụng tới cô quá đáng nhưng vẫn luôn tìm mọi cách đụng chạm cô bằng lời nói

Ba ngày hôm sau người con trai kia đem tới trước mặt cô một sợi dây chuyền lành lặn mà anh đã nhờ bố mình đi sửa lại cho cô bé của mình

Năm cô 17 tuổi anh 21 tuổi ,bây giờ cô vẫn còn là học sinh còn anh đã đảm nhận sự nghiệp

Anh với cô vẫn thân thiết như thanh mai trúc Mã,mỗi lần gặp nhau là đại chiến xảy ra

Có lần đi dạo bộ trên đường anh lén dán tờ giấy "I am a sexy girl " sau lưng cô khiến cho mỗi người đi qua đều ngoái nhìn cô mà cười rồi theo cảm tính cô đưa tay ra sau lưng lấy được tờ giấy dính cho cái trên họ Quan kia một trận, cô rất đắc ý bước lại chỗ anh đang cười ôm bụng và

"Á "đó là tiếng la của mọi người khi nhìn thấy hành động của Hà Mỹ Hoa

Cô là tụt chiếc quần dài của anh xuống sau đó dùng tờ giấy lúc nãy dán vào mông anh sau đó liền cười một cái thật tươi bước đi bình thản

"Hà Mỹ Ly..em đứng lại..chết tiệt..dám chơi anh " Quan Hạo Vương không thể ngờ cô lại thâm độc đến vậy anh vừa chạy theo cô vừa kéo quần trong rất buồn cười.Phải nói lần đó Quan tổng rất mất mặt

Một hôm đẹp trời anh đến trước mặt cô và nói

"Này em chịu trách nhiệm đi "

" trách nhiệm gì?.Anh bị điên à,em có làm gì anh đâu "

"Em đã nhưng thấy thân thể của anh rồi nên em chịu trách nhiệm là đồng ý làm phụ nữ của anh "

"Anh đùa à,em đã nhìn thấy hết đâu..á á coi như em chưa nói gì đi "

"Thì chịu trách nhiệm anh cho em coi hết "

"Đồ biến thái,đừng hòng..mà này anh đang tỏ tình em đó hả "

" ừ..ừm anh yêu em "

"Sao cơ?Anh nói nhỏ quá "

"Anh -yêu-em"

"Chỉ có vậy thôi sao?,không có cảm xúc gì cả "

" Anh yêu em,anh yêu em Hà Mỹ Hoa,anh yêu em đến mất ngủ,anh yêu em đến nỗi lúc nào cũng thấy em xinh đẹp và hiện lên trong đầu anh "

Sau cuộc đôi co dài thì cuối cùng anh cũng đã la to lên để tỏ tình trước sự thích thú của người con gái trước mặt

Hôm đó cô chính thức là người phụ nữ của anh

Trong những năm tiếp theo, cô dọn ra ngoài sống và được tiếp nhận Hà Thị, một tay cô giúp nó phát triển

Anh và cô sống rất vui vẻ nhưng có lần cô giận anh đến phát điên và nói muốn chia tay Thế là nửa đêm cô mở cửa nhà thấy anh giả gái đứng xin lỗi, trang điểm lòe loẹt, lại còn mặc đầm lolita mới đau

"Này chị ơi, chị đừng giận bé nữa nha hí hí "

Và năm tiếp đó nữa cô cùng anh đi du lịch khắp thế giới

"Anh yêu em đến nỗi mất ngủ, anh yêu em đến nỗi lúc nào cũng thấy em xinh đẹp...Này, hồi đó anh thật sến súa đó "Hà Mỹ Hoa vừa nằm trên giường vừa cười lảo đảo nhắc lại cái chuyện cũ rích đó

Người đàn ông ngồi trên chiếc ghế, mắt chăm chú vào cuốn sách mặt đen như đất nồi nhưng vẫn bình tĩnh đáp lại

"Anh cảm thấy lời anh nói lúc đó đến bây giờ đều không có gì sai "

"Không sai cái gì chứ" cô ngừng cười tròn mắt hỏi anh

"Thì em nghĩ đi, có đêm nào mà anh ngủ sớm đâu, với lại anh thấy em xinh đẹp nhất là lúc đó mà " Quan Hạo Vương tay vừa lật cuốn sách vừa cười nham hiểm

"Anh...cái tên họ Quan nhà anh..đúng là BIẾN THÁI " cô nghe anh nói mà mặt đỏ như ăn ớt cứ dùng gối ném vào người anh

Đêm đó cô lại bị mất ngủ:))(tự hiểu đi)

Có lần anh ngồi ghế sofa cô nằm lên đùi anh

"Cái hồi ấy anh đúng là quyền lực "cô chê môi

"Đương nhiên! đến bây giờ anh vẫn có mà " anh mặt dày hất mặt

Cũng đúng, hồi đó Hà Thị đang giảm phát triển do không đủ chi phí cho đợt chuyển hàng sắp tới và một trong các cổ đông rút lại vốn nên ông Hà vô cùng lo lắng phải cầu cứu đến Quan Thị

Ông Hà mời ba của Quan Hạo Vương tới nhà để bàn việc lúc đó anh cũng đi theo

Ba anh có vẻ phân vân có nên hỗ trợ Hà Thị hay không nhưng việc đó anh không quan tâm cho tới khi anh nhìn thấy cô bé này chạy ngang qua phòng khách

Thế là không hiểu tại sao năm 15 tuổi anh lại có cái máu đại gái

"Ba này, con thấy hỗ trợ hợp tác với Hà Thị cũng không sao "

Nghe lời con trai ông Quan quyết định hợp tác

Sau đó, anh tới nhà cô chơi thường xuyên hơn chỉ để nói chuyện và chơi cùng cô. Trong căn nhà đó cũng có một cô bé kém anh hai tuổi nhưng anh lại không thích con bé đó chút nào

Có lần anh thấy mẹ của Hà Mỹ Ly đánh cô, anh xem ngang bà ta la anh một chập thế là anh nói vào mặt bà ta xanh rờn

"Tôi có thể kêu ba tôi thêm điều kiện vào hợp đồng của chồng và đó. Nếu bà còn muốn làm phu nhân của Hà Gia thì nên giữ ý chút đi "

Cũng chính lúc đó con bé nào đã phải lòng anh

Thế cô mới nói là anh quyền lực

"Này,em thiết nghĩ nếu cái năm ấy ba em không nhờ Quan Thị mà nhờ Vương thị hay Nam Thị thì chắc anh không có cửa đâu.Có khi em đã có thể kết thân với Vương Ngôn hay Nam Cung đẹp trai rồi không chừng "cô nằm nói một cách rất hồn nhiên

Mặt người nào đó đen như đất nòi quay sang chỗ khác không thềm nói chuyện

"Này,anh giận sao?Em chỉ nói đùa thôi mà,đừng giận nữa " Nhận thấy anh có biểu hiện không quan tâm mình cô đoán anh đã ăn dấm chua nên đành ngồi dậm năn nỉ

"Thôi đừng giận nữa,em xin đấy,anh muốn sao cũng được " Cô mè nheo cọ cọ đầu vào vai anh

"Em ngồi đây mong anh hết giận thì chi bằng chịu trừng phạt một chút đi " Nói rồi anh đề cô xuống ghế sofa

Thế là ngày hôm đó ngay tại phòng khách...

Thế mà sau lần chen ép cuối cùng anh còn dám nói nhỏ vào tai cô

"Thật ra lúc nãy anh giả bộ "

Cái gì!Cô dù lim dim một mõi lăm nhưng vẫn nghe rõ mồn một từng chữ

Trong lòng thâm trách mình quá tin người dễ bị lọt bẫy nhưng cô đây sẽ báo thù

Sáng hôm sau tại Quan Thị

Anh ngồi dựa lưng vào chiếc ghế xoay,định đưa tay vào túi áo lấy chiếc khăn tay của mình thì kết quả nhận được là một bộ đồ của chó và hai bên trong túi áo vest đất tiền đều dính socola

"Hà Mỹ Hoa..em được lắm "

Thế là mặt ăn nhấm như đất nòi đi về nhà

"Ồi mimi của chị sau này đừng để đồ lung tung nữa nha chứ không là có người lấy mặc của em đó.Chị thương,tội nghiệp em quá " Cô nhìn thấy anh về nhà cũng đủ hiểu như thế sự như thế nào liền ngồi ôm chura cún nhỏ của mình mà nói móc anh

"Ồi mimi,chị thềm socola quá,mình xuống bếp kiểm đi nha "không quan tâm đến nự hiện diện của anh cô ôm chura cún quay đi trên mặt cô nở một nụ cười đắc thắng vô cùng

Tính anh lại rất phóng khoáng cứ gặp cô này cô kia lại nháy mắt dù cô có đi kế bên,thật ra anh là muốn trêu chọc cô

"Em có ăn giấm chưa không " Anh quay sang hỏi cô với vẻ mặt thích thú

"Nhìn em này,không đời nào đâu " cô thờ ơ không quan tâm

Thế mà có lần anh đi bàn công chuyện với đối tác nữ có ai đó theo dõi luồng lách này nọ cuối cùng bị anh phát hiện tại trận xách về.Cô xong nhớ rõ cái giọng cười lớn của anh vì đắc thắng lúc đó,anh có vẻ hả hê lắm

Có lần anh cũng tuyên bố thắng thường rằng anh không ghen anh không có cái tính chiếm hữu đâu thế mà lúc đi biển chung với Dao Dao và Hàn Mặc vừa thấy bộ bikini của cô liền mặt hầm hầm kéo cô về phòng xé tan bộ bikini mới mua của cô không thương tiếc

Vậy đấy,nhiều lúc anh và cô cứ bảo nhau sau này sẽ đi lấy nhau khác không lầy không bựa hoàn hảo hơn nhưng đau đó cả hai đều lẩn ra cười

À nhon ♥□ chap này có vết dài nhĩ □ Au biết trong 1 ngày đó nha □□□cho trằng pháp tay đee

Các bạn cho nhận xét về truyện đi? □♥□

Một vài chap đầu lúc au đọc lại thấy mình viết tẻ và kiểu như buồn cười vl □nhưng nhờ sự động viên và ủng hộ của các bạn các chap gần đây mình đã có thể trôi chảy và hay hơn □Cảm ơn tất cả các bạn đã luôn đồng hành cùng bộ truyện này nha ♥□

Các bạn đừng ngại cứ cmt những gì bạn thích,hay câu hỏi □au rất thân thiện □nên đừng lo ♥□□□

Chúc một buổi tối vui vẻ □

Bạn đang đọc truyện *Cậu Chủ Rất Cưng Chiều Em - Tiểu Bảo Bối* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Chương 34

Tại tầng 80 của Đăng Thị

"Cậu nói thử xem " Đăng Hàn Mạc ngồi tựa vào chiếc ghế xoay nhìn qua phía bạn tốt ý nói cậu giải thích rõ ràng hơn

"Có lẽ do phần kí ức kia của Nguyệt Dao Dao quá thương tâm và đau đớn nên não bộ cô ấy bị tác động mạnh sẽ quên đi tạm thời nhưng mỗi lúc gặp một trường hợp bất giác nhớ đến phần kí ức đó thì sẽ bị đau đầu,có thể là sốt cao " Lư Ngạo Thiên nằm dài trên chiếc ghế sofa không giữ lấy một chút hình tượng đứng đắn vừa nằm vừa giải thích

Dù sao thì anh ta cũng là một bác sĩ giỏi mà.Mỗi tội cứ trốn nhà đi chơi bởi làm điều mình thích.Anh ta bảo không muốn làm việc ở trong bệnh viện của nhà dù đó là bệnh viện quốc tế nổi tiếng mà biết bao nhiêu sinh viên ngành y ao ước.Có gì hay ho? Cứ làm việc trong cái không khí ngột ngạt ấy thì ngay cả bác sĩ như anh còn chết vì buồn chán trước bệnh nhân ấy chứ.Cứ đi thông thả.

Lúc còn ở trong nước Lư Ngạo Thiên khẳng khẳng như thế nên liền bị lão lư bắt ép ra nước ngoài thế mà anh ta vẫn gan dạ trốn qua nước này nước khác du lịch.Nói chứ đến Châu Phi,cùng xa du lịch rồi sẵn chữa bệnh cho dân ở đó thì thoải mái hơn chứ sao

Thôi quay lại vấn đề chính nào

" Có phải khi gặp thứ gì quen thuộc thì nó sẽ xảy ra không?" Đăng Hàn Mạc nhớ rõ có lần hấn đưa cho cô một cái vòng tay sợi bạc nhỏ vừa nhìn cảm lên thì cô lại lên cơn đau đầu ghê gớm

Đó là chiếc vòng mà hấn nhặt được lúc mẹ hấn cứu cô đang nằm ngất ở lề đường và đưa đến bệnh viện,nó được đặt trong một chiếc túi da nhỏ nhưng sau đó khi Nguyệt Dao Dao tỉnh dậy cô không nhớ gì về chiếc vòng cả

Dao Dao thường nói chiếc vòng ấy rất quen nhưng mỗi lần cô nhìn thấy nó lại có rất nhiều hình ảnh hiện về,nó rất mờ ảo,không rõ lại hay đứt quãng

có một người đàn ông nhưng cô không nhớ rõ mặt xoa đầu cô.... rồi cô nhìn thấy rất nhiều những đứa trẻ...sau đó mọi thứ mọi thứ đều trở nên quay cuồng

"Ừa,nhưng Dao Dao là trường hợp đặc biệt đấy, cứ sau một khoảng thời gian cô ấy sẽ nhớ lại,rất bất thường. Nếu kéo dài tình hình này sẽ rất nguy hiểm sau này ảnh hưởng nhiều tới não bộ " Lư Ngạo Thiên cắn một miếng táo sau đó ngồi dậy đi lại bàn làm việc của Đăng Hàn Mạc ngồi lên

Đừng lo đối với loại bạn mặt dày và nhây mặt như thế Đăng Hàn Mạc đã quen,không chấp nhất

"Có cách nào không?" Đăng Hàn Mạc bất an nhìn xa ra ngoài.Hấn đang lo lắng cho cô,hấn không muốn mỗi lần nhưng thấy cô lại đau đớn vì nhớ về cái quá khứ đó

Tuy hấn không biết được nhưng chỉ biết sơ sơ.Hấn cho người điều tra rất nhiều nhưng chỉ biết được là cô mồ côi mẹ từ nhỏ sống cùng với cha ở một ngôi nhà nhỏ rất xa thành phố,còn lại mọi thông tin về cô đều không có vì vùng ngoại thành cô sống rất rất ít dân rất khó điều tra chuyện xảy ra cách đây khoảng 15 năm

Lúc đó mẹ hấn thấy cô nằm bên lề đường ngất xỉu cơ thể đầy bùn đất và máu chỉ còn thoi thóp,bà liền đưa đưa cô đến bệnh viện tình hình lúc đầu vô cùng nguy kịch nhưng cuối cùng cô cũng ổn định

Lúc cô tỉnh dậy thì đã la lối sợ hãi rất nhiều các bác sĩ phải tiêm thuốc an thần cho cô,sau đó cô không nhớ gì cả nên bà Ái Châu mới nhận nuôi cô,năm ấy cô mới 9 tuổi hấn đã 15 tuổi,từ đó hấn luôn tự nhủ phải bảo vệ cô gái này

" Trường hợp như vậy thì không thể phẫu thuật được bởi vì đây còn phụ thuộc vào phần tâm lí nữa,với lại phẫu thuật như vậy sẽ để lại di chứng sau này nhưng cũng không phải là không có cách..." Lư Ngạo Thiên chấp chùng cái kiêu cách nói chuyện không nói hết khiến cho người như Đăng Hàn Mạc nổi nóng vô cùng

"Nói " Hấn gằn giọng đôi mắt thêm phần lo âu

"Thử phương pháp thôi miên đi hay đại loại như giúp cô ấy lấy lại toàn bộ kí ức trước kia thì sau này sẽ không như vậy nữa "Lư Ngạo Thiên biết bạn tốt của mình nóng lòng nhưng phải bình tĩnh chút chứ.Chi tiếc là Ngạo Thiên chẳng biết làm ba cái thuật tâm lí kia đó,anh cũng chẳng quen biết mấy người như vậy,haiz..

Đăng Hàn Mạc nghe xong liền cầm áo vest đứng dậy mặc vào và đi thẳng ra ngoài về nhà,trước khi đi còn không quên nói với Lư Ngạo Thiên một câu

"Cậu đến đây,nói là bạn của tôi rồi đưa Nhiên Nhu đến đây " hấn đưa cho bạn tốt cái địa chỉ

(Nhiên Nhu là nhân vật xuất hiện ở chap 2 nha, là một nhà thiết kế thời trang)

Lưu Ngạo Thiên nghe xong liền rời đi ngay, anh ta biết đây là chuyện nghiêm túc nhưng thấy không khí có vẻ căng thẳng quá nên liền buộc miệng mà nói đùa

"Haiz... Đúng là đại gái mà "

"Cậu nói cái gì? Nghe nói lão Lưu chưa biết cậu về nước thì phải " Đẳng Hàn Mạc liếc đôi mắt sang Lưu Ngạo Thiên ý nói rằng cậu mà lớn vốn không đi thì đừng trách tôi

" Thôi được rồi, đi ngay đây " Lưu Ngạo Thiên bị điểm trúng huyết chỉ biết đen mặt cười hi hi và đi

Đẳng Hàn Mạc cậu hay lắm, lại đem lão Lưu ra dọa tôi. Tôi là chỉ sợ ông ta lại thuê người canh bắt nhốt tôi lấy vợ thôi mà bản thiếu gia thích cuộc sống tự do lắm, phụ nữ lúc nào có chẳng được, cái lão ấy cứ làm quá. Cậu lại còn dùng lão ấy sai vặt tôi. Tên bá đạo đáng chết, cậu mà không phải bạn tốt của tôi thì tôi đã cho cậu liều thuốc đi về Tây Thiên rồi

Vậy mà sau này nghĩ lại, Lưu Ngạo Thiên lại cười hí hờ cảm ơn Đẳng Hàn Mạc nhà ta vì nhờ vậy mà sợi dây tình duyên của anh ta mới được nối, còn bắt cóc được bà xã đại nhân xinh đẹp nữa

Bạn đang đọc truyện *Cậu Chủ Rất Cưng Chiều Em - Tiểu Bảo Bối* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 35

"Nào Nguyệt Dao Dao em cố nhắm mắt lại nghe tiếng tic tắc của chiếc đồng hồ này " Nhu Nhiên ngồi đối diện với Nguyệt Dao Dao trên chiếc ghế gỗ trên tay cô ấy là chiếc đồng hồ cầm tay nhỏ

Còn Lưu Ngạo Thiên và Đẳng Hàn Mạc thì điềm tĩnh ngồi một bên

Căn phòng chìm vào dự yên tĩnh chỉ có thể nghe thấy tiếng đồng hồ tic tắc thật nhỏ

Nguyệt Dao Dao dần dần nhắm mắt lại, cô hít thở thật đều thật chậm và lắng nghe tiếng đồng hồ theo lời của Nhiên Nhu

Chẳng mấy chốc cô có cảm giác mình rơi từ từ vào trong một khoảng không, cố gắng mở mắt nhưng chỉ toàn thấy màu đen vây quanh mình cô loay hoay không biết nên làm thế nào thì có giọng nói hướng dẫn

"Dao Dao, bây giờ em cố gắng nhớ lại chuyện về 15 năm về trước bắt đầu từ việc em được nhận vào Đẳng Gia trước đó là thức dậy ở bệnh viện trước đó nữa..." Tiếng nói của Nhiên Như phát ra từ trong khoảng không từ từ nhỏ dần Nguyệt Dao Dao điềm tĩnh nhớ lại từng chi tiết một việc 16 năm trước "

"Dao Dao, chúng ta ra thăm mẹ thôi "Một người đàn ông đứng tuổi nhìn vô cùng phúc hậu nắm tay con gái 8 tuổi của mình -Đó là cô sao?

Hai cha con cùng nhau đi bộ đến một cánh đồng hoa hướng dương rất đẹp, rất thanh tịnh. Cô bé tên Dao Dao kia vui vẻ chạy ra giữa cánh đồng, ở đó có một ngôi mộ trên đó có khắc tên một người phụ nữ " Nguyệt Hà Linh "

" Mẹ ơi, hôm nay Dao Dao đem cho mẹ một ít hoa và trái cây mẹ thích này " Cô bé đó ngồi xuống bên mộ cùng người đàn ông cười nói đặt một bó hoa cúc họa mi và một ít trái cây lên mộ

"Con bé rất ngoan, em đừng lo anh sẽ chăm sóc con cẩn thận " Người đàn ông đó xoa xoa đầu cô bé nhìn lên ngôi mộ với đôi mắt đượm buồn

Đến đây khung cảnh đột nhiên xoay chuyển, Nguyệt Dao Dao thấy mình đứng trong một căn phòng đang ngó ra đám người hung dữ trước phòng khách đang nói chuyện với cha mình

"Sao? Ngô Minh Điền mày đã chuẩn bị tiền trả cho lão đại chưa " Một tên mặc áo đen hung tợn nói

" Thừa anh, xin anh nói với lão đại cho tôi một ít thời gian nữa, hiện giờ vợ tôi mới mất tôi còn phải đi làm công để nuôi con tôi " Minh Điền -cha của Dao Dao trả lời một cách sợ hãi

Tên áo đen bỏ ngoài tai hết những lời van xin của cha Dao Dao liền lập tức sách áo của cha cô rồi đẩy ra xa phun nước miếng mà nói

" Không có tiền thì đem bán con gái của này để trả tiền đi "

Lúc đó Dao Dao cảm nhận được đôi mắt sợ hãi của mình lúc nhỏ khi nhìn thấy cảnh đó

Kết thúc phân cảnh đó cô chỉ thấy được cha đã ôm mình nhảy từ ngoài cửa sổ và chạy trốn trước khi đưa cô chiếc vòng tay có khắc tên mình và bảo đó là kỉ vật mà cha và mẹ đã dành dụm làm cho cô

Sau đó Dao Dao nhìn thấy cha mình bị giết máu rất nhiều và lạnh lẽo, cô thấy mình bị đám người áo đen kia lôi đi trong tiếng khóc thét

"A..a hức.." Dao Dao khóc nức lên, lần át sự yên lặng của căn phòng tĩnh mịch

Đằng Hàn Mạc lo lắng cho cô định đứng dậy nhưng Nhiên Như ra hiệu cho hắn dừng lại. Hắn không muốn nghe nữa, không muốn cô nhớ nữa. Quá khứ như vậy thì nhớ làm gì? Nhưng chính hắn là muốn biết chính kẻ nào đã gây ra chuyện bất hạnh đối với cô gái nhỏ của mình. Kẻ đó sẽ phải tìm đường chết

"Dao Dao, bình tĩnh, em đừng sợ mau đi theo đám người đó đi " Nhiên Như vội trấn an Nguyệt Dao Dao

Nghe thấy tiếng nói trong khoảng không, Nguyệt Dao Dao đi theo đám người đó

Cô thấy họ đưa cô bé đó đến một nhà kho rất cũ kĩ xung quanh đều là cây cối, ở đó có một tên đàn ông đứng giữ cửa trên bắp tay có một hình xăm hoa hồng rỉ máu, nhà kho đó nằm kế bên một bãi phế liệu bỏ hoang

Sau đó cô thấy có rất nhiều đứa trẻ bị nhốt ở đó nhiều ngày, chúng không được ăn, một ngày chỉ được ăn 1/3 ổ bánh mì và uống nước giếng, suốt ngày chúng bị bắt làm việc nặng nề khóc lóc không làm sẽ bị đánh đến chảy máu, bầm chân

Một hôm sau khi nghe bọn chúng sẽ bán chúng ra nước ngoài, đám trẻ hoảng sợ và trốn thoát bỏ chạy nhưng bị bọn chúng phát hiện

Lúc đó Dao Dao cũng chạy và núp trong một bụi cây và điều cuối cùng với nhìn thấy đó là tất cả bọn trẻ bị bắt lại bị đánh, chỉ còn mỗi cô trốn thoát về phía thành phố

"Aaa.." Nguyệt Dao Dao cảm thấy đau đầu cô là lên sau đó ngất xỉu đi

Đằng Hàn Mạc vội vàng đứng dậy đỡ cô gái nhỏ của mình đang đầm đìa mồ hôi trên trán rồi ôm cô vào lòng

"Em ấy ngủ một giấc rồi sẽ khỏe thôi. Lúc tỉnh dậy cho em ấy ăn ít cháo và uống 1 viên thuốc vitamin là được " Nhiên Như nói rồi rời đi cùng với Lưu Ngao Thiên trả lại không khí im lặng cho căn phòng

Đằng Hàn Mạc nhìn cô rúc trong lòng mình ngủ ngoan không còn đau đầu mất ngủ vì kí ức mơ hồ lúc trước liền rất vui vẻ hôn lên trán cô

Trong lòng hắn thầm nhủ sẽ bảo vệ cô đến hết đời này. Hắn nhất định tìm ra kẻ đã khiến gia đình cô tan vỡ, kẻ đã giết cha cô, kẻ đã làm tổn thương bà xã của hắn. Tên đó nhất định sẽ phải trả giá đắt vì dám đụng đến Đằng phu nhân của hắn

"Em vất vả rồi bảo bối " ôm Nguyệt Dao Dao vào lòng Đằng Hàn Mạc nhắm mắt ngủ một giấc cùng cô

Bạn đang đọc truyện *Cậu Chủ Rất Cưng Chiều Em - Tiểu Bảo Bối* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 36

" Mau sao người điều tra xem tổ chức của chúng ta có ai mang hình xăm hoa hồng rỉ máu và việc về 16 năm trước đưa hắn tới trung tâm của Hắc Bang đi. Tôi sẽ trực tiếp đến đó " Đằng Hàn Mạc cúp máy sau cuộc gọi điện cho Diệp Hàn

Tay hắn nâng ly rượu nhắm nhai một chút ngắm cảnh bên ngoài, quay sang đằng sau thấy bảo bối của mình nằm ngủ hai má đỏ ửng ngoan như một con mèo hắn đặt ly rượu xuống, môi mỏng khẽ cong lên lại gần cô và hôn lên trán cô

"Bảo bối , tôi phải đi có chút việc, trưa tôi sẽ về, em cứ nghỉ ngơi đi "

Nói rồi hắn rời đi, Nguyệt Dao Dao đang ngủ chỉ nghe mang máng nhìn lên đồng hồ chỉ mới 5h hắn đi đâu mà sớm thế nhưng vì đau đầu quá nên cô cũng không để ý mà ngủ tiếp

6h sáng Nguyệt Dao Dao thức dậy, vệ sinh cá nhân sạch sẽ rồi xuống bếp làm việc

Tuy dì Trương và và Ái Châu có bảo cô nghỉ ngơi nhưng cô cảm thấy nằm ì trên giường thật khó chịu làm sao ấy với lại cũng muốn chuẩn bị bữa trưa cho hắn mà. A nghĩ tới hắn lại bất giác cười tủm tỉm

"Con đang nhớ đến ai à " Di Trương nhìn sơ qua nét mặt của cô gái cũng đoán biết rồi. Haiz đúng là lúc trẻ khi yêu có khác

" không...không có ạ "Bị phát hiện cô chỉ giật mình cười nhẹ rồi cầm cúi làm tiếp

" Thả tôi ra? Sao ngài lại bắt tôi?" Một tên to con quỳ dưới sàn nhà là hét giữa một sảnh lớn, ánh mắt hắn toát lên nỗi sợ hãi và lo lắng

"16 năm trước, Vụ bắt cóc trẻ em, mày đã làm việc cho ai? Còn nhớ chứ? " Đẳng Hàn Mạc ngồi ngay trên chiếc ghế dát vàng đặt giữa sảnh tựa như một vị vương nhân nhai chút rượu vang

"Tôi..Tôi không biết gì hết..Bắt cóc gì?Tôi không biết?" Tên này khi nghe Đẳng Hàn Mạc nói liền giật mình, có lẽ hắn sợ cái gì đó nên mồ hôi chảy nhễ nhại một mực chối cãi

Đẳng Hàn Mạc không nói gì chỉ cười nhẹ một tiếng rồi liếc sang Diệp Hàn ta ra hiệu cho anh biết phải làm gì, ánh mắt của hắn tuy lơ đãng nhưng lại kiêu ngạo uy quyền đến đáng sợ

Diệp Hàn như hiểu ta liền rút trong túi áo một cây kim kim có chứa một thứ nước lỏng tiến lại gần trên đó gấp người xuống giải thích

"Mày biết đây là gì không? Là thạch tím đây? Chỉ cần tiêm một chút thì chưa nói đến 5 phút cơ thể của mày sẽ cảm nhận được công dụng mạnh mẽ của nó " Diệp Hàn khí chất mạnh mẽ, lại rất tinh ranh nhìn thôi cũng đủ muốn né, phải nói phong thái chỉ thua chủ mình một chút

Tên to con đó nhìn chăm vào Diệp Hàn và cây kim tiêm, mồ hôi hắn chảy ngày càng nhiều, miệng như cứng đờ không thể nói

" Kéo dài thời gian hình như không phải là phong thái của cậu và tôi Diệp Hàn " Đẳng Hàn Mạc tiếp tục nói, hắn không quan tâm đến vẻ mặt của tên kia

Hắn là tự biết không thể giết tên này nên đành hù dọa cho trên này ngoan ngoãn khai ra

Diệp Hàn tuân lệnh búng tay một cái liền cho người giữ trên to con đó lại, tay cầm ống kim đưa lại gần trước cánh tay của tên đó

"Khoan...khoan..tôi xin khai...tôi sẽ nói đừng giết tôi " trên đó là lên một cách sợ hãi, hắn vẫy vùng khuôn mặt tội đồ như sắp khóc

"Nói " Đẳng Hàn Mạc vẫy tay ra hiệu cho đàn em lui ra, dựa ra sau bắt chéo chân vẫn là phong thái của bậc vương quyền đó

" Chuyện là..Chuyện là 16 năm trước lúc đó tôi không nằm trong tổ chức của Hắc Bang. Tôi làm vệ sĩ tại 1 quán bar nhỏ, một hôm có một người đàn ông nghe nói là khách VIP gì đó muốn tôi đi làm việc cho ông ta một phi vụ, tuy chỉ là việc canh cửa cho bọn trẻ bị bắt cóc không trốn thoát nhưng lương rất hậu hĩnh. Lúc đó tôi chỉ nhớ rõ là sau khi bán bọn trẻ ra nước ngoài thì cảnh sát phát hiện, bọn chúng chỉ đưa tôi một số tiền rồi chạy biệt tăm. Từ đó tôi lại tiếp tục làm việc tại quán bar đó và sau đó mới gia nhập Hắc Bang 5 năm trước " Tên to con run sợ, kể từng chi tiết cho Đẳng Hàn Mạc nghe. Nhưng có lẽ điều hắn muốn nghe không chỉ có những thứ này

Hai mày kiếm hắn nhử lại, đôi mắt lại trở nên sắc bén hơn

" Có nhớ rõ mặt không?"

"Tôi..tôi không nhớ rõ tại vì mọi lần ông ta chỉ toàn che mặt chỉ nghe bình đàn em gọi ông ta là Lãnh Hồ..." Trên to con đó nói tiếp, đó là một trong những manh mối mà hắn cần nhưng 16 năm trước hắn chỉ mới 14 tuổi, chưa biết việc trong Hắc Bang e là khó tìm

Đột nhiên trong đầu hắn loé ra một ý. Được, hắn không biết nhưng sẽ có một người biết, để xem việc 16 năm trước là ai đã ngầm làm việc phi pháp trong tổ chức, còn dám động đến bảo bối của hắn

"Đưa cho tên đó một số tiền và dặn hắn ngầm mò vào " Đẳng Hàn Mạc thân nhiên bước ra chiếc BMW của mình vừa dặn dò Diệp Hàn

Đã 12h trưa rồi, phải về nhà với bảo bối ngốc thôi

Nguyệt Dao Dao đang chuẩn bị đồ ăn để bùng lên lên bàn thì " Hất xì "

"Aiz. Ai lại nói xấu mình sao " Vừa xoa xoa mũi, cô vừa ngây ngốc tự hỏi mình

[tg: chồng bà chứ ai -. -]

[ĐHM:sao dạo này không có H *khóc một dòng sông *

NDD:Yêu tác giả quá *tung bông *

Tg:Yên tâm truyện còn dài))

NDD: *tuột mod * *cạn lời *

ĐHM: Nghe chưa bảo bối *cười cong môi * *mặt gian xảo*]

Chương 37

"Bảo bối, đang làm gì?" Từ đằng sau Đằng Hàn Mạc vòng tay qua eo cô gái nhỏ đang nấu thức ăn, vui đầu vào cổ cô thì thầm

Đúng là lì lợm, đã bảo nghỉ ngơi lại lết mông xuống bếp làm việc. Cô gái ngốc này! Nhưng mà tâm trạng hắn rất tốt, nhìn thấy người ta nấu đồ ăn cho mình mà làm sao không vui cho được

"A! cậu, em đang nấu cháo sườn, sắp xong rồi cậu ra bàn ngồi đợi em đem ra cho " Nguyệt Dao Dao rõ biết là hắn sẽ vào bếp ôm mình nhưng cũng không tránh khỏi giật mình, cảm giác rất thoải mái khi nghe mùi hương bạc hà quen thuộc dễ chịu tiến tới gần

Đằng Hàn Mạc nghe rầm rập theo lời cô, tiến lại chiếc bàn ăn bằng gỗ cao cấp, bỏ chiếc áo vest đợi mèo nhỏ của mình mang đồ ăn ra thôi

"Đây này, cậu ăn thử xem tay nghề của em có tiến bộ không " Cẩn thận bùng chén cháo đặt ngay ngắn trước mặt hắn, cô ngồi kế bên tay chống cằm vui vẻ

Bây giờ nhìn họ chẳng khác gì đôi vợ chồng mới cưới

Đằng Hàn Mạc ăn một muỗng rồi hai muỗng khuôn mặt vẫn không có phản ứng gì, âm thầm quá.

"Sao? Có ngon không cậu " Mở to trong mắt Nguyệt Dao Dao nghiêng đầu qua hỏi người đàn ông kế bên mình bằng khuôn mặt mong chờ

"Rất ngon bảo bối, có điều..." Phải nói là tay nghề của cô không thua kém gì ai đâu nha. Tuy hắn là người rất ít khi ăn ở nhà, thường được mời tới các bữa tiệc hay đi ăn ở các nhà hàng nổi tiếng trên thế giới ấy vậy mà bây giờ món cháo sườn mà cô gái nhỏ của mình nấu so với cái thứ sơn hào hải vị ấy lại khiến hắn ngon miệng gấp 10 lần

"Có điều? Cháo bị gì sao cậu? Để em nếm thử xem " Nguyệt Dao Dao khuôn mặt bắt đầu lo lắng, chẳng lẽ là không vừa miệng nhưng rõ ràng lúc này cô đã nếm nếm và vừa với khẩu vị của hắn rồi mà. Rồi cư nhiên cô cũng ăn một muỗng cảm thấy rất bình thường, rất ngon mà, nhìn lên hắn cô chớp chớp đôi mắt vẻ thắc mắc

"Cháo rất ngon, có điều tôi thích ăn em hơn " Đằng Hàn Mạc lưu manh nói nhỏ vào tai của cô, môi mòng khẽ cong lên

Nguyệt Dao Dao nghe đến đây liền đỏ cả mặt tưởng cô hiểu rõ thế nào cuối cùng đầu óc không biết chứa gì lại thốt lên một câu

"Sao có thể so sánh người ta với đồ ăn chứ? Em thì làm sao mà ăn được " Cô chề môi nũng nịu

Thôi rồi, hắn còn mong đợi gì nữa đây, cô gái ngốc nghếch này. Chắc thường ngày hắn hay bảo là "để xem tôi xử em, phạt em như thế nào " nên giờ cô cũng quen luôn chứ nói ăn thì chắc là không biết rồi.

Đưa tay lên xoa vầng thái dương và cười bất lực nhưng cuối cùng Đằng Hàn Mạc cũng gian xảo kéo người cô sát lại mình và nói

"Em có muốn biết tôi ăn em như thế nào không "

Đoạn cô gái kia còn chưa kịp ngỡ ngàng đã bị môi hắn chiếm đoạt một cách mạnh mẽ

Hắn hôn sâu, môi lưỡi trêu đùa cô khiến cô không thờ nổi

Hai tay của Đằng Hàn Mạc tùy tiện ôm vào hông cô rồi nhấc người cô ngồi lên bàn mà hành sự

Hắn hôn xuống cổ, cắn vào đó như đóng dấu chủ quyền khiến Nguyệt Dao Dao không tự chủ mà phát ra âm thanh kích thích

Đến lúc tay hắn định mở cúc áo của cô cô mới tỉnh táo lại mới biết "ăn" của hắn là gì. [tg: giờ mới biết thì trễ rồi chuy ah:))]

"Cậu...lỡ đi Trương hay ai vào đây thì sao " Cô nói lí nhí, khuôn mặt ửng hồng lên. Thật là ra chị Dao Dao nhà ta đang tìm lí do để trốn khỏi sói đói thôi

"Không sao..." Đằng Hàn Mạc thuận miệng phát ra hai chữ rồi tiếp tục công việc đang dở của mình. Là hắn không chịu nổi mấy ngày nay rồi. Chỉ vì sức khỏe của cô không tốt nên hắn đành nín lại hôm nay đã khỏe, còn xuống bếp nấu đồ ăn cho hắn, da mặt hồng hào, tâm trạng vui vẻ thì hắn đây không nhẫn nhịn nữa

"Ừm...nhưng mà..." Phải nói mỗi lần môi của hắn lướt qua da thịt cô đều cảm thấy rất tê, kiểu như bị chích điện vào người ấy nhưng mà làm thế này trong

nhà bếp thì có hơi lộ liễu và phóng khoáng đấy

Biết cô gái của mình ngại về địa điểm,hắn không ngần ngại xách vói lên vai,chân bước đều lên cầu thang tiến thẳng tới phòng của mình và đặt cô nằm xuống giường,đôi tay không biết tự chủ cứ xoa nắn "thứ tròn đầy trên cơ thể cô " rồi đến môi hắn cũng dờn xuống đó mà dùng lưỡi lướt qua thường thức như viên kem nhỏ

Rồi chuyện gì đến cũng sẽ đến thôi, không biết từ khi nào trên người cả vói và hắn đều không có lấy mảnh vải che thân,không khí trong điều hoà cũng không bằng sức nóng và hơi thở của đôi trẻ như đang dính chặt lấy nhau như sao với những tiếng kêu kiều mị

Kết thúc lần 1,Nguyệt Dao Dao như dờ sống dờ chết nằm thờ không ra hơi trên giường trong khi người đàn ông kia vẫn tràn đầy sinh lực.Đôi lúc cô tự hỏi bản thân rằng sao hắn lại khỏe như trâu thế?

"Cậu..em mệt lắm rồi,có thể..có thể hết lần này thôi được không? " Cô vừa thở đứt quãng vừa nói,khuôn mặt như hai quả cà chưa, đôi môi bị ai đó cắn sưng đỏ vậy mà người nào đó còn định bắt đầu hiệp mới

Đằng Hàn Mạc nhìn cô thú vị,suy nghĩ vài giây rồi môi mỏng khẽ cong lên:

"Bảo bối, em chủ động nếu tôi cảm thấy hài lòng,tôi sẽ suy nghĩ xem sao "

Nói rồi hắn lật người lại để cô ngồi lên bụng mình rồi cười gian xảo

Nguyệt Dao Dao ngáy ngáy ra 1 2 giây đến đỏ cả mặt

Cuối cùng vì muốn cứu bản thân không bị xử kia sạch sẽ cho đến chiều tối đành cuối xuống áp môi nhỏ của mình lên môi hắn làm hôn,cái hôn của cô vụng về và rụt rè vô cùng khi hôn lại nhấn chặt mắt trông rất đáng yêu khiến cho Đằng Hàn Mạc đáp lại cái hôn đó cuồng nhiệt hơn

Sau khi rời môi,Nguyệt Dao Dao ngược đôi mắt to nhưng Đằng Hàn Mạc ý hỏi hắn:" như vậy đã được chưa " nhưng làm sao mà hắn hài lòng được đây,lưu manh,lưu manh...

Cuối cùng là việc làm Dao Dao sau này nhớ đến cũng chỉ muốn chui xuống đất mà oán hận

Tư thế rất chi là bá đạo cô ngồi lên "thân " hắn nhor ngor vài giây xấu hổ cúi mặt khiến hắn nhìn rất muốn bật cười

Đúng là không thể chịu nổi,hắn đề cô lại rồi nhếch môi mỉm cười...

kết thúc hiệp hai trong khi cô đã sắp không còn biết trời đất,hai eo cũng như sắp nổ tung vậy mà người nào đó vẫn muốn tiếp tục công việc này.Đang ghét! Aiz đồ ác độc

" Cậu,.. cậu không giữ lời,..thất hứa " cuối cùng cô vẫn là uất ức chu môi giận dỗi quay sang chỗ khác

" thất hứa? " Đằng Hàn Mạc giương lên đôi mắt vờ ngạc nhiên hỏi cô

"Lúc nãy cậu bảo..." Gì chứ lúc nãy bảo chỉ cần cô chủ động sẽ tha cho cô vậy mà giờ nè...Không thêm nói

"Tôi có hứa với em nhưng...tôi chưa hài lòng " hắn chúi đầu xuống nói nhovào tai cô với nụ cười gian xảo

Lúc này Nguyệt Dao Dao mới biết mình ngốc đến cỡ nào,chỉ biết rủa hắn là sói dối gian xảo,lúc nào cũng gạt để ăn hiếp cô.aaa đáng chết

Thế là không biết vì uất hận hay sa áy mà trưa đó hắn hành cô gần 5,6 lần lần nào cô cũng cố tình bấu mạnh vào lưng hắn.Hắn biết chứ nhưng bản thân lại thấy thua vị.Mặt dày quá nha!!

Chap dài dị ta □□

Bạn đang đọc truyện *Cậu Chủ Rất Cưng Chiều Em - Tiểu Bảo Bối* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 38

Tối hôm đó tại Đằng Gia

Đằng Hàn Mạc cư nhiên bước vào phòng làm việc của ông Đằng Cổ Tiêu

" Ba,con muốn nói chuyện " Hắn đứng trước mặt ông khuôn mặt có vẻ rất nghiêm túc trong khi ông vẫn cầm cúi vào đồng hồ đồng

"Chuyện gì? " Ông Cố Tiêu tay gấp lại đồng hồ sơ đặt chiếc kính xuống

"Tổ chức của mình vào thời điểm 16 năm trước có ai được gọi là Lãnh Hồ không?" Nhanh gọn lẹ hấn vào thẳng vấn đề ngay, phong thái làm việc của hấn là không kéo dài thời gian,hấn phải sớm tìm ra kẻ đã bắt cóc và giết cha cô

"Con hỏi làm gì? Tốt nhất đừng nên khai thác quá nhiều việc.Con bé đã ổn thì tốt rồi " ông Đăng Cố Tiêu có vẻ muốn lảng tránh khi nghe Đăng Hàn Mạc nhắc đến cái tên "Lãnh Hồ " đôi mắt ông dường như biến sắc

Đăng Hàn Mạc nhú mày kiểm lại,hấn cũng biết nếu hấn có hỏi thì chắc chắn ông cũng không nói cho hấn biết vì có vẻ người này có quan hệ rất mật thiết với ông tuy nhiên trong lòng hấn lại muốn phần khó chịu

Đăng Hàn Mạc không phải là tuýp người thích đào bới hay thù dai,nếu là người khác hấn sẽ không quan tâm mà bỏ qua nhưng đây là việc của bà xã hấn và có liên quan đến vài vụ lùm xung gần đây trong Hắc Bang

"Cậu..hay là cậu đừng điều tra nữa,em ổn mà " Nguyệt Dao Dao nằm trong vòng tay của hấn nói.

Hấn đã làm quá nhiều việc vì cô rồi,hiện tại cô không cần gì nữa chỉ cần có hấn,cũng không muốn hấn chỉ vì cô mà vướng vào rắc rối nào nữa.Đối với cô mỗi ngày trôi qua bình yên trong vòng tay của hấn đã hạnh phúc lắm nữa.Quá khứ đã là quá khứ dù có biết cũng chẳng thể giải quyết được gì nữa

" Bảo bối,đừng lo " Hấn ôm cô,hôn vào tóc cô

Không chỉ là là việc 16 năm trước mà người đàn ông tên Lãnh Hồ này còn có liên quan đến mâu thuẫn giữa hấn và bà Ái Châu.Hấn sẽ không bao giờ bỏ qua việc này.Chỉ cần bảo vệ bảo bối của hấn,hấn sẽ làm tất cả

"Cậu, em muốn hỏi một việc? " Nguyệt Dao Dao chớp chớp mắt.Trong lòng cô không biết đây có phải là thời điểm thích hợp để nói việc này với hấn không

Đăng Hàn Mạc không nói gì chỉ nhướn mày ý bảo cô cứ hỏi

" Tại sao cậu lại thờ ơ với bà chủ thế? Bà chủ rất buồn a " Cô ngược mặt lên nhìn hấn, đôi mắt chớp chớp tò mò

Dù sao thì hai người cũng là mẹ con sao cô chưa một lần thấy hấn nói chuyện tình cảm với mẹ của mình, hấn lúc nào cũng lạnh nhạt,thờ ơ với bà như thế.Dù rất nhiều lần cô hỏi bà nhưng bà đều nói không việc gì,bà không sao nhưng theo cảm nhận của cô có vẻ mỗi lần hấn như thế và Ái Châu đều rất tổn thương.Dù sao bà ấy cũng là người sinh ra hấn cơ mà,thật kì lạ quá nha

" Em không cần biết đâu " Hấn khá ngạc nhiên khi nghe cô nói vấn đề này nhưng chính hấn là không muốn thân thiết với bà.Có thể bà ta buồn nhưng việc bà ta làm khiến hấn bị tổn thương rất lớn. Tổn thương đó hấn chỉ không muốn nhớ đến nữa

Nguyệt Dao Dao nhìn thấu nỗi buồn trong mắt hấn dù là rất nhỏ, nếu đã vậy cô sẽ không nhắc đến nữa,chỉ sợ hấn lại buồn,cô cũng buồn theo

Đột nhiên cô ôm hấn thật chặt, cái ôm này có lẽ nó không có một lí do để giải thích chỉ đơn giản từ trong lòng cô lại dâng lên một cảm giác gì đó rất khó tả chẳng

Trưa hôm sau

"Di Trương,con có chuyện muốn hỏi a " Nguyệt Dao Dao ngồi kế bên đi vừa lật rau

"Sao vậy con " Di Trương vẫn chăm chú làm

"Cậu chủ với bà chủ sao vậy ạ.Thật kì lạ "Cô chống cằm suy tư không hiểu nổi

"Suyt.... " Di Trương đang lật rau rồi dừng lại,ngó ngang ngó dọc rồi bảo cô im lặng như sợ có người nghe rồi nói tiếp

"Chuyện này đã lâu lắm rồi. Lúc trước bà chủ với ông chủ và 1 người đàn ông nữa chính là bạn thân.Lúc đó, cả hai người đàn ông đều theo đuổi một mình bà chủ nhưng cuối cùng lựa chọn của bà là gã vào Đăng Gia này.Tuy vậy người đàn ông kia vẫn không ngừng làm phiền bà chủ.Lúc đó cậu chủ lên 10 tuổi,ông chủ đi công tác cả tháng,hôm đó người đàn ông này đến nhà, bà chủ lúc đầu đang chơi với cậu chủ nên có từ chối tiếp khách nhưng không hiểu sao rốt cuộc vẫn mời vào nói chuyện.Lúc đó đi đang dọn cơm thì cậu chủ đột nhiên chạy ra sân thấy hai người ôm hôn nhau.Cậu chủ nhìn thấy sốc lắm.Cuối cùng thì hôm sau báo chí không hiểu vì sao lại chụp được ảnh hôn nhau của 2 người,khiến cả giới kinh doanh 1 phen chấn động.,ông chủ từ Mỹ phải bay về để họp báo , rồi bà nội của cậu chủ đang bệnh nặng được gửi những tấm hình ôm hôn kia nhưng danh tính thì không biết là ai đã đưa tới,..cuối cùng bà ấy đột quỵ mà chết,mà cậu chủ lại rất yêu bà nội của mình,vì thế..." Di Trương kể lại câu chuyện 20 năm trước, rồi cuối cùng đi toán nói gì đó nhưng giọng của một người phụ nữ khác vang lên từ đằng sau khiến Di Trương phải giật mình đứng phắt dậy cúi đầu sợ hãi

"Bà..bà chủ "

bà Ái Châu chắc là cũng nghe hết được những gì mà dì Trương kể,tưởng rằng bà sẽ tức giận nhưng bà chỉ nói nhẹ nhàng.Bà nghĩ rằng cũng không thể trách dì Trương bởi vì Nguyệt Dao Dao,con bé có quyền được biết chuyện này,dù là sớm hay muộn thôi

"Dao Dao,vào phòng ta một chút đi " Nói rồi Dao Dao cũng chỉ biết ngờ ngàng mà bước chân theo sau bà Ái Châu

Bạn đang đọc truyện *Cậu Chủ Rất Cưng Chiều Em - Tiểu Bảo Bối* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 39

Bà Ái Châu ngồi xuống ghế, đôi mắt của bà dường như rất mệt mỏi

"Chắc là con cũng nghe hết rồi..."

Lúc đó Nguyệt Dao Dao cảm thấy bản thân mình thật có lỗi khi muốn biết chuyện của người khác vì hiện giờ cô cũng chẳng có thân phận gì trong nhà nên cô cúi gằm mặt vâng một tiếng

" Con có trách ta không?" Bà Ái Châu đặt tay mình lên tay Dao Dao, mặt bà buồn rầu nhưng vẫn cố nén lại,có lẽ bà nghĩ khi nghe câu chuyện này bất cứ ai cũng sẽ nghĩ tất cả đều là lỗi của bà nhưng Nguyệt Dao Dao thì khác,cô nghĩ rằng trong chuyện này phải có một khuất mắc gì đó nên cô lắc đầu và mỉm cười với bà như một niềm an ủi nhẹ trong lòng bà

Từ trước đến giờ bà chủ đối với cô rất tốt,luôn an ủi cô, bà là ân nhân cứu sống cô, hàng tháng bà còn đi làm từ thiện,hàng tuần đều đi nhà thờ cầu xin bình an.Có những lúc bà chủ ở cùng ông chủ cô thấy đôi mắt của bà rất hạnh phúc và cô cảm nhận được sự chân thành đó.Cô không tin bà chủ có thể là người tùy tiện

" Thật ra người đó có đến gặp ta và nói rằng muốn ôm hôn ta một lần duy nhất để chấm dứt hết tất cả những tâm tư của anh ta,lúc đó ta rất khó xử nhưng vì ta thấy vẻ mặt của anh ta rất buồn bã và chân thành nên chuyện đó mới xảy ra.Ta cũng không ngờ là anh ta lại...kể từ đó Hàn Mạc trở nên rất ghét ta,sau cái chết của bà nội nó thì hầu như nó không muốn nói chuyện với ta,chỉ có duy nhất Cố Tiêu tin ta "Nói đến đây đôi mắt của bà Ái Châu dường như rung rung ứa lệ,nỗi khổ tâm của một người mẹ phải chịu sự lạnh lùng của con trai mình trong suốt 20 năm qua là quá đau đớn

"Phải chỉ lúc đó ta không gặp Đinh Dạ Minh thì có lẽ chuyện này sẽ không xảy ra "Bà Ái Châu khóc,nỗi dồn nén của bà như tuôn trào,có lẽ từ khi chuyện đó xảy ra bà luôn tự dần vặt bản thân mình

"Nhưng .Đinh Dạ Minh là một người như thế nào vậy bà chủ " Nguyệt Dao Dao tò mò lí do vì sao bà chủ lại không chọn người đàn ông kia

" Ông ta là một người rất tính toán, xảo nguyệt,ông ta có thể làm bất cứ điều gì để đoạt được thứ ông ta muốn.Cũng vì thế mà ta.." Đôi mắt của bà Ái Châu nặng trĩu đi.Tuy bà không có tình cảm với ông ta nhưng dù sao vẫn là bạn hữu mà bà lại lại người trọng tình nghĩa,đau lòng là việc không tránh khỏi

Nguyệt Dao Dao nhìn chỉ biết xót thương cho bà,đôi mắt cô cũng ướt vì khóc theo nhưng khoan cái tên Đinh Dạ Minh này hình như cô đã nghe ai nhắc đến rồi thì phải... Là ai?...Đúng rồi sáng nay trước khi rời khỏi nhà Đăng Hàn Mạc có nhận được cuộc gọi của Diệp Hàn và cô vô tình nghe được đối thoại của hai người

"Thưa cậu,Lãnh Hồ đó chính là người tên Đinh Dạ Minh, tên này cũng chính là người ngầm buôn bán vũ khí,buôn người bất hợp pháp. Hắn sống ở ngoại ô, địa chỉ là XYZ..."

" Đọc,Tôi đến viếng lão già đó "

"Có cần đem người theo không cậu "

"Không cần.Tôi sẽ nói chuyện riêng với lão già đó.Chưa có lệnh của tôi không ai được đến đó " lúc đó giọng nói của Đăng Hàn Mạc sắc lạnh vô cùng.Nghe lời nói như đinh đóng cột như thế cũng phải sợ nữa là

Chẳng lẽ?Chẳng lẽ hắn định giết Đinh Dạ Minh thật sao? Không được,bà chủ nói rằng ông ta rất xảo nguyệt,có lẽ ông ta đã tính toán cả rồi,Đăng Hàn Mạc lại đi một mình tới đó.

Thôi xong rồi.Nghĩ đến đây đôi mắt Nguyệt Dao Dao bỗng dưng bối rối hẳn lên.Cô luống cuống chạy ra ngoài,mang giày vào

"Dao Dao con đi đâu đấy " Bà Ái Châu thấy sắc mặt của cô rất nghiêm trọng nên cũng chạy theo

" Đăng Hàn Mạc đang ở chỗ của Đinh Dạ Minh rồi bà chủ " Cô gấp rút,chỉ nói được chuyện chính

" tại sao? tại sao con biết .Mà nó tới đó làm gì?" Bà Ái Châu lại được một phen hoảng hốt,không biết chuyện gì đang xảy ra,chân cũng chỉ biết bước theo

Dao Dao

"Con cũng không biết cậu tới đó làm gì nữa.Con phải tới đó.Con có linh cảm không lành "

"Được, ta đi với con " Nói rồi cả hai người leo lên taxi.May mắn là Nguyệt Dao Dao còn nhớ rõ địa chỉ nhà đó

Trong đầu Nguyệt Dao Dao vô cùng hỗn loạn,cô cố gắng bình tĩnh lại mà suy nghĩ

Nếu cô và bà Ái Châu đến đó sẽ không giải quyết được gì.Còn có thể sẽ nguy hiểm nữa

Lấy trong túi quần chiếc điện thoại,cô gọi cho hân nhưng lại không được..Cô càng lo hơn.Đúng rồi,lúc hân mua cho cô chiếc điện thoại này, có dặn nếu có gì không gọi được cho hân thì gọi cho Diệp Hân.Chắc chắn có số Diệp Hân

" Alo,Dao Dao? " Diệp Hân đang ngồi trong văn phòng của công ty thì nhận được điện thoại của Dao Dao,anh ta ngạc nhiên bất máy

" Diệp...Diệp Hân, mau đưa người đến chỗ Hàn Mặc đi " Giọng của Nguyệt Dao Dao rung lên chỉ có thể nói chập chùng

" Cậu ấy có lệnh,không được ai xen vào.Nhưng tại sao?" Diệp Hân thắc mắc

" Mau lên,làm ơn..Mau lên " Nguyệt Dao Dao như khóc nức lên.Trong thoáng chốc,trong lòng cô lại dâng lên một nỗi sợ hãi cùng cực, nỗi sợ mất đi người thân yêu của mình,đến lúc này cô nhận ra hân là cả thế giới của mình.Cô sợ mất hân

"Được "Diệp Hân nói xong liền cúp máy chạy đi chuẩn bị

"Nào ngoan,bình tĩnh đi con " bà Ái Châu xoa đầu Nguyệt Dao Dao lau nước mắt cho cô

Còn cô trong đầu với cùng hoảng loạn chỉ biết im lặng cầu nguyện cho hân

Bạn đang đọc truyện *Cậu Chủ Rất Cưng Chiều Em - Tiểu Bảo Bối* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 40

Tại trước một căn biệt thự

Đằng Hàn Mặc bước xuống xe,phong thái sát người tỏa ra. Có lẽ lão già này đã chuẩn bị hết rồi nên đã để cửa mở sẵn chờ hân

Hân vừa bước vào phòng khách của căn nhà,có một người đàn ông đã chừng rất lớn tuổi nhưng nét mặt của ông ta vô cùng kiêu ngạo,nhìn vào có thể đoán ngay là kẻ mưu mô

" A.Cậu tới rồi sao,Đằng thiếu,đã lâu rồi không gặp " Người đàn ông tên Đinh Dạ Minh ngồi chễm chệ trên chiếc ghế sofa dài vừa thưởng thức ít rượu vang

" không cần nói nhiều,lão già " Đằng Hàn Mặc nhếch môi khinh bỉ.Để xem lão già này muốn diễn sau đến đâu.Đối với loại người như lão già này,hân đủ sức đối phó.Chính hân sẽ dùng chính bàn tay này không phải để giết hân mà đường đường chính chính sẽ cho hân chết thê thảm trong nhà tù

"Đằng thiếu nói gì tôi không hiểu, tôi đã lỡ tay làm tổn hại đến ai sao " Cái tên cáo già này chính là đã biết kia do hân đến đây nên mới nói xiên xỏ như thế.Được,nếu đã biết không cần vòng vo tam quốc

" Hừ, Đinh Dạ Minh 16 năm trước biệt danh là Lãnh Hổ, ông ngầm buôn bán trái phép vũ khí và buôn người. Con gái nuôi tên là Đinh Nhã Nhã,sau này ông đã làm lại hết giấy tờ của cô ta để cô ta vào làm con gái ruột của nhà họ Tô và xin qua làm thư kia bên Đằng Thị nhằm lấy và cung cấp thông tin báo mật cho ông để ông đánh sập Đằng Thị " Đằng Hàn Mặc nhếch môi nói.Cứ hỏi vì sao hân cho Tô Nhã Nhã vào làm việc tại công ty mặc dù đã có trợ gia thân cận là Diệp Hân à.Nực cười, dù sao cô ta cũng chỉ là một con tước,hân đã điều tra danh tính thân thế rõ ràng chỉ biết có người đứng sau cô ta nhưng đến bây giờ mới có thể hạ màn

"Haha Đằng Thiếu quả là thông minh hơn người,việc gì cũng biết.Nhưng cậu vẫn là nên cẩn thận một chút.Nếu Đổng hồ sơ này được tung ra thì không biết vị trí của Đằng Thị sẽ ra sai nhĩ?" Đinh Dạ Minh đứng lên,vừa nói vừa cười lớn với vẻ mặt đắc thắng.Trên tay ông ta là toàn bộ hồ sơ mà Tô Nhã Nhã đã cấp được trong thời gian làm việc tại đây

Tưởng rằng Đằng Hàn Mặc sẽ vô cùng ngạc nhiên hay tức giận nhưng hân cũng điềm tĩnh cười đáp lại

" Lão Đinh, ông thật khoái đùa. Già đến mức này cũng không còn tinh để nhận biết được thật giả "Đằng Hàn Mặc hai tay đút vào túi quần,khuôn mặt khiêu khích vô đối

Đúng đó chỉ là hồ sơ giả đã được Đăng Hàn Mạc cho người chuẩn bị thật tỉ mỉ một đề đánh tráo. Tô Nhã Nhã cô ta nghĩ mình là ai mà có đủ trình copy được hồ sơ đó

"Cái gì? Mày, mày nói cái gì?" Đinh Dạ Minh tròn tròn mắt giật mình xé tấm bìa bọc hồ sơ ra, xem kĩ lại tất cả các giấy tờ, đúng thật, tất cả hồ sơ đều được làm giả một cách tinh vi

Khuôn mặt lão ta vừa ngạc nhiên tốt cùng vừa thất vọng khiến cho Đăng Hàn Mạc đứng đó cảm thấy thích thú

"Mày...nếu vậy thì mày đi chết đi" Lão ta im lặng vài giây rồi rút khẩu súng từ trong lưng quần ra hét lớn, khuôn mặt như rất điên loạn

Rồi hắn bật cười lớn, búng tay cho đám đàn em của mình xông lên, Đăng Hàn Mạc sớm cũng đoán biết, chuyện này đối với hắn là chuyện nhỏ, từng tên từng tên một bị hắn đánh sòng soài nằm lê lết dưới sàn nhà

Ngay lúc lão Đinh Dạ Minh vừa chìa súng vào hắn, hắn đã vùng chân đá cây súng rơi đang một bên rồi dùng tay đâm vào mặt lão ta. Lão già đó nhất xiu, đúng là chẳng có tí thua vạ nào cả

Hắn nhìn lão già đó nằm im như chết trên sàn, môi cong lên một cách khinh bỉ

"Như vậy còn chưa đủ đầu lão già, ông còn phải sống để hưởng thụ những ngày cuối của cuộc đời nữa" Nói rồi hắn quay ra sau, rút trong túi ra một chiếc khăn rồi lau hai bàn tay như mới vừa chạm vào vật gì đó rất dơ bẩn

Tranh thủ lúc Đăng Hàn Mạc sơ hở, lão cáo già kia mò lại cầm cây súng lên

"Hàn Mạc" Giọng của một người phụ nữ la tất thanh lao đến

"Đoàng" tiếng súng phát ra xé tan cả bầu không khí yên tĩnh

Đăng Hàn Mạc quay ra đằng sau đỡ người phụ nữ đã đỡ viên đạn cho mình đang dần ngã xuống

"Mẹ" Đúng vậy, chính là bà Ái Châu đã đỡ viên đạn ấy cho hắn. Bà biết là hắn ghét bà nhưng bà vẫn luôn muốn một lần được chăm sóc, bảo vệ hắn dù phải hi sinh tính mạng của mình

"Bà chủ" Nguyệt Dao Dao cũng ngồi bệt xuống đất thất thần ôm tay bà

"Hàn...Hàn Mạc...Dừng lại...đi...May là con...không sao" Bà Ái Châu bị trúng đạn đau đớn lan truyền khắp cơ thể nhưng bà cảm thấy hạnh phúc. Đây là lần đầu tiên Đăng Hàn Mạc gọi và tiếng mẹ một cách dịu dàng và tình cảm như thế, bây giờ có chết bà cũng cam lòng

"tại sao? Tại sao mẹ lại làm như vậy" Đăng Hàn Mạc nhìn mẹ của mình chảy rất nhiều máu, hắn gào lên trong lòng hắn chột quặn lại, đôi mắt hắn bỗng nhưng rất bối rối. Tại sao? Tại sao chứ? Trong suốt 20 năm qua hắn luôn là người khiến bà buồn rầu vậy mà giờ đây chỉ vì hắn...

"Con đưa mẹ đến bệnh viện, đừng lo, mẹ sẽ không sao mà, đừng bỏ con" Từ tận đáy lòng của hắn, hắn chưa bao giờ cảm thấy bản thân mình tội tệ đến mức này.

"Ngoan,...đừng khóc con trai...Mẹ yêu con" Nói rồi bà Ái Châu nhắm mắt lại cùng lúc đó Diệp Hàn cũng đưa người tới, họ mau chóng đưa bà đến bệnh viện

Còn về phần Đinh Dạ Minh, sau khi bắn trúng bà Ái Châu hắn vô cùng sợ hãi mà chạy trốn, trên đường chạy đi gặp người của Diệp Hàn đang gần tới nơi bắt lại

Hai mẹ con họ hoà rồi ☐

Dạo này au đang đi học thêm để chuẩn bị 14/8 là nhập học ☐ nên có thể chap mới sẽ ra hơi lâu ☐ Nhưng mà yên tâm au sẽ cố gắng nha
♥☐☐☐☐

Au đang rất cần một bạn giúp đánh máy bộ truyện " Tên Tôi Là Ký Ưc " ☐ tại vì sách có các câu chuyện rất hay á mà au lại đang tập trung hoàn thành bộ này ☐ Help me!!!

Bạn đang đọc truyện *Cậu Chủ Rất Cưng Chiều Em - Tiểu Bảo Bối* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 41

Ngoài phòng cấp cứu Đăng Hàn Mạc ngồi chờ, hai tay đan vào nhau, khuôn mặt của hắn lộ rõ sự lo lắng

Nguyệt Dao Dao thấy thế liền muốn trấn an hắn nhưng nghĩ gì đó cô lại thôi chỉ biết ngồi im lặng

Một lúc sau, hắn nghe tiếng thút thút nhỏ bên tai, quay sang hoá ra là cô gái nhỏ của hắn khóc. Nhưng vì sao chứ?

"Bảo bối, sao thế?" Đăng Hàn Mạc hai tay ôm cô vào lòng

"xin lỗi,..hức.. là do em..nếu em không dẫn bà chủ tới đây thì.." Nguyệt Dao Dao nói trong tiếng khóc nức. Cô cũng cảm thấy có lỗi, nếu không phải vì cô thì bà chủ đâu phải bị như thế

"Ngoan, đừng khóc. Nếu lúc đó không phải là mẹ tôi mà là em bị bắn trúng tôi sẽ còn đau lòng biết nhường nào. Ngoan, sẽ ổn thôi, đừng khóc, tôi xót " Đăng Hàn Mạc vỗ về cô, lau nước mắt cho cô rồi hôn vào trán cô

Cô gái nhỏ này đúng là rất yếu đuối và dễ tổn thương, nhưng cũng chính vì thế mà hắn lại muốn bảo vệ cô cả đời

Thật sự lúc đó, cô không xuất hiện thì có lẽ hắn đã bỏ mạng dưới tay lão già kia rồi. Nhưng nếu lúc đó người bị trúng đạn là cô thì hắn chắc chắn sẽ băm nhuyễn tên kia ra từng mảnh chứ đừng nói là ở tù

"Ting" Cửa phòng cấp cứu mở ra

Lưu Ngạo Thiên mặc áo blouse xanh vừa bước ra vừa cời chiếc khẩu trang xuống. Đăng Hàn Mạc và Nguyệt Dao Dao đứng lên ngay

"Bà chủ, bà chủ sao rồi" cô lay lay hai tay của Lưu Ngạo Thiên như mất bình tĩnh, trái với cô Đăng Hàn Mạc chỉ im lặng, có lẽ hắn đang mong chờ tin tốt

"Bà ấy không sao rồi. Viên đạn chưa bị bắn trúng tim, may là đưa đến bệnh viện sớm không mất máu quá nhiều, giờ để bà ấy ngủ một giấc sẽ khỏe thôi"

Lưu Ngạo Thiên nói

"Tạ ơn Chúa" Tim của Nguyệt Dao Dao như muốn rút ra khỏi lồng ngực cô thờ phào

"bây giờ tôi có chút việc, tôi đã sắp xếp phòng hồi sức riêng tốt nhất rồi, hai người cứ tự nhiên" Lưu Ngạo Thiên rời đi ngay

"Cảm ơn cậu" Đăng Hàn Mạc đặt tay lên vai bạn tốt cảm ơn. Trong lòng hắn chắc cũng đã nhẹ đi đôi phần rồi

"Bà chủ, bà mới tỉnh lại ăn chút cháo cho khỏe đi ạ, cháo này là do con nấu đấy" Nguyệt Dao Dao mỉm cười mím từng muỗng cháo cho bà Ái Châu đang ngồi trên giường bệnh

"Rất vừa miệng" Bà Ái Châu ăn từng muỗng cháo, cảm thấy người đã khỏe hơn rất nhiều mỉm cười với cô

"Thật sao ạ" Nguyệt Dao Dao vui vẻ cười nói. Cô rất hiểu cảm giác buồn chán ở bệnh viện nên lúc nào cũng ở bên bà Ái Châu nói chuyện và chăm sóc bà

"Dao Dao thật ngoan, nấu ăn lại khéo hèn gì Hàn Mạc nhà ta không cưng chiều con mới lạ" Bà Ái Châu nổi hứng trêu chọc cô bé này. Không biết tại sao bà lại thấy rất thương cô bé này, lúc nào cũng ngây ngô, ngoan ngoãn và thuần khiết như thế không giống những người đàn bà có thể vì địa vị mà bất chấp leo lên giường của biết bao nhiêu thằng đàn ông đáng tuổi cha chú của mình. Đôi lúc bà đi nhà thờ cũng thường cầu nguyện cho Đăng Hàn Mạc và Nguyệt Dao Dao thành đôi đũa chày, bây giờ thì thành sự thật rồi, thật tốt

Nguyệt Dao Dao bị trêu đùa hết cả mặt xấu hổ, chỉ biết cúi đầu biện hộ

"Nào có chứ, cậu ấy chỉ toàn ức hiếp con" Cô chu đôi môi nhỏ nhắn nói xấu Đăng Hàn Mạc mà đâu ngờ hắn đã đứng dựa cửa từ lúc nào

"Bảo bối?" Đăng Hàn Mạc khẽ cong môi ý bảo hiệu cho cô biết rằng hắn đã đến và nghe hết những gì cô nói, cô nên sẵn sàng tinh thần để bị xử lý thôi,

"Cậu..cậu vừa đến..a em đi mua cho bà ít nước ép" Cô mở tròn mắt ngạc nhiên rồi quay lưng lại nhìn hắn mà mỉm cười hi hi sau đó tìm có chuông đi một phần là cũng muốn để không gian cho hai mẹ con hắn nói chuyện

Sau khi cô rời đi, Đăng Hàn Mạc tiến lại ngồi gần bà Ái Châu, không khí yên lặng vài ba giây

"Mẹ, vất vả cho mẹ rồi" Có lẽ trong suốt 20 năm qua chưa một lần hắn muốn ngồi nói chuyện cùng bà nên bây giờ khó nói cũng là việc bình thường

Bà Ái Châu nhìn người con trai trưởng thành của mình rồi mỉm cười một cách hiền hậu, bà đến tận tuổi này mới nhận được hạnh phúc trọn vẹn

"Không sao, không sao mà" Bà đặt bàn tay lên vai của Đăng Hàn Mạc

"Con xin lỗi, là do con không tốt, Dao Dao đã kể con nghe hết" Đăng Hàn Mạc chập chững, có lẽ nhắc đến chuyện đó hắn thấy có lỗi

Nguyệt Dao Dao kể cho hân nghe hết,lúc đầu hân vẫn ương ngạnh bảo rằng " Nếu bà ta không hôn lão già đó thì làm gì có chuyện đó xảy ra " nhưng cô mỉm cười,ôm hân và giải thích rằng "Đôi khi,muốn giữ một hạnh phúc thì chúng ta phải đánh đổi.Huống hồ chi Đình Dạ Minh cũng đã từng giúp đỡ bà chủ rất nhiều.Em nghĩ cái hôn đó không mang ý nghĩa là tình yêu chỉ đơn thuần là đáp trả "

Đúng, có lẽ cô nói đúng

" Bây giờ, giờ mẹ đã cảm thấy hạnh phúc lắm rồi.Chi cần con chăm sóc tốt cho Dao Dao rồi mau mau có cháu cho ta ẵm là được rồi " Bà Ái Châu cười, Đẳng Hàn Mạc bất giác cũng cười theo

Nhìn Đẳng Hàn Mạc bây giờ cũng chẳng khác hình ảnh lúc còn bé tí tuổi , cùng mẹ đùa vui chẳng phải là một Đẳng Tổng lạnh lùng Có lẽ khi ở bên người mà hân yêu thương lớp vỏ bọc kia sẽ thay đổi. Hân sẽ vui vẻ hơn, bá đạo hơn và cả...Biến Thái hơn:)))

Bạn đang đọc truyện *Cậu Chủ Rất Cần Chiều Em - Tiểu Bảo Bối* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 42

Tối đó Nguyệt Dao Dao quyết định ngủ lại bệnh viện để tiện có thể chăm sóc bà Ái Châu nên cô được sắp xếp một chiếc giường kế bên

Lúc đó đã khuya lắm rồi, đang ngủ thì bỗng cô có cảm giác cơ thể mình bị ai đó sờ soạng. Trong đầu thầm nghĩ, Là biến thái hay ăn trộm sao? Chết rồi, làm sao đây

Quay người sang cô thấy một dáng người cao lớn nằm kế bên, mà tối quá lại không nhìn rõ diện mạo nên định là lên ai ngờ chưa kịp là thì đã bị bịt miệng

" Là tôi " Đẳng Hàn Mạc nói nhỏ vào tai cô rồi từ từ bỏ tay xuống

Nguyệt Dao Dao thở phào, gì chứ đêm khuya mà làm như vậy có khi muốn hù chết người sao? Đúng là biến thái mọi nơi mọi lúc mà

" sao cậu lại ở đây?"Nguyệt Dao Dao nói nhỏ sợ đánh thức bà Ái Châu

" Tôi không được ở đây? " Đẳng Hàn Mạc nhún mày

" Không, ý em là, em tưởng cậu ở công ty " Nguyệt Dao Dao biện hộ ngay, người ta nào có cái ý nghĩ đó chứ,cái tên này lúc nào cũng nghĩ xấu người khác

Nói rồi Đẳng Hàn Mạc xoay người chống tay đè lên trên cô rồi cúi xuống áp lên môi cô một nụ hôn

Cô còn ngạc nhiên chưa phản ứng nhưng sau đó liền chìm đắm vào trong sự triền miên của nụ hôn đó

Môi lưỡi dây dưa lúc lâu, rồi môi của Đẳng Hàn Mạc hôn xuống cổ cô, chiếc giường quá nhỏ cho cả hai người nên làm việc cũng khá khó khăn

"Này..cậu không khéo đánh thức bà chủ " Nguyệt Dao Dao thoát ra cơn mơ hồ nói với hân

Đúng là sợ thật bây giờ, hai chiếc giường chỉ ngăn cách nhau bằng một tấm rèm, bên này chỉ cần có cơn ruồi bay sang cũng nghe thấy chứ nói chi đây con là bệnh viện

"tôi đang thử ức hiếp theo lời em nói đây " Đẳng Hàn Mạc ngẩng đầu lên nhếch môi nói xia xói khiến ai kia cân nín luôn.Cạn, cạn lời

" thế thì để tôi ức hiếp một chút xem sao?" Hân đưa ra cái đề nghị rất quái đản.Cô chỉ biết nhìn hân, đôi mắt mở to tròn không trả lời như kiêu: Không làm có được hay không

" Sao? Hay là em muốn ức hiếp tôi " Hân bắt đầu giờ thói lưu manh trêu chọc cười gian xảo

Cuối cùng dù ngượng lắm cô cũng phải chấp nhận. Đây là bệnh viện, cô không muốn cả đêm mà bị người khác nghe thấy

Cơ thể hân bắt đầu hoạt động, lần nào cũng thế nhưng Nguyệt Dao Dao vẫn không thích ứng nổi, cơ thể nhạy cảm của cô chỉ có thể chiều theo ý của hân,mặc hân khi dễ.Hai tay cô bắt đầu bấu mạnh vào lưng hân, hai thân thể chuyển động nhịp nhàng,nóng rực

"U..a " Cổ họng cô phát ra tiếng kêu mị nhẹ, cô dùng tay bịt miệng lại ngăn cho cái tiếng xấu hổ đấy phát ra

"Bảo bối, em sẽ đánh thức mẹ tôi mất thôi " Đẳng Hàn Mạc cười nhếch môi,hôn vào cổ cô

Mặt dày là có thật các bạn ah, không phải tại hấn bắt cô làm hay sao mà còn dám nói tại cô chứ

Sau trận đó, hấn vẫn không tha cho cô quyết định đề cô xuống

" Cậu..em ngủ được chưa? " Cô gái ngốc người ta đã đề cô như thế là biết sắp đánh trận vài lần nữa rồi còn to tròn mắt hỏi như thế

Hấn lại cong môi cười, cái nụ cười gian xảo là điềm báo của sự biến thái

Hấn cúi xuống hôn vào môi cô, hôn thật lâu, thật sâu khiến cô muốn nghẹt thở rồi cuối cùng chỉnh lại quần áo cho cả hai rồi ôm cô vào lòng mà ngủ. Cô cũng ngơ ngác vài giây quay sang nhìn hấn, hấn nhìn lại cô, đôi mắt giễu cợt

" Sao? Còn muốn nữa?"

Nguyệt Dao Dao lắc đầu lia lịa, chỉ là thấy hơi lạ chứ đâu phải ai cũng có đầu óc đen tối như hấn chứ, cô quay sang rúc vào lòng hấn tìm một tư thế thật thoải mái mà ngủ

Sáng sớm mai, đôi trẻ thức dậy liền hết hồn, bà Ái Châu đã thức dậy từ sớm nhưng hai đứa ôm nhau ngủ

Khỏi phải nói Nguyệt Dao Dao cuống quýt lên đồ mặt thế nào chỉ ước có cái hố chui xuống, đôi mắt cô cứ lờm cái người kia

Trái lại Đằng Hàn Mạc nhà ta vô cùng cảm thấy bình thường còn mặt dày hôn vào má cô chào buổi sáng trước mặt bà chủ

"Hôm qua hai đứa ngủ có ngon không " bà Ái Châu đặt cuốn sách xuống mỉm cười nhìn đôi trẻ đang còn ngơ ngác trên giường, thật ra là chỉ có Dao Dao ngơ ngác thôi

" Dao Dao, để ta xem, tối qua có phải là mất ngủ hay không?" Bà Ái Châu xem qua khuôn mặt như gấu trúc của Dao Dao, đứng rồi còn gì nữa tối qua thức khuya lại còn bị ai kia hành xác nữa không một sao được

"Dạ...đâu..đâu có...con ngủ rất ngon aa" Đằng phải nói dối vậy

"Đứng rồi đó mẹ, mẹ nhìn xem, con đây mới cả đêm không ngủ được, cánh tay còn đau vì bị đè đó " Đằng Hàn Mạc chầm vào hai ba câu làm cho Nguyệt Dao Dao tức đến đỏ cả mặt

Ai làm phiền ai chứ, xuy là ai gây ra vụ hôm qua đây. Biến thái còn là làng sao.

Ai muốn ở công ty có phòng riêng không ngủ, vào bệnh viện leo lên giường của cô, còn làm cô cả đêm mất ngủ, giường thì chật nên cô mới nằm lên tay hấn chứ bộ chứ người ta nào muốn chứ (tg: muốn lắm mà chối ☹)

" cậu...em đi rửa mặt " Nguyệt Dao Dao đứng hòng với người đàn ông bá đạo này liền bỏ vào phòng vệ sinh cá nhân còn Đằng Hàn Mạc thì cười đắc thắng nhìn theo cô

"Con đó, nhẹ nhàng một chút " Đợi cô đi hấn vào trong phòng vệ sinh và Ái Châu mới cười nói với Đằng Hàn Mạc

" con đang nỗ lực giúp mẹ có cháu thôi " hấn cười gian xảo

Trái ngược với hai người bên ngoài, Nguyệt Dao Dao bên trong đang cố rửa mặt thật nhiều, cô hắt nước liên tục vào mặt cho bớt đỏ, lòng thần rủa: Đằng Hàn Mạc cậu là tên Biến Thái!!!

Bạn đang đọc truyện *Cậu Chủ Rất Cần Chiều Em - Tiểu Bảo Bối* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 43

Do là phòng hồi sức VIP, trong bệnh viện này đây là phòng duy nhất chỉ dành cho nhà của Đẳng gia nên được trang bị rất đầy đủ và rộng rãi, có cả bếp nữa nên sáng đó Nguyệt Dao Dao đã quyết định nấu bữa sáng

"ay da " đang cắt miếng thịt thì lỡ cắt vào tay nên cô vội rút tay lại, chết chảy máu rồi

Tiếng la của cô rất nhỏ thế mà người nào đó ở ngoài cũng nghe được mà hối hả chạy vào, đúng là tai thính như... À mà thôi!))

Hấn cầm tay cô lên nhịu mảy, đưa vào nước rửa vết thương rồi lấy băng keo cá nhân dán lại còn cô chỉ nhìn hấn, nờ to mắt mà cười mỉm

" Cười gì " Hấn ngược lên nhìn thấy vẻ mặt vui vẻ của cô liền khó hiểu hỏi

"Dạ, không có gì "Miệng nói thế mà vẫn cười hạnh phúc đây. Tự nhiên cô có cảm giác muốn cả đời này phụ thuộc hẳn ghê

"Đồ ngốc này, đi ra ngoài, để tôi " Hấn dùng tay bẹo cái má hồng phúng phính của cô, bảo cô ra ngoài rồi xắn tay chiếc áo sơ mi trắng lên và làm tiếp công việc của cô

"Ồ, nhưng em vẫn làm được mà " Cô vội nói lại. Làm như người ta bị đứt cả cánh tay vậy ấy

"Tôi chỉ là tiếc phải dùng thêm 9 cái băng keo cá nhân nữa thôi " Hấn vừa làm vừa trêu chọc Nguyệt Dao Dao

Đúng là cô gái hậu đậu, sau này nhất định sẽ không cho cô vào bếp nữa, thật nguy hiểm lại cắt đứt tay. Nghe chưa? Đứt tay chảy máu là rất rất Nguy Hiểm. Có người xót vợ đến mức quan trọng hoá vấn đề lên rồi này

Nguyệt Dao Dao bĩu môi rồi đi ra ngoài, cô cũng muốn thử món mà hấn nấu, xem tài nghệ thế nào chứ. Lại bảo người ta ngốc. Xui chắc là không bằng cô rồi

Đúng 30p sau

Nguyệt Dao Dao tròn to mắt nhìn đĩa thức ăn thơm ngon bắt mắt trên bàn rồi lại nhìn hấn mà không thể tin nổi. Cái này? Hấn nấu sao? Ồi thần linh ơi không thể tin nổi

Đương nhiên, hấn đây là đã từng học nấu ăn khoá chuyên rồi đấy. Lại còn đi khắp nơi thưởng thức nhiều món lạ món ngon trên thế giới. Ba thứ này có nhằm nhò gì với hấn

"Nhìn gì nữa thử đi con " Bà Ái Châu xoa đầu nhắc nhở Nguyệt Dao Dao giúp cô hồi phục lại trạng thái đờ người

Nguyệt Dao Dao tay cầm dao, tay cầm nĩa cắt miếng thịt bít tết trên bàn. Ồ ngon thế, ngon hơn cả cô nấu, không thể tin nổi

Một tay hấn có thể làm được hai món cho bữa sáng sao? Cháo thịt băm rau củ và bít tết trứng ốp la. Đã vậy trang trí lại còn vô cùng bắt mắt và ngon miệng

"Bảo bối, aaaa" Đăng Hàn Mạc ngồi nhìn cô ăn lúc lâu rồi bày đặt há miệng làm nũng đòi cô dứt cho ăn

Huhu trả lại Đăng Hàn Mạc cool ngầu cho tôi. Mắt hình ảnh quá anh ơi

Nguyệt Dao Dao nhìn hấn, gì đây cái người đàn ông này hôm nay còn biết làm điệu bộ dễ thương thật tức cười nha

"Không, không cho cậu đâu " Nguyệt Dao Dao cười rồi kéo đĩa thức ăn lại gần mình. Ai biểu tại cậu nấu ăn ngon quá làm gì, người ta chỉ muốn ăn hết thôi

Cô ăn tiếp, còn hấn thì thấy người ta bơ không cho ăn cứ nghĩ nhầm là hôm nay cô dám trêu chọc hấn nên liền hồi phục lại phong độ thường ngày

"Nếu không cho tôi ăn, thì chắc tôi sẽ nhịn đói đến tối để ăn thứ khác thôi " Nói rồi Đăng Hàn Mạc Mạc cười cong môi mong chờ hành động tiếp theo của cô

Bà Ái Châu ngồi kế bên cũng chỉ biết cười. Đúng là bọn trẻ, khi yêu thì ngay cả bản tính cũng thay đổi

Nguyệt Dao Dao đỏ mặt vì câu nói đầy ẩn ý của hấn. Hấn không thể nạo cho mặt hấn bớt dày lại

Rồi thì sao, chị Dao Dao nhà ta cũng cần răng cũi mặt biết dùng nĩa gắp miếng thịt bỏ đưa lại gần miệng hấn, kiểu như dâng cho vua chúa nên không dám nhìn mặt, thế mà hấn còn không mở miệng

"Không thành tâm gì cả "

Aaa! Thiệt là cái tên này, hấn không thấy là có bà Ái Châu ở đây hay sao mà còn bày đặt những nhẽo nữa. Trời ơi ai đào giúp chị ấy cái hố để chị chui xuống đi

"A..a" Cuối cùng Nguyệt Dao Dao hít một hơi thật sâu rồi ngược mặt lên nhovn cười rồi dứt cho hấn, thế là hấn vui vẻ ăn miếng thịt. Thiệt là khó chiều mà!

"Hàn Mạc, đừng trêu con bé nữa " Bà Ái Châu chứng kiến cảnh ân ái của bọn trẻ lại chỉ biết phì cười, giống như bà với ông Cố Tiếu lúc mới yêu nhau vậy

"Đúng đấy aaaa" Nguyệt Dao Dao ôm tay bà Ái Châu biểu hiện sự đồng tình, vậy là cô có đồng minh rồi

"Mẹ à, không phải là mẹ muốn có cháu ẵm bông sao? "Đăng Hàn Mạc ngồi dựa vào phía sau, hai chân bắt chéo mặt tỏ ra hết sức mờ ám Ý là dù cho chị Dao Dao có thêm đôn mình anh cũng không sợ

Cái gì mà cháu ẵm bông chứ? Nguyệt Dao Dao nghe xong liền không khỏi đỏ mặt, không phải chứ? Họ đang nói gì vậy. Bật mood không nghe thấy giúp tôi

Vài hôm sau thì bà Ái Châu mới được xuất viện, nên sẵn tiện bảo muốn đưa Nguyệt Dao Dao ra ngoài đi mua sắm cho khuây khỏa vì cô và bà ở trong bệnh viện hơn nửa tháng nên cũng thấy trong người rất bức rứt

Người đàn ông nào đó bị cho ra rìa vô cùng không vui. Hắn chờ hai người phụ nữ tới trung tâm thương mại, lúc xuống xe cũng định xuống chung vậy mà bà Ái Châu tuyệt tình nói

"Con đến công ty đi, ta muốn đi chung với Dao Dao thôi mau lên " bà nói rồi hối thúc hắn đi đuổi như đuổi tà

Mặt hắn đen sì như đất nồi

" Là vợ con mà...Mẹ thật phũ " Người ta là không muốn xa vợ nữa bước đó mấy thím. Kiếp sau thì cứ đầu thai làm con sam đi nha

" Mẹ mặc kệ. Đẳng thiếu gia không phải là con lười biếng việc công ty sao?" Bà Ái Châu và Nguyệt Dao Dao nghe xong lời mẹ nheo kia chỉ biết phì cười

Đằng Hàn Mạc nhú mày nhìn cô đang cười vui rồi hắn cũng nhếch môi ý nói là: Em rất vui sao? Được, dám hứa theo mẹ không cho tôi đi chung. Vậy để xem sau tới nay em có còn đi nổi không đây?

Cái nhìn và nụ cười của hắn khiến cô không khỏi rung mình có thể đoán ra mình lại sắp bị hắn xử lí

Và cuối cùng anh Đằng cắn răng đi về công ty

Hôm qua quên up sr ♥□□□

Bạn đang đọc truyện *Cậu Chủ Rất Cần Chiều Em - Tiểu Bảo Bối* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 44

" Chuyện tôi giao cậu làm đến đâu rồi " Đằng Hàn Mạc ngồi xuống bàn làm việc, mặt hắn như đầy sát khí chẳng còn cái đáng vẻ vui tươi như lúc nãy

" Tôi đã làm đúng như lời ngài dặn. Đinh Dạ Minh đã bị giao cho cảnh sát, tạm thời hắn sẽ bị nhốt ở đó chờ ngày ra toà. Còn Tô Nhã Nhã cô ta vẫn chưa biết gì, tôi đã lấy được điện thoại của Đinh Dạ Minh và nhắn tin cho cô ta nên tạm thời cô ta vẫn ngỡ kế hoạch của Đinh Dạ Minh vẫn đang triển tiến tốt " Diệp Hàn báo cáo lại tình hình cho Đằng Hàn Mạc

" Còn gì nữa không?" Đằng Hàn Mạc vẫn cắm cúi vào máy laptop. Có vẻ như mọi thứ luôn đi theo chiều hướng mà hắn sắp đặt. Tất cả bọn chúng rồi phải trả giá

" À.. Trong đoạn hội thoại của Đinh Dạ Minh có nhắc đến Tịch Diệp Thành nên tôi đã đi điều tra rõ " Diệp Hàn đã là trợ lý thân cận của Đằng Hàn Mạc từ khi hắn bước vào Đẳng Thị đến nay, anh cũng là một trong những cánh tay đắc lực hỗ trợ Đằng Hàn Mạc trong Hắc bang làm sao không thể hiểu tính khí và phong cách làm việc của hắn. Vì thế mọi thứ luôn được Diệp Hàn điều tra rất tỉ mỉ và rõ ràng

" Tịch Diệp Thành? " Đằng Hàn Mạc nghe đến cái tên này liền rất không vui nhú mày nhưng hắn cũng thắc mắc. Chẳng lẽ Tô Nhã Nhã và Tịch Diệp Thành đã qua lại việc gì sao

Còn nhớ từ sau lần tên đó bắt cóc Nguyệt Dao Dao, nghe nói sau đó Hà Mỹ Ly biết chuyện đã cãi vã với trên đó rất nhiều dẫn đến cả hai ly hôn, Tịch Phu Nhân vì quá tức giận mà đã lâm bệnh. Chuyện này được cả giới truyền thông săn đón rầm rộ. Sau đó cổ phiếu của Hà Gia và Tịch Gia đều bị giảm trầm trọng, gần đây cả hai tập đoàn vừa mới lấy lại phong độ. Tịch Diệp Thành nghe nói chú tâm vào công việc hơn rồi. Tất cả mọi chuyện từ việc Hà Mỹ Ly biết rồi việc giới truyền thông săn đón nồng nhiệt đều do Đằng Hàn Mạc sắp xếp, coi như là cảnh cáo nhưng hắn cũng không phải là tuyệt tình đến mức giết chết không tha. Nếu hắn đã thắng tay thì cả hai cái tập đoàn đó sẽ được thu mua bằng giá của Đồng phế vụn

" Đây là đoạn tin nhắn của Tịch Diệp Thành và Tô Nhã Nhã " Diệp Hàn nói rồi đưa một chiếc điện thoại đặt lên bàn của Đằng Hàn Mạc

Nội dung của đoạn tin nhắn như sau:

- Tô Nhã Nhã: sao rồi? Anh đã bắt được Nguyệt Dao Dao chưa?

- Tịch Diệp Thành: Rồi cô ấy đang ngủ

- Tô Nhã Nhã: Anh đã làm việc đó chưa?

- Tịch Diệp Thành: Nhưng người hầu nói cô ấy đang đến kì, không không làm chuyện đó được

- Tô Nhã Nhã: Không phải anh yêu cô ta sao? Làm đi, đến kì không ảnh hưởng đâu. Anh có được cô ta rồi thì lợi dụng cô ta để đánh gục Đặng Thị thời

- Tịch Diệp Thành: Nhưng...

- Tô Nhã Nhã: Tôi cũng là con gái mà. Yên tâm. Anh mà bỏ qua là mất cơ hội đó. Nhớ chụp vài tấm hình nữa

.....1 tiếng sau.....

- Tô Nhã Nhã: mọi chuyện ổn chứ?

- Đặng Hàn Mạc: Sắp thành công thì Đặng Hàn Mạc tới cướp người đi mất rồi

Đọc đến đây Đặng Hàn Mạc mở to mắt nhủ mày tức giận, không tránh khỏi chửi thề: "Mẹ kiếp "

Tô Nhã Nhã biết phụ nữ đến tháng không thể làm cái chuyện nam nữ đó nhưng lại cố tình thúc đẩy Tịch Diệp Thành làm, may mắn là hắn tới đúng lúc nếu không thì mọi chuyện đã tang hoang rồi. Lại còn muốn chụp hình để uy hiếp hắn, muốn làm cho Đặng Thị sụp đổ sao? Chỉ nghĩ tới việc Tịch Diệp Thành muốn gây tổn thương phụ nữ của hắn là hắn đã phát điên lên rồi

Mặt Đặng Hàn Mạc trở nên vô cùng sắc, sát khí trong người hắn tỏa ra khiến mọi người xung quanh cũng cảm thấy phát sợ. Nhân viên trong công ty đều là những người có tài được tuyển chọn rất nghiêm ngặt. Vì Đặng Hàn Mạc không muốn nuôi những kẻ bất tài nên tất cả nhân viên trong công ty đều rất nghiêm túc thể mà vẫn mấy lần bị sát khí của Đặng tổng dọa xém rớt tim

Diệp Hàn cũng cảm nhận được điều đó. Chưa bao giờ anh ta thấy Đặng Hàn Mạc lại trở nên tức giận như thế

Đặng Hàn Mạc cứ nhiên bước vào chiếc BMW đã đậu sẵn của mình

" Việc này cậu phải sắp xếp cho thật kĩ vào " Nói rồi chiếc xe của hắn nhanh chóng rời đi, đôi mắt vẫn còn chứa sự tức giận

"Ting "

Hắn cầm điện thoại lên

" Cậu ơi! Hôm nay mấy giờ cậu về? " Nguyệt Dao Dao đang ngồi ở một quán cafe ngay trong trung tâm mua sắm nhắn tin cho hắn trong lúc chờ và Ái Châu đi vệ sinh

" Tôi sẽ cố về sớm "Đặng Hàn Mạc vội nhắn lại ngay

Hai mày hắn cũng giãn ra, môi mông khẽ mỉm cười.Đừng, chỉ cần là cô thì dù hắn có đang khó chịu hay tức giận bao nhiêu là có thể xoa dịu hết. Cô vẫn là nhất rồi!

"Vâng..." Nguyệt Dao Dao trả lời lại.Đúng là con ngoan trò giỏi nếu là tác giả thì đã seen cmnr

Đặng Hàn Mạc muốn nghe giọng cô gái nhỏ của mình nên liền bấm gọi

"Thế nào? Em sắp về chưa?Tôi đón " Hắn hỏi .Tính ra là cả hai người đã đi được 3 tiếng đồng hồ rồi.Hai vị Đấng phu nhân này muốn gom hết đồ trong khu mua sắm đó về hay sao.Không phải là sợ tiếc tiền mà là sợ sai không hết thời

" Bà chủ bảo là đi mua đồ chút nữa, bà bảo mua đồ xong muốn đi dạo với em một chút nên đã dặn người đến đón rồi " Thấy hắn gọi Nguyệt Dao Dao có chút phản ứng chậm

" Ừm, vậy đi cẩn thận,bảo bối " Thiệt là lúc nào trong mắt hắn Nguyệt Dao Dao vẫn là hình ảnh của Đức trẻ lên 3 ấy.Lúc nào cũng dặnngoan nhé, cẩn thận,không được chạy lung tung....Người ta là chăm vợ như chăm em bé vậy

"Vâng,thế em đi với bà tiếp đây,tạm biệt aa" Nguyệt Dao Dao thấy và Ái Châu bước ra nên liền phải cúp máy

" Sao rồi con? Đặng Hàn Mạc nó về sớm hay về trễ " Có vẻ bà thấy cô bé cúp máy nên đoán biết cô vừa nói chuyện với cậu con trai của mình xong liền tò mò hỏi việc mà mình đã dặn cô

" Dạ cậu nói sẽ cố về sớm " Nguyệt Dao Dao thật thà trả lời, cô cũng hơi thắc mắc tại sao bà chút lại nhờ cô hỏi chuyện này

" Tốt quá " bà Ái Châu nói nhỏ,khuôn mặt có vẻ rất vui

" Sao lại tốt ạ? " Nguyệt Dao Dao thấy bà chủ nói thế có phần hơi ngu ngơ. Việc Đặng Hàn Mạc về sớm hay về trễ thì có vấn đề gì sao ta?

"À không có gì đâu, chúng ta tới cửa hàng nội y đi " Nói rồi và Ái Châu vui vẻ kéo tay cô đi

Bạn đang đọc truyện *Cậu Chủ Rất Cưng Chiều Em - Tiểu Bảo Bối* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Chương 45

"Bộ này thì sao nhĩ" bà Ái Châu cầm lên một bộ đồ lót màu hồng có ren hoa đen trắng nhìn rất nóng bỏng

Nguyệt Dao Áo hít cần nhìn bộ đồ thôi đã thấy rất kì hoặc rồi.Cô đỏ hết cả mặt,lắc đầu lia lịa

"A Đàng phu nhân thật có mắt nhìn, bộ nội y này đang là đồ hot đấy a, nếu mặc thêm với cái này sẽ rất đẹp" cô nhân viên cười thân thiện đề tư vấn, rồi lấy ra một chiếc đầm dây màu hồng nhạt hơn gần ngang đùi

Bà Ái Châu nhìn xem qua một hồi rồi bảo cô vào thử, Nguyệt Dao Dao lúc đầu từ chối nhưng bà Ái Châu cứ đẩy cô vào phòng thay đồ

"Wow nhìn rất gọi cảm" bà Ái Châu nhìn Nguyệt Dao Dao đang ngại ngùng bước ra liền thốt lên khen ngợi

Còn cô thì cứ ngại ngại,cúi đầu xuống.Cô thấy bộ này có hơi thiếu vải,thiệt là mắc cỡ.Tuy Nguyệt Dao Dai lúc nào ở nhà cũng mặc đồ bộ hay pijama nhìn rất kín đáo và trẻ con nhưng cơ thể của cô cũng rất có nét nha,vòng nào ra vòng nấy đó

"Rất đẹp đó a, Đàng phu nhân bên tôi còn có rất nhiều mẫu mới, không biết phu nhân có muốn xem qua không" Cô mặc đẹp đến mức,người nhân viên nữ này cũng thấy đẹp.Cơ thể cô gái này tuy không nổi bật như đôi chân dài hay cơ thể nóng bỏng nhưng lại rất đầy đặn với làn da trắng hồng.Nhìn rất cân đối

Nguyệt Dao Dao chỉ đứng đơ ra đó vài giây rồi lần lượt vào thay lại bộ đồ đơn giản của mình

Bà Ái Châu mua đến tận 3 bộ nội y cho cô, trước khi về đến nhà và còn dặn tối nay cô phải mặc đồ này để ngủ.

Nguyệt Dao Dao chỉ biết ngu ngơ ra đó mà thắc mắc:Tại sao phải lại phải mua mấy bộ đồ thiếu vải này? Tại sao bà chủ lại phải bắt cô mặc đồ ngủ chứ?

còn ghé qua phòng kiểm tra coi cô có mặc không.Lại lên khoá cái tủ quần áo của cô để cô không thể lên thay bộ đồ dễ thương của mình

Thật là aaaaa.Cô không muốn,không thích đâu aaaa

Sự cố gắng về sớm của Đàng Hàn Mạc là 12h đêm đó mấy bạn à

Hắn bước toan bước vào phòng của mình thì nghĩ lại muốn qua xem cô gái nhỏ kia đã ngủ hay chưa

Hắn bước từ từ vào phòng cô rồi đến bên giường,thì ra là đã ngủ khò khò rồi sao

"Này bảo bối, già vờ tốt đấy" hắn nhẹ nhàng cúi người nói nhẹ vào tai của cô rồi mỉm cười

Thật ra lúc hắn về đã thấy bóng cô lấp ló ngoài cửa phòng, có lẽ là đợi hắn về xong thành ra lại vờ ngủ sao?

"Hi hi,... cậu đã về" Cô mở mắt ra vờ vờ cười hai tay nắm chặt lấy cái mền để che hết thân của mình như sợ ai lấy cái mền đó đi vậy

Đàng Hàn Mạc chú ý cô này giờ, rõ ràng trong phòng đang nóng thế này lại đi trùm mền sao?Thật đáng ngờ

"Em đang giấu tôi gì sao?"Hắn nhướn mày đưa mặt lại gần cô

Còn cô nằm đó chỉ biết lắc đầu lia lịa kéo mền che hết mặt chỉ để lộ đôi mắt long lanh mở to nhìn hắn.Bởi giờ đây trên người cô đang mặc bộ đồ cực thiếu vải,hắn mà nhìn thấy có phải là cô tự dần thân vào đường chết không

"Được,để xem" môi mỏng khẽ cong lên rồi hắn cúi đầu xuống hôn cô

Lưỡi của hắn bắt đầu tách môi nhỏ của cô ra. Cô bị nộ hôn của hắn làm mê mẩn, cuốn vào mà quên mất việc bảo vệ bản thân

Môi lưỡi day dưa lúc lâu, hắn dần trả cho cô ít không khí.Cô vẫn vậy, vẫn như lần đầu,cái hôn vô cùng vụng về chỉ biết lẳng lặng để người khác ức hiếp

Cô không chút phòng thủ,vẫn còn thờ sau nộ hôn dài miên man kia thì hắn đã tranh thủ kéo bức vớ sang một bên

Lúc đó cô mới giật mình, đỏ hết cả mặt ngại ngùng che đi phần ngực của mình, cái đầm ngủ này thiết kế cũng quá hở đi chứ,lại mong đến nỗi những hoa văn của nội y bên trong đều thấy được

Hắn nhìn cô rồi có vẻ hơi bất ngờ đôi chút. Thường ngày toàn mặc màu hồng có nơ dễ thương hôm nay lại...

"Mặc thế này, chờ tôi về rồi câu dẫn sao?" Nghĩ thế nhưng hắn vẫn cúi đầu xuống trêu chọc cô.

"Nào có chứ,tại bà mua cho em rồi bắt em mặc chứ bộ "Cô nghe người ta vu oan,liền chu cái môi nhỏ cãi lại.Làm như cô muốn mặc mấy cái đồ có mặc cũng như không mặc thế này quá

"Thế tại sao em không thay đồ,nhất định là có ý câu dẫn mà "Hắn nhíu mày trên môi vẫn nở nụ cười gian xảo tiếp tục việc trêu chọc cô

"Cậu xem,bà khoá cửa tủ quần áo em rồi làm sao mà thay, vậy..cậu mở tủ cho em đi thay đồ đi aaaa" Nguyệt Dao Dao đứng phắt dậy đi xuống giường chỉ vào cái ổ khoá tủ không màng đến thân thể đang mặc đồ gì nữa, rồi cô quay sang định năn nỉ hắn giúp đỡ

Ai ngờ hắn vòng tay qua eo cô,kéo cô sát lại gần,nhếch môi mà hứng thú nói

"Vậy thì uống quá, để tôi đáp trả tấm chân tình của em " Nói rồi hắn ngang nhiên đè cô áp vào tủ quần áo rồi dùng môi khổng chế cô bằng một nụ hôn tràn miên

Nói thật, cô đúng là tiểu bạch thốt ngực ngéch bị dụ vào hàng số mà lại nhờ sói giúp mình thoát ra ngoài.Làm sao có thể?

Cả đêm đó, hắn mạnh mẽ, ép cô lần này đến lần khác,mỗi lần đều có cảm giác công lực của hắn không hề giảm sút vậy mà cô đã nằm sùi lơ trên giường

Lúc đang cao trào,hắn còn bảo cô gọi tên mình thật nhiều,nghe như thể thỏa mãn lắm dặn cô đủ điều

"Sau này gọi tôi là Hàn,em có thấy mấy nữ nhân khác đều gọi ngọt thế không?" Hắn hôn vào vành tai đỏ ửng của cô,rồi lại hôn đến cổ đánh dấu chút chủ quyền

"Hử.. thế cậu.. đi mà theo mấy nữ nhân ấy " Cô trẻ môi giận dỗi nói,hành khổ người ta ra nông nỗi này lại còn dám đi so bì với bao phụ nữ ngoài kia sao.Đáng ghét!

"Tiếc là tôi có nữ nhân là em rồi.Nào nào đừng giận nữa, để tôi bù đắp cho em " Nói rồi nam nhân biến thái như hắn lại đè lên người cô mà hành xử theo kiểu "bù đắp ".Đúng là mưu mô, không hiểu tại sao cái đầu của hắn lại có nhiều chiêu trò để bẫy cô đến thế

"Sau này không cho em mặc nữa... à không,khi nào tôi ở nhà thì cho phép " Hắn ôm cô vào lòng rồi đùa cợt nói

Cô vì mệt quá chỉ có thể ưm một tiếng rồi rúc vào lòng hắn ngủ ngon

Khỏi phải nói sau đen hôm đó cô mới biết mục đích bà Ái Châu mua mấy bộ đồ đó cho cô làm gì.Phải nói là uất ức cực kỳ kiểu như một mình cô phải đầu lại hai người ấy

Au vào học r mấy bạn ☐ cấp 3 cực quá đi ☐bạn bịu học thêm nữa nên chap mới sẽ ra hơi lâu nha ☐nhưng au sẽ cố gắng nha ☒ yêu nhiều ☐❤️ ☐

Bạn đang đọc truyện *Cậu Chủ Rất Cưng Chiều Em - Tiểu Bảo Bối* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 46

"Bảo bối, chúng ta đi du lịch " Đăng Hàn Mặc ôm cô sát lại gần mình, tay chơi đùa vuốt tóc cô

" Thật sao aaa" Nguyệt Dao Dao đang nằm chơi điện thoại trong lòng của ai đó,tư thế cực kì thoải mái nha, còn có mùi hương bạc Hà nhẹ quen thuộc, điện thoại cũng là của ai kia.Hảo, cô rất thích

Nghe hắn nói xong mắt cô sáng rỡ liền.Nói thật phải đi chơi cho khuấy khoả nhưng nếu mà đi chơi lại bị hắn dụ ăn thịt nữa thì làm sao vui nổi chứ,nhưng cô ở nhà rất chán,muốn đi đâu đó đôi khi

Trong đầu Nguyệt Dao Dao lúc này có hai luồng suy nghĩ trái chiều.Cô cứ phân vân mãi mới tìm ra một viện pháp cực kì an toàn luôn

"Sao? Có thích không?" Đăng Hàn Mặc thấy vẻ mặt suy tư toán tính của cô cũng đoán biết nỗi sợ là gì.Nhưng hắn không quan tâm,tại sao à? Nghĩa vụ của hắn là ức hiếp cô mà.À đùa thôi phải gọi là che chở,"yêu thương "

" Rất thích aaa...Nhưng mà em có thể rù Hà Mỹ Hoa và chị Nhiên Nhu đi không " Hí hí cô thật là Thoòng mình Mặc.Chỉ cần có thêm hai người con gái là họ đã có thể bảo vệ cô rồi

Đằng Hàn Mạc nhíu mày,rồi sau đó cũng gật đầu đồng ý nhưng cô nghĩ có vẻ hần giận, tuy đồng ý nhưng cô đoán là hần muốn đi riêng với cô mà cô đang rất muốn gặp Hà Mỹ Hoa lâu rồi vẫn chưa thấy bạn tốt,với lại chị Nhiên Nhu nữa,chưa có dịp cảm ơn chị ấy Cảm thấy thật có lỗi, đáng lẽ ra cô nên dành thời gian nhiều ở bên cạnh hần hơn so..

Thấy hần không ổn mình nữa mà chỉ nằm đó,về mặt khó chịu nên cô đành dùng cái miệng dẻo của mình để thuyết phục hần

" ông xã...Đang giận sao " Nguyệt Dao Dao ôm cổ hần nói ngọt sớt.Thực sự thì ai muốn gọi như thế mà tại vì có người nào đó bảo nếu cô mà còn gọi hần là "cậu " thì tôi nào hần cũng xử lí cô, í a với lại cô cũng đang muốn lấy lòng hần mà

Đằng Hàn Mạc vẫn không nói gì nhưng trong lòng rất vui vẻ.Mèo nhỏ này hôm nay đã biết lấy lòng người khác rồi sao.Hào, tiếp thu rất nhanh.Hần thích

"Thế thì? Em tính thế này có được không.Chúng ta sẽ đi chơi chung với họ sau đó thì ông xã với em đi du lịch một nơi khác nữa "

Nghe ý kiến không tồi nhưng Đằng Hàn Mạc vẫn còn muốn xem cô năn nỉ nên hần vẫn vờ không quan tâm

Thiệt là tức chết!Cô đã hạ giọng như thế lại còn làm giá.Thiệt là muốn băm chết mà nghĩ như thế nhưng lời nói ra lại khác

" Ông xã...đừng giận nữa.nha nha " Cô mở tròn đôi mắt nhìn hần kiểu năn nỉ rồi vùi đầu vào ngực hần

Hần lại thua cái vẻ mặt và hàng động đáng yêu của cô nên cuối cùng cũng mỉm cười ôm cô vào lòng

" Được, tôi đồng ý với em,đừng rợn nữa "

"Àn,ông xã thật tốt " Cô vui vẻ ôm hần rồi mỉm cười.Nói ra người đàn ông này cũng đâu đáng ghét lắm đâu

Việc đi chơi Nguyệt Dao Dao đã nói với Hà Mỹ Hoa và Nhiên Như, cả hai người đều đồng ý

Đến ngày đi chơi, tất cả mọi người đều tập trung ở Đằng Gia từ sớm, vì mọi người đều đi chung một xe do Đằng Hàn Mạc chuẩn bị nên Nhiên Nhu và Hà Mỹ Hoa cùng Nguyệt Dao Dao liền túm tụm lại chuẩn bị đồ rồi ngồi tám chuyện sáng sớm, đến lúc ba cô gái dung dăng vui vẻ đi xuống thì đã thấy ba người đàn ông kia đã đứng chờ sẵn

Nguyệt Dao Dao mỉm cười chạy lại ôm cánh tay của Đằng Hàn Mạc như bình thường còn hai cô gái kia thì hết sức nhác nhiên nên liền trở mặt đồng thanh nói:

" Tại sao anh lại ở đây?"

Đúng là rất đồng đều nha.Có lẽ hai nàng này cố tình giấu điểm để nhét hai trên đàn ông của mình ở nhà nhưng không được rồi

" Em định giấu anh ở nhà sao? Không dễ đâu " Quan Hạo Vương bước lại ôm laays eo của Hà Mỹ Hoa khuôn mặt biến thái đầy ẩn ý nhắc nhở: Em chết chắc rồi Hà tiểu thư, đợi khi nào nhận phòng đi rồi biết tay anh

Hà Mỹ Hoa cạn cmm lời

" Aizya tôi cũng chỉ là sợ Nhiên Nhu tiểu thư đây lại cảm thấy buồn khi thiếu tôi ấy " Lưu Ngạo Thiên cũng không kém phần mặt dày tiến lại gần Nhiên Nhu đưa hai tay ra sau lưng nói bằng quơ

" ai cần anh chứ, đồ mặt dày.Không có anh thì vui hơn " Nhiên Nhu chửi một chập vào mặt cái tên biến thái trước mặt.Không hiểu tại sao cái tên này lại có thể trở thành người yêu mình nữa. Vừa nhây,vừa lầy, vừa thô bạo,mặt dày nữa,aaaaa

"Thôi nào, chúng ta lên xe thôi.Càng đông càng vui mà " Nguyệt Dao Dao thấy tình hình căng thẳng quá nên liền lại khoác tay bạn tốt và Nhiên Như cười khuấy rồi kéo cả hai bọn họ lên xe

Lần này là chuyến đi đến Khu nghỉ dưỡng Anantara Mũi Né, Phan Thiết nên Đằng Hàn Mạc chơi lớn, dùng chiếc mortor-home của mình để đưa tất cả đi.Sang sảnh vì các mẹ à!

Nói thật ba cô gái của chúng ta bước lên xe cũng phải ngã ngựa, đầu đích thị là cái nhà di động. Hà Mỹ Hoa đã từng nghe qua chiếc xe này tới giá 2 triệu bảng Anh còn là phiên bản giới hạnh bán tại Dubai nữa

Chuyến đi bắt đầu rất vui, 3 người đàn ông kia thì ngồi ở quầy bar nhâm nhi chút rượu, còn ba cô gái của chúng ta thì vừa xem tivi vừa ăn bánh snack,đến khi chơi chán rồi lại chạy lên sân thượng của chiếc xe hóng gió

Gần xế chiều

"Được rồi, dự tính là sáng mai chúng ta sẽ đến nơi ,vậy ai sẽ nấu bữa tối " Hà Mỹ Hoa đứng lên chống giọng nói

"Để tớ làm cho " Nguyệt Dao Dao giơ tay xung phong

"Tôi không đồng ý" Cô vừa nói xong thì người đàn ông kế bên đã phản bác ôm eo với lại. Thiết là đau cái vụ bị đứt tay thì hấn lại chăm cô cẩn thận hơn ấy

"Aaa Đàng ca..sao vậy được. Vậy để tôi nấu" Đúng là ngán ngẩm cái ông này ghê, sao giữ vợ thế. Cuối cùng Hà Mỹ Hoa cũng phong

"Không..không..anh lạy em, lại đây bà xã mau ngồi đi" Lần này quyền phản bác lại thuộc về Quan Hạo Vương, nghe bà xã của mình cũng phong anh không khỏi rùng mình đứng hấn dậy ôm bà xã mình ngồi xuống. Nhớ lần trước cô gái này cũng tập tành nấu ăn, thế là anh bị tãi tháo rượt 3 ngày:))

"Vậy Nhiên Như nấu đi" Hà Mỹ Hoa bị phản đối cũng hết sức bức mình nhưng theo lí trí của bao tử khuyên cô phải chọn 1 người nấu đồ ăn thôi. Đói quá

Nhiên Như không nói gì chỉ mỉm cười gật đầu, định đứng lên xuống bếp thì Lư Ngạo Thiên giữa lại

"Bây giờ là 5h chiều nếu để cô ấy nấu thì khoảng 11h30 tối chúng ta sẽ được ăn" Lư Ngạo Thiên phân tích rõ ràng khiến Nhiên Như muốn bay vào đánh hấn một trận

Thật đúng, việc gì mà Nhiên Như chưa làm nếu cô thử thì cũng không tệ nhưng mà tính tỉ mỉ thái quá nên làm cực kì lâu

Cãi qua cãi lại rốt cuộc đối quá không chịu nổi, ba cô nàng đẩy ba tên đàn ông làm đồ ăn cho phụ nữ của mình

Cuộc thi bắt đầu!!!

Xin lỗi mấy bạn vì chap mới ra hơi lâu. Do mấy bữa nay au đi học nhiều quá với lại hôm nay gia đình au có chuyện buồn nên mấy bạn thông cảm nha. Yêu thương. ♥ □

Bạn đang đọc truyện *Cậu Chủ Rất Cưng Chiều Em - Tiểu Bảo Bối* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 47

"không phải chứ, tại sao lại là mì gói?" Hà Mỹ Hoa nhìn những bát mì đang nghỉ ngơi trên bàn, liền tỏ vẻ chán nản ngay

"Nào nào, có món ăn là được rồi" Quan Hạo Vương ôm vai bà xã của mình kéo lại chiếc bàn ăn

Nguyệt Dao Dao cũng định ngồi xuống bàn, vậy thức ăn của cô đâu? Còn Đàng Hàn Mặc nữa, chỉ là nấu mì gói sao lại lâu thế?

Bụng cô vừa đúng lúc đánh trống thì hấn mới ôm hai bát mì ra

Cô hớn hờ định bụng muốn ăn ngay thế mà người đàn ông kia đi ngang qua

"Dao Dao, em đi theo tôi" Rồi đem hai bát mì kia đi lên phòng khách

Cô cũng thiết là không hiểu, tại sao phải ăn trên phòng khách, ăn chung vẫn là vui hơn mà. Vừa bức, vừa tức là thế nhưng đến lúc mở nắp của bát ra thì mới biết đó không phải là mì.

Bát của cô có cơm, có cả trứng chiên và thịt. Còn bát của hấn là mì gói và hành:)) ở đây có sự chênh lệch nhẹ chẳng

Cô ngơ ngác nhìn hấn lúc lâu. Gì đây? Là hấn làm sao?

"Nhìn gì? Tôi thơm ngon lắm sao..hay là..em muốn ăn tôi hơn" Đàng Hàn Mặc thấy cô gái ngày ngày ngốc ngác nhiên liền nhắc nhở còn kèm thêm ý trêu chọc. Cô gái này lúc nào cũng vậy, lúc nào cũng ngốc ngác ngày ngốc đến buồn cười

"Nào có, em ăn ngay, cảm ơn ông xã" Cô nghe tới lời của hấn thì đã nổi hết da gà. Hấn nghĩ hấn ngon? Cô đây không thèm

Thế là Nguyệt Dao Dao ăn hết cả bát cơm. Tuy cô cũng cảm thấy hơi có lỗi với mọi người nhưng mà là tại vì hấn nhất quyết không cho cô ăn mì chỉ với một lí do: Không đủ dinh dưỡng suy ra không có sức suy ra chúng ta sẽ không hoạt động bền bỉ. Cái trên biến thái này aaa

"Thế tại sao ông xã lại ăn, thật đáng ghét" cô chứ chu cái môi cãi lại. Hấn là muốn nhường hết thức ăn dinh dưỡng để biến cô thành heo sao

"sức khỏe tôi rất tốt. Còn em kết thúc một hiệp đã không đủ sức, hiểu chưa? bà xã ngốc" Hấn cong môi ngang nhiên nói mà không chú ý đến ai kia đang giận đỏ hết cả mặt

Cô đứng là cạn lời, không thể nào đòi co với cái tên mặt dày, biến thái này được. Ngang ngược quá!

Sáng hôm sau thì xe mới tới nơi, cả sáu người đều tranh thủ đến nhà hàng ăn sáng trước khi nhận phòng

Nói thật những món ăn ở đây khá mắc nhưng mà đi ăn với cái con người biết cách tiêu tiền như Đằng Hàn Mạc hình như Nguyệt Dao Dao cũng không còn sốc nữa rồi

"Dạ vâng, vậy các vị muốn đặt mô hình phòng như thế nào ạ 6 phòng đơn hay 3 phòng đôi ạ " Cô tiếp tân ân cần hỏi ý khách hàng Cô ta làm sao mà không biết chứ. Hôm qua ông chủ của resort này đã họp bàn tất cả nhân viên là ngày mai có khách VIP đến, phải thật cẩn thận,

Mà cả ba đại Mỹ nam này cũng thật là đẹp quá đi, khiến cô tiếp tân không thể rời mắt. Cơ mà ba cô gái kia cũng rất xinh đẹp làm sao độ lại nổi

"Đương nhiên là 3 phòng đôi " Quan Hạo vương ngang nhiên nói, trên môi còn nở một nụ cười

"Tôi đồng tình " Đằng Hàn Mạc và Lưu Ngạo Thiên đồng thanh

Có lẽ ba người đàn ông này đang mưu tính thứ gì đó, nhìn nét mặt cứ nham nhảm na ná nhau. Thật là làm cho người khác rùng mình!

"Phản đối " Nhiên Nhu và Hà Mỹ Hoa cũng đồng thanh. Còn Nguyệt Dao Dao chỉ im lặng, cô liếc đôi mắt sang người đàn ông kế bên mình

Hắn biết chứ. Cô vừa là đồng tình trong lòng nhưng không nói lại sợ hắn trừng phạt. Đôi mắt nói lên tất cả

"nào các cô gái, bây giờ là giây phút chúng ta đưa ra quyết định của đời mình" Hà Mỹ Hoa khác vai Nguyệt Dao Dao và Nhiên Nhu đi ra một góc khác để bàn bạc nhỏ

"vậy chúng ta chọn 6 phòng đơn đi, không ai phản đối " Nguyệt Dao Dao đưa ra ý kiến

"Không được, cậu ngốc ghê, cậu nghĩ đêm khuya ông xã của cậu không mò qua phòng cậu à? " Hà Mỹ Hoa phản bác, kí đầu cô bạn tốt ngốc nhếch của mình

Đúng, nhờ đêm khuya lại bò qua thì có phải sáng sớm mai không thể đi chơi sao

"Chỉ nghĩ thế này, mình thuê hai phòng. Cho 3 người đó ở riêng chúng ta ở riêng " Nhiên Nhu mình nghĩ ra một ý vô cùng xuất sắc mà khiến cả hai cô gái còn lại cũng ngay lập tức đồng ý

"Tụi em quyết định rồi, chúng ta thuê 2 phòng đi. 3 đứa em sẽ ngủ chung " Hà Mỹ Hoa nói như đinh đóng cột. Cô bạn không sợ trời không sợ đất như Hà Mỹ Hoa mà lại có ngày phải bày mưu tính kế để trốn tránh miệng số của Quan Hạo Vương. Khâm phục, khâm phục

"bên resort chúng tôi còn có một khu biệt thự gần biển, nó gồm có 3 tầng và 3 phòng rất rộng rãi không biết các vị có muốn đặt không ạ " Cô tiếp tân tư vấn thêm

Nghe thấy thế ba cô gái đều rất thích. Nhà hướng ra biển, thoải mái tiện lợi thì còn gì bằng chứ. Cứ đến đó, rồi chia phòng ra cũng được mà

"Quyết định thế đi " Ba cô gái đồng thanh đáp rồi vui vẻ lấy chìa khóa mà cô tiếp tân đưa, bỏ một mạch đi nhận phòng để lại ba người đàn ông kia chỉ biết cười khổ

Tiền chi trả cho chuyến đi là do các anh chi trả vậy mà đều là do các cô quyết định. Không sao các anh đều có cách của mình mà

"Các cậu có nghĩ giống tôi không " Lưu Ngạo Thiên cười gian xảo

"Cậu nghĩ xem " Đằng Hàn Mạc nhìn qua bạn tốt cong môi, nhún mày

"Vậy cứ quyết thế đi " Quan Hạo Vương cũng đứng đó góp ý kiến

Nói rồi cả ba người đàn ông mới rời đi để lại sự tiếc nuối trong mắt của cô tiếp tân

Thiệt là bá phúc, một đoạn hội thoại của ba anh chỉ có ngắn như thế, vậy mà hiểu ta nhau quá

Đương nhiên, ba tên sói biến thái nham hiểm này có cùng chung một mục đích mà: Ăn thịt thỏ trắng

Bạn đang đọc truyện *Cậu Chủ Rất Cưng Chiều Em - Tiểu Bảo Bối* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 48

Căn nhà này đúng là rất đẹp aaa

Có 3 tầng và một sân thượng, tầng hai gồm có 4 phòng ngủ rất rộng, tầng 3 thì có lẽ là nơi đọc sách giải trí. Mỗi tầng nhìn ra đều có thể thấy biển, rất đẹp

Ba cô gái vừa bước vào phòng

"Wow thật đẹp nha" Hà Mỹ Hoa và Nguyệt Dao Dao vén bức màn ra để được nhìn thấy cảnh biển ngoài kia rồi lại trầm trồ khen ngợi, có lẽ hai cô gái này rất thích

Chỉ có Nhiên Nhu là điềm tĩnh bước vào, không chút ngạc nhiên. Cô chỉ mỉm cười khi thấy không gian vừa ý và thoải mái

Tối hôm đó

"Đi ngủ thôi, trễ rồi" Quan Hạo Vương nhắc nhở tất cả mọi người đã là 11h30 rồi. Thiệt ra là anh ta nôn nóng "hoạt động" đó chứ ai ngờ liền sau đó đã bị Hà Mỹ Hoa dập tắt

"Đi nào, tối nay chúng em sẽ tâm sự" Hà Mỹ Hoa đứng phắt dậy kéo theo Nhiên Nhu và Nguyệt Dao Dao lao vào căn phòng

Nhiên Nhu đồng ý nhiệt tình, cô cũng hùng hổ chạy vào trong chỉ có Nguyệt Dao Dao đồng tình trong lòng cũng vui vẻ khi bị Hà Mỹ Hoa kéo theo

"Ồ còn bọn tôi" Lưu Ngạo Thiên thấy bị cướp người, liền không cam tâm, khó chịu phản bác. Nhiên Nhu là của anh cơ mà

"Các anh về phòng ngủ chung đi" Nhiên Nhu tay chống hông cười tươi thách thức rồi dùng tay đóng cửa phòng lại

Các cô gái vào phòng chỉ để lại sự yên tĩnh cho ba người đàn ông đang có nỗi khó chịu trong người

"Về phòng ngủ thôi" Đặng Hằng Mạc gấp chiếc laptop của mình lại rồi đứng dậy bước về phòng,

Hai người đàn ông kia cũng lễ bước về phòng

12h đêm

Đặng Hằng Mạc bước ra từ căn phòng của mình một cách uể oải

"Cậu cũng không ngủ được sao" Lưu Ngạo Thiên cũng cùng lúc từ phòng kế bên bước ra, vỗ vai bạn tốt

"Đúng là không có bà xã cảm giác thật khó chịu" Quan Hạo Vương không biết từ bao giờ đã nằm trên chiếc ghế sofa ôm gối ôm, nói thều thào

Cả ba người đàn ông khó ngủ ngồi cũng với nhau không chút thú vị nào cả, chỉ còn ba cô gái kia vẫn còn ồn ào tâm sự

"Nào, lại đây nghe thử" Quan Hạo Vương đột nhiên đứng dậy chạy lại phòng của ba cô gái áp sát tai vào cánh cửa, nở nụ cười thua vị

Lưu Ngạo Thiên thấy việc này khá thú vị nên liền thu hút mà đi lại nghe xem chỉ có Đặng Hằng Mạc là điềm tĩnh ngồi im. Mấy trò nghe lén này thật là trẻ con!

Nói thế mà nhìn hai người kia nghe gì đó rồi bàn bạc sôi nổi. Có vẻ chủ đề ưa thích của ba cô gái này là các anh. Có chút tò mò muốn nghe xem nên hẳn cũng tham gia. Giờ thì ai trẻ con đây Đặng ca?

"Chị nói cho em nghe nhé, cái tên Lưu Ngạo Thiên đó rất biến thái, có lần chị đang tắm mà hắn còn xông vào, lúc đó chị đá ngay chỗ hiểm nằm là liệt luôn" giọng của Nhiên Nhu nghênh nghênh kể lại sự tình một cách đầy tự hào

Lưu Ngạo Thiên đứng ngoài nghe thấy mặt đen như đất nòi, thật muốn đẩy cửa xông vào

"Hai cậu cười quái gì?" Ngạo Thiên khó chịu nhìn hai người kia đang nín cười

"Không sao ai cũng từng như thế mà" chốc sau Đặng Hằng Mạc trở lại bình thường vỗ vai bạn tốt đồng tình

Đúng, hẳn cũng đã từng mà nhưng cái kết thì thú vị hơn, khá ngọt ngào đấy vì cô nàng Dao Dao vùng về quá mà cứ lúống cuống định chạy ra ngoài cuối cùng là té vào người hắn luôn. Khẩn tẩn tung bay nhé!

"Xém nữa là mất hết tinh phúc nửa đời của anh rồi" Quan Hạo Vương vẫn còn cười thích thú

"Thật ngưỡng mộ chị aa" Nguyệt Dao Dao hai mắt sáng rỡ. Chị Nhiên Nhu còn dám làm chứ cô mà làm như thế chỉ có rước họa vào thân. Có khi bị hắn hành cho 3 ngày không xuống giường để đền bù ấy

" cái tên Hạo Vương biến thái nhà em thì khác gì chị, em cũng có đánh mà cũng không lại hấn thôi nên có lần em đã dùng chiêu nói là đi làm nhiệm vụ 1 tuần để đi đây đó chơi. Thật ra nhiệm vụ chỉ có 4 ngày thôi " Hà Mỹ Hoa cũng không thua kém kể thành tích của mình ra. Cô quá bất mãn vì danh là một sát thủ mà lại không đánh lại cái tên Quan Hạo Vương

" Bạn tốt cậu cũng nên tự tìm lối thoát thôi. Có gì tớ và chị Nhiên Như chỉ giáo cho " Hà Mỹ Hoa xoa đầu bạn tốt chọc ghẹo

"Ừm mình biết rồi ". Nguyệt Dao Dao nhặt đầu

Dạy thì dạy còn cô có áp dụng với hấn được hay không mới là chuyện kia. Hấn là cái gì cũng giỏi hết aaaa, khó đối phó

" Mỹ Hoa, em dám..." Quan Hạo Vương tức đỏ mặt định mở cửa vào luôn ấy vậy mà bị hai tên kia ngăn lại

Anh mà vào đó thì sẽ xách Hà Mỹ Hoa về phòng xử lí để coi còn mạnh miệng được không. Dám gạt anh hả

"Cũng vậy mà bày đặt " Lưu Ngạo Thiên hếch mặt cười nhạo cái tên cùng số phận với mình. Đúng là cười người hôm trước hôm sau người cười mà

" Thôi, im lặng nghe tiếp đi " Đằng Hàng Mạc thấy hai cái tên này thật là quá ồn ào nghe lên như thế mà lại cứ xôm xôm lên

"Sao im thế?" Lưu Ngạo Thiên thấy trong phòng không chút động tĩnh liền thắc mắc

"Hay là ngủ rồi " Quan Hạo Vương cũng vậy. Máy phút trước còn nói chuyện rôm rả mà sao lại ngủ liền rồi

Chỉ có Đằng Hàng Mạc tỉnh ý, nhú mồm đứng xa ra khỏi cánh cửa. Bất ổn bất ổn

Và đúng như dự đoán cánh cửa phòng đột nhiên mở ra làm cho Ngạo Thiên và Hạo Vương ngã nhào xuống còn Hàn Mạc chỉ đứng giả vờ ngu ngơ huyt sáo

" Sao đây? Bây giờ các anh còn bày trò nghe lên? " Hà Mỹ Hoa hai tay chống hông nhăn mặt nói uy quyền

Còn hai cô gái kia chỉ biết cười

Nguyệt Dao Dao thấy cái vẻ mặt giả vờ của Đằng Hàng Mạc trong rất thú vị. Cô biết hấn cũng tham gia mà

Hai người đàn ông kia đứng phắt dậy kéo Nhiên Như và Hà Mỹ Hoa về phòng

" Em còn dám nói, để xem tôi xử lí em như thế nào " Quan Hạo Vương xách Hà Mỹ Hoa lên vai tiến thẳng về phòng

" Hay cho em, Nhiên Như, dám nói xấu tôi " Nói rồi Lưu Ngạo Thiên cũng ôm Nhiên Như lên hằm hằm về phòng

Đằng Hàn Mạc nhân cơ hội thấy Nguyệt Dao Dao đứng ngơ ra đó cũng ôm eo cô đi vào. Khuôn mặt gian xảo biến thái lộ ra rõ rệt: Em chết chắc rồi

Bạn đang đọc truyện *Cậu Chủ Rất Cưng Chiều Em - Tiểu Bảo Bối* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 49

Tại phòng của Nguyệt Dao Dao và Đằng Hàng Mạc

" sao? Tôi nghe nói em rất ngưỡng mộ Nhiên Như " Đằng Hàn Mạc đề cô xuống giường, chống hai tay nhú mồm nói

"Ừm..à.. " Nguyệt Dao Dao áp ứng trả lời. Chết rồi, lỡ bị hấn nghe thấy rồi. Huhu mình sắp bị đen ra làm thịt heo chín món cho hấn ăn rồi

" Thế nào em có muốn thử nghiệm với tôi không, bà xã " Đằng Hàn Mạc cúi đầu xuống hôn vào vành tai của Nguyệt Dao Dao rồi thả hơi thở nóng vào cổ của cô khiến cơ thể nhạy cảm của cô có chút kích thích rùng mình

"Em... em chỉ. Ông xã tha cho em " Hết cách rồi, Nguyệt Dao Dao phải vòng tay ôm cổ hấn, dùng vẻ mặt dễ thương để nắm ni hấn xem sao. Có phải là càng ngày cô càng dạng miệng hay không

" Mèo nhỏ, đừng hòng dùng lời hoa mỹ dụ dỗ tôi " Nói rồi hấn bắt đầu xử lí cô cả đêm

Nguyệt Dao Dao đầu ngơ về mặt và hành động dễ thương của cô đã kích thích hấn đến mức nào. Haizzz, tự hại mình

Tại phòng của Nhiên Nhu và Luru Ngao Thiên

Nhiên Nhu vừa bị lôi vào phòng đã chạy thẳng lên giường cầm cầm cái đồ mót tv chỉ thẳng vào mặt Luru Ngao Thiên mà nói

"Này, tránh xa tôi ra, cái tên họ Luru nhà anh mà lại gần đây tôi sẽ lại đá cho anh chết "

"Hay cho em, Nhiên Nhu,dám đem tôi ra làm trò cười, đứng lại đó " Luru Ngao Thiên mặt đen như đất rồi ngồi theo Nhiên Nhu

Nhiên Nhu lại chạy sang chỗ khác, cả hai chơi đuổi bắt khắp phòng

"Khoan, ngồi xuống nghỉ chút, tôi mệt rồi " Nhiên Nhu lát sau giờ cò tạm ngưng chiến kêu muốn nghỉ rồi lại giường ngồi

Luru Ngao Thiên cũng dừng lại, giả vờ điếm tỉnh bước đến mệt mỏi, cuối cùng lại gần cô rồi thì đè cô xuống giường ôm chặt hai tay cô lại

"Anh..! Luru mạnh, tôi kêu mệt mà " Nhiên Nhu nhăn mặt chửi.Đúng là không biết điều aa tay hấn giữ chặt tay cô như thế đến nỗi không thể nhúc nhích mà vùng ra

" Em mệt rồi sao?" Thế đừng chơi đùa nữa nhé..."Luru Ngao Thiên đưa ra đề nghị khiến Nhiên Nhu tưởng mình được tha nên vui mừng gật đầu liên tục

" Không chơi đùa nữa, thì làm việc khác thôi " Vừa nói xong, Tay Luru Ngao Thiên từ khi nào đã tháo phăng chiếc áo sơ mi của Nhiên Nhu...

Lúc đó Nhiên Nhu đầy Thông minh của chúng ta mới biết mình bị gài nhưng lại không kịp phản ứng nên bị cái con người mưu mô kia ăn sạch

Tại phòng của Quan Hạo Vương và Hà Mỹ Hoa

Vừa vào phòng Quan Hạo Vương đã nhanh chóng đè cô xuống giường, dùng đôi môi của mình áp lên môi cô, cái hôn thật sâu, thật mạnh bạo khiến cho Hà Mỹ Hoa không kịp lấy không khí chỉ đến khi anh buông ra cô mới kịp thở

" Anh định giết người à, xém nữa là em mất hơi chết rồi " Hà Mỹ Hoa vừa thở hổn hển vừa đánh vào ngực của Quan Hạo Vương giận dỗi quay sang chỗ khác

" Em không có quyền giận dỗi đâu bà xã " Quan Hạo Vương dùng tay nâng cằm của cô về phía mình rồi anh nói tiếp

" Tối nay em để anh xem em còn sức hay không, chuẩn bị đèn búp cho anh đi " Đoạn Quan Hạo Vương nói xong liền dùng tay tháo phăng chiếc váy trên người của Hà Mỹ Hoa xuống rồi lại vắt kiệt sức của cô

Haiz haiz ba cô gái khác nhau, 3 căn phòng khác nhau lại có chung 1 số phận rồi

Sáng hôm sau, đã 8h nhưng cả ba cô gái vẫn còn ù lì trên giường ngủ.Phải rồi tối qua không có biết bao nhiêu là kịch liệt, ba tên dũng mãnh này quyết vất sạch sức của các cô rồi.Cơ thể người nào người nấy như chỉ muốn rụng rời thôi

Trong khi đó, ba người đàn ông đã hoạt động cả đêm đó lại đang ung dung ngồi uống cafe cùng nhau dưới biệt thự

" Tối qua thế nào " Luru Ngao Thiên vừa uống xong ngụm cafe liền cười nói

" Anh nghĩ thế nào?" Quan Hạo Vương cũng cười gian xảo đầy ẩn ý

Chỉ có riêng Đằng Hàn Mạc vẫn ung dung đọc báo ngược lên cười nhếch môi thoải mái

"Mà nè cái cô Tô Nhã Nhã đó cậu tính khi nào mới vạch mặt " Ngồi lát hồi Luru Ngao Thiên lại tò mò hỏi chuyện

" Hiện tại bây giờ cô ta vẫn còn tưởng cô ta vẫn có thể trèo lên chức Đằng phu nhân theo đúng kế hoạch.Đề sau khi tớ về đó sẽ đem cô ta cùng với Đinh Dạ Minh gánh chịu hậu quả " Đằng Hàn Mạc đặt tờ báo xuống tay khuấy ly cafe của mình bình thản nói. Hiện tại bây giờ hắn chỉ muốn có khoảng thời gian vui vẻ bên Nguyệt Dao Dao thôi.Không muốn vương bận chứ không phải là hấn bỏ qua, những kẻ đến bà xã của hấn đều,hấn đều dẫn bọn họ giao cho tử thần

" Đằng ca đến lúc đó tôi cũng muốn xem màn kịch hay " Quan Hạo Vương cũng biết sơ về chuyện này,không tránh khỏi thích thú.Nói chứ những người đàn ông quyền lực và thuộc thế giới ngầm như các anh đều rất thích thú và coi trọng việc bảo vệ nữ nhân của mình

Đằng Hàn Mạc mỉm cười,hếch đôi mày tỏ vẻ đương nhiên.Kịch hay chắc chắn sẽ có rồi.Tô Nhã Nhã muốn mơ mộng thì để cô ta mơ mộng. Người có tư cách làm vợ hấn, làm phu nhân của Đằng gia chỉ có Nguyệt Dao Dao mà hấn yêu thương nhất thôi

"Hất xì "Nguyệt Dao Dao đang ngủ liền bị ngáy mũi hất xì một cái tỉnh dậy luôn.Không biết kẻ nào mới sáng sớm đã nhắc đến cô rồi

Mà thôi gạt chuyện đó sang một bên đi, toàn thân cô đều đang đau nhức đây,cả hai hông như muốn vỡ rồi

Bước xuống giường một cách khó khăn cô đánh răng rửa mặt rồi thay đồ, bước ra phòng khách ngồi thần thờ

Cùng lúc đó Hà Mỹ Hoa cũng bước ra tương đi vô cùng buồn cười còn Nhiên Nhu cũng thế vừa đi vừa chống hai tay sau eo có vẻ nhức mỏi lắm
Thật vui vì cô không phải là người chịu đựng một mình cái tình trạng tồi qua
Nhìn xem bây giờ trên cổ của cả ba cô gái đều có vết tím hồng chủ quyền của các anh rồi kìa. Càng nhìn cảnh đáng ghét mà
Bạn đang đọc truyện *Cậu Chủ Rất Cưng Chiều Em - Tiểu Bảo Bối* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.
Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 50

Hôm đó cả sáu người đi đến khu hồ bơi chung của resort

"Nè đừng tạt nước chị nữa " Nhiên Nhu chiến tít mắt miệng vẫn vui cười, tay quơ ra về phía trước

Cả ba cô gái chơi đùa rất vui vẻ rồi mới lên bờ

"A..Dao Dao không ngờ lại gặp cô ở đây " Tiếng nói quen thuộc nhưng đầy khó nghe của một người phụ nữ vang lên

Nguyệt Dao Dao ngơ ngác quay sang xem là ai đã gọi mình. Đó là Tô Nhã Nhã sao cô ta lại ở đây?

"À, chào chị " Cô lịch sự lễ phép gượng cười đáp lại

"Thật trùng hợp là tôi có công tác ở đây nên sẵn tiện đi nghỉ ngơi luôn...A Hân " Cô ta giả vờ thân thiện rồi đi đến gần chỗ Đăng Hàn Mạc đang nằm phơi nắng cùng với Quan Hạo Vương và Lưu Ngạo Thiên

"Hân, đi chơi sao lại không rủ người ta chứ " Cô ta ngồi kế bên hân ông ọ

"Tôi nhớ công ty đâu có dự án ở đây? " Đăng Hàn Mạc khó chịu trong lòng đã muốn giết chết cô ta. Chết tiệt

"Thì người ta là nhớ anh thôi " Tô Nhã Nhã vẫn không từ bỏ ta định quyến rũ hân

Nguyệt Dao Dao nhìn từ phía bên kia hồ bơi, bây giờ cô không còn thấy buồn nữa mà thấy thật chướng mắt.

Nhìn cô ta kìa, mặc bộ đồ tắm màu đỏ cực kì thiếu vải lại đi ông ọ như thế đúng là không có tự trọng

"Dao Dao đi qua chung với tớ, tớ phải xử lí con đàn bà này mới được " Hà Mỹ Hoa nhìn cũng thấy chướng mắt phần nào giùm bạn tốt, toan cầm tay cô dắt qua bên kia ai ngờ chưa kịp gì cả Nguyệt Dao Dao đã tự bước đi

"Ông xã, đã tắm nắng xong rồi nhì " Cô bước đến ngồi vào lòng của Đăng Hàn Mạc khiến hân nhạc nhiên vô cùng

Từ trước đến giờ Dao Dao luôn là bị người ta ức hiếp mà vẫn im lặng bây giờ lại biết ghen rồi kìa. Thật thú vị nha!

"Xong rồi bà xã " Đăng Hàn Mạc ngồi dậy ôm eo của cô rồi cưng nựng. Đăng ca cũng biết diễn chứ bộ

"A.. thật ngại quá Tô tiểu thư vẫn còn ở đây mà ông xã " Nguyệt Dao Dao vờ tỏ ra e thẹn cố nói giọng nũng nịu với hân, thiệt ra cô cũng ón da gà nhưng nhìn qua vẻ mặt tức giận của Tô Nhã Nhã cô lại cảm thấy rất vui

Tô Nhã Nhã đứng giậy, tốt vẻ điềm đạm đề ra ý rút

"Ở resort này nhà hàng nấu ăn cũng không tệ hay là tối nay tôi mời hai người đến thưởng thức nhé "

Nguyệt Dao Dao nhìn qua Đăng Hàn Mạc rồi lại nói

"Thật tiếc, tối nay tôi và ông xã phải phải cùng nhau làm nhiều việc rồi, hẹn lần khác Tô tiểu thư. Hay là cô thử đi mời nam nhân khác xem sao, có thể họ sẽ rất thích đó " Nguyệt Dao Dao cố ta nói móc người trước mặt. Chưa bao giờ cô cảm thấy chọc giận người khác lại vui đến thế. Dù sao Đăng Hàn Mạc cũng là nam nhân của cô, là chồng sắp cưới, đừng hòng bèn mảng đến đồ địa (huhu mấy đứa oi đừng đụng vào Đăng ca nhé)

Đăng Hàn Mạc nhìn cô đôi mắt tràn đầy sự thú vị, đợi đến khi Tô Nhã Nhã do quá mất mặt mà rời đi hân mới thở thỉ vào tai cô

"Hay lắm mèo con, em ăn giấm chưa đến vậy sao "

"Nào có người ta chỉ là xã giao thôi " Nguyệt Dao Dao rùng mình một cái rồi phản bác lại. Hừ, đồ xấu xa đương nhiên rồi

" Em định giữ tư thế này bao lâu? " Đằng Hàn Mạc cười gian xảo

Lúc này Nguyệt Dao Dao mới ngộ ra, người cô cứng đờ đờ hết cả mặt lên

Đúng nha tư thế này có chút bất tiện, cô vẫn còn ngồi sát vào lòng hắn, trên người cô còn mặc một bộ đồ tắm nữa chứ, còn tay hắn lại đang quàng qua eo cô

Thấy tình hình không ổn cô giả vờ đứng phắt dậy

" Em đi bơi tiếp đây " Nói rồi chạy lại chỗ Nhiên Nhu và Mỹ Hoa kéo bạn tốt xuống bơi.

Đằng Hàn Mạc thấy hành động lúng túng đó chỉ biết cười lắc đầu.Đúng là cô,mới đây còn hùng hổ, còn nũng nịu với hắn vậy mà bây giờ bị trêu chọc chút đã đỏ mặt hết rồi.

Tối đó, Cả 6 người bọn họ đến dự buổi tiệc cho khách VIP của resort

Nói hoành tráng vậy thôi chứ đây cũng là bữa tiệc bình thường không phải sang trọng thái hoá

Nguyệt Dao Dao thấy không khí ở trong có vẻ hơi ồn ào, trong người cô lại không khỏe nản Đằng Hàn Mạc lại đang tiếp một vài đối tác bên resort nên cũng không dám làm phiền nên cô dạo bước đến hồ bơi kế bên sảnh tiệc hít thở không khí

Aiz ya đúng là thật thoải mái đó, cái không khí buổi tối vừa mát mẻ vừa trong lành này chính là cái cô cần nha

" Nguyệt Dao Dao "

Đang tận hưởng bầu không khí yên tĩnh thì từ phía sau cô có giọng nói của một người phụ nữ gọi tên cô một cách mỉa mai

Khỏi cần nhìn lại cô cũng thừa biết là Tô Nhã Nhã.Không biết là cô ta có hiểu tiếng người hay không mà cứ chạy đi cắn bậy hoài thế.Làm cô khó chịu rồi nha

Nguyệt Dao Dao định xoay người lại thì không hiểu vì sao đã bị cô tay dùng tay đẩy xuống hồ bơi. Khuôn mặt Tô Nhã nhìn có vẻ rất thoả mãn khi nhìn thấy Nguyệt Dao Dao chơi vui dưới nước, cô ta đang đắc chí ai ngờ bị Nguyệt Dao Dao nắm được cổ chân liền lôi xuống chung. Haiz đúng là cười người hôm trước hôm sau người cười mà

Đằng Hàn Mạc đang nói chuyện với đối tác nghe thấy tiếng là tất thanh của Nguyệt Dao Dao liền bất an chạy đến thấy cô và Tô Nhã Nhã đang còn chơi vui dưới nước.Không ngăn ngại hắn nhảy xuống hồ bơi, Tô Nhã Nhã thấy thế liền không khỏi mừng rỡ nắm lấy cánh tay hắn ai ngờ bị hất đẩy ra bơi lại ôm lấy Nguyệt Dao Dao trước sự chứng kiến của bao người

" Bà xã, có sao hay không " Hắn ư cô lên đến bờ thấy cô vẫn còn ho sặc sụa, tóc tai, quần áo đều ướt đầm

" Dao Dao, cậu không sao chứ, sao lại dễ té xuống hồ bơi thế " Hà Mỹ Hoa cũng lo lắng

" người ta là đã uống một bụng nước rồi " Cô vừa ho vừa nói

"Được rồi, tôi đưa em về phòng " Nói rồi hắn cởi chiếc áo khoác của mình choàng lên cô rồi ôm cô về phòng

Về phần của Tô Nhã Nhã, cô ta thấy vậy liền tự bơi dạt vào bờ rồi cũng bỏ đi trong tức tối

có ai thấy hả dạ chưa? một khi chị Dao đã phản dame thì Tô Nhã Nhã cũng phải quý:))

chỉ là chưa đủ lực để phản dame anh Đằng thôi:))

Bạn đang đọc truyện *Cậu Chủ Rất Cưng Chiều Em - Tiểu Bảo Bối* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 51

Không may cho Tô Nhã Nhã là hôm đó đã có một nhà báo chụp lại đưa tin " Thư kí kiêm người mẫu của Đằng Thị đeo bám Đằng thiếu bị từ chối phũ phàng " Hai hôm sau báo chí lại rầm rộ Thông tin cực nóng hơn " Lộ video nude của người mẫu kiêm thư kí của Đằng Thị ở khách sạn xyz: theo Thông tin cho biết sáng hôm ngày /// đã tìm thấy thi thể của Tô Nhã Nhã..."

Haiz thiệt đúng là đáng đời. Đáng lẽ ra hẳn sẽ cho cô ta một cơ hội sống nhưng là cô ta không tự biết lượng sức thôi

Quay về với đôi bạn trẻ nào

Đằng Hàn Mạc đưa Nguyệt Dao Dao về phòng xong liền lập tức muốn đưa tay cởi lớp áo ướt trên người cô để thay

"Này, ông xã, anh định làm gì?" Nguyệt Dao Dao hai tay đặt chéo trước ngực, tỏ vẻ phòng thủ

Đúng là làm ơn mắc oán, hẳn là có ý tốt muốn giúp đỡ cô ai ngờ

"Này, em có phải là suy nghĩ đen tối lắm rồi không? Với lại cơ thể em có chỗ nào mà tôi bỏ sót sao? Điều là nhìn thấy hết, còn ngại?" Hẳn vừa nói vừa cởi áo của cô ra rồi bế cô vào trong bồn nước ấm ngâm mình

Chết tiệt! cơ thể của hẳn cũng đang nóng lên rồi đây này, thử hỏi có người đang ông nào ôm nữ nhân của mình không một mảnh vải lại có thể bình tĩnh đây

Còn về phần Nguyệt Dao Dao nghe hẳn nói thế lại đỏ hết cả mặt. Đúng là người đàn ông biến thái, lời nói như thế cũng có thể thốt ra sao? Lại còn ôm cô vào phòng tắm, bị té xuống hồ bơi chứ có phải xuống núi đâu là cần nâng nhắc

"phải người xử lí Tô Nhã Nhã cho tôi. À mà thôi bắt và nhốt cô ta tại trụ sở, "chăm sóc thân thể " cho cô ta một chút, sau đó xử lí gọn đi "Đằng Hàn Mạc ở ngoài đứng trước tấm cửa sổ kiếng nói với Diệp Hàn

Hẳn là đã quá tức giận với con đàn bà kia rồi, nhất định không để ả sống nữa

"Còn Đinh Dạ Minh thì sao cậu?" Diệp Hàn đáp

"Giao cho cậu xử lí " Đằng Hàn Mạc nói dứt câu rồi tắt máy

Cùng lúc Nguyệt Dao Dao mặc áo tắm đi ra

"Xử lí gì thế aaa? " Cô vừa lấy khăn lau tóc vừa hỏi hẳn

Hẳn nhìn thấy cô trên thân thể chỉ quấn một tấm khăn để lộ phần da thịt trắng nõn hồng hào liền không khỏi kiềm chế, đi lại gần ôm cô

"Xử lí em đó " Hẳn vừa mỉm cười vừa trêu chọc cô đến đỏ cả mặt

"Không, em đang mệt lắm, vừa rồi người ta bị ướt xuống nước lạnh chết còn gì " Cô tìm ra lí do rất nhanh chóng. Mà người đàn ông này cũng thật là dục vọng. Cô vừa ướt xuống nước đang lí ra phải chăm sóc tận tình ai ngờ được cái đi pha nước ấm rồi xong bây giờ lại muốn ăn cô. Hừ, đừng có mà mơ nhé!

"Em lạnh? " Đằng Hàn Mạc nhíu mày nhìn cô

"Ừ hừ " Cô gạt đầu đương nhiên. Thử nhúng hẳn vào hồ bơi coi có lạnh hay không. Hỏi thừa

"Vậy tôi làm ấm giúp em " Nói rồi hẳn cư nhiên vớt khăn tắm trên người cô sang một bên rồi đè cô xuống giường mà hôn lên môi cô

Nụ hôn sâu lại bất ngờ khiến Nguyệt Dao Dao không có sức chống cự chỉ đành đắm chìm theo sự triển miên ấy. Môi lưỡi day dưa lúc lâu, môi cô bị hẳn cắn đã sưng lên đỏ hồng, hơi thở của cô thoát ra khỏi môi hẳn cũng không còn thờ đều, đúng là mất hơi

Đằng Hàn Mạc rời môi cô hôn xuống cổ, thỉnh thoảng lại cắn một cái để đánh dấu chủ quyền khiến cô phát ra âm thanh kiều mị. Đáng chết! Thật đau hẳn là người cơ mà tại sao cứ thích cắn vào người cô chứ. Biến thái A+++

Đang gần đến đoạn cao trào thì bên ngoài có tiếng gõ cửa và tiếng nói của Nhiên Nhu và Hà Mỹ Hoa

"Dao Dao, cậu có sao không? Đã ngủ chưa thế?" Hai cặp này về sau do phải giải quyết mấy vụ lùm xùm ở đó nên vừa về là lo lắng cho bạn tốt

"Dao Dao vẫn còn khoẻ khoản lắm " Lúc lâu sau, Đằng Hàn Mạc nói vọng ra câu nói mang tính trêu chọc Nguyệt Dao Dao bé nhỏ đang nằm thờ hờn trên giường. Hẳn cũng có phần hơi khó chịu, rõ là đang chuẩn bị... lại bị hai người kia phá...

"Mau về phòng " Bên ngoài Lưu Ngạo Thiên và Quan Hạo Vương chắc có thần giao cách cảm nên cũng biết ở bên trong đang xảy ra việc gì nên liền kéo hai phụ nữ của mình về phòng không thương tiếc

Quay lại với Đằng Hàn Mạc và Nguyệt Dao Dao

Tiếp tục công việc không thể bỏ lỡ Đằng Hàn Mạc đưa cả hai lên cao trào, cơ thể không dừng di chuyển, tiếng thở dốc và tiếng kêu kiều mị của cô càng kích thích hẳn sục sôi hơn nên tối đó phải nói sức khỏe cường tráng như hẳn đã hành cô đến 3,4 lần

"Ừm.. Hân... nhẹ một chút " Nguyệt Dao Dao cố họng không khỏi phát ra âm thanh

" Thế nào bà xã, nhẹ? " Hấn cười nhếch môi động tác ra vào càng nhanh hơn như vừa đang làm ngược lại

" Anh..um.." đúng là chết tiệt.Hấn là không hiểu tiếng người sao, đã bảo là nhẹ hấn càng hăng sức hơn. Hai giọng cô muốn vỡ ra rồi

Thấy đáng ghét thế nào, Nguyệt Dao Dao lại cố tình bấu vào lưng hấn. Đáng đời.Hấn biết chứ nhưng vẫn là thích cái kiểu hời dỗi này...Aizz biến thái quá Đấng ca

Đến lúc cô kiệt sức, đôi mắt đã lim dim muốn nhắm nghiền lại hấn mới ôm cô đi tắm rửa đơn giản,lau người và mặc quần áo cho cô rồi đặt lên trán cô một nụ hôn, ôm cô vào lòng mà ngủ

Về phần Nguyệt Dao Dao do quá mệt mỏi nên cũng theo thói quen tự động rúc vào lòng hấn tìm một tư thế thoải mái để ngủ

*tíng tíng *

" Đấng Tổng, tôi đã xử lí xong " Một tin nhắn gửi đến từ Diệp Hân.Đúng là ngay cả trợ gia cũng ảnh hưởng cái phong cách của ông chủ ha

Cơ mà sao Diệp Hân vẫn chưa có ai thế? Các mẹ có muốn Diệp Hằng là " Công" không để tui đi kiếm " tiểu mỹ thụ " cho mẹ

Bạn đang đọc truyện *Cậu Chủ Rất Cưng Chiều Em - Tiểu Bảo Bối* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 52

Hôm sau là ngày về, cũng là ngày Nguyệt Dao Dao và Đấng Hàn Mạc đến Pháp để tận hưởng không khí riêng của cả hai

" Cậu thật xướng aaaa được ông xã cho đi chơi đây đó,còn tớ đây thật bất hạnh " Hà Mỹ Hoa than thở với Nguyệt Dao Dao, cố tình nói lớn rồi liếc sang người đàn ông của mình đang đứng gần đó.Haizzz có ai đó lại muốn đi vòng quanh thế giới nữa rồi đây

" Thôi đi cô nương, không phải năm ngoái lão công của cậu đã đưa cậu đi xuyên Việt rồi sao? Còn đòi hỏi " Nguyệt Dao Dao cười phì rồi nheo mắt cô bạn tốt của mình

Nói rồi Nguyệt Dao Dao kéo Vali lên chiếc phi cơ riêng của hấn đang đậu trên toà nhà cao nhất của resort. Phải nói thật quá là phô trương quá! Cô đã bảo hấn chỉ cần book vé máy bay bình thường thôi mà hấn lại nằng nặc không chịu.Aizzz thiệt đúng là biết chi tiền ha!

Cô ngồi trên phi cơ chơi điện thoại một lúc liền cảm thấy buồn ngủ loay hoay ưỡn người rồi ngáp lên ngáp xuống

" Dựa vào đây, khi nào tới,tôi gọi em dậy " Hấn nói rồi dùng tay chỉ vào vai mình. Phải nói là hấn cũng có ta đồ lắm nha, thấy Nguyệt Dao Dao xem ba cái phom ngon tỉnh võ vẫn lúc nào cũng ngưỡng mộ tên nam chính trong phim trong khi hấn vẫn đẹp trai ngời ngời ra

" Xuýt, người ta vẫn chưa buồn ngủ " Cô miệng thì nói vậy chứ vài phút sau lại ngủ gà ngủ gật trên vai hấn đến nỗi lúc đã đến nơi rồi cô vẫn chưa thức, Đấng Hằng Mạc thấy cô vợ nhỏ của mình ngủ ngon lại không nỡ kêu dậy liền khoác chiếc áo vest lên người cô.Khí trời ở Pháp khá lạnh nên có người nào đó sợ bà xã của mình bị bệnh đó.Aizzz tỉnh tỉnh tứ tứ quá

5h chiều tại Pháp

Nguyệt Dao Dao thức dậy, cô nheo mắt ưỡn người một cách thoải mái mà đây là đâu???? Cô tới đây từ khi nào? Đấng Hằng Mạc đâu?

Đang còn ở trong một mớ câu hỏi thì có tiếng gõ cửa ở bên ngoài

Cô lờng biếng đi ra mở cửa, cứ đoán trong bụng chắc chắn là ông xã mình nên vừa mở cửa đã buông miệng trách móc một câu

" Đồ đáng ghét, anh đi đâu về? Măng chết anh..." Vừa chưa kịp nói trọn câu cô đã đứng hình, người kia chỉ là một cô phục vụ thôi

Cô phục vụ vừa mở cửa đã thấy cô gái này măng ai đó, đoán nhầm ba phần là chủ chồng nhưng điệu bộ con nít thế này thì thật dễ thương không khỏi làm cô mắc cười chết, một vài giây sau lấy lại phong thái mới nói

"Thưa cô Đấng Thiếu bảo cô thay đồ này rồi đến nhà hàng ăn tối.Xe đã chờ trước sảnh khách sạn rồi ah "

Nguyệt Dao Dao xấu hổ đến mức chỉ muốn độn thổ chỉ ầm ừ rồi nhận lấy chiếc váy trên tay cô phục vụ.Trong lòng lại măng chết cái trên kia, tất cả lại tại hấn.Nghĩ rồi cô cũng hậm hực thay đồ

Cô được đưa đến một nhà hàng sang trọng bậc nhất ở Pháp bằng một chiếc BMW Mạc cô cũng không biết Đấng Hàn Mạc lấy đâu ra chiếc xe này.

Đừng bảo là hần đóng gói chiếc xe ở nhà qua đây nhé.Không phải, rõ ràng là xe mới, biển số xe lạ hoắc như thế mà.Aiz hần lại tiêu tiền

Vừa bước vào nhà hàng cô đã liếc mắt một lượt kiểm hần, đương nhiên Đăng Hàng Mạc vẫn là điểm chói lóa nhất nhà hàng này rồi

Thật ra hần không thích ngồi ăn bên ngoài thế này nhưng vì Nguyệt Dao Dao vốn thích không khí thoải mái, bình thường chứ không phải là hần đã đặt bàn vào phòng VIP.Gian phòng kín thì dù có làm gì cũng đâu ai biết chứ.chán ngắt...

Đang nhâm nhi ly rượu vang và hút hồn bao ánh mắt các cô gái xung quanh thì có một tiếng ùa cọt vang lên

" Thưa quý ông không biết tôi có thể ngồi đây ăn cùng ông không " Nguyệt Dao Dao nhà ta nói xong liền cười láu cá một cái rồi ngồi xuống

Nghe cô trêu mình Đăng Hàng Mạc cũng diễn theo

" Cô mà ngồi đây sẽ không tiện đâu nhờ lát vớ tôi tới lại khóc ầm lên thì rất ồn ào đó " Cú phản dame của Đăng Hàng Mạc khiến Nguyệt Dao Dao vừa thấy tức vừa thấy buồn cười nên cô bĩu môi đáp lại

" Xùy, em khóc lúc nào chứ "

Đúng là tính nết không đổi chút nào Đăng Hàng Mạc toàn gọi những món đắt nhất nhà hàng rồi đút cho Nguyệt Dao Dao ăn.Cả hai cứ tình tình tứ tứ khiến cho mọi người xung quanh phải ghen tị mà ngưỡng mộ

Sáng hôm sau, hần đưa cô đến cánh đồng hoa lavender do người nào đó cứ mê neho muốn đi

" Wow thật đẹp nha! " Nguyệt Dao Dao ồ lên thích thú khi nhìn thấy cánh đồng màu tím đầy thơ mộng cô chạy đến và ngắm những bông hoa lavender tỏa ngát hương thơm

Đăng Hàn Mạc thì cũng thế hần cũng thích thú nhưng thích thú của hần là ngắm cô, cô gái mặc chiếc đầm màu tím nhẹ có nét con nít, sẵn trên tay chiếc máy ảnh hần chụp lại vài tấm định bụng sau này cho con trai và con gái hai người xem. " không không, chỉ nên đưa cho con gái xem thôi, phụ nữa của hần hần không thích người con trai khác nhòm ngó ".Aizz Anh Đăng lo xa quá taaaa còn ích kỉ nữa

Nhận thấy hần chụp hình mình cô liền bĩu môi đi lại

" Chụp làm gì? Xấu chết í "

" nhìn xem, bà xã cực kì xinh đẹp rồi " Hần đưa hình cho cô xem rồi nói 1 câu ngọt sớt

" Xùy lời hoa mỹ " Cô mỉm cười rồi bước chân đi đến một căn nhà gỗ gần cánh đồng

Căn nhà thiết kế theo kiểu cổ điển, nhỏ gọn nhưng lại rất đẹp.Nguyệt Dao Dao cứ ngắm nó mãi

(Đây là khúc mình lấy ta tưởng từ truyện Bà Xã Anh chỉ thương em nha.Ý tưởng thôi)

" có thích không?" Từ đằng sau Đăng Hàng Mạc ôm eo cô và nói

Cô nhìn hần gật đầu mỉm cười

" Thế thì tôi mua cho em " Hần nói thản nhiên như đinh đóng cột.Cũng đúng người có tiền như hần muốn mua cả cánh đồng hoa này còn được nói gì là căn nhà nhỏ này

" thôi, mua cũng có ở được lâu đâu " Cô nghĩ lại rồi.Mua thật phí vì không thể phải ở đây luôn được.Cô vẫn thích nhà của mình hơn

Mà hần cũng thật là biết tiêu tiền.Đây là căn hộ độc quyền giá cao nhất trời lại còn muốn mua để trưng sao.Haizzz

" Mua để dành sau này mỗi mùa hè đều dẫn em tới đây, còn con của chúng ta nữa " Hần nói thêm phần trêu ghẹo cô

Cô nhìn hần đến đỏ hết cả mặt, con người này là đang nghĩ đến việc vì vậy.Aizz xấu hổ chết mất thôi

" Bà xã, chi bằng em sinh con cho anh đi"Thấy được nước làm tới Đăng Hàn Mạc đưa ra một lời đề nghị khiến cô cũng không khỏi nổi da gà.Hần có phải là lén xem cuốn ngôn tình nào rồi hay không

[Diệp Hàn: Huhu Dao Dao là Đăng thiếu bắt tôi đọc hết 20 quyển ngôn tình để chỉ cho ngài ấy

Đăng Hàn Mạc: im lặng và chấp nhận đeeeeee]

Bạn đang đọc truyện *Cậu Chủ Rất Cưng Chiều Em - Tiểu Bảo Bối* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 53

Không biết thế nào nhưng từ khi đến Pháp, Đăng Hàn Mạc trở nên lãng mạn vô cùng nào là dắt cô đi nhà hàng khung cảnh lung linh, dẫn cô đi dạo, mua hoa, khiêu vũ,... Hôm nay còn muốn dẫn cô đi cafe cô điển nữa chứ. Có phải Đăng Hàn Mạc của tôi không dạ trời?

" Có phải tôi rất đẹp trai không?" Hấn hóp một ngụm cafe sau đó lại gờ lơ tru trọc cô gái cứ chống tay nhìn chăm chăm vào mình

" Nào có, lại tự cao rồi " Nguyệt Dao Dao trề môi tốt về không đồng tình với cái ý kiến tự cao của hấn chỉ là cô thấy hấn thật lạ nha....

" Thật là có nam nhân nào đẹp trai hơn tôi à?" Hấn cư nhiên nhéo mũi cô rồi nói đáng về kiêu ngạo kèm theo nụ cười nhếch thu hút

" Không có người ta chỉ là thấy anh rất lạ thôi " Cô xoa xoa cái mũi đỏ rồi chống cằm nhìn hấn

Aiz người đàn ông này cũng quá là tự cao đi.Ồ mà khoan! Cũng đúng, hấn thật sự là đẹp trai mà.Chân này đậm, đôi mắt to, sống mũi cao, mái tóc gọn gàng màu hơi nâu đen, tỉ lệ người lại với cùng cân đối lại thêm phong thái mạnh mẽ của người đàn ông 30 tuổi trưởng thành, chín chắn...Aizz cô là đang quen với một đại mỹ nam đấy. Hấn tự cao cũng thật có lí

" Lạ? " Hấn nhú mày kiểm tỏ vẻ tò mò.Rốt cuộc là mặt hấn có dính gì sao?

" từ khi đến đây anh có vẻ....có vẻ lãng mạn lắm í " Cô nói ngập ngừng nhưng khuôn mặt lại có vẻ thích thú

" Lãng mạn? Tôi luôn thích ứng mà. Thế này có lãng mạn không?" Hấn cười nhếch môi rồi chồm người lên hôn vào môi cô.Cô gái ngốc này cái gì cũng thắc mắc, trẻ con. Sau này hấn sẽ để cô ở nhà chứ nhờ ra bên ngoài không biết gì lại lạc đường hay gặp nguy hiểm thì sao

Nụ hôn vừa êm nhẹ nhàng lại thoảng hương thơm của mùi cafe. Đúng chuẩn nụ hôn kiểu Pháp í,làm người ta cứ đắm chìm vào nó một cách mơ hồ

Sau khi hấn rời môi cô, liền đứng lên đi chuyển lại trước mặt cô quỳ xuống, lấy trong túi áo một chiếc hộp nhỏ và mở ra.

" Gà cho tôi nhé " Đăng Hàn Mạc mỉm cười đôi mắt ôn nhu nhìn cô. Thật ra thì Diệp Hàn chỉ hấn rất nhiều câu nói hoa mỹ sến súa nhưng nghĩ thử xem hấn chưa bao giờ quen nói mật ngọt cả nên câu hôn kiểu này là cách đơn giản nhất mà

Trước sự chứng kiến và vỗ tay của tất cả mọi người, Nguyệt Dao Dao xúc động đứng lên, cô ngạc nhiên vô cùng, không phải là quá đột ngột sao,dù biết lời cầu hôn của hấn không được ngọt ngào như nam chính trong ngôn tình, mà thôi như vậy là cũng đủ lắm rồi

Đôi mắt Nguyệt Dao Dao ươn ướt, cô khóc trong tiếng nức khiến Đăng Hàn Mạc hoang mang vô cùng: Ai lại ức hiếp cô sao?

" Em.hức... đồng ý..." Cuối cùng cũng cố gắng nói được ba từ này rồi

Vì sao cô khóc ư? Là hạnh phúc ý mà.Cô không bao giờ để bản thân mình hi vọng hay mơ tưởng quá nhiều vì cô sợ một ngày nào đó sẽ có người lại bỏ rơi cô nhưng hôm nay, khoảnh khắc trước bao người Đăng Hàn Mạc,vị tổng giám đốc kiêu ngạo này đã quỳ xuống cầu hôn cô làm cho cô lại nhớ về những chuyện đã diễn ra trước đó và đáp án của cô cả đời cũng chỉ có một: Gà cho Đăng Hàn Mạc

Đăng Hàn Mạc nghe xong câu trả lời vừa ý thì vui mừng, nụ cười hấn tươi hơn, đứng dậy và ôm chặt lấy cô nói nhỏ

" Tôi hứa cả đời này sẽ bảo vệ và yêu thương em, sẽ không khiến em bị ức hiếp "

(tiếp theo là H nhẹ dành cho những bạn 18...à mà thôi bắt chap đi mấy má:))

Hồi chiều chính miệng hấn nói là không để cô bị ức hiếp vậy mà giờ nhìn xem cái trường hợp này là sao đây

" a..um nhẹ chút..um ông xã..nhẹ "Nguyệt Dao Dao nằm trên giường đôi mắt long lanh,hơi thở gấp gấp khuôn mặt ửng đỏ lên đến mê người, tay cô vẫn còn đang bầu chặt vào lưng người nào đó cầu xin

chết khiếp mất lần nào hấn cũng thịt cô mãnh liệt thế này thì sức đâu mà chịu nổi. tàn ác, tàn ác...

" xem ra em vẫn còn sung sức lắm bà xã, bầu lưng tôi chặt như vậy " Đăng Hàn Mạc nhếch môi cười nham hiểm nhìn cơ thể nhỏ của cô đang áp sát mình mà chuyển động nhịp nhàng, động tác có chút chậm lại

" bầu chết anh" Nguyệt Dao Dao hờn dỗi càng bầu chặt hơn, này giờ đã 3 hiệp rồi, mông eo cô muốn rã rồi chết mất vậy mà vẫn không buông tha, cô hờn đấy nhá

" tôi chết rồi thì ai sẽ làm chồng em đây " Đăng Hàn Mạc được nước làm tới càng tru trọc cô hơn, thiệt là hấn có chút mơ tưởng cô sẽ trả lời rằng: Anh

mà chết thì em sẽ ở giá hay đại loại em sẽ chết theo anh giống trong mấy phim ngôn lù vớ vẩn mà hẳn thường thấy cô thích xem ấy và kết quả là

"hừ! em sẽ đi lấy chồng khác: ái chà chà vỗ tay nào các bạn, câu trả lời tình nhất và gan dạ nhất của năm của chị Nguyệt nhà ta đây

và các bạn biết đó nghe câu đó xong thì anh Đăng nhà ta mặt đen như đất nôi, máu sôi hừng hực

mà thôi nhờ có lời mắng củ cô mà Đăng Hàn Mạc lại có thêm lí do để "kéo dài cuộc vui",cũng tốt

"hay cho em, giám tư tưởng đến ngày ấy à,mơ đi, xem ra tối nay phải dạy dỗ tư tưởng cho em rồi " nói rồi hẳn nhếch môi, đẩy người mạnh hơn

{ đây là suy nghĩ của anh Đăng: cô gái ngốc em trẻ con quá, em biết không vì tôi là NAM CHÍNH mà theo mô tuýp ngôn lù thì NAM CHÍNH KHÔNG CHẾT) (ái da thật là thâm thúy quá đi mà)

" a..um." cơ thể Nguyệt Dao Dao bị tấn công một phát liền bị kích thích, không kịp kích ứng nên phát ra tiếng kêu kêu mị không ngừng

cô chỉ là đùa thôi thể mà hẳn lại trừng phạt cô đến lần thứ 5 mới để cô ngủ, trước khi tha cô còn mặt dày bảo

" hên cho em là ngày mai về nước nên tôi tạm tha để em dưỡng sức, khi nào về đến nơi chúng ta tính tiếp " xong lại hôn lên trán cô cái nhẹ rồi mới ngủ

thiệt là đúng phong cách bá đạo mà, có ai mong ngóng một ngày nào đó anh Đăng sẽ bị chị Nguyệt nhà ta hành hạ lại không taaa

Bạn đang đọc truyện *Cậu Chủ Rất Cưng Chiều Em - Tiểu Bảo Bối* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 54

Ngày hôm sau đôi tình nhân Dao Dao và Hàn Mạc trở về nước

" Oa về nhà thật thoải mái " Nguyệt Dao Dao vươn mình uốn vai sau chuyến bay dài khiến cô ề hết cả mộng

Cô hít một hơi thoải mái, đúng là không đâu bằng nhà nha, dù có đi đâu thì không khí ở đây vẫn là quen thuộc nhất thôi

" ý em là đi du lịch với tôi không thoải mái sao? " Đăng Hàn Mạc thấy cô vui vẻ như thế chẳng lẽ hẳn không thừa cơ hội trêu chọc cô một chút, nếu bỏ qua thì thật tiếc, phải tận dụng mọi cơ hội bắt nạt cô chứ

" Nào có chứ.." Nguyệt Dao Dao bĩu môi. Ax thật là muốn hét thẳng mặt hẳn như thế này " Đúng thế "

Hành hạ cô cả đêm qua rồi còn gì. Thật ác độc nha!

" Thừa cậu, bà chủ bảo hai người tắm rửa rồi xuống ăn cơm, bà đã tận tay nấu cho hai người đó " từ đâu đi Trương bước ra mặt vui vẻ cứu mạng Nguyệt Dao Dao. Aiz con yêu đi

Nguyệt Dao Dao nghe xong liền " dạ " mạnh miệng tiếng rồi định chạy lên phòng nhưng chợt nhận ra hai hông vẫn còn đau nhức nên chỉ lủi thủi đi nhanh. Đáng thương hix

Đăng Hàn Mạc không biết từ khi nào cũng cư nhiên bước vào phòng cô rồi cởi áo

" Khoan! Ông xã,sao anh lại vào phòng em " Nguyệt Dao Dao ngu ngơ ngạc nhiên tỏ vẻ ngại nhưng rồi dùng hai tay che mắt

" Vợ chồng chung phòng là lẽ đương nhiên mà " hẳn mặt dạy bước lại gần cô rồi áp mặt lại sát mặt cô hơn. Biểu thái, bớ làng nước cứu Dao Dao...à mà thôi, tôi biết các mị thích cảnh này

" Nhưng.. đồ của anh không có bên phòng này, tốt nhất vẫn là về phòng thay thôi " Hai tay cô vẫn còn che mặt, quay sang chỗ khác.Nguyệt Dao Dao cô đây là cố tình muốn đuổi người mà.

Hãy cùng tưởng tượng nếu hẳn ở trong phòng cô thì có phải 1 tháng 30 ngày thì đã hết 23 ngày mất ngủ sao

"Đừng lo, hôm trước tôi nhờ di chuyển đồ qua hết rồi " Đăng Hàn Mạc vẫn dăm dăm chống cánh tay lên cửa tủ quần áo quan sát biểu hiện của cô gái nhỏ

"Khi nào chứ " Cô nghe xong liền ngạc nhiên vì độ mặt dày của hẳn liền mở to mắt quay sang, quên mất là người ta đang cười trăn nên 2s sau liền trở lại

trạng thái cũ. ax chết tiệt cứ nhìn như thế thì có phải xị máu mũi hay không

"Thật lạ, cơ thể tôi chỗ nào cũng bị em nhìn thấu hết, lại còn ngại ngùng... Hay là em chưa quen, vậy vào tắm chung với tôi đi, tôi cho nhìn chán luôn " Tròi moé biến thái đốn tim luôn

Đoạn hấn nói xong, cô chưa kịp phản ứng cái mô tê gì thì hấn đã lột sạch quần áo cô rồi ôm vào phòng tắm

Cả hai đang ngâm mình trong bồn tắm với một tư thế cực kì là... Cô ngồi trên đùi hấn, hấn ngồi phía sau ôm cô rồi tận hưởng dòng nước ấm

Cô ngại muốn chết, chỉ muốn trốn thoát thôi, thế là liền nghĩ kế

"Có phải là nên đi xuống rồi hay không? Để bà chủ chờ lâu rất không tốt " Nói rồi cô nhúc nhích người, toan đứng lên thì bị cánh tay to lớn của ai kia kéo lại vị trí ban đầu nhưng lần này là mặt đối mặt

"em xem, nếu em còn nhúc nhích nữa thì tôi không biết chuyện gì sẽ xảy ra đâu " Hấn cười gian xảo nhắc nhở cô. Ý định trốn thoát sao qua khỏi mắt anh nhỉ?

Cô nghe xong liền muốn độn thổ luôn, giờ mới để ý mình đang ngồi trên cơ thể hấn, càng di chuyển có phải là càng kích thích hấn không?" Aizzz ngu ngốc quá mà, sao lúc nào hấn cũng chiếm ưu thế vậy?

"em thật sự dói mà " Đã diễn phải diễn tới cùng chứ, cô ôm cổ gấn bắt đầu giờ giọng dễ thương năn nỉ. Cô biết yếu điểm của hấn ở đâu mà hìhì

Hấn thì thôi khỏi nói mềm lòng ngay nhưng làm sao mà qua được con mắt của hấn

"Chủ động hôn tôi " Hấn vòng hai tay càng ôm chặt cô sát vào người hơn, đôi mày nhíu lên " khiêu khích " một cách thích thú

Lời nói của hấn nói ra thật dễ nhưng cô là không nghe lọt lỗ tai chút nào. Thôi chỉ là cái hôn thôi mà, cổ lên vì tương lai thoát ra khỏi cái nhà tắm và tư thế khó coi này

Nguyệt Dao Dao cúi đầu xuống đặt môi mỏng lên môi hấn, cái hôn nhẹ nhàng ít vụng về hơn trước. Đằng Hàn Mạc thích thú đáp trả quyết liệt hơn

Môi lưỡi dây dưa lúc lâu, dù trong người hấn đã nóng ran đến mức nào nhưng vẫn phải rồi. Đúng rồi! Có người đàn ông nào ôm phụ nữ của mình không mạnh mẽ trên người lại còn được hôn như thế mà không kích thích chứ nhưng vì chữ Tín nên hấn cũng đành ôm cô rồi khỏi phòng tắm

Đằng ca nhà ta đứng là lúc bá thì bá bá vl nhưng lại rất biết quan tâm phụ nữ nha

Hấn mặc đồ cho cô, rồi lau khô tóc cho cô sau đó hai người mới cùng xuống ăn cơm. Đúng là gan tị mà!

"Này Dao Dao con ăn nhiều một chút, trong kia gầy như thế có phải là Hàn Mạc không chăm sóc con kĩ không " Suốt buổi ăn bà Ái Châu liên tục gắp thịt cá vào chén của Dao Dao rồi trách móc thằng con trai của mình

"Riết rồi con thấy như mình mới là con rể còn Dao Dao là con ruột ấy " Đằng Hàn Mạc uất ức như đứa trẻ bị ăn hiếp

"Con đó, không biết đối tốt với nó sau này mẹ sẽ xử con " Bà Ái Châu bật cười rồi giả vờ hù dọa Đằng Hàn Mạc

Nguyệt Dao Dao ngồi kế bên chỉ dám cười mỉm thôi. Đúng là chỉ có bà chủ mới trị được hấn thôi

Dao Dao thấy món cá kho mình thích, lâu rồi không được ăn thèm muốn chết luôn nên liền gắp thử một miếng ai ngờ vừa vào tới miệng đã thấy tanh tanh

Cô chạy vào phòng vệ sinh nôn hết sạch cơm này giờ ăn. Thật khó hiểu, có bao giờ cô bị thế này đâu

Đằng Hàn Mạc thấy bà xã nhỏ của mình đột nhiên chạy vào phòng vệ sinh liền không khỏi lo lắng chạy theo

"Sao thế? Em không khỏe chỗ nào sao? Tôi đưa em đi bệnh viện " Hấn vừa chạy vào đã thấy cô ói xối xả rồi ngồi bệt xuống nền đất, liền nhanh chóng dùng tay xoa vào lưng rồi ôm cô lên định bụng sẽ đưa đến bệnh viện

Sao thế? Cô gái nhỏ của hấn lại gặp phải thứ gì nữa? Hay là bệnh nữa rồi? Hay cảm cúm, tới tháng, đau bao tử, chóng mặt,... bây giờ trong đầu hấn là một mớ rối bời bệnh vẫn không hiểu vì sao cô lại bị như thế? Ông "Thiên " lại muốn chọc tức hấn à

Bạn đang đọc truyện *Cậu Chủ Rất Cưng Chiều Em - Tiểu Bảo Bối* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 55: [54] Tin vui:Chúc mừng con Đằng Thiếu

Bà Ái Châu thấy thế liền bảo hấn đưa Nguyệt Dao Dao vào phòng rồi bảo hấn ở bên ngoài cứ chuẩn bị xe sẵn.

Khoảng 5 phút sau

" Chết tiệt! Sao lại lâu thế " Hấn chửi thề trong miệng, trong lòng từ lo lắng đến tức tối. Sao lại để cô ở nhà chứ, vợ của hấn dù chỉ là cảm nhẹ vẫn phải đến bệnh viện, mẹ của hấn lại cản, không biết tình hình thế nào đầu óc hấn lại rối bời hơn

Thấy bà Ái Châu bước ra, nét mặt có chút gì đó mỉm cười, hấn vội chạy lại

" Dao Dao đâu mẹ? Cô ấy sao rồi?" Đẳng Hàn Mạc hỏi tới tấp hơn

" Việc này quan trọng lắm, con đã chuẩn bị xe chưa " Bà Ái Châu vẫn điềm tĩnh, thích thú nhìn cậu con trai lo lắng cho vợ mình.Chưa bao giờ bà thấy hấn lo lắng cho ai như thế nhà.Vì Đẳng Hàn Mạc, bà hiểu tính của nó rất lạnh lùng còn pha chút vô tâm

" Cô ấy có vấn đề gì sao? Mẹ, hãy nói đi " Hấn trong lòng như lửa đốt cứ hỏi thúc mãi

.Nhưng khi thấy Nguyệt Dao Dao đi ra bình thường, đôi mắt của cô còn long lanh như sắp khóc, hấn càng ngạc nhiên hơn mở to cả hai mắt

" Chúc mừng con Đẳng Thiệu " Bà Ái Châu đưa cho hấn 1 cây que màu trắng trên đó xuất hiện 2 gạch màu đỏ rõ ràng.Là que thử thai?

Hấn ngu ngơ vài giây..VẬY.. vậy cô là có thai rồi sao . Hấn được làm bố

Đoạn hấn chạy lại ôm Nguyệt Dao Dao vui mừng đến nỗi nhấc bổng cô lên trong niềm vui. Bây giờ trong đầu hấn có biết bao nhiêu là viễn cảnh, cả nghĩ đến đứa bé trong bụng cô không biết là trai hay gái nhỉ

" A... Thà em xuống nào " Nguyệt Dao Dao cũng vui mừng, ôm cổ ông xã mình

---- tại bệnh viện ----

" Cô đã có thai được 2 tuần rồi "

Nguyệt Dao Dao vừa bước ra bệnh viện vừa ngẫm lại lời của bác sĩ lúc nãy. Thảo nào từ lúc ở Pháp cô cứ cảm thấy mệt mỏi trong người lại rất thèm ăn.Thì ra là đã có bào thai trong bụng, hơi lo lắng một chút vì lần đầu làm mẹ vẫn không biết bản thân nên làm gì nhưng lại không hiểu vì sao lại có chút cảm giác vui mừng phấn khích.Thật lạ

Trái lại với suy nghĩ kia, người đàn ông kế bên cũng là đang nhớ đến lời của bác sĩ nhưng lại là lời khác khiến hấn vô cùng bức bối và có chút khó chịu

" Tạm thời những ngày sắp tới hai người nên tránh * hoạt động * mạnh để không ảnh hưởng đến thai nhi vì cơ thể của Nguyệt tiểu thư khá yếu "

Làm sao chứ? Hấn chính là không tưởng tượng đến điều này. Như một thói quen, chỉ cần nhìn thấy cô là hấn đã muốn đề ra rồi lần này lại bắt hấn tu trong 9 tháng 10 ngày sao? Không phải là đang bức người sao?

" Ông xã, ông xã.." không biết thơ thần kiểu gì mà hấn không nghe thấy tiếng cô gọi luôn chứ đến lúc này mới giật mình ra nhìn cô mỉm cười

" Anh..sao thế?" Cô vừa ôm tay hấn vừa mở trong đôi mắt hỏi

" Không sao, bảo bồi lút nữa tôi đưa em đi một nơi " Hấn khẽ nhếch môi rồi xoa đầu cô.Có lẽ hấn không nên suy nghĩ quá nhiều, điều này nên hỏi bạn chí cốt một chút.

Trưa hôm đó Đẳng Hàn Mạc đưa Nguyệt Dao Dao đến một tiệm áo cưới phải nói là hoành tráng vô cùng

" Bảo bồi, vào trong đội tôi một chút, em có thể lựa những thứ em thích, đừng chạy lung tung " Đẳng Hàn Mạc hình như đang có lượt cuộc điện thoại quan trọng gì đó nên liền bảo cô vào trong trước vẫn không thể quên dặn cô ngoan ngoãn, thật đáng ghét cô có phải là con nít đâu chứ, riết rồi thấy mình giống con của hấn ghê

Nguyệt Dao Dao trề môi một cái rồi đi vào trong

" Alo có việc gì sao? Hôm nay lại rảnh rồi gọi điện cho tớ?" Lưu Ngạo Thiên ở đầu giường bên kia giọng có hơi trầm đặc vội vã như đang làm việc gì gấp gáp nhưng cái tổ chất móc khoé bạn tốt thì vẫn không chừa đây mà

" Bây giờ chỉ mới là 3 giờ, hoạt động sớm như thế thì Nhiên Nhu làm sao chịu nổi đây " Đối với Lưu Ngạo Thiên, Đẳng Hàn Mạc luôn có cách trị cái miệng của bạn tốt. Cũng thật là hiểu nhau quá đi mà, chỉ cần nghe giọng là có thể đoán ra đang làm gì.Mà Đẳng Hàn Mạc vừa nhận được tin không vui lại biết bạn tốt đang làm cái chuyện vui về đó tất nhiên là không khỏi ức chế rồi

" Nhỏ tiếng một chút, được rồi cậu hỏi gì đây " Bị đoán trúng tim đen Lưu Ngạo Thiên liền chịu thua, đúng là không thể vượt mặt con người như Hàn Mạc mà

"Tôi là muốn hỏi phụ nữ khi mang thai..thật..thật sự không thể làm *cái việc kia *được sao?" hấn chưa bao giờ cảm thấy khó nói thế này, có vẻ hơi xấu hổ một chút.Đằng thiếu ỏi là Đằng tổng, điên rồ quá đi

"Khụ..khụ Tôi có phải là bác sĩ sản khoa đâu " Lư Ngạo Thiên vừa nghe xong liền ho khan một tiếng định bụng không trả lời nhưng có vẻ nghe tiếng hằm nhẹ bên đầu dây nên trả lời tiếp

"Theo như tôi biết thì việc đó vẫn có thể bình thường nếu cơ thể mẹ khỏe và thai nhi không có vấn đề còn nếu sản phụ yếu thì sau 3 tháng đầu mới có thể nhưng nhẹ nhàng thôi.Cũng không ảnh hưởng gì đến thai nhi đâu,nhưng tốt nhất là vẫn nên mang áo mưa " Lư Ngạo Thiên bắt đầu tuôn trào kiến thức của mình ra. Thực ra khi ở Mỹ học y anh đã không biết trải qua biết bao nhiêu là khoa bệnh đương nhiên cũng khá biết về việc này

"Vậy thì tốt rồi..." Đằng Hàn Mạc nghe không xót một chữ, môi mỏng của hấn khẽ cong lên..Tin tốt tin tốt nha dù vẫn phải chờ thêm 2 tháng mấy nữa vẫn hơn là không được động đậy, được miếng nào thì ăn miếng đó thôi

"mà nè cậu đừng nói với tôi là Dao Dao đã..." Lư Ngạo Thiên cũng thắc mắc này giờ không biết bạn tốt của mình vội vàng hỏi vấn đề này để làm gì? Cho ai?

"Nhiều chuyện "Đằng Hàn Mạc nói xong liền lạnh lùng gác máy để cho Lư Ngạo Thiên một cục tức và nghi hoặc nhưng rồi vẫn là tiếp tục công việc đang dở với Nhiên Nhu (bạn bè chỉ cốt đúng là giống nhau)

Đằng Hàn Mạc bỏ điện thoại vào túi quần sau đó bước vào bên trong tiệm áo cưới

"cô đừng có ở đó mà bịa chuyện, loại người như cô cũng dám nhận mình là Đằng phu nhân?" Tiếng chưa ngoa của của trưởng quản lí cửa hàng.Ai mà chẳng biết cô ta nổi tiếng độc miệng, trước mặt cấp trên thì mềm dẻo vô cùng còn đối với nhân viên thì xem thường.Cô ta là vì leo lên giường của trưởng quản lí chỉ nhánh cửa hàng lại còn dám tơ tưởng tới Đằng Thiếu.Haizz không coi ai ra gì

Vừa bước vào cửa hàng đã nghe lời chói tai, lại thấy bà xã của mình vì uất ức mà giận đến đỏ mặt

Hấn lãnh đạm, từ từ bước đến ôm eo cô

"Nếu cô ấy không phải là Đằng phu nhân, thì tôi cũng không phải là Đằng tổng "

Có ai chúc tui thi tốt hem ☐ Tuần sau tui thi rồi ♥☐ Tui vẫn up truyện đều trong 2 tuần thi nha. Ngày 18/12 là ngày thi cuối cùng nên các tuần sau đó là chuyên tâm để full truyện nha ♥☐☐

Bạn đang đọc truyện *Cậu Chủ Rất Cưng Chiều Em - Tiểu Bảo Bối* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 56: Thử áo cưới

"A Đằng tổng... tôi thật sự xin lỗi...tôi không biết đây là Đằng Phu Nhân " Trưởng quản kia cửa hàng nhìn thấy Đằng tổng xuất hiện liền sợ toát cả mồ hôi, chỉ nói được lắp bắp vài lời

"Ngày mai cô không cần đi làm nữa " Nhìn cô ta một lúc lâu, Đằng Hàn Mạc nhũ mày khinh bỉ rồi thẳng thừng phán một câu khiến cô ta choáng.Cô ta vẫn không ngờ người phụ nữ kia lại là vợ của Đằng Thiếu

Hấn là cực kì ghét loại đàn bà son phấn lòe loẹt, đậm cả kí phần như trên mặt lại còn mồm miệng chua ngoa cả gan ức hiếp bảo bối của hấn.Hàn Mạc hấn cảm thấy bản thân đã rất nhân từ khi đuổi việc cô ta, nếu thẳng tay thì mạng của cô ta cũng khó mà toàn thay

"Đằng Tổng...tôi xin lỗi....Đằng tổng "

Đằng Hàn Mạc ôm eo của Nguyệt Dao Dao bước vào khu vực trưng bày váy cưới mặc cho ả trưởng quản lí kia vừa bị bảo vệ lôi ra vừa là hét vừa khóc lóc xin

Nguyệt Dao Dao ngược lên nhìn hấn thì bị gấn búng vào trán một cái rồi đau còn mắng

"Em có phải là bị ngốc rồi hay không? Lại để người ta ức hiếp như thế.Em là vợ tôi, không việc gì phải sợ ai "

Nhìn xem gián cảnh bây giờ có giống ông bố đang răn dạy con mình hay không

"Nào có, người ta chỉ là không muốn ức hiếp ai thôi " Nguyệt Dao Dao xoa xoa cái trán như đứa trẻ cô hời dỗi chu chu môi nhỏ nói

"Em ức hiếp người, tôi đảm bảo cho em " Đằng Hàn Mạc hiên ngang nói. Cũng Đúng hiện tại bây giờ hấn là người cầm đầu của Hắc Bang, là người

đứng đầu Đảng Thị tập đoàn lớn mạnh nhất thị trường quốc tế. Trong giới giang hồ nghe đến cái tên Rick đều phải sợ hãi vì độ tàn nhẫn của hắn, còn trong thương trường khi nghe đến Đảng tổng hay Đảng thiếu ai ai cũng kính nể ba phần Vậy hắn hỏi còn ai dám ức hiếp cô? Đúng là ngốc mà

" Thế em ức hiếp anh nhé " Nguyệt Dao Dao lém lỉnh ngược lên cười với hắn.Lời này là hắn nói cô cũng chẳng khách sáo, phải lợi dụng cơ hội để trả đũa hắn vì mấy ngày ở resort làm cô không thể xuống giường

Cứ tưởng rằng mình nói câu đó ra Đảng Hàn Mạc sẽ đứng đờ hòng không thể phát ngôn ai ngờ hắn ghé sát tai cô nói một câu xanh rờn

" Tôi đảm bảo,nếu em thích em có thể ức hiếp tôi trên giường, tôi rất sẵn lòng "

Nguyệt Dao Dao nghe xong liền nổi hết da gà. Đáng nhẽ ra cô không nên đôi co với hắn.Bây giờ đúng là chỉ muốn đề hắn ra đánh cho chừa cái tật biến thái thôi.Trong đầu ông xã của cô chỉ có nghĩ đến những việc này sao?thật nhức đầu.Thật là muốn bán hắn đi

[tg: thật không? * ánh mắt nghi ngờ*]

Nguyệt Dao Dao:Đương nhiên là thật

Fan Đảng ca: chị ơi bán cho em đưỵ

Đảng Hàn Mạc: Nguyệt Dao Dao em dám

Fan Nguyệt Tỷ: Thôi đi bà Nguyệt ơi! Bán ông đi rồi bà lại ngồi khóc lum la, tụi tui lại đau lòng cho bà à]

" Anh..." Nguyệt Dao Dao ngại đến đỏ mặt rất muốn chửi hắn biến thái nhưng vẫn là không dám, sợ hắn lại làm việc gì nữa thì khổ thân

" Đảng phu nhân, xin mời đi lối này để thử áo cưới " một cô nhân viên cười thân thiện đi đến, nhìn nét mặt cô ta cũng biết có giấu chút phần sợ hãi, mồ hôi trên trán lấm tấm luôn. Tất cả là tại cái tên đại ác ma này dọa người chứ sao

Đảng Hàn Mạc cũng được hướng dẫn đi thử đồ ở khu y phục cho chú rể.Trong lòng hắn thầm rửa tội tại sao hai khu nam nữ này không dùng chung đi, có phải rất " tiện lợi " hay không?

Y phục nam mặc rất nhanh nên Đảng Hàn Mạc diện đồ xong rồi ngồi chờ cô ở ngoài, mấy cô nhân viên ở kia bàn tán xì xầm

" Oa Đảng thiếu thật đẹp trai nha "

" Cô đừng có mà mơ mộng, Đảng Phu nhân còn thử đồ ở trong "

" Thật ghen tị mà lúc này Đảng Thiếu bảo vệ Đảng Phu nhân đúng ngẫu "

Đảng Hàn Mạc đang cầm cuốn tạp chí, thản nhiên đọc cũng nghe được cảm thấy rất vừa ý

" Chị ơi... chị.." Nguyệt Dao Dao áp ứng thò đầu ra khỏi phòng, có lẽ gặp vấn đề gì với chiếc váy cưới rồi mới vậy

" Vâng, Đảng Phu Nhân cô cần gì sao? " Cô nhân viên đứng đó lập tức đứng nghiêm chỉnh cũng kính hỏi

" Chị có thể..có thể vào đây giúp em kéo chiếc dây kéo giúp em không? " Nguyệt Dao Dao ngại muốn đỏ mặt, nói xong liền thụt đầu vào.Aiz đến tận tuổi này mà còn đi nhờ người khác vào mặt đồ giúp.Cô có hơi cảm thấy nhục dù biết việc đó bình thường

"Được, tôi vào ngay " Cô nhân viên cười vì sự ngây thơ của Nguyệt Dao Dao, là một Đảng phu nhân mà không có chút kênh kiệu, lại lễ phép trái lại với nhiều người từng tới đây

Cửa hàng này là do Đảng Thị xây nên, những mẫu áo cưới ở đây hầu hết đều là thiết kế của những nhà thiết kế nổi tiếng trên thế giới nha.Một bộ cũng bằng cả căn nhà nên người lui tới thường là những phu nhân, tiểu thư kênh kiệu thôi

Cô nhân viên toán bước vào thì Đảng Hàn Mạc giơ tay lên ra dấu không cần rồi nhếch môi với nụ cười nguy hiểm bước nào khiến cho nhân viên trong tiệm được một phen trầm trồ thú vị

Hắn bước vào đã thấy Nguyệt Dao Dao đứng quay mặt vào trong, để lộ phần lưng chưa kéo khoá trắng nõn làm cho cơ thể Đảng Hàn Mạc có chút hơi nóng

Về phần Nguyệt Dao Dao có lẽ vì nghe tiếng mở cửa lại nghĩ rằng là chị nhân viên nên cô có chút ngáp ngừng nói

" Phiền chị quá, thực sự là em không thể tài nào kéo cái khoá áo lên được hìhì " cô vừa nói vừa cười ngây ngô mà không biết sói đang đứng sau

Đảng Hàn Mạc cười mỉm một cách thú vị rồi bước tới chạm vào phần lưng kia từ từ vuốt nhẹ, da thịt mềm mại lại tỏa ra hương thơm thoang thoảng mà quen thuộc.Thật sự rất muốn đề cô ra mà hành sự thôi

Nguyệt Dao Dao cảm giác người đằng sau có chút biến thái nhưng trong đầu lúc đó vẫn chưa nghĩ là hắn, cô cứ ngỡ chị nhân viên bị biến thái nên sau đó

liền quay phắt người lại lúc đó mới biết là hấn, khỏi phải nói cô luống cuống đến cỡ nào

"Sao anh..anh vào đây " Cô có chút ngập ngừng cũng không phải nói là nhặc nhien lắm đối với loại người biến thái như hấn thì việc này cũng nằm trong những trường hợp "ngày thường"

"Tôi không được vào?" Hấn nhứ mầy kiếm tay vòng qua eo cô,ôm cô sát vào người

Nguyệt Dao Dao có chút bối rối với loại câu hỏi này,vẫn là không biết trả lời ra sao

Thấy vẻ khó xử dễ thương của cô hấn liền cúi đầu xuống áp môi mình lên môi cô, hấn đưa lưỡi tung hoành trong khoảng miệng cô vừa nhẹ nhàng vừa sâu khiến cho Nguyệt Dao Dao muốn nghẹt thở

Một lúc hấn lại hôn xuống cổ rồi xương quai xanh của cô nhưng may mắn Nguyệt Dao Dao vẫn còn đủ ý thức nên cô nói với hấn

"Ừm..ở đây thật sự không thể, nếu nhân viên đợi lâu sẽ không tiện " thật ra cô nghĩ nhân viên đợi ở ngoài lâu như thế chắc chắn đoán biết bên trong là động tĩnh gì rồi

Hấn cười động tác dừng lại rồi xoay người cô lại giúp cô kéo khoá sau đó chỉnh áo vest của mình rồi bước ra với khuôn mặt vui vẻ như không có gì,đứng là đồ mặt dày nha

Lỡ bấm cái up luôn □

Bạn đang đọc truyện *Cậu Chủ Rất Cần Chiều Em - Tiểu Bảo Bối* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 57: [56] Tôi với em chỉ có khả năng này thôi

"Em đã hết người rồi ông xã " Nguyệt Dao Dao chống hai tay ra sau lưng thân thờ với hấn

Hôm nay tổng cộng cô đã thử 5 bộ áo cưới và chụp gần như là cả chục tấm hình, thay ra thay vào rồi tạo dạng thiệt đúng là mỏi hết cơ ấy chứ

"Được, không chụp nữa, như thế đủ rồi " Đàng Hàn Mạc nhìn thấy dáng vẻ nũng nịu tội nghiệp của bà xã nhỏ trong lòng không khỏi xót xa ấy chứ hấn là khá là hài lòng buổi chụp hình hôm nay vì lúc chụp hấn vừa có thể lợi dụng ôm, hôn, và cả "sờ soạn " cô

Rời khỏi tiệm áo cưới đã là 10h30 hấn đưa cô đến một quán ăn bình dân quen thuộc

"Bác hai cho chúng cháu hai tô mì xá xíu " Hấn cười rồi nói tự nhiên với người phụ nữ đứng tuổi chủ quán

"Hàn Mạc, Dao Dao lâu rồi mới thấy hai cháu ghé đến, chờ bác một chút " Bà Hai cười nhân từ với hai vị khách quý

"Anh vẫn còn nhớ nơi này sao " Nguyệt Dao Dao khá là ngạc nhiên trong lòng cô cũng dâng lên một chút thú vị hai tay chống cằm nhìn hấn

"Điều gì về em tôi cũng nhớ " Đàng Hàn Mạc cười ôn nhu với cô, tay kia bẹo lên đôi má hồng

Cô trẻ môi rồi cười tỏ vẻ không tin nhưng lại có cái cảm giác hạnh phúc khó tả

Hồi tưởng về lúc nhỏ

Lúc đó Dao Dao 10 tuổi Hàn Mạc đã 16 tuổi nhưng tính khí rất thất thường lúc trầm mặc lúc trẻ con vô cơ

Nguyệt Dao Dao đến Đàng Gia được 1 năm, ngoài việc được cho đi học, thì ở nhà cô còn có một nhiệm vụ là hầu hấn, hấn thấy con bé ốm yếu,lại nghe lời nên đâm ra rất thích, suốt ngày sai bảo không cho cô rời nửa bước

Có lần hấn ăn cắp tiền trốn học để đưa Dao Dao đi chơi vì hôm đó là sinh nhật cô bé đến lúc tối về ông chủ la hấn một trận nhưng một lời hấn cũng không nói là đưa cô đi chơi mà chỉ nói là đi mua sách nhưng ba hấn nào tin vào lí do vớ vẩn đó đó.Ông Cố Tiêu nóng giận đến mức quát hấn một tiếng

"Li lợm như thế thì đi ra ngoài đường mà ở "

Ai ngờ lúc đó lòng tự tôn của một thằng nhóc 16 tuổi quá cao nên liền một cái nắm tay con bé hầu đi ra khỏi nhà, định đưa nhau đi trốn hay sao trời,mới tí tuổi đã thế này

Đi được một đoạn xa nhà, Nguyệt Dao Dao giọng nhỏ nhỏ vang lên trong đó có chút sợ, cô run nhất là lúc cậu chủ nổi giận mà, đáng sợ max level

" Cậu..cậu..hay mình về đi..dù sao "

Cô chưa kịp nói nửa câu sau thì Đăng Hàn Mạc đã quát

" Em thích thì về một mình đi, tôi đây không về "

Thấy vẻ nóng giận đó, Nguyệt Dao Dao cũng sợ hãi chỉ biết lầm lũi đi theo thôi

Đi thêm một đoạn nữa thì hai đứa trẻ thấy tiệm mì xá xiu,mùi thơm nóng hổi của nước lèo bắt đầu lan tỏa đến mũi của cả hai

rột rột Tiếng phát ra từ bụng của Đăng Hàn Mạc khiến cho Nguyệt Dao Dao bật cười nhưng cô che miệng không dám cười lớn vì bị Đăng Hàn Mạc liếc sang một cái

" Cậu có muốn ăn không?" Nguyệt Dao Dao lay tay áo hần,ngước đôi mắt long lanh lên hỏi

" Ăn gì chứ? Có mang theo tiền đâu mà ăn với lại tôi không đói " vừa nói dứt câu tiếng rột rột lại phát ra từ bụng Đăng Hàn Mạc khiến cho hần xấu hổ muốn độn thổ

"Rõ ràng là cậu đói mà, chờ em một chút nhé " Nói rồi cô bé chạy vào trong tiệm mì

" Cô ơi, cô có thể cho cháu và cậu chủ cháu một bát mì được không ạ vì chúng cháu không mang tiền theo nên ăn xong tại cháu sẽ ở lại rửa chén ạ "

Lúc đó cô chủ quán đang định đóng cửa thì thấy đứa nhỏ đến kéo tay áo mình, lại còn có dáng vẻ ngây thơ dễ thương nữa chứ đoán là bị lạc bố mẹ đây mà nên cô chủ quán cũng cười hiền từ rồi nấu cho cả hai hai bát mì

" Hai đứa bị lạc à?" Ngồi đối diện hai đứa trẻ cô chủ quán hỏi han

" Dạ không, cậu chủ bỏ nhà đi rồi lòi theo con ấy ạ " Đăng Hàn Mạc chưa kịp lên tiếng thì con bé Dao Dao đã chen vào hòng

" hi thế sao lại bỏ nhà đi?" Cô chủ quán nghe cái lí do cũng bật cười, đúng là trẻ con hờ chút là dối

"Dạ.." Nguyệt Dao Dao nghe đến đây liền chập chùng

" là do con lấy tiền bố mẹ để dẫn ai đó đi ăn, đi chơi công viên,mua đầm mới đó cô " Đăng Hàn Mạc lợi dụng được thời cơ liền dùng lời lẽ móc méo cô.Hay lắm con nha đầu này, hôm nay mạnh miệng nói xấu cậu chủ hả

" Haha hai đứa dễ thương thật, mà hai đứa không phải là anh em à " Cô chủ quán thấy hai đứa nhỏ nói chuyện rất buồn cười nhưng lại thắc mắc tại sao một đứa cấp 3 và một đứa cấp 1 lại không phải là anh em cứ cậu cậu em em như thế

" Dạ không " Hần trả lời ngay tức khắc khiến cho Nguyệt Dao Dao có chút buồn, cô cứ ngỡ thân với hần như thế thì dù sao cũng nên coi mình là em gái hần chứ

" À, thôi hai đứa ăn đi, cũng khuya rồi để cô chuẩn bị chăn cho ngủ qua đêm, sáng mai cô đưa hai đứa về dù sao chắc bố mẹ cũng lo cho các cháu lắm " Cô chủ quán nói rồi đi vào trong chuẩn bị chỗ ngủ cho hai đứa

Vậy đó mà sáng hôm sau chưa kịp đưa về đã có một đàn xe hơi rầm rộ đậu trước quán mì.Là ông Đăng Cố Tiêu chứ ai, coi như lần này là ông chịu thua thẳng quý tử cứng đầu này

Sau này lớn lên, do Nguyệt Dao Dao thân thiết với Tích Diệp Thành nên lâu lâu chỉ có Đăng Hàn Mạc đến ăn một mình,còn Nguyệt Dao Dao có lần đưa Tích Diệp Thành đến ăn thế là về nhà không hiểu lí do vì sao Đăng Hàn Mạc biết liền nổi trận lôi đình

[tg Dám đưa nam nhân khác đến nơi kỉ niệm của cả hai hả cưng]

Trở lại hiện tại

" Sao lúc đó anh lại nói thế?" Nguyệt Dao Dao hai tay chống cằm đôi mắt có chút trầm xuống

" Vì lúc đó tôi đã xác định chúng ta không có khả năng là anh em rồi, chúng ta chỉ có cái khả năng này thôi " Hần vừa nói vừa cầm tay cô chỉ lên chiếc nhẫn cưới sáng lấp lánh kia

Nguyệt Dao Dao đứng hình vài giây, sau đó không biết vì xấu hổ hay hạnh phúc mặt lại ửng đỏ lên

" Mì xá xiu đến rồi đây " Từ trong bác hai bước ra trên tay là hai tô mì nóng hổi

Bạn đang đọc truyện *Cậu Chủ Rất Cưng Chiều Em - Tiểu Bảo Bối* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 58: [57] ngày trọng đại bất ngờ

Tối đó

Nguyệt Dao Dao bước ra khỏi phòng tắm trên người lại tiếp tục mặc bộ đồ ngủ trẻ con vừa toán cầm chiếc máy sấy tóc lên thì ai đó đã vớ tay lấy trước.Tay dài thật có lợi aaa

" Tôi giúp em " Đàng Hàn Mạc ôn nhu gấp chiếc laptop lại, hấn vịnh vai cô ngồi xuống rồi bật chiếc máy sấy lên

" Em rất thích thú sao?" Đàng Hàn Mạc nhìn thấy cô ngoan ngoãn ngồi cười vô cùng mãn nguyện nên buộc miệng hỏi

" Rất thích a. Được ông xã chăm sóc rất vui " Cô cười hi hi trả lời

Ai cũng như thế, được người mình yêu thương chăm sóc vẫn là trong lòng dâng lên niềm hạnh phúc khó tả.Đàng Hàn Mạc lại là người nổi tiếng xưa nay chưa bao giờ biết chăm sóc, làm giúp ai việc gì, toàn quyền đều là hấn ta điều khiển mà bây giờ lại chăm sóc cô như thế chứng tỏ cô trong lòng hấn rất quan trọng nha

"Bà xã chúng ta làm lễ cưới ở Anh nhé " hấn vừa nói vừa dùng chiếc lược chải mái tóc dài ngang lưng của cô.Tay hấn vừa vén mái tóc sang, đã lộ ra vùng cổ trắng nõn không kiềm chế được mà cúi xuống tham lam hít mùi hương

Về phần Nguyệt Dao Dao có chút phản ứng, cô thừa nhận cơ thể mình rất mãn cảm nha chỉ cần là hấn động chạm liền có phản ứng nên không khỏi kêu lên tiếng kiều mị

" um. Có phải là tổn kém quá sao?"

" Không tổn kém " Vừa nói hấn vừa vùi đầu vào cổ cô

Cô gái ngốc? Rõ ràng địa vị hấn như thế.Tiền thì thôi khỏi nói, Đàng Thị là một tập toàn quốc tế một năm thu vào cũng tầm vài chục tỉ đô thì cái gọi là tổn kém đã từ lâu không xuất hiện trong từ điển của Đàng Hàn Mạc hấn

Hấn cứ như thế lại không làm chủ được bản thân ôm cơ thể nhỏ bé của Nguyệt Dao Dao đặt lên giường hai tay chống xuống rồi hôn vào xương quai xanh của cô

Nguyệt Dao Dao trong tư tưởng đấu tranh lắm mới tỉnh táo đẩy hấn ra chấp chừng nói

" Bác sĩ dặn..chúng ta..." Cô không nói hết câu chỉ gọi cho đối phương nhớ, cô không phải vì muốn không cho hấn chỉ là lo cho bảo bối trong bụng thôi

Đàng Hàn Mạc nghe lời cô hấn lật người nằm kế bên cô, đôi mắt có chút thất vọng rồi choàng tay ôm cô vào lòng hôn lên trán cô

" Chúng ta ngủ "

Tuần sau

Nguyệt Dao Dao đang ngồi trên chiếc giường đọc sách vì cả nhà đều là không cho cô động vào bất cứ việc gì, chán chết.Hôm nay cả nhà đều đi vắng, cô lại ở nhà một mình với một vài người giúp việc

Mấy ngày này Đàng Hàn Mạc cũng không thường xuyên ở nhà cùng cô khiến cho cô suy nghĩ vẫn vơ.Có phải là hấn đã ra bên ngoài tìm phụ nữ mới rồi hay không? Đúng là mấy người có thai nhạy cảm ghê

Đang thờ dài buồn chán thì cô nhận được một cuộc điện thoại của Hà Mỹ Hoa

" Tổ đây..." Nguyệt Dao Dao vẫn giữ nguyên giọng buồn rầu chán nản nói

" Sao thế? Hôm nay là ngày trọng đại lại có cái giọng buồn chán thế kia " Hà Mỹ Hoa vừa nói vừa trêu đùa bạn tốt,đứng dựa vào chiếc xe của mình

" Trọng đại?" Nguyệt Dao Dao vẫn là chưa hiểu cái ý đó. Hôm nay đâu phải là sinh nhật cô, cũng không phải là hấn vậy thì là ngày gì mà trọng đại chứ? Lừa người sao?

"Thôi không nói nhiều, cậu mau xuống đây, sắp trễ rồi mau lên " Hà Mỹ Hoa hối thúc cô vừa nhìn chiếc đồng hồ đeo tay mắc tiền trên tay

Nguyệt Dao Dao ngạc nhiên cô đẩy cửa sổ ra nhìn xuống thì thấy chiếc xe sang trọng của Hà Mỹ Hoa đậu trước cửa nhà, bạn tốt vẫn còn vẫy vẫy tay ở dưới

" Tớ xuống liền đây " Cô nói vào điện trong sự khó hiểu. Chuyện gì đây?

" cậu đưa tớ đến đây làm gì? Hôm trước tớ và Hàn đã đến thử áo cưới rồi " Nguyệt Dao Dao cảm thấy khó hiểu khi Hà Mỹ Hoa lái xe đến đây. Để làm gì chứ? Đừng nói là cô bạn này cũng muốn cưới rồi nha

" Thì thử rồi, hôm nay mặc " Hà Mỹ Hoa nói dứt câu xong liền kéo cô vào trong cửa hàng áo cưới lớn

Không biết có hẹn trưởng hay không cô vừa vào Hà Mỹ Hoa chỉ vỗ tay hai cái như ra lệnh rồi nhân viên từ đâu đã mang đến áo cưới giúp cô thay, rồi nhân viên làm tóc, nhân viên trang điểm cũng ở đó sẵn.

Cái gì đang diễn ra vậy?

Câu hỏi đó cứ mông lung trong đầu Nguyệt Dao Dao đến khi cô ngồi trên chiếc phi cơ riêng của Đàng Hàn Mặc mà chính cô vẫn là không hiểu tại sao Mỹ Hoa lại dùng chiếc phi cơ này đưa cô đi

" Chúng ta đi đâu vậy?" Cô ngược đầu qua hỏi bạn tốt

" đến Anh " Hà Mỹ Hoa phán một câu xanh rờn khiến cho Nguyệt Dao Dao muốn choáng váng. Đừng nói là cái trên đàn ông đó đang muốn tổ chức đám cưới ngày hôm nay nha. Sao lại không nói cho cô biết chứ? Cô còn chưa chuẩn bị tinh thần, lỡ cô biểu hiện không tốt thì sao, cô không muốn làm cô dâu vụng về đâu

"Không cần phải bối rối đâu, cậu chỉ cần làm cô dâu cho thật tốt thôi " Hà Mỹ Hoa thấy cô bạn ngốc nhếch của mình

Nguyệt Dao Dao cũng điềm tĩnh một chút. Mà khoan...! Hôm nay là ngày cưới của cô sao ngay cả Mỹ Hoa cũng mặc váy cưới?? Nhìn rõ là thấy đây không phải là đồ phụ dâu

" Hôm nay là ngày cưới của tớ?"

"Ủm hùm "

" sao cậu cũng mặc váy cưới?"

" tớ cũng cưới "

Nguyệt Dao Dao ngạc nhiên lần hai, sao mấy con người này thích đưa người ta từ bất ngờ này đến bất ngờ khác quá vậy?

Cho đến khi Phi cơ hạ xuống sân sau của một toà nhà à không phải nói là một toà lâu đài mới đúng. Theo như Hà Mỹ Hoa nó đây là lâu đài Windsor một trong những lâu đài đẹp bậc nhất ở Anh Quốc. Aizz Đàng Hàn Mặc đúng là kẻ biết chi tiền mà?

"Hất xì " Hấn đang ngồi ở phòng chú rể lại cảm thấy ngứa mũi. Là ai lại dám to gan nói xấu hấn đây

vì chưa đến giờ cử hành hôn lễ nên cô cùng Hà Mỹ Hoa bước vào phòng cô dâu để vừa chuẩn bị lại sẵn lâu rồi chưa hàn thuyền. Đúng là mấy chị em phụ nữ, chuyện đề tâm sự không bao giờ là hết mà

Vừa bước vào cô lại thấy một cô dâu xinh đẹp nữa đang được chuyên gia trang điểm mà cái người này chính là khiến cô ngã ngửa lần ba

" Chị Nhiên Nhu!"

Bạn đang đọc truyện *Cậu Chủ Rất Cưng Chiều Em - Tiểu Bảo Bối* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 58-2: Hình tượng nhân vật

**Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.*

1. ĐÀNG HÀN MẶC

2. NGUYỆT DAO DAO

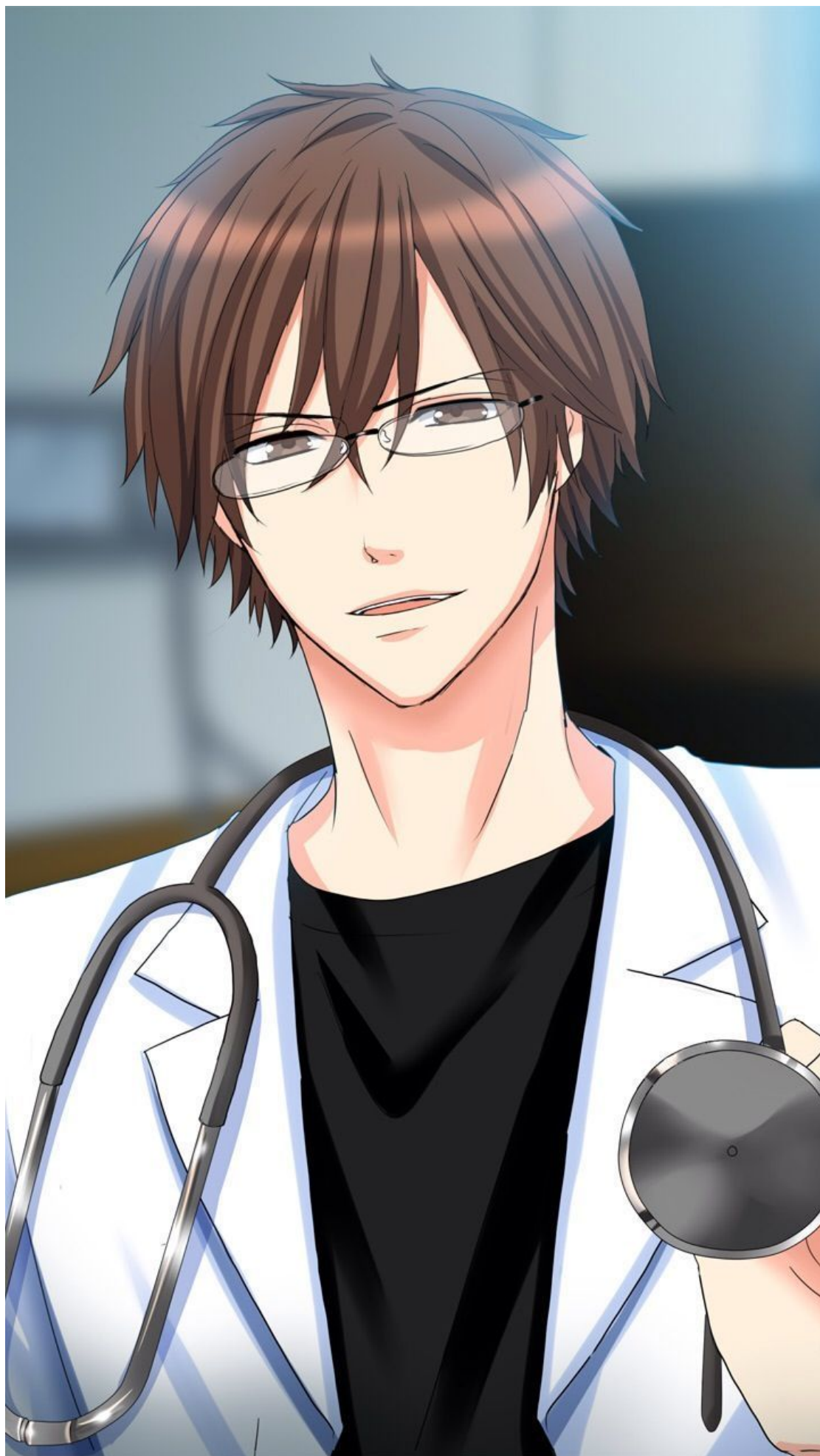
3. QUAN HẠO VƯƠNG

4.HÀ MỸ HOA

5. LƯU NGẠO THIÊN

6. KIỀU NHIÊN NHƯ

Bạn đang đọc truyện *Cậu Chủ Rất Cưng Chiều Em - Tiểu Bảo Bối* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 59: [58] Lễ cưới trang trọng

Nguyệt Dao Dao vẫn là không thể tiếp thu cái chuyện này. Ngày cưới mà có đến 3 cặp thì đúng là choáng váng nha

Nói rồi cả ba người phụ nữ ngồi xuống tâm sự với nhau

"Hai người thật là, không nói với em gì hết" Nguyệt Dao Dao chu môi nhỏ tỏ vẻ hờn dỗi. Cô biết chắc chắn là bạn tốt của mình và chị Nhiên Nhu đều biết ngày hôm nay lại thông đồng với Hàn Mặc giấu cô. Đáng ghét aa

"Cậu hờn dỗi cái gì Đẳng ca là muốn tạo bất ngờ cho cậu thôi" Hà Mỹ Hoa búng vào đầu bạn tốt một cái

"Đúng đó, chị cảm ơn hôm nay trong 3 người chúng ta, em sẽ là người hạnh phúc nhất" Chị Nhiên Nhu hiền hoà nhìn cô rồi mỉm cười

Cậu nói của chị ấy cứ làm cô suy nghĩ mãi không biết là Đẳng Hàn Mặc, ông xã của cô lại bày vẽ gì nữa đây. Thật nhức đầu aa

"Làm em chưa kịp ăn gì cả, thật đói" Nguyệt Dao Dao nũng nịu xoa bụng

"Cái gì, không phải lúc này cậu đã ăn bánh rán và hoa quả trên phi cơ rồi sao, đói nhanh thế" Hà Mỹ Hoa Nga j nhiên, cô biết từ trước đến giờ Nguyệt Dao Dao là một người cực kì ăn ít luôn chưa bao giờ thấy cậu ấy than đói cả sao hôm nay lại..

"Thì tớ có thai, nên rất thèm ăn" Nguyệt Dao Dao buột miệng nói ra xong gái giây sau mới nhận thức được nhìn lên

Còn Nhiên Nhu và Mỹ Hoa thì tròn tròn mắt đồng thanh nói

"Có thai?"

Đã đến giờ cử hành hôn lễ

Vì có đến 3 cặp nên từng cặp sẽ thực hiện nghi lễ ba dặt tay trao cô dâu cho chú rể

Nguyệt Dao Dao và Đẳng Hàn Mặc là cặp cuối cùng. Nhìn thấy bạn tốt và chị Nhiên Nhu được ba của họ nắm tay bước trên thảm đỏ trải dài lòng cô lại cảm thấy trống vắng vì bên cạnh cô không có ai cả.

Thật ra Hà Mỹ Hoa luôn miệng nói rằng ghét ba nhưng nhìn đôi mắt cậu ấy dành cho ba mình trong ngày đại trọng này cũng đủ hiểu tình cảm thiêng liêng phụ tử cao cả như thế nào

Khoé mắt Nguyệt Dao Dao hơi rung rung. Phải, cô cảm thấy tuổi thân, cha cô không có ở đây, ông ấy càng không thể nắm tay cô, cô khóc

"Sao lại khóc? Xem con kìa, ngày vui đừng xúc động như thế chứ" Rồi không hiểu vì sao một bàn tay thô ráp nhưng lại rất ấm áp chạm vào vai của cô, còn lau nước mắt cho cô, cách cư xử của người đàn ông này làm cho cô có cảm giác như ba mình đang ở đây. Phải chính là ông Đẳng Cố Tiêu (ba của Hàn Mặc) hôm nay ông sẽ đóng vai trò là một người ba của Dao Dao không phải vì ông thương hại cô bé mà là vì ông đã yêu thương và coi cô như con cháu trong nhà

Nguyệt Dao Dao mỉm cười rồi khoác tay ông khi nghe cha xức đọc tên mình và Hàn Mặc. Ông Cố Tiêu và cô định bước lên chiếc thảm đỏ trải dài lên phía lễ đài, nơi đó Đẳng Hàn Mặc đã đứng chờ sẵn nhưng rồi

"Nguyệt Dao Dao em đứng ở đó, tôi có một món quà tặng em" Không hiểu vì sao Đẳng Hàn Mặc lại dùng mic nói, khuôn mặt hấn có chút mỉm cười lại có chút ngại ngại

Rồi không biết tiếng nhạc từ đâu nổi lên và điều mà không ai ngờ tới một Đẳng Thiếu Gia nổi tiếng cao cao tại thượng, lạnh lùng vô đối có thể làm được cho bà xã mình một việc khiến cho các nhà báo phải săn đón, chụp hình hấn như muốn nổ tung, nhà nhà người người đều ngạc nhiên, có người còn quay phim lại

"Này...này..Đẳng..Đẳng tổng đang hát...hát..."

(Lời Bài Hát Nếu Yêu Em Là Sai- Kai Đình)

Nếu yêu em là sai

Anh chấp nhận cuộc đời mình chưa bao giờ đúng

Nếu yêu em là mơ

Anh chấp nhận cuộc đời này không cần thức giấc....

Em, một cô gái sống quá đơn thuần

Tất cả em cần

Chỉ là một tình yêu chân thật

Anh, từng không tin có một người như em

Một người không toan tính từng đêm

Không suy nghĩ thiệt hơn khi yêu thêm

Vì thiếu em thế giới này không cần đúng sai

Thế gian không còn người thứ hai

sống trong con tim anh mãi mãi

Bất chấp mọi điều

Bất chấp tình yêu

có là điều quá mong manh quá mong manh

Vì thiếu em, phố kia không còn quen với anh

Mỗi ngày trôi qua đều giá lạnh

Chẳng còn gì ý nghĩa

Hãy đến gần anh, ôm chặt anh

Dẫu tình yêu quá mong manh trong cuộc đời.....

Mọi người ở đó đều chăm chú lắng nghe giọng hát của Đăng Tổng thật ngọt ngào, trầm ấm thật hay

Thật ra mấy ngày trước hấn không ở nhà là vì phải bận đi luyện thanh bài hát này nè, chưa bao giờ hấn hát cho ai nghe nên bây giờ luyện tập rất khó khăn đến nỗi có hôm ngủ trưa còn nghe thấy bài hát này vang lên. Thật ám ảnh

Hấn vừa hát câu hát cuối cùng vừa bước đến chỗ Nguyệt Dao Dao nhìn cô đã rung rung hai đôi mắt

Nghe hấn hát cô không thể diễn tả cảm giác hạnh phúc này là gì, có lẽ vì chưa bao giờ cô có cảm giác mình quan trọng với ai đó và nghĩ ai đó sẽ quan tâm, yêu thương mình như vậy. Đã kiềm nén nước mắt lắm vậy mà hấn lại nói thêm một câu khiến cô vỡ oà cả nước mắt

"Nguyệt Dao Dao, em không cần phải bước đến chỗ tôi, em chỉ cần đứng yên và tôi sẽ bước đến chỗ em và nắm chặt tay em cùng bước đi " Hấn ôn như cầm tay cô rồi hôn lên mu bàn tay mềm mại ấy

"Hức...vâng...hic.." Nguyệt Dao Dao lúc này như một đứa trẻ chỉ biết khóc, hai má cô ửng hồng lên một cách đáng yêu

thật xấu xa,muốn mọi người chê cười cô sao.Nhưng mà cái con người xấu xa này làm sao cô lại yêu thế không biết

"Dao Dao, đừng khóc, em khóc tôi sẽ rất đau lòng " Cầm tay bà xã mình từ từ bước đến lễ đài, rồi lau nước mắt cho cô.Hành động thật đáng ghen tị mà

Cả ba cặp đứng trước mặt vị cha xứ, ai cũng mỉm cười rạng rỡ

~Lời của cha xứ~(dài quá không nhớ nổi)

" Đăng Hàn Mạc con có đồng ý ở bên Nguyệt Dao Dao dù cô ấy có ốm yếu bệnh tật hay nghèo khổ....."

" Con đồng ý " Đăng Hàn Mạc trả lời dứt khoát rồi sau đó nhìn sang bà xã của mình mà mỉm cười hạnh phúc

"Con đồng ý "

" Con đồng ý "

" Con đồng ý"

"Con đồng ý "

Lần lượt Nguyệt Dao Dao, Lưu Ngạo Thiên, Nhiên Nhu, Hà Mỹ Hoa đều trả lời

Chỉ riêng đến Quan Hạo Vương

" Con không đồng ý " Trời câu trả lời tình ruồi nhất năm khiến cho mọi người bên dưới đều bàng hoàng xôn xao một phen

Hà Mỹ Hoa nhìn sang lão công của mình một cách nhặc nhien, cô mở to tròn đôi mắt, có lẽ như sắp khóc

Rồi không biết vì sao một bàn tay lại ôm eo cô vào, cô chán ghét lắm, rõ là bảo không đồng ý còn ôm cô làm gì

" Con không đồng ý cả đời này kiếp này mà phải là đời sau, kiếp sau nữa. Con nguyện ý chăm sóc cô ấy trọn đời, trọn kiếp "

Thở phào nhẹ nhõm

Cả khách mời bên dưới bắt đầu cười nói có người bảo Quan thiếu gia hôm nay sến súa quá đi nha

" Anh.. ngay cả lễ cưới cũng đùa được " Hà Mỹ Hoa đánh nhẹ vào ngực ông xã mình rồi liếc mắt cười

-----phản trao nhấ-----

" Vậy ta tuyên bố từ hôm nay các con chính thức là vợ chồng, các con có thể hôn nhau "

Sau lời tuyên của cha xứ thì ba nụ hôn nồng cháy lập tức diễn ra khiến cho ai ai đều ngờng mộ

Bạn đang đọc truyện *Cậu Chủ Rất Cưng Chiều Em - Tiểu Bảo Bối* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 59-2: Hình tượng nhân vật

**Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.*

Công khai một chút về các hình tượng nhân vật trong truyện ☐

Trước khi xem tui có các lưu ý như sau

1. Vì các hình tượng chỉ là ảo nên đừng soi mói tính thực tế ☐
2. Đây chỉ là hình tượng mình thấy Ok và phù hợp nên đừng vào so sánh mấy hình tượng khác vì mỗi người có góc nhìn riêng ☐
3. Hãy vote cho hình tượng bạn thích ♥ ☐
4. Đừng quên cmt nha ☐
5. Còn cập nhật các nhân vật

-----//-----//-----//-----

1. ĐĂNG HÀN MẠC

2. NGUYỆT DAO DAO

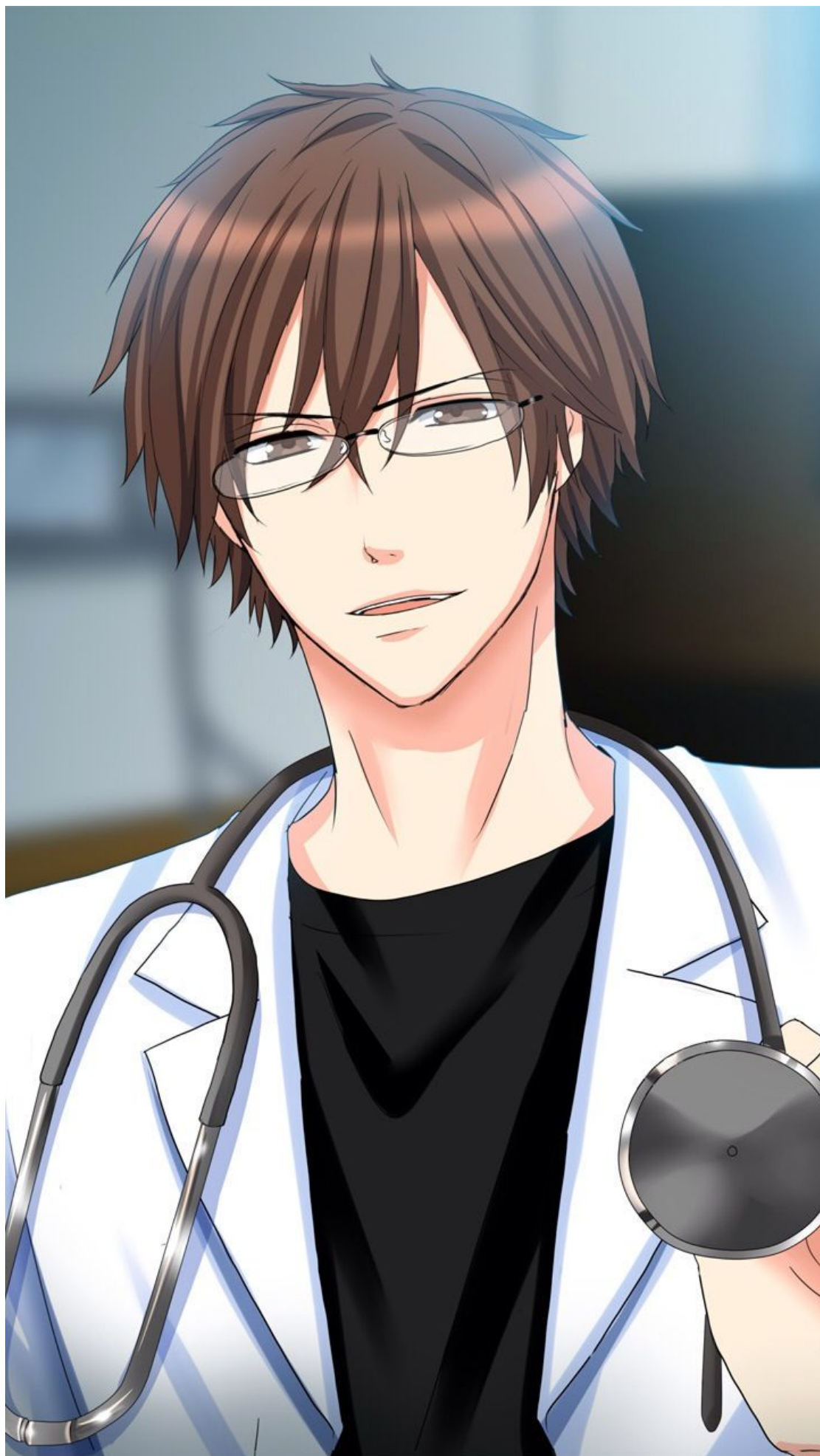
3. QUAN HẠO VƯƠNG

4.HÀ MỸ HOA

5. LUÛNGẠO THIÊN

6. KIỀU NHIÊN NHƯ

Bạn đang đọc truyện *Cậu Chủ Rất Cưng Chiều Em - Tiểu Bảo Bối* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 60: Tha thứ mọi ân oán

Cả buổi tiệc 3 cặp cô dâu chú rể phải đi đi lại lại để tiếp khách đúng là rất mệt nha

Nguyệt Dao Dao đi được một chút đã thấy mỏi lưng. Không biết tại làm sao mà mấy ngày này cô cảm thấy người mình cứ mệt mỏi, còn trông béo lên nữa chứ. Đẳng Hàn Mạc thấy bà xã nhỏ mệt trong lòng cũng sốt ruột, bảo cô cứ ngồi yên một chỗ, hẵng đi tiếp khách là được

"Thật chán "Đang thờ dài một tiếng thì cô nghe có một tiếng nói từ một lão giám đốc vừa già vừa béo. Thật không bằng một góc của ông xã cô, 6 múi nở nang, đẹp trai ngồi ngồi

"Đẳng Phu Nhân tôi kính cô một ly hehe "Lão ta vừa nói vừa đưa một ly rượu trước mặt cô

Cô căn bản là chán ghét không muốn uống nhưng phải tỏ ra thật nhẹ nhàng mà từ chối. Cô biết hôm nay nhà báo rất đông nên chỉ cần một hành động hay biểu cảm của cô cũng có thể lên trang nhất. Thật phiền phức! Không hiểu sao ông xã đại nhân của cô lại nổi tiếng như vậy chứ

"Thật ngại quá, tôi không biết uống rượu, xin lỗi " cô nhẹ nhàng từ chối không hiểu là khi có bầu cô có phải là quá nhạy cảm không, tự nhiên cô có linh cảm không lành, vẫn là không nên uống ly rượu này

"Đẳng phu nhân làm vậy là không nể mặt tôi rồi " Lão ta nhú mày nhưng miệng vẫn còn cười lớn. Sâu thẳm trong đôi mắt của lão vẫn là đang trong chờ cô uống vì sao à? Vì trong ly rượu có thuốc phá thai. Vì sao ư? Chuyện là sau khi li dị nhà cửa tang hoang Hà Mỹ Ly (chị của Hà Mỹ Hoa) bắt đầu đi cặp kè với các lão già này rồi ôm hận Nguyệt Dao Dao nên mới mượn tay trả thù

"Phu nhân nhà tôi không uống được, mong Ninh tổng đừng làm phu nhân khó xử "Đẳng không biết làm thế nào từ chối lão già này thì từ đâu Diệp Hàn đến cứu hộ cho cô

"À à "Lão ta ừm ừ rồi rời đi

"Cảm ơn anh Diệp Hàn " Cô lễ phép cảm ơn. Phù, thoát rồi nhưng không khí trong này ngột ngạt quá cô muốn đi ra ngoài hít thở không khí

Toan đi thì Diệp Hàn liền cản lại

"Phu nhân, cô định đi đâu "

"Tôi chỉ muốn ra ngoài hít thở không khí thôi, anh đừng lo "Nguyệt Dao Dao vỗ vai Diệp Hàn mỉm cười rồi bước ra ngoài

"Oa thật thoải mái " Cô vươn vai nhìn khung cảnh trước mặt

Một vườn hoa đẹp, ở giữa kia là một chiếc đài phun nước, Nguyệt Dao Dao nhẹ nhàng bước đến đó nhìn ngắm dòng nước

" Dao Dao " Không biết tận hưởng thế nào mà có người đến cô cũng không biết luôn, mà giọng nói này có vẻ quen quen

Nguyệt Dao Dao quay người lại thì đập vào mắt cô là một khuôn mặt, hình dáng quen thuộc nhưng có phần tiêu tụy vô cùng

"Tịch..Tịch Diệp Thành tại sao lại..anh lại ở đây " Cô ấp úng lắp bắp không nói được gì, sau cái lần anh bắt cóc cô thì cô có lẽ sợ anh hơn. Lần này anh ta muốn làm gì nữa đây?

Tịch Diệp Thành nhìn cô trong bộ váy cưới đôi mắt bất giác buồn. Đáng lẽ chú rể sẽ là anh, người nắm tay cô, người trao nhẫn cho cô cũng là anh nhưng nếu việc đó không xảy ra, anh biết bây giờ Nguyệt Dao Dao có lẽ chán ghét anh nhưng anh đến vì mục đích khác

Tịch Diệp Thành bước lên gần hơn Nguyệt Dao Dao, muốn đưa tay lên chạm vào khuôn mặt xinh xắn mà anh đã từng yêu thương nhưng Nguyệt Dao Dao lại đẩy anh ra giọng run run sợ hãi

" Anh...anh muốn gì? Chúng ta không phải đã chấm dứt rồi sao?...Anh lại muốn làm gì tôi nữa " Cô thật không muốn nhìn thấy anh nữa

" Nguyệt Dao Dao, anh...anh chỉ muốn đến đây nói với em một điều....Anh lúc trước đã sai quá nhiều, đáng lẽ anh không nên đánh mất em, anh làm tất cả chỉ vì muốn bên cạnh em, muốn giành lại em nhưng có lẽ không được nữa rồi. Anh tới đây mong em tha thứ và có anh mong mình có thể nhận được cái ôm cuối cùng từ người con gái anh thương " Tịch Diệp Thành thấy cô như thế trong lòng có chút nhói đau nhưng hôm nay khi quyết định đến đây anh đã nhủ bản thân phải nói ra tất cả tâm tư của mình

Về phần Nguyệt Dao Dao cô có chút thương cảm. Cô là người dễ tha thứ nhìn anh tiêu tụy như thế cũng thật khó mà không khoan dung

" Được, em tha thứ cho anh, chỉ mong anh sau này sống thật tốt và tìm được người con gái anh thương " Nguyệt Dao Dao mỉm cười nhân hậu

Lần này Tịch Diệp Thành mới dám bước đến ôm cô rồi thì thầm

" Người con gái anh thương đang đứng đây nhưng anh lại không thể chạm tới. Không biết sau này anh có thể kiếm được ai như cô ấy không " Từng lời nói ra Tịch Diệp Thành đều cảm thấy chua xót quá, cảm thấy cảm thân mình ngu ngốc quá, ngu ngốc vì đã đánh mất người con gái này, người con gái đơn thuần, ngoan ngoãn, luôn suy nghĩ cho người khác và đã từng yêu anh hết lòng

"Tôi nghĩ anh bỏ bà xã tôi ra được rồi "không biết từ đâu Đăng Hàn Mạc bước đến, hai tay hấn đứt trong túi giọng trầm đục

Đang tiếp khách thì không thấy bà xã của mình đâu nên hấn mới đi kiểm và vô tình nghe từ đầu đến cuối

Tịch Diệp Thành bỏ Nguyệt Dao Dao ra thì cô liền chạy lại ôm cánh tay của Đăng Hàn Mạc

"Ông xã thật ra..." Cô định giải thích gì đó nhưng Đăng Hàn Mạc đã quay sang xoa đầu cô

"Tôi hiểu, em đừng lo "

"Đăng thiếu thật ngại quá, tôi đến chỉ muốn tạm biệt Nguyệt Dao Dao thôi " Tịch Diệp Thành vội giải thích.Lòng lại nhói đau khi thấy Dao Dao ôm cánh tay Hàn Mạc

Thật ra lúc trước anh không thật sự nể mặt Đăng Hàn Mạc vì có ai mà đi nể mặt tình địch đâu nhưng sau cái lần bắt cóc Nguyệt Dao Dao, đáng lẽ ra anh đã bị giết nhưng Đăng Hàn Mạc đã tha cho vì anh là một người có năng lực và bây giờ anh được Đăng Hàn Mạc cử sang công ty nước ngoài làm việc mà chỗ ở đều là anh ta cấp cho.Chỉ là cảm thấy rất biết ơn

" Cũng là đàn ông nên tôi hiểu, không sao đâu, sao cậu không vào trong dùng tiệc " Đăng Hàn Mạc ôn tồn nói khiến cho Nguyệt Dao Dao ngạc nhiên quay sang nhìn hấn. Trời,Đăng Hàn Mạc nhà cô cũng có mặt cảm thông này sao? Mà thôi hấn không hiểu lắm là được rồi

" Thôi tôi còn có việc bận, tôi đi ngay đây.Đăng thiếu xin chào, Dao Dao tạm biệt " Tịch Diệp Thành nói xong liền quay lưng bước đi

Trong anh bây giờ chắc đã thanh thản.Anh đã được người con gái ấy tha thứ đã được ôm cô ấy lần cuối.Vậy là quá đủ rồi

"Nguyệt Dao Dao, em phải sống thật hạnh phúc, hôm nay anh chúc phúc cho em "

Bạn đang đọc truyện *Cậu Chủ Rất Cưng Chiều Em - Tiểu Bảo Bối* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 61: Chủ động (16.5+)

Quả là cả một ngày dài cho các cặp đôi, khỏi phải nói tới về đến phòng là Kiều Nhiên Nhu và Hà Mỹ Hoa liền bị vô lý ăn sạch sẽ nhất dưới tay người đàn ông của mình

Tại Đăng Gia

" ông xã giúp em kéo dây khoá đi, em với không tới " Nguyệt Dao Dao quay người lại vén mái tóc lên nhờ sự trợ giúp từ hấn

Khỏi phải nói, bộ áo cưới này phiền phức chết đi được,vừa nóng,vừa dài.Cô đã nói Đăng Hàn Mạc là thuê thôi chứ mua về chỗ đâu mà chứa nhưng ai đó vẫn nhất quyết mua

Cô gái ngốc nghếch! Đường đường là Đăng Phu Nhân mà lại muốn thuê áo cưới thì mặt mũi anh để đâu hướng hồ gì là chiếc váy cưới này có tiền cũng không thể thuê được. Là do Kiều Nhiên Nhu hợp tác cùng các nhà thiết kế hàng đầu làm ra chỉ có một mẫu duy nhất thôi

Hấn từ từ kéo chiếc áo cưới của cô xuống, cảm giác nóng trong người lại đang lên,không kiềm được lại đè cô xuống hôn vào môi cô

Nhưng chỉ dừng lại ở nụ hôn đó, rồi cả hai đều đi tắm rửa, nhất là Đăng Hàn Mạc phải cố gắng xối nước lạnh của đêm rồi chỉ ôm cô đi ngủ.

Cô biết hấn khó chịu, cô cũng buồn nhưng biết làm sao được, tất cả đều muốn tốt cho bảo bối trong bụng

Cả tuần sau Đăng Hàn Mạc đều tránh về nhà, sợ lại thấy Nguyệt Dao Dao mà không kiềm chế được

Hấn lo nghĩ là như thế nhưng bà bầu kia thì cực kì nhạy cảm, lại cứ nghĩ hấn vì mình không thoát thân được mà đi ra ngoài kiếm phụ nữ khác giải tỏa rồi

Mà nhìn xung quanh cô càng tuổi thân hơn, bà chủ thì sang Pháp vì muốn tận tay lựa đồ tốt cho đứa cháu trong bụng, ông chủ thì đi thăm bạn hữu trên núi.Trong nhà chỉ còn di Trương,mà di cũng đã lớn tuổi những lúc đi nghỉ ngơi cô không thể làm phiền hấn thì đến công ty từ sáng sớm, mở mắt dậy đã không thấy đến tới khuya mới về thì lại vào phòng làm việc.Hỏi xem có túi thân không?

Tối hôm đó Đăng Hàn Mạc về thì cả nhà đã tắt đèn. Hấn không có gì ngạc nhiên vì mỗi lần về khuya hấn đều dặn mọi người tắt đèn ngủ

Đăng Hàn Mạc bước lên lầu, điều đầu tiên hấn làm là kiểm tra coi cô vợ nhỏ đã ngủ chưa

Quái lạ! Cửa khoá mất rồi, hấn áp tai vào cửa thì nghe tiếng khóc thút thít bên trong hấn liền gõ cửa

" Bà Xã, mau mở cửa " Hấn càng lo lắng bồn chồn hơn khi bên trong không có tiếng trả lời

" Bà xã, xảy ra chuyện gì? Em mở cửa cho tôi đi " Càng gõ cửa tiếng khóc bên trong càng lớn khiến cả người hấn đều bất an nhưng vẫn cố bình tĩnh chạy đi lấy chìa khoá phòng

Mở cửa ra, hấn thấy một vóc dáng nhỏ mặc chiếc đầm cột nơ đang ngồi gập hai chân lại lần khóc thút thít, mà tối quá ngay cả đèn ngủ cũng không mở nên hấn chỉ thấy tấm lưng nhỏ run rẩy thôi

Vội đưa tay bật chiếc đèn ngủ gần giường rồi ôm cô vào lòng

" Sao thế? Sao em lại khóc?" Hấn ôn tồn hỏi cô

Cô im lặng không nói gì chỉ biết khóc

" Nào, nói tôi nghe ai làm em khóc, bà xã " Hấn xoay người cô lại ngồi đối diện mình, ngạc nhiên thấy khuôn mặt lấm lem nước mắt mà đỏ hồng lên như uất ức lắm

Cô thật là chỉ muốn hét vào mặt hấn "tại anh chứ ai "nhưng vẫn không làm được, vừa khóc vừa nói như đứa trẻ

"Ông xã..anh..anh có phải chán ghét em hay không?...Hức...Nên mới tránh mặt em hức...hức.. ra ngoài tìm phụ nữ khác...hức..là vì em không làm được..hức..chuyện đó..khiến anh không thỏa mãn hức..." coi cái điệu bộ của Nguyệt Dao Dao nãy giờ hấn thật muốn bật cười, rất đáng yêu, cô là đang nghĩ cho hấn hay đang ghen đây

"Ngốc, làm sao có chuyện đó, tôi thương em công không hết.Ngoan, đừng nghĩ nhiều, tôi đi tắm rồi lại ôm em ngủ nhé " Vừa nói hấn vừa lau nước mắt, vén mái tóc rối của cô sang một bên.Cũng cảm thấy có lỗi,hấn không biết là cô uất ức như vậy

Đăng Hàn Mạc toan đứng dậy thì bàn tay nhỏ đã kéo đứng lại

" Ông xã, em giúp anh " Nói rồi Nguyệt Dao Dao không biết lấy gan dạ từ đâu cô cúi thấp người xuống rồi dùng tay mò dây nịt của hấn, rồi cả quần tây của hấn cô cũng cởi

Hấn vẫn không biết hôm nay cô bị gì nhưng cũng không muốn ngăn cô.Để xem hôm nay cô sẽ làm thế nào

Một chút sau, quần lót của Hàn Mạc cũng mất dạng, hấn ngồi xuống giường, cô quỳ xuống đất

Nguyệt Dao Dao sớm đã thấy cự long của hấn nhưng không ngờ nó lại khủng đến vậy hèn gì mỗi lần bị hấn đè ra ăn thịt đều đau nhức cả ba ngày ấy chứ.Ông trời thật quá bất công rồi nha cho hấn cái cơ thể hoàn mỹ,làn da rám nắng, cơ bụng thì khô bì, khuôn mặt anh tuấn, lại có điểm cộng trong việc trên giường.Thế này thì các cô không đồ đón mới lạ

Suy nghĩ một chút rồi quay lại vấn đề chính

Cầm cự long của hấn Nguyệt Dao Dao từ từ dùng lưỡi mà khuấy quanh khiến Đăng Hàn Mạc bị đã kích bất ngờ gào nhẹ, xem ra bà xã nhỏ đã mạnh dạn hơn rồi hôm nay còn biết cả như vậy

lúc sau Nguyệt Dao Dao mới dám đưa cả " em trai " của hấn vào trong miệng, thật to quá, đầu cô bắt đầu đi chuyển thì hấn cũng bắt đầu gầm nhiều hơn đến lúc con khoái cảm dần tăng, thì cũng chính là lúc " em trai " hấn bắn ra thứ dịch trắng mà Nguyệt Dao Dao không ngờ đến,ngạc nhiên mở to cả mắt vì cô đang ngậm thứ tinh hoa đó trong miệng, vẫn không dám nuốt

Nhìn lên Đăng Hàn Mạc đôi mắt vẫn còn ứa nước ý muốn hỏi " giờ em phải làm gì?

" Nuốt đi " Đăng Hàn Mạc nâng cằm của cô lên rồi cười ôn nhu bảo

Ai ngờ cô cũng nghe theo nhưng ác lắm, cô không thích cái vị này chút nào, chẳng ngon

Vừa xong, cô lại bị hấn ôm lên giường, đặt một nụ hôn dài lên môi cô

"Bảo bối, giỏi lắm hôm nay cả gan nhỉ " Nói vậy thôi chứ thích quá trời

Nụ hôn dần dần di chuyển xuống xương quai xanh của cô, tay của hấn không ngừng nhào nặn ngực cô khiến cô có chút kích thích mà không ngừng phát ra tiếng kêu kiều mị.Lưỡi hấn không ngừng rong đuổi trên bộ ngực đầy đặn của cô, tay kia vẫn không khỏi sờ soạng khắp người cô khiến cho cô có chút cảm giác lo sợ hấn sẽ đè mình ra ăn sạch

Rồi không hiểu làm sao mà chiếc váy đã bị quăng ra một góc không thương tiếc để lộ ra cơ thể nõn nà hồng hào

Hắn cởi chiếc quần lót của cô ra rồi đưa mặt vào chỗ nhạy cảm nhất, dùng lưỡi khuấy động cả nơi nhạy cảm của cô mới phát hiện đã ướt thế này sao

"Ừm..đừng..rất bẩn " Nguyệt Dao Sao đẩy đầu hắn ra.Có thực là hắn không biết nơi đó...Aaa là nơi nhạy cảm nhất của phụ nữ không?

" Không sao, tôi làm sạch " Bớ làng nước coi có ai miệng lưỡi như thế không

" Báo bối, em cũng muốn đứng không, ra nhiều thế này " Đăng Hàn Mạc trêu chọc nhìn vào cánh hoa hồng ướt giữa hai đùi

"Ừm..a" Nguyệt Dao Dao cơ bản là chưa từng trải qua cảm giác này nên không tránh khỏi kích thích

Sau một hồi thưởng thức hương vị ngọt ngào,Nguyệt Dao Dao vì khóc nhiều đã ngủ thiếp đi lúc nào,còn Đăng Hàn Mạc tắm rửa sạch sẽ xong thì hí hửng ôm vợ ngủ luôn

Giờ thì yên tâm mấy ngày thai kì của cô, hắn và "em trai " vẫn được chăm sóc.Thiệt mừng

Bạn đang đọc truyện *Cậu Chủ Rất Cưng Chiều Em - Tiểu Bảo Bối* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 62: Phục tùng bà xã

Thấm thoát trôi thì bầu của Nguyệt Dao Dao đã đến tháng thứ 7, bụng phải nói là to lên đáng kể, cô đi lại càng khó khăn hơn, cả tay chân lâu lâu lại đau nhức, khó ăn hơn rất nhiều, tâm tình cũng không được tốt nên Đăng Hàn Mạc vì thương vợ nên sắp xếp hẳn công việc ở nhà làm, tiện chăm sóc cho cô luôn mà việc chăm sóc cô anh còn tất bật hơn cả việc công ty ấy chứ nên hắn quyết định san sẻ phần công việc này cho Lưu Ngạo Thiên và Diệp Hàn.Thật thấy có lỗi quá

Phải nói hắn là phục tình cô như và hoàng luôn í chứ

Dao Dao nói

" Ông xã,em khát quá "

Thế là Hàn Mạc cúi cúi đi rót nước

" Đây đây bà xã,em uống nước đi "

Dao Dao nói

" Ông xã, em nhức chân quá "

Thế là Hàn Mạc quỳ xuống đẩy bóp chân cho cô

" Để tôi xoa chân cho em "

Một hôm Dao Dao nói

" Ông xã, em muốn ăn sủi cảo "

" không được, không đủ chất " Đăng Hàn Mạc nhất quyết không chịu. Ăn cái đó thì làm sao mà đủ dinh dưỡng cho được

" nhưng em muốn ăn " Nguyệt Dao Dao nũng nịu, cố làm khuôn mặt dễ thương để ai đó động lòng

Ai ngờ không chút động lòng còn kí đầu cô rồi đi lại bàn làm việc

"Không "

Thế là bà bầu tuổi thân quá già vờ tâm sự với con

" Báo bảo, con thấy không, baba của con là không thương mẹ con chúng ta.Con nghĩ xem mẹ thèm sủi cảo,chứng tỏ con cũng thèm như thế,vậy mà không cho chúng ta ăn, baba con độc ác quá, sau này con đừng thương baba nhé " nguyệt Dao Dao vừa xoa xoa bụng vừa cố gắng nói bằng giọng mỉa mai để cho người ngồi ở bàn làm việc kia nghe nhưng vẫn không có tác dụng

Cô hậm hực lắm liền nói tiếp

"Được, baba con không mua cho chúng ta ăn thì mẹ với con đi " Nói rồi cô đứng lên một cách khó khăn rồi toan đi

" Em đứng lại " Đăng Hàn Mạc nói một tiếng khiến người ta muốn giết mình nhưng Nguyệt Dao Dao từ khi có bầu tính mạnh dạn hơn

"Sao...sao.. " Gan dạ là thế nhưng dù gì vẫn là sợ hãi nhất

" Ngồi xuống đó " Lại một lần nữa ra lệnh mà Nguyệt Dao Dao lần này giận dữ lắm ngồi xuống khoanh tay trước ngực, mặt giận dữ

" Em đó, bướng bỉnh, để tôi kêu đi Trương làm cho em " Hấn bước lại chỗ cô nheo mắt cô rồi cười phì. Đáng lẽ ra lúc cô nói chuyện với con thì hấn đã nắc cười lắm rồi nhưng vẫn phải nhịn, tỏ vẻ uy phong. Cô gái ngốc này là đang truyền đạt hình tượng xấu xa cho con hấn

Mà hấn là sợ nhất là Nguyệt Dao Dao bị vấn đề gì nên tốt nhất là hấn không cho cô động tay chân gì cả, kể cả tắm rửa, thay đồ, chải tóc đều là một tay hấn giúp cô nên nghe cô muốn ra ngoài mua đồ hấn giết thót mình

" không, ừ muốn, ông xã anh làm cho em ăn đi " Đúng là được nước làm tới Nguyệt Dao Dao càng làm nũng hơn lay lay cánh tay của hấn

" Thôi được rồi bà xã, tôi đỡ em lại giường, em nằm xem tivi, tôi đi làm sùi cảo cho em "

Trời ơi ngó xuống mà xem Đăng Hàn Mạc -Chủ tịch của cả một tập đoàn đứng nhất giới kinh doanh -một ông chủ Hắc Bang lấy lưng thế giới ngấm hôm nay lại bị một tiểu bạch thỏ Nguyệt Dao Dao đẩy dọa thế này đây

Nguyệt Dao Dao thích thú lắm, nằm trên giường mỉm cười xem phim hoạt hình

"Cho đáng đời anh,cái tội lúc trước đêm nào cũng hại em không xuống giường nổi "

Chiều hôm đó

"Ông xã, cùng em đi dạo đi " Nguyệt Dao Dao đi đến bàn làm việc của hấn thom vào má hấn lấy lòng

" Không được, bên ngoài không an toàn " Đăng Hàn Mạc nhất quyết không chịu. Từ khi cô có bầu hấn rất kỹ tính không cho cô đi ra bên ngoài, nhờ có chuyện gì thì sao

" Nhưng bác sĩ bảo phải đi lại nhiều thì lúc sinh bảo bối mới không đau. Anh muốn em đau đúng không? Oa Oa " Nguyệt Dao Dao vờ khóc giả, khiến ai kia hoảng hốt, sốt ruột lắm nhưng tối nay hấn có một cuộc họp khá là quan trọng cần đến công ty

Vậy chọn vợ hay công việc đây?

Cuối cùng hấn móc điện thoại ra gọi cho Diệp Hàn

" Alo cậu dời cuộc họp ngày hôm nay qua ngày mai đi " Đăng Hàn Mạc ngồi dựa ra sau ghế

" Vâng nhưng chủ tịch, ngài cho tôi một lý do để thông báo cho các Cổ đông đi ạ " Diệp Hàn thắc mắc hỏi. Chưa bao giờ anh ta thấy Hàn Mạc dời họp, chỉ trừ khi có việc cấp bách lắm

" đưa vợ đi dạo rồi " Đăng Hàn Mạc nói xong liền cúp máy để lại cho Diệp Hàn một sự ngu ngơ đến ngạc nhiên. Cái gì? ĐƯA VỢ ĐI DẠO

(Chi tiết trên lấy ý tưởng từ truyện Boss, tha cho em đi mà. ! (phần ngoại truyện 2) không phải ta tưởng của mình nhưng hay quá nên cho em xin ạ.

Mà chi tiết đưa vợ đi dạo cool ngầu quá ha mấy bạn)

Tối hôm đó

Đăng Hàn Mạc đang áp tai mình vào bụng của Nguyệt Dao Dao thủ thi

"Bảo bối ngoan đừng làm mẹ đau nghe chưa, nếu không sau này ba sẽ đánh đít con " Vứt hết mọi uy quyền vừa nằm vừa xoa xoa cái bụng của cô y như đứa trẻ to xác dễ thương

" Con còn chưa ra đời anh đã hù dọa như thế rồi " Đăng Hàn Mạc cười phì trách yêu hấn

" Mà này, anh định sẽ đặt tên gì cho con?" Nguyệt Dao Dao đưa tay lên sờ mái tóc của hấn. Cô là đã đọc bao nhiêu cuốn sách đặt tên cho con nhưng vẫn không thấy cái tên nào hay cả, tốt nhất vẫn là hỏi ông xã đại nhân

"Ừm.để tôi xem....nếu là con gái thì đặt là Nguyệt Uyển con trai thì đặt Hàn Khai, bà xã có được hay không " Hấn cũng nghĩ đến vấn đề này rồi cảm thấy hai cái trên này rất hay

" Ừm rất hay ông xã " Nguyệt Dao Dao ngẫm một hồi rồi gật đầu.Đúng là ông xã đại nhân thông minh xuất chúng,đặt tên liền nghe thuận tai lại có ý nghĩa

Nguyệt Uyển có nghĩa là trăng ttrong vườn ngự Uyển,là lấy chữ Nguyệt trong họ của cô còn Hàn Khai có nghĩa là Sự Thông tuệ khai hoàng lấy chữ Hàn trong tên của hấn.Hào, cô thích

Mà khoan, suy nghĩ một hồi sao lại có cảm giác ai đó đang sờ sờ mông mình vậy,

"Ông xã,anh..biến thái "

Bạn đang đọc truyện *Cậu Chủ Rất Cưng Chiều Em - Tiểu Bảo Bối* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 63: Xin lỗi ,sau này sẽ không để em chịu đau nữa

" Bà xã hôm nay đã là tháng thứ 7 của em rồi đúng chứ " Đăng Hàn Mạc mặt nham hiểm tiếp tục sờ mông cô.Đăng ẽ ra từ tháng thứ 4 hấn đã phải đè cô ra thịt rồi nhưng bận đi công tác 1 tháng, rồi thêm phần Nguyệt Dao Dao sức khỏe kém, đi thăm bà nội,ông ngoại,.... Kéo dài đến tận bây giờ.Hấn cũng khám phục sức chịu đựng của bản thân lắm

" Đúng..đúng...thế thì có liên quan gì..tại sao lại sờ...em" Nguyệt Dao Dao lo sợ đến áp úng luôn.Đừng nói là hấn muốn.....Không không

Đúng như cô dự đoán, hai giây sau Đăng Hàn Mạc liền đè cô xuống ngay lập tức

" Ông xã...bác sĩ..nói không thể mà " Nguyệt Dao Dao vẫn một mực nghe lời bác sĩ.Cô là lo cho bảo bối

" Không sao, việc này anh đã hỏi qua Lưu Ngạo Thiên rồi, cậu ta bảo chút cẩn nhẹ nhàng thôi " Đăng Hàn Mạc phấn khởi hơn.Sắp được thưởng thức món ngon....

" Nhưng..em vẫn cảm thấy không ổn " Cô ngại ngừng sờ hết cả mặt quay sang chỗ khác.Thì ra trên đàn ông thói này đã trong lòng đến ngày này lắm rồi hèn gì cả hôm nay đều bám dính lấy cô thôi

Thấy im lặng quá, Nguyệt Dao Dao ngược lên nhìn hấn, khuôn mặt có vẻ thất vọng xen lẫn làm nũng.Cái biểu hiện gì đây? Làm như thế thì cô làm sao nữa không cho...Dù sao hấn cũng nhịn lắm rồi

" vậy...vậy anh nhẹ chút " Áp úng lần 2, ngại chết mới nói được

Đoạn cô vừa nói xong thì hấn đã nhào hôn tới tấp rồi ăn sạch cô đến 2 lần

Thật tra anh chỉ diễn thôi bà xã, dù em không cho thì anh cũng ăn em, anh chịu hết nổi rồi nhưng vẫn là muốn nghe em đồng ý.Hôm nay 2 lần là vì em có thai thôi đó sau này anh sẽ lấy lại đủ

Không biết Dao Dao mà nghe những lời này sẽ nổi cơn thịnh nộ thế nào ha

Tháng Thứ 9

Đến gần ngày sinh nở. Nguyệt Dao Dao càng được chăm sóc kỹ lưỡng hơn.Đăng Hàn Mạc dẹp hết việc của công ty qua một bên để túc trực chăm sóc cô.Vì bụng cô giờ to lắm nên lật người rất khó, với lại cô phải đi lại nhiều để dễ sinh nên ông chồng kia lo lắm.Bác sĩ bảo rằng cơ thể Nguyệt Dao Dao yếu lắm, phải ăn uống đầy đủ chất, uống thêm vitamin và quan trọng là phải cẩn thận

Nên từ ngày biết cái tin đó, Đăng Hàn Mạc, bà Ái Châu, ông Cố Tiêu đều vui mừng, cả mấy cô đi giúp việc cũng vui.Trong nhà cứ nao nao đón sinh linh mới

Một hôm đang nằm ở phòng đọc sách thì cô cảm thấy bụng đau nhói, đau lắm luôn, trong cơn hoảng loạn cô gọi "Hàn Mạc,...ây Hàn Mạc..em đau quá...hức... đau bụng quá "

Đăng Hàn Mạc ở phòng làm việc kế bên nghe thấy tiếng gọi liền vút Đồng tài liệu chạy sang phòng cô lên tiến thẳng lên chiếc xe đã đậu sẵn

Chả là, anh nhà ta là người cầu toàn nên một tháng trước ngày sinh đã luôn túc trực một tài xế với chiếc BMQ trước cổng, khi cần là phi đi ngay khỏi làng nhường mất thời gian

Ở bệnh viện

" Chết tiệt, sao lâu như thế " Đã hơn một tiếng đồng hồ, Đăng Hàn Mạc chỉ biết đan hai bang tay vào nhau và nhìn vào cánh cửa phòng kia, hấn thật chỉ muốn đá cửa xông vào ngay

Một cô y tá đang đẩy một chiếc xe chạy đến thì nữ bác sĩ trong phòng cũng vội chạy ra. Thiệt ra Đăng Hàn Mạc không muốn cho bác sĩ nam đỡ đẻ hí

" Mau lên, Đăng phu nhân ra nhiều máu quá " Vị bác sĩ đó vội vã đẩy chiếc xe đó vào

Từng lời mà bác sĩ nói hấn nghe không sót một chữ, trong lồng ngực như có ai đang muốn bóp nát

Ngay lúc đó, lí trí bị đánh mất, hấn nghĩ mình cần làm gì đó, nên liền đập cánh cửa mà xông vào

Thấy Nguyệt Dao Dao đau đớn, trên trán lấm tấm mồ hôi, mặt nhăn nhó, hấn lo lắng phát điên chạy lại chỗ cô

" CÁC NGƯỜI, mau làm gì đi, chết tiệt! Cô ấy mà có chuyện gì tôi sẽ thiêu sống cái bệnh viện này "Hấn hét lớn khiến cho các bác sĩ y tá nữa run sợ, bác sĩ nữ chính kia phải trấn an hấn

" Đăng Tổng xin ngài bình tĩnh "

Thật sự là chưa có ca đỡ đẻ nào mà căng thẳng đến mức này, các bác sĩ y tá ai nấy đều đổ hết mồ hôi vì ánh mắt giết người của hấn

Sau một hồi

" Cố lên, phu nhân, còn một chút nữa "

"Hự...hức..đau quá....." Nguyệt Dao Dao khó khăn, cô đau đến mức bấu chặt vào cánh tay của hấn

" Cố lên, bà xã " Hấn vén mái tóc của cô ôn nhu động viên

" Xong rồi, là một tiểu thiếu gia "Nguyệt Dao Dao mơ hồ nghe lời đó xong liền ngất đi

Tại phòng VIP của bệnh viện

Nguyệt Dao Dao vẫn còn đang ngủ, kế bên đó là chiếc nôi có thiên thần nhỏ cũng đang chợp mắt

Cả ngày hôm đó Đăng Hàn Mạc không về nhà, bà Ái Châu với ông Cố Tiêu có khuyên cớ nào hấn cũng không chịu nên hai người liền nhờ dì Trương mang quần áo và vật dụng cho hấn

Trời đã tối, Nguyệt Dao Dao lúc này mới mở mắt, cô nhìn xuống cánh tay mình thì thấy Đăng Hàn Mạc đã ngủ gật, bàn tay vẫn còn nắm chặt tay cô. Chắc hấn mệt lắm. Nguyệt Dao Dao không muốn đánh thức hấn nhưng cô khát quá nên đành tự ngồi dậy, ai ngờ cơ thể sức còn yếu nên với tay cũng không tới chai nước gần đó

Đăng Hàn Mạc nghe thấy động tĩnh liền thức dậy, thấy bà xã muốn uống nước nên lật đặt rót nước cho cô

"Em dậy rồi sao, sao không gọi anh dậy "

"Xin lỗi ông xã, làm anh thức " Cô nhận lấy ly nước cảm thấy tội lỗi ngập tràn khi nhìn khuôn mặt thiếu ngủ của hấn

Hấn nhìn cô lúc lâu, đưa tay lên sờ má cô

" Ông xã, sao thế?" Cô thấy hấn nhìn mình lâu quá. Chẳng lẽ mặt cô dính gì à?

Rồi không hiểu sao, hấn ôm cô vào lòng, qua lớp áo bệnh nhân cô cảm nhận được hấn đang khóc

"Ông xã, anh sao thế " Cô dù không biết gì xảy ra, vẫn ôm hấn vỗ về

"Bà xã, xin lỗi em, em đau lắm phải không, anh hứa sau này không để em chịu đau nữa " Từ trước giờ hấn chưa từng khóc vì ai, cũng chưa từng cảm thấy đau lòng đến mức phải rơi lệ nhưng khi nhìn thấy cô đau đớn trong phòng sinh, thấy khuôn mặt hốc hác thiếu sức sống của cô hấn lại đau, đau lắm. Hấn chỉ muốn mình gánh các nỗi đau đó thay cô. hấn đâu biết sinh bảo bối lại đau như thế. Sau này không để cô chịu uất ức nữa

"Không sao, không sao mà, sinh bảo bối thì phải đau mà nhưng... sinh con cho anh, em cảm thấy rất hạnh phúc"

Bạn đang đọc truyện *Cậu Chủ Rất Cần Chiều Em - Tiểu Bảo Bối* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 64: Tiệc mừng 1 tuổi

Tối đó, sau khi ru bảo bối ngủ Nguyệt Dao Dao mới trở lại giường nằm lên đùi của Đằng Hàn Mạc

Hắn đang đọc sách, thấy bà xã nhỏ nũng nịu trên đùi mình thì luồng khí nóng lại nổi lên không kiềm chế mà đè cô xuống dưới thân mình

"Ừm...a...nhẹ chút " Tiếng kêu kiều mị của Nguyệt Dao Dao vang lên. Phải nói thật ra lâu rồi không làm chuyện này cộng với lại sau khi sinh nên cơ thể cô có chút nhạy cảm hơn

" Bảo bối, em muốn đánh thức con mình sao " Đằng Hàn Mạc bên dưới thúc đẩy liên tục vẫn không ngớt trêu chọc cô

Đáng chết là hắn làm cô như thế, lại kêu cô nhỏ tiếng sao

" bảo bối, đợi sau này mừng một tuổi của tiểu bảo bối, chúng ta đi hưởng tuần trăng mật bù nhé " Sau trận hoan ái, hắn ôm cô vào lòng vỗ về. Thật ra kế hoạch là sau khi cô sinh con xong sẽ đi nhưng cô bảo Hàn Khải còn nhỏ quá nên hắn mới dời đến ngày hôm nay. Mục đích của chuyến đi này là lấy lại những gì đã mất

Hôm tiệc mừng một tuổi của Hàn Khải

Hôm nay cậu bé con bánh trai lăm nhá, được mẹ Dao Dao mặc cho bộ đồ vest nhỏ tí

" A Hàn Khải thật đẹp trai nha " Nguyệt Dao Dao ẩm thấp bé trên tay rồi ôm hôn. Mà thật lạ nha thằng bé này tính khí lạnh lùng ghê á, lại lạ con người ta hở ra không thấy mẹ là khóc lóc nhưng Hàn Khải thì không chỉ lúc nào quá đối thôi chứ vỗ về tí là nín

Đằng Hàn Mạc đứng gần đó nóng nảy vô cùng. Hắn còn đứng đây, cà vạt còn chưa thắt vậy mà Nguyệt Dao Dao lại dám chăm sóc, rồi ôm hôn "nam nhân " khác. Hắn phải nghĩ cách giành lại vợ mới được

"Nguyệt Dao Dao " Giọng lạnh lùng khàn khàn cất lên khiến người ta không khỏi giật mình

"Dạ...sao ạ " Nguyệt Dao Dao vẫn ôm Hàn Khải nâng niu lăm lăm mà không hiểu là thằng bé muốn chọc giận cha nó hay sao nó vui đầu vào ngực mẹ nũng nịu, mà có bao giờ thích làm thế đâu, lần đầu đấy

Hàn Mạc sôi lửa, hay lăm nhóc con đợi lớn thêm tí tuổi ta sẽ đánh đít người. Ấy vậy mà sau này Hàn Khải lên 5 tuổi Đằng Hàn Mạc hỏi tội nó còn cãi nó không nhớ đấy. Không nhớ thật

" Mau thắt cavat cho tôi " Hàn Mạc lạnh giọng ra lệnh

Nguyệt Dao Dao luyến tiếc đặt thằng bé xuống nôi rồi bước lại gần hắn nhóm chân lên mà thắt. Người gì đâu mà cao quá đi. Thắt xong cô định rời đi nhưng hắn ôm eo cô kéo lại gần mình rồi hôn lên môi cô, hôn lên cổ cô rồi cắn phát rõ đau. Cô uất ức nhìn hắn

" Sao lại cắn em chứ " Cô chu chu nũng nịu hờn dỗi

" Phạt " Đằng Hàn Mạc nói ngắn gọn, gọn đến mức Nguyệt Dao Dao ngốc nghếch không hiểu được

" Sao lại phạt em chứ? " Cô hí hục tức giận, nãy giờ cô có làm gì đâu, cô thay đồ cho Hàn Khải nè rồi ngoan ngoãn thắt cavat cho hắn, cô ngoan thế có gì lại cắn cô

" Sau này không cho em khen nam nhân khác đẹp trai nữa " Hắn cắn vành tai cô rồi thì thầm

Lời vừa nói xong Nguyệt Dao Dao không khỏi phì cười trong lòng. Thật trẻ con, phải là đang ghen với Hàn Khải sao?

"Nè...anh..làm gì đó, Hàn Khải còn nằm đó..." Nguyệt Dao Dao áp ứng ngại ngùng khi tay của Đằng Hàn Mạc đang sờ xuống mông mình. Người đàn ông hư hỏng này, sơ hở một tí là lợi dụng chiếm tiện nghi của cô. Đáng ghét aaa

Đằng Hàn Mạc không nói gì, hắn nhếch môi ôm cô lên rồi tiến qua phòng làm việc kể bên, hai con mắt hắn như muốn nuốt chửng cô. Rồi đi như thế mà Hàn Khải nó cũng không khóc để cứu cô, nằm ngủ ngon lành luôn huhu

Vừa vào đến phòng làm việc,hắn đã đề cô xuống ghế sofa dài,bắt đầu hôn lên tai cô

"Ừm...Đừng...Tiệc sắp bắt đầu rồi... " Chút kháng cự cuối cùng,Nguyệt Dao Dao cố tìm một cái cớ để trốn thoát

"Còn tận hơn nửa tiếng " Nói rồi Đăng Hàn Mạc tiếp tục công việc của mình

Bữa tiệc bắt đầu

Vì đây là bữa tiệc nhỏ nên Dao Dao và Hàn Mạc chỉ mời một vài người thân, bạn bè thôi để tránh phiền phức

" Anh..." Nguyệt Dao Dao hận hực bước xuống cầu thang liếc sang hắn tức giận.Người đàn ông đáng chết này! Hiện tại đã làm cô đứng không vững rồi, lúc này cô còn phải thay đồ chỉ vì hắn in mấy dấu hoa mai trên vai.Aaaa

Đăng Hàn Mạc vẫn tro tro mặt bỗng Hàn Khải trên tay,môi còn nở nụ cười đều trông đắc thắng lắm

"Aiza Hàn Khải đẹp trai quá đi mất "

"Thật đúng là dễ thương nha "

Hà Mỹ Hoa và Nhiên Nhu cứ thay phiên nhau ôm ấp bé con khiến cho hai người đàn ông kia tức đến ói máu.Hai ông này cũng trẻ con không kém nhĩ?

" Này sau này nếu chị sinh một bé gái thì nhớ gả cho con chị nhé.Chị thích có con rể đẹp trai như vậy " vừa nói Nhiên Nhu vừa xoa xoa bụng của mình.Phải, cô ruột cuộc cô cũng có thai lại,khỏi phải nói Lưu Ngạo Thiên vui mừng đến mức bỏ cả việc ở bệnh viện một tuần để dẫn cô đi chơi.Thật trẻ con hi

"Tớ không biết sau này có thể sinh một bé trai làm bạn tốt với con cậu giống chúng ta không nữa " Hà Mỹ Hoa có chút thoáng buồn.Cô ghen tị lắm, bây giờ cả chị Nhiên Nhu cũng có bảo bối cô thì...

"Sao thế,Mỹ Hoa " Nguyệt Dao Dao vỗ vai bạn tốt hỏi han vì thấy sắc mặt của Mỹ Hoa không được tốt

" Tớ..tớ bị khó sinh..bác sĩ bảo nếu tớ sinh con thì tỉ lệ cả hai cùng sống rất thấp với lại tỉ lệ thụ thai của tớ cũng thấp nên Hạo Vương anh ấy không muốn mạo hiểm " Hà Mỹ Hoa rung rung cái cằm mặt.Tại sao ông trời lại bất công như vậy? Tại sao không cho cô một đứa con cơ chứ

" Em đừng lo, chị và Lưu Ngạo Thiên có quen một người nổi tiếng ở nước ngoài.Lần trước bà ta cũng giúp một trường hợp giống em, rất thành công,nhưng việc trị liệu này phải mất tận 2 năm, nếu em đồng ý chị sẽ mời bà ta về " Nhiên Nhu vỗ về Hà Mỹ Hoa

"Chị Nhiên Nhu,thật sao?" Hà Mỹ Hoa vừa nghe xong liền ngước lên,hai đôi mắt vẫn còn ứa nước nắm chặt tay của Nhiên Nhu, với cô vẫn còn hi vọng thì cô sẽ cố gắng hết sức,hai năm cũng không phải quá dài

" Thật " Nhiên Nhu mỉm cười trả lời chắc chắn

Bạn đang đọc truyện *Cậu Chủ Rất Cưng Chiều Em - Tiểu Bảo Bối* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 65: Hưởng tuần trăng mật

Một tuần sau đó

"Dì Trương đồ của Hàn Khải con đã sắp xếp hết rồi, dì ráng giúp con một tuần nha " Nguyệt Dao Dao cười ái ngại.Thật sự là cô rất ngại khi phải nhờ vả dù Trương thế này luôn á nhưng người đàn ông nào đó cứ nhất quyết muốn đi tuần trăng mật.không biết để làm gì nữa

" Con cứ yên tâm đi chơi đi,dì thấy tiểu thiếu gia vẫn rất ngoan ngoãn đây này " Dì Trương cười trên tay ẵm Hàn Khải.Khuôn mặt của bé con cứ như là chúc cô may mắn vậy.Thật rùng mình

"Oa thật thoải mái". Nguyệt Dao Dao bước xuống khỏi chiếc phi cơ rồi vươn mình một cái

Còn Đăng Hàn Mạc bước xuống vẫn ôm eo bà xã của mình,không hiểu sao hắn thích ôm eo cô lắm nha,cứ nhỏ nhỏ mềm mềm í

Hắn mỉm cười hài lòng với nơi hưởng tuần trăng mật

Santorini quả là không làm hắn thất vọng trước vẻ đẹp lãng mạn của nó nhưng không chỉ thế trong đầu hắn đang hiện lên một ý nghĩ đen tối khác

"Đằng Thiệu Đằng Phu nhân xin mời đi lối này " Nhân viên của khách sạn từ lâu đã xếp thành hai hàng dọc chờ đợi đón tiếp khách quý

Nguyệt Dao Dao và Đằng Hàn Mạc được bước đi trên chiếc thảm đỏ nhìn vô cùng phô trương, đằng sau là một số nhân viên kéo hộ vali của họ. Do là khách VIP nên cũng không cần xuống quầy đặt phòng chỉ việc đi thẳng đến phòng cao nhất thôi

"Oa..... đẹp thế. "Nguyệt Dao Dao vừa bước vào căn phòng đã không khỏi trầm trồ

Phòng thiết kế theo phong cách truyền thống bức tường trắng tinh mướt vòm cong, phòng rất rộng và được thiết kế thi công rất chau chuốt và tỉ mỉ. Một màu trắng chủ đạo pha chút hồng và xanh của oải hương, đồ trang trí từ gỗ, cổ vật và các sản phẩm dệt tay

Dao Dao thích thích lắm nha. khách sạn 5 sao này có hồ bơi view ra biển tuyệt đẹp. Nó không hẳn là một phòng khách sạn nữa mà giống như một căn nhà hơn

Nhìn thấy hồ bơi ở bên ngoài hiên có thể nhìn cả ra khung ảnh của nơi này cô không khỏi phần khích chút muốn lao ra ngay cái hồ bơi đó mà thỏa mãn cơn khát yêu cái đẹp của mình

Còn Đằng Hàn Mạc chỉ nhìn cô rồi mỉm cười một cái nhẹ nhàng nhưng đầy ám muội

"Bà Xã, có thích không?" Hắn tiến tới vòng tay qua eo cô, ôm cô vào sát người, vén mái tóc của cô mà hỏi

"Rất thích " Cô nở một nụ cười tươi nhìn hắn rồi

"Rột..rột " Tiếng bụng kêu lên như tiếng ai oán than làm Đằng Hàn Mạc cười phì còn cô thì đỏ hết cả mặt lên

"Thay đồ, anh đưa em đi ăn "

Tại nhà hàng

"Này này nhìn xem anh chàng kia đẹp trai thế "

"cô gái bên cạnh anh ta là ai nhỉ?Trông cũng xinh xắn quá đi nha "

Những tiếng bàn tán xôn xao bắt đầu rộ lên khi Hàn Mạc và Dao Dao bước vào

Hôm nay cả hai người đều đúng là rất đẹp nha, Dao Dao khoát lên mình bộ váy màu xanh biển nhạt hở vai rất đơn giản nhưng lại trẻ trung trên đó còn có vài họa tiết viền đen tinh tế , vì lúc trước cô ốm lắm nhưng mà sau khi sinh thì đã có chút thịt nên đáng đẹp hơn chứ chẳng xấu đi đâu nha

Hàn Mạc thì có hơi không thoải mái, rõ là hắn không muốn mặc bộ đồ này nhưng vì bà xã của hắn nũng nịu đòi như thế hắn nào từ chối được

Quay ngược về một tiếng trước

"không, anh không mặc " Đằng Hàn Mạc từ chối bộ đồ Dao Dao đưa một cách chắc chắn

"Anh không thể lúc nào cũng mặc vest " Trên tay Dao Dao cầm một chiếc áo thun kẻ sọc trắng xanh cùng chiếc quần jean đen lửng chu môi nhỏ cái

Cái này là do trước ngày đi cô đã có tình mua đồ đôi đấy.Háo hức muốn nhìn hắn mặc là thế vậy mà bây giờ lại bị cự tuyệt.Đáng ghét quá

Đã đến bước đường cùng, cô sẽ dùng tuyệt chiêu cuối mà chắc chắn sẽ thuyết phục hắn trong vòng ba nốt nhạc

"Ông xã, ông xã,... " Cô ôm cổ hắn, nũng nịu rồi gọi hắn bằng cái giọng ngọt sớt đó khiến đối phương không thể không động lòng nha.

Đúng như cô dự đoán

"Em đó, tiểu yêu tinh " Hắn cười phì búng mũi cô một cái rồi cũng cầm bộ đồ vào trong thay. Thiệt tình, lúc này hắn chỉ muốn 데 cô ra mà ăn sạch sẽ thôi nhưng nghĩ đến cô đang đói bụng, hắn xót, nên đành nhịn nhục đến tối nay rồi xử lý luôn một thể thôi

Quay trở lại hiện tại

"Đừng có nhìn anh nữa, mau ăn " Đằng Hàn Mạc vừa cắt nhỏ miếng bít tết trên đĩa, đẩy qua chỗ cô nhắc nhở

Hồi ơi có ai chăm sóc vợ tỉ mỉ như hắn không, ngay cả ăn cô cũng không cần động tay vào nữa là. Đúng là mẫu đàn ông ao ước của bao người

"Ông xã...." Cô mỉm cười hai tay chống cằm lại gọi hân ngọt sốt tiếp,lòng Đăng Hàn Mạc hiện không vững vàng nữa rồi

" Anh đây " Đăng Hàn Mạc nước nhìn cô ôn nhu -cái ánh nhìn mà chỉ có Nguyệt Dao Dao được thấy, được nhận

" Anh thật đẹp trai " Dao Dao không áp ứng, hí hửng vuốt lên khuôn mặt chữ điền kia. Quả không hổ danh, mặt đẹp còn đáng chuẩn như thế,hắn mặc đồ gì cũng cảm thấy đẹp, cứ như tác phẩm điêu khắc tuyệt mỹ vậy đó, cứ thích ngắm mãi thôi

Đăng Hàn Mạc mềm nhũn rồi, cơ thể hân nóng lên rồi, tay cô mềm mại thế kia mà

"Anh không ngại xách em đến phòng VIP của nhà hàng mà hành sự đâu " Hàn Mạc nói nhỏ vào tai cô, hân nhếch môi cười nham hiểm

Hơi thờ và lời nói phả vãi tai cô khiến cô không khỏi đỏ mặt nhìn sang hân mắng một câu rồi cặm cùi ăn

" Đồ biến thái "

Tại bãi biển

" Ông xã, em đi vệ sinh " Nguyệt Dao Dao lấy lấy tay hân nói rồi định quay đi

" cần anh theo không " Hân nói nửa đùa nửa nghiêm túc ôm eo cô lại

"Không cần đâu " Người đàn ông này hiện tại là đang xem cô là trẻ con sao?Đi vệ sinh cũng đâu cần hân hộ tống mà nhìn cái khuôn mặt biến thái lúc hỏi cô là có ý gì đây

Nguyệt Dao Dao vừa quay người đi thì đã có một cô gái mặc bikini bước đến gạ gẫm vào thân hình rắn chắc của hân

"Chào anh,cho em làm quen được không?"

"..... "

"Anh đẹp thật đấy "

"Tránh " Hân thờ ơ không quan tâm.Thật phát tởm với loại phụ nữ này

"Em tên Kỳ Kỳ,anh tên gì "

"..... "

"Anh đã có bạn gái chưa "

"Anh ấy một vợ hai con rồi "Không biết từ đâu một câu trả lời giùm vang lên khiến cô gái kia tò mò kia nhìn qua

Nguyệt Dao Dao lúc này đi vệ sinh ra liền thấy cảnh chương mắt vô cùng.Mà tức một cái là trên đàn ông của cô không thích thì im lặng,không nói gì,không cự tuyệt mạnh mẽ,thái độ gì đâu mà không biết

Kỳ Kỳ nhìn Nguyệt Dao Dao đang ôm cánh tay Đăng Hàn Mạc, cô ta soi nói từ trên xuống dưới vẫn không có gì nổi bật liền trề môi

" không xứng, ngực lép thế "

" Tôi mà còi ra thì không biết ai cam ai quyết đâu " Nguyệt Dao Dao không tức giận,cô nở nụ cười điềm tĩnh đáp lại

" Vậy quyết tiểu thư, cô rồi đi được chưa, vợ chồng người ta cần không gian riêng tư, mặt dày thế "

Lời Dao Dao vừa dứt thì Kỳ Kỳ đã hậm hực tức tối bỏ đi còn cô thì hài lòng cười hi hi đắc thắng

Đăng Hàn Mạc kể bên cũng cười nhưng là một nụ cười đầy nham hiểm

Nguyệt Dao Dao cùng Đăng Hàn Mạc trở về khách sạn

Cô ngâm mình vào hồ bơi ở ngay trước hiên phòng, ở đây thật thoải mái,có thể ngắm gần như mọi cảnh đẹp của Santorini

"Á... Anh làm gì vậy " Đang đắm chìm trong cảnh đẹp đó thì eo cô bị hân ôm sát lại

" Anh nghe có người nói muốn có thêm đứa nữa " Đăng Hàn Mạc thì thầm vào tai của Nguyệt Dao Dao rồi cắn vào vành tai của cô khiến cho thân hình

của cô rung nhẹ

"Ai..ai nói chứ " Chết tiệt không phải là vụ lúc cô ở bãi biển nói hấn có một vợ hai con chứ,giờ hấn lại muốn có thêm một đứa như lời vừa nãy sao.Huhu cái miệng hại cái thân rồi

" Không sao, anh sẵn sàng đáp ứng ý nguyện của em "Đằng Hàn Mạc nâng cằm cô cười nhếch môi nhìn khuôn mặt nhỏ kia đang dần đỏ lên ngượng ngịu, đôi mắt lòng lanh đầy sức hấp dẫn

Hắn hôn vào đôi môi nhỏ của cô, cái hôn nhẹ nhàng mà sâu, hấn đưa lưỡi của mình rong chơi trong khoang miệng của cô,tham lam mà hút hết mật ngọt

Nguyệt Dao Dao không cự tuyệt, cô cũng chào đón hấn, đáp lại nụ hôn của hấn cô quàng tay ôm cổ hấn sát lại hơn

Môi lưỡi quấn quýt nhau hồi lâu mới buông ra, Nguyệt Dao Dao như bắt được sự sống, cô thở hắt hắt lấy sức

"A...." Bỗng nhiên cô bị nhấc bổng lên, quàng tay qua cổ người nào đó

Đặt cô lên giường, môi hấn hôn vào cổ cô,nhẹ nhàng từ tốn hôn xuống cương quai xanh của cô, bàn tay kia vẫn không ngừng xoa nắn ngực cô

Xoẹt

Hấn xé bộ đồ bơi của cô thành hai mảnh, cô uất giận

" Anh có thể nào ngưng phá của không " 10 lần là hết mười lần xé đồ cô, cô thích bộ áo tắm này cực kì, rất xinh luôn thể mà cứ thuận tay xé sao

"Um..ư "

Đằng Hàn Mạc không để cô nói thêm, hấn ngậm lấy quả anh đào trên ngực cô rồi dùng lưỡi đảo quanh hoa như một viên kẹo nhỏ khiến cho Nguyệt Dao Dao kêu lên tiếng kêu mị

Cự long của hấn từ lúc nào đã cương cứng cọ sát vào tâm hoa của cô, dịch mật không ngừng chảy ra, hấn chỉ trêu đùa nhưng không đi vào trong khiến Nguyệt Dao Dao có chút khó chịu, cô cứ kêu rên mãi, hấn biết chứ nhưng là muốn nghe cô cầu xin hơn

" Um..Hàn.." Người cô khó chịu lắm như có cả đàn kiến quần lấy, cái cảm giác quái lạ này như đang thiêu cháy cơ thể nhỏ run rẩy

"Làm sao?" Hấn vẫn mặt dày hỏi lại, bên dưới vẫn không ngừng coi sát vào nơi tư mật

"Um....khó chịu " Cô quần hai chân quanh eo hấn đầy khó chịu.Cái tên này,cứ muốn trêu đùa cô à

" Em khó chịu chỗ nào? Anh làm gì để giúp em đây?" Hấn biết bên dưới của cô đã không chịu nổi mà, hấn cũng có Chịu nổi đâu, em trai hấn đang gào thét muốn cô rời nhưng vẫn phải nhẫn nhịn đây

"Um...cho..em " Nguyệt Dao Dao im hồi lâu, rồi mới ngượng ngùng ra cầu xin.Thật luôn chứ

" Cho em gì cơ?" Được nước làm tới Đằng Hàn Mạc vẫn muốn nghe cái giọng cầu xin kia

" Cho..cho nó....vào đi " Cô bực mình vô cùng, hấn đang cố giả ngu để làm khó cô đây mà nhưng căn bản hiện tại tình thế của cô không thể phản kháng được

Lời cô vừa nói xong thì Đằng Hàn Mạc đã dùng cự long tiến thẳng vào

Tuy là đã chuẩn bị tinh thần nhưng hấn tiến vào như thế vẫn làm cho cô có chút kích động cong người lên

" Um..ư..nhẹ..chút " Cô không ngừng kêu ra tiếng rên kêu mị. Tinh lực của hấn dồi dào quá, sức cô không chịu nổi " Um...ra.." khi khoái cảm gần như đạt đến đỉnh điểm, cô như muốn báo hiệu cho hấn biết

Hấn như điều gặp gió, càng lướt động nhanh hơn, mỗi cú húc của hấn như muốn đốt cháy cô từ trong sâu thẳm.Cái cảm giác mê mị này làm cô phần khích chẳng?

"U..a.a "

"Grừ..."

cả hai cùng đạt tới đỉnh điểm, hai thân thể như hoà vào nhau.Dòng chất lỏng từ từ chảy ra từ nơi đó khiến Đằng Hàn Mạc mỉm cười hài lòng

Cả tối đó hấn chen ép cô đến 3,4 lần mới buông tha, hấn và cô cùng biết bao tư thế xấu hổ, cô xụi lơ trên tay hấn vậy mà hấn vẫn trông khỏe mạnh thể kia

Sau trận hoan ái, hấn ôm cô vào lòng vỗ về, hấn hôn vào trán cô mà yêu thương nói

"Dao Dao, anh yêu em "

Cô nghe chứ, hạnh phúc chứ

" Em cũng yêu anh, Hàn " nói rồi cô rúc vào thân hình to lớn của hắn rồi ngủ thiếp đi

Đêm đó, xuân tình kiều diễm pháp phối khắp phòng, trên giường có hai người ôm nhau vô cùng hạnh phúc, trong lòng họ tự nhủ trọn đời trọn kiếp yêu nhau,mãi mãi không tách rời

-----End-----

Bạn đang đọc truyện *Cậu Chủ Rất Cần Chiều Em - Tiểu Bảo Bối* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 66: [ngoại truyện 1] chuyển dã ngoại

" Alo tớ nghe đây " Nguyệt Dao Dao bắt máy tay vẫn còn ấm cô công chúa 3 tuổi Nguyệt Uyển trên tay

" Dao Dao ngày mai cùng đi dã ngoại đi, tớ biết có một cánh đồng cỏ rất đẹp nha " Giọng Hà Mỹ Hoa phấn khởi, cũng đã lâu rồi không có dịp tụ tập hàn thuyên nên cô cũng nhớ bạn tốt lắm chứ,với lại cô cũng là đang muốn cho cậu bé con Quan Hạo Minh ra ngoài chơi

" Được để mình bảo với Hàn Mạc, cậu gửi địa chỉ qua đi " Nguyệt Dao Dao mỉm cười ngay lập tức đồng ý

" Được vậy để tớ rủ thêm chị Nhiên Nhu.Bye " Hà Mỹ Hoa cúp máy,tâm trạng đầy vui vẻ

" Bà xã,...." Quan Hạo Vương thấy Hà Mỹ Hoa nằm trên giường,không kiềm lòng được mà bò lại sờ soạng cô

" Anh...tránh ra...Đừng sờ lung tung " Hà Mỹ Hoa không chút phòng bị, áp ứng trả lời nhưng dù kết quả thế nào thì đêm đó cô cũng bị ăn sạch rồi

Ngày hôm sau

"Chị Nhiên Nhu, Dao Dao, ở đây " Vì là người đến sớm nhất nên Hà Mỹ Hoa đã từ lâu kêu người làm trải thảm ở đây rồi

" Wow Hàn Khải, cháu lớn ghê nha, đẹp trai ra nữa đó " Nhiên Nhu xoa đầu Hàn Khải, thằng bé gật đầu cảm ơn rồi ngoan ngoãn lạnh lùng bước qua chỗ có 3 đứa nhỏ đang chơi đùa trên thảm.Hừ không biết giống ai mà kiêu loi dễ sợ

Chả là sau khi điều trị 2 năm thì cuối cùng Hà Mỹ Hoa cũng có con,cũng ngay lúc đó Nguyệt Dao Dao được Đăng Hàn Mạc tặng thêm món quà nhỏ trong bụng.Đàn ông thối tha!

Cái ngày cả hai bà bầu cùng đau đẻ mới ghê, bệnh viện hoảng loạn đến mức phải tập trung tất cả bác sĩ, y tá nữ lại để giúp 2 cô sinh bảo bối vì nếu cho bác sĩ nam vào thì chắc chắn Đăng thiếu và Quan thiếu sẽ giết họ mất

Hà Mỹ Hoa sinh ra một cậu quý tử khá khinh, đặt tên là Quan Hạo Minh

Còn Nguyệt Dao Dao thì sinh ra một cô công chúa nhỏ và đương nhiên bé ấy tên là Nguyệt Uyển rồi

Nhớ cái lúc đó, Hạo Minh đã chui ra rồi mà Nguyệt Uyển lì lợm vẫn còn ở trong bụng mẹ

Lúc đó Nguyệt Dao Dao đau như muốn chết đi, bác sĩ bảo cô cứ hét lên, nghĩ đến điều gì làm cô bức tức, điều gì với thấy ghét nhất

Ai ngờ cô la lên thật

"Đăng Hàn Mạc đồ xấu xa biến thái, đồ mặt dày,...Aaaa"

Có ai đó bên ngoài mặt đen như đất nòi

đến tận 15p sau Nguyệt Uyển mới ló ngó làm cho Đăng Hàn Mạc đứng ngồi không yên đó chứ còn buông lời hù dọa nữa

"Đưa con gái hừ, sau này ta sẽ không thất bím cho con "

" Sao anh lại là con " Nguyệt Dao Dao nhủ mảy

"Tại vì nó làm em đau, anh đau " Đăng Hàn Mạc giọng nghiêm nghị

" Tại anh chứ bộ " Nguyệt Dao Dao trề môi nói nhỏ

" Tại anh?"

" Em còn nhớ nhé,hôm đó ai bảo là không muốn thấy em đau đớn, ai khóc lóc, rồi sao hôm nào đấy ai đó đè em ra,tặng em nguyên món quà tổ chàng này.Anh không thể trách con được " Dao Dao chứ môi lí giải tiếp

Mặt ai đó lại đen như đất nôi, chỉ biết ôm vợ cười trừ

Nhớ lại là mắc cười

À mà còn quên bé Lưu Hoa Nhi đáng eo của chúng ta nha.Là con gái của Lưu Ngạo Thiên và Nhiên Nhu đó, thua Hàn Khải 1 tuổi, cơ mà con bé này ngoan cực luôn, lúc nào cũng anh Hàn Khải, anh Hàn Khải hết, chả bù cho ba mẹ nó, dữ như thế

Trong lúc người lớn còn đang nói chuyện thì ở bên này

" Hoa Nhi mau qua đây" Nhi Nhi đang chơi cùng Hạo Minh và Nguyệt Uyển,nghe tiếng Hàn Khải gọi bé dạ một tiếng rồi lon ton chạy đến

"Sao thế ạ " Con bé ngồi ngoan ngoãn khoanh chân đối diện thẳng bé,đôi mắt long lanh mở tròn đầy mong đợi

Có thẳng bé nào đó mặt, không biết định nói gì,nhưng liền quay sang chỗ khác đánh trống lảng

" Mau đi lấy nước ép " Trời, làm con bé thất vọng nặng nề luôn, Nhi Nhi cứ tưởng Hàn Khải bày trò chơi hay cho cô cái gì, ai ngờ là sai vật cô bé.Cơ mà Nhi Nhi vẫn ngoan lắm nha liền chạy lại chỗ papa của bé (Lưu Ngạo Thiên đó) cầm ly nước cầm ép cẩn thận bằng hai tay như cứ sợ rớt cái ly ấy.Điệu bộ trông đáng yêu thế kia

" Hàn Mạc tôi thiết nghĩ cậu nên dạy bảo con trai cậu một chút, làm sao lại để con gái tôi lấy nước cho nó thế kia " Lưu Ngạo Thiên bức bối thay con gái ngoan của mình

" Hừ... con gái cậu chính là nguyên ý đó "Đã nói miệng lưỡi Đăng Hàn Mạc cũng không phải dạng vừa đâu nha nhưng suy đi nghĩ lại con trai hán cũng bá đạo phết, mới tí tuổi mà đã... Đúng là gen ba con không khác một li

" Cho đó " Hàn Khải đưa ra một chiếc kẹp nơ nhỏ, được đúc kết từ một loại đá quý lấp lánh nhìn qua thôi cũng biết là hàng mắc tiền rồi

" aa đẹp quá..hi..anh tặng em sao?" Bé Hoa Nhi thích thú nhận lấy mân mê cái kẹp tóc rồi ngắm nghía bằng đôi mắt sáng long lanh. Bé được anh Hàn Khải tặng quà nha,bé rất thích

"Vớ vẩn, cái đó lụm ngoài đường " Thằng bé không chịu nhận,hóp ngum nước ép rồi quay đi chỗ khác

Xuýt không nhìn cũng biết cái kẹp tóc này có giá trị mức nào,đâu ai ngu mà đánh rơi hay vứt nó.Hàn Khải xạo quá nhưng bé Hoa Nhi không quan tâm,Hoa Nhi thích kẹp tóc thôi

Ở gần đó,2 đứa trẻ 3 tuổi đang ngồi chơi búp bê và siêu nhân

" Nè, siêu nhân của cậu không được lại gần bé búp bê của tớ đâu " Giọng chập chững của đứa bé gái 3 tuổi Nguyệt Uyển vang lên,ngọng ngịu đáng yêu vô đôi

" Ai bèo, siêu nhân của tớ đang bảo vệ búp bê của cậu đó " Đứa bé tên Hạo Minh cũng không chịu thua liền cãi lại

" Bảo vệ thôi? Không phải hoàng tử, chỉ có hoàng tử mới được lại gần công chúa " Nguyệt Uyển chu chu môi nhỏ phản kháng, bé cũng có lí của bé chứ bộ

" Vậy tớ vừa làm hoàng tử,vừa làm siêu nhân bảo vệ công chúa " Hạo Minh thông minh liền nghĩ ra ngay. Cậu bé không phải là nghĩ sâu xa gì đâu, chỉ là thích chơi cùng với Nguyệt Uyển thôi, với lại siêu nhân mà không có ai bảo vệ thì chán lắm

Nguyệt Uyển suy nghĩ hồi lâu như bà già rồi cũng gật đầu đồng ý.Rồi không hiểu vì sao từ siêu nhân chuyển qua thành chồng, công chúa chuyển qua làm vợ.Hai đứa bé nhập tâm quá cứ vừa cầm đồ chơi vừa diễn

" Chồng đi cứu người rồi về sớm nha "

"Được, chồng đi đây, chúu chúu "

Cả mấy người lớn ngồi ở đó không biết chuyện gì, chỉ nghe thoang thoảng chồng chồng vợ vợ cái gì đấy, Đăng Hàn Mạc và Quan Hạo Vương đen cả mặt.Thật bó tay với hai đứa nhóc 3 tuổi này luôn

"Nè, vậy tớ phải gọi Nguyệt Uyển là con dâu phải không " Hà Mỹ Hoa động động Nguyệt Dao Dao nói đùa

"Tớ không muốn có con rể sớm đâu " Nguyệt Dao Dao cũng mắc cười nên hòa theo bạn tốt

"Vậy đính hôn cho 2 đứa nhỏ luôn đi " Hà Mỹ Hoa băng quơ nhưng suy đi nghĩ lại thì nếu hai đứa nhỏ này mà thành một cặp thì quá tốt rồi. Cô với Dao Dao có thể làm xui gia

"Nói đùa, Nguyệt Uyển và Hạo Minh mới 3 tuổi, chưa gì...Sau này tớ muốn để con gái tớ tự chọn tình yêu của nó " Nguyệt Dao Dao kí đầu Mỹ Hoa từ chối khéo, rồi quay sang nhìn Đăng Hàn Mạc. Cô muốn Nguyệt Uyển giống cô, luôn được người đàn ông của mình bảo vệ và yêu thương chứ không phải là tình cảm ép buộc

Nghĩ vậy thôi, chứ sau này Hạo Thiên rước thẳng Nguyệt Uyển về nhà chứ đâu cần đính hôn lãng nhãng gì đâu.hihih

"Nào các bảo bối, mau lại đây, xem papa của các con đua ngựa kìa " Nhiên Nhu gọi mấy nhóc

Cả bốn nhóc nghe thấy thích thú quá chạy lại ngay, à không Hàn Khải nó vẫn điềm tĩnh dứt tay vào túi quần bước đi bình thản

"Papa cố lên " Bé Nguyệt Uyển vừa ôm bé gấu bông vừa hô to

Đăng Hàn Mạc nhìn lại cô công chúa nhỏ của mình, đáng yêu quá, hần mím cười gật đầu

"Papa tớ thắng chắc " Nguyệt Uyển nói với bạn Minh Hạo kể bên

"Xi,papa tớ mới chính là nhất " Minh Hạo không chịu thua cũng đòi co lại

"Papa chị sẽ thắng, chị chắc đấy, hai đứa đừng mơ nhé " Hoa Nhi cũng héch mồm nói, trong mắt con bé Quan Hạo Vương lúc nào cũng là một hình mẫu kia tưởng cả

Hàn Khải im lặng

Và kết quả cuối cùng là..... Đăng Hàn Mạc về nhất, Quan Hạo Vương và Lưu Ngao Thiên về nhì chênh lệch nhau chỉ có 2s

Thế là có đứa bé gái nào được một phen héch mồm lên với Hạo Minh và Hoa Nhi

Nói rồi mà papa của Nguyệt Uyển là nhất là nhất nhé

"Mọi người qua ăn xế đi rồi về nè "ba cô gái đứng chuẩn bị đồ ăn ở chiếc bàn lớn đặt ngoài trời thoáng mát

Mấy đứa nhỏ nghe thấy liền chạy lại, nào là bánh gato, táo, trà,bánh ngọt,..được các bà mẹ chuẩn bị tỉ mỉ

" không, con muốn ngồi giữa,papa vô lí quá " Ba đứa nhỏ là Hàn Khải, Hoa Nhi và Minh Hạo đều ngồi kèp nép, vì chúng biết nếu chúng ngồi giữa chúng sẽ là vật cản

" Uyển Uyển ngoan con ngồi phía tay trái của mẹ, papa ngồi phía tay phải có được hay không " Đăng Hàn Mạc cố dụ ngọt con gái bé bỏng để được ngồi gần bà xã

"Đòi lại con được gì?" Nguyệt Uyển hỏi,đôi mắt khế héch lên, bé biết nếu bé đòi mẹ,mẹ sẽ đồng ý,với cả bé còn nhỏ papa sẽ không làm được gì bé đâu.Mà nếu có thì bé sẽ mách mẹ,ôm chân mẹ,cho ba ngủ ngoài sofa luôn nhé

"Tối nay ba để mẹ ngủ với con nhé " Đăng Hàn Mạc thầm rủa,không biết đứa con gái này có phải của hần hay không, nói câu nào là trả cheo câu đó.Thôi đúng rồi, chính là con hần,tính nó giống y chang tính Nguyệt Dao Dao lúc có thai ý. Nhà tôi thật vô phúc,vô phúc,..huhu

"Ok kết giao " Nguyệt Uyển đưa tay lên móc ngoéo vớ papa rồi chạy lại thực hiện đúng lời hứa

Tối hôm đó

"Alo, em nghe " Nguyệt Dao Dao cố nói khẽ để đứa con gái bé bỏng đang ngủ không bị thức giấc

"Về phòng đi " Đăng Hàn Mạc giọng ồn ồn phát ra trong điện thoại ra lệnh cho cô

Nguyệt Dao Dao nghe thật, cô rón rén thật khẽ để về phòng của mình

Vừa về tờ phòng đã bị ai đó đè xuống hôn hít như nhớ thương lắm

"Nhẹ..Nhẹ chút Hàn....ông xã " Nguyệt Dao Dao khẽ rên cầu xin nhưng tên bên dưới vẫn giữ vẫn tốc độ luật động

"Anh thấy cơ thể em không muốn vậy đâu " Đằng Hàn Mặc trêu chọc, làm sao hắn có thể dừng lại cho được chứ

Sáng hôm sau

" Papa nói dối, papa bảo cho mẹ ngủ với con sao sáng nay mẹ lại ở phòng chung với papa " bé Nguyệt Uyển ngồi trên bàn ăn chu chu cái môi nhỏ nhắn hỏi đối

" Nào có? Là mẹ con tự sang đây nhé,papa không biết gì hết " Đằng Hàn Mặc trả lời tỉnh rười, còn cố nói lớn cho cái người trong bếp kia nghe

Cô nghe thật, tức giận chết,tên đàn ông thối rõ ràng là bảo cô qua rồi hành hạ cô cả đêm vậy mà hôm nay vẫn mặt dày nói vậy.Được,...

" Vậy bù đắp cho con thì tháng này mẹ ngủ với con nhé " Nguyệt Dao Dao vừa bung đồ ăn sáng ra vừa tươi cười nói

" vâng, nguyệt uyển yêu mẹ nhất đây " con bé ngoan ngoãn gật gật

Lời cô vừa dứt, đã có ánh mắt nào đó liếc qua trông vừa buồn cười lại vừa đáng sợ vô cùng

Nguyệt Dao Dao làm đúng lời hứa thật, tối nào cô cũng ngủ ở phòng Nguyệt Uyển nhưng cái vấn đề là sáng nào cô cũng thấy mình nằm ở phòng mình, cơ thể có chút đau nhức, kể bên Hàn Mặc nằm cười đều

Thực ra là khuya nào hắn cũng qua phòng xách cô về hành sự, thực sự không có bà xã làm hắn bức bối khó chịu

"Bà xã. Chào buổi sáng "

Bạn đang đọc truyện *Cậu Chủ Rất Cưng Chiều Em - Tiểu Bảo Bối* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 67: [Ngoại truyện 2] Mấy đứa nhỏ [1]

" Thôi nín đi con gái, ngoan,mẹ thương, chắc là có hiểu lầm thôi " Nhiên Nhu vỗ về đứa con gái đã 19 tuổi của mình, không hiểu vì sao hôm nay vốn là ngày con bé đi dự tiệc cùng Hàn Khải,lúc đi nó còn lú lo chọn đồ, vậy mà giữa chừng lại chạy về nhà sà vào lòng mẹ mà khóc thút thít

Nhiên Nhu hỏi chuyện thì con bé chút lắc đầu, lát sau mới thò thẻ kể cho mẹ nghe

Chuyện là Hàn Khải cùng Hoa Nhi đi sinh nhật của một cô tiểu thư trong lớp đến đoạn cô đi vệ sinh thì cô tiểu thư kia liền có nhã ý mời Hàn Khải nhảy. Anh cũng là không muốn,nhưng cô tiểu thư kia cứ lôi kéo, thôi thì anh nể mặt, một điệu nhảy chắc cũng không to tác gì, ai ngờ kết thúc điệu nhảy cô ta liền nhón chân hôn anh, mà ông trời cũng thật biết sắp đặt, để Hoa Nhi thấy ngay lúc đó

Trong lòng Hoa Nhi đau như cắt, nước mắt như chỉ trực chờ trên mí, dù cô và Hàn Khải vẫn chưa rõ ràng về mối quan hệ, vẫn chưa một lần nói yêu nhau nhưng sao cô lại đau thế này. Rõ ràng cô biết anh có thể thích ai khác nhưng sao cô vẫn không tiếp nhận nỗi cảnh anh ân ái người con gái khác?

" Cái gì? Thăng nhóc đó dám làm con khóc á? Được rồi để papa xử giúp con " Lưu Ngạo Thiên lúc đó vừa về nhà nghe con gái vừa kể vừa khóc, thử hỏi có người ba nào không thương con, lại thêm Hoa Nhi chính là tiểu thư độc nhất của Lưu Gia và Kiều Gia, là con gái ruột của hắn, hắn làm sao mà để người khác ức hiếp con mình

Máu nóng nổi lên xông xộc, Ngạo Thiên vén hai tay áo lên

"Thiếu gia, Đằng tổng và Đằng Phu Nhân tới "

Á à đúng lúc lắm bạn tốt, con trai cậu dám động đến con gái tôi

Không suy nghĩ nhiều Ngạo Thiên bay ngay ra ngoài đám thẳng vào mặt Hàn Mặc, may là thân thủ của Hàn Mặc tốt nên hắn kịp né sang một bên

"Chết tiệt! Cậu đón tiếp tôi nồng hậu thế nhỉ? " Đằng Hàn Mặc sắc mặt không tốt chút nào

Còn về phần Nhiên Nhu và Dao Dao hốt hoảng không thôi liền chạy nhào ra cản hai ông chồng mình lại.Thật không biết cái tình thế gì xảy ra

" Tôi thấy cậu nên dạy lại con trai của mình đừng để nó suốt ngày ức hiếp Hoa Nhi nữa " Ngao Thiên liền đứng dậy tỏ vẻ khó chịu quay lưng bỏ đi

" Di Tô tiễn khách "

" Di Trương gọi Hàn Khải vào đây giúp con " Đẳng Hàn Mạc cùng ngồi với Nguyệt Dao Dao trong phòng làm việc, sắc mặt hần cò vẻ không tốt lắm

" ba, gọi con việc gì " Hàn Khải bước vào, đoán biết được việc gì, sát khí ba phùng phùng như thế cũng đủ khiến một người rần ròi và lạnh lùng như anh có chút lạnh sống lưng

" vụ con bé Hoa Nhi....lo mà giải quyết cho tốt " Hàn Mạc ngồi đưa ra đằng sau hộp một ngụm trà, ánh mắt hần lơ đãng

ai mà chả biết Lưu Ngao Thiên nổi tiếng là cưng chiều con gái, hần không cần biết giữa Hoa Nhi và Hàn Khải xảy ra chuyện gì nhưng theo lời Dao Dao kể lại sau khi nghe Nhiên Nhu tâm sự thì đoán chắc chỉ là hiểu lầm nhỏ thôi. Hần hiểu thừa Hàn Khải, con trai hần thích ai, nhìn cách nó bá đạo với Hoa Nhi như thế, y như hần với Dao Dao ngày đó. Mà cái tên Ngao Thiên đó cũng thật nóng tình quá đi, chưa hiểu cái mô-tê gì hết mà nhào tới rồi, thật vô phúc khi làm xui gia với hần

Hàn Khải dạ một tiếng rồi liếc sang nhìn mẹ một chút, help mẹ, mom

" cũng chỉ là hiểu lầm, chi bằng bây giờ con đi giải thích với con bé rồi đỡ dành nó "

Thiệt ra Dao Dao rất có cảm tình với con bé Hoa Nhi đó, nó giống hình ảnh của cô lúc xưa, nhút nhát, nhỏ nhẹ, lại còn rất biết vâng lời. Chi tới là gặp thằng con trời đánh của cô, sau này hai đứa tiến tới thì con bé chắc chắn sẽ còn chịu nhiều uất ức nữa. Cô thấy thằng con của mình thật là vô cảm quá đi, y như ba nó, không hiểu tâm lý phụ nữ chút nào, với cương vị là một bà mẹ, cô phải cho nó một lời khuyên chứ không để nó làm mất con dâu dễ thương của cô thì sao?

sau khi Hàn Khải ra ngoài, sắc mặt Đẳng Hàn Mạc có vẻ cũng không tốt hơn

(tg: Đẳng ca anh đừng diễn sâu nữa

ĐHM: Suyt! im lặng * mặt nham hiểm *)

" ông xã, bớt giận đi, chuyện vặt của mấy đứa nhỏ thôi mà " cô dựa vào người hần, lấy tay vuốt vuốt ngực hần, mục đích của cô là muốn hần bớt giận ai dè bị hần lật kèo đè xuống ghế sofa

" bà xã chi bằng em dùng thân thể làm tôi vui lên đi "

" Anh..cảm thú "

còn về phần Hàn Khải sau khi rời khỏi phòng thì liền dùng chiếc audi của mình phóng đi mua một chiếc bánh tiramisu loại mà Hoa Nhi thích ăn sau đó chạy sang nhà cô. ông trời hình như cũng thương anh hay sao ý, may mắn là Nhiên Nhu và Ngao Thiên đã ra ngoài cùng nhau, trong nhà chỉ còn có mỗi Hoa Nhi và Di Tô nên việc anh vào là quá dễ dàng

Tiến tới căn phòng màu hồng, anh mở cửa vào thì thấy thân thể nhỏ nhắn nằm trườn mền quay hướng khác rồi, sao mà anh không nhìn ra cho được, cô là đang giả vờ ngủ, lúc này cô biết anh đến mà

" Nhi Nhi " anh dịu dàng gọi khiến cho trái tim ai kia rộn nhịp nhưng vẫn phải vờ không nghe

"Nghe anh giải thích. Thật ra...." Hàn Khải ngồi đó như đứa tự ki nói ra hết. Anh cũng thắc mắc, đáng về phong độ, tuyệt tình của anh hôm nay đâu rồi, sao hôm nay anh lại dịu dàng thế kia?

Hoa Nhi nghe không sót một chữ, liền bật dậy hỏi

" Thật chứ " Hai mắt to long lanh sáng rỡ

" Không phải đang ngủ sao " Hàn Khải nhún mày nhìn cô

Chết, cô quên mất, huhu xấu hổ quá Hoa Nhi ơi, kiếm cái lỗ mà chui xuống thôi huhu

" ai cho em khóc? Anh không cho phép! Phải phạt em thế nào đây " Hàn Khải đưa tay lên sờ vào mí mắt đã đỏ ửng của cô, trong lòng không khỏi xót xa, cô gái này quá đơn thuần, quá dễ tổn thương, khiến anh không nhịn được mà muốn bảo vệ cô

Anh tiến gần hơn, gần hơn với khuôn mặt của cô khiến cho Hoa Nhi đỏ cả mặt, cô nghe tới chữ phạt là đã sợ run cả lên rồi, nhún tịt mắt lại. Huhu sắp bị đánh đòn..

Ai ngờ đâu, anh hôn lên trán cô một cái rồi bảo

" Anh có mua tiramisu cho em "

Thế là tối hôm đó, hai ông bà Nhiên Nhu và Ngao Thiên trở về ghé qua phòng con gái thì thấy Hàn Khải ôm Hoa Nhi vào lòng ngủ ngon lành

" thằng nhóc chết tiệt này " Ngao Thiên vén tay áo định xông vào nhưng Nhiên Nhu vội cản lại

" thôi anh, đừng đánh thức con, về phòng đi " thế là ai đó ngoan ngoãn qnghe lời vợ bình tĩnh lại về phòng

Năm cô 20 tuổi, anh 21 tuổi một lễ cưới được tổ chức cực linh đình

Bạn đang đọc truyện *Cậu Chủ Rất Cưng Chiều Em - Tiểu Bảo Bối* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.